

<u>Teatis nr</u>	Sisukord	Lehekülg
	I Teave	
	Komisjon	
2006/C 314/01	Euro vahetuskurss	1
2006/C 314/02	Teade teatavate Hiina Rahvavabariigist pärit kompressorite importi käsitleva dumpinguvastase menetluse algatamise kohta	2
2006/C 314/03	Euroopa Ühenduse asutamislepingu artiklite 87 ja 88 raames antava riigiabi lubamine — Juhud, mille suhtes komisjonil ei ole vastuväiteid ⁽¹⁾	7
2006/C 314/04	Komisjoni teatis nõukogu direktiivi rakendamise raames 1999/5/EÜ ⁽¹⁾	8
2006/C 314/05	Komisjoni teatis, mis on seotud nõukogu 3. mai 1989. aasta direktiivi 89/336/EMÜ (elektromagnetilist ühilduvust käsitlevate liikmesriikide õigusaktide ühtlustamise kohta) rakendamisega ⁽¹⁾	31
2006/C 314/06	Komisjoni teatis, mis on seotud nõukogu 21. detsembri 1989. aasta direktiivi 89/686/EMÜ (isikukaitsevahendeid käsitlevate liikmesriikide õigusaktide ühtlustamise kohta) rakendamisega ⁽¹⁾	48
2006/C 314/07	Liikmesriikide edastatav teave riigiabi kohta, mida antakse kooskõlas komisjoni 12. jaanuari 2001. aasta määrusega (EÜ) nr 70/2001, mis käsitleb EÜ asutamislepingu artiklite 87 ja 88 kohaldamist väikestele ja keskmise suurusega ettevõtetele antava riigiabi suhtes ⁽¹⁾	73
2006/C 314/08	Teatavate Lõuna-Aafrikast pärit mangaandioksiidide importi käsitleva dumpinguvastase menetluse algatamise teade	78
2006/C 314/09	Euroopa Ühenduse asutamislepingu artiklite 87 ja 88 raames antava riigiabi lubamine — Juhud, mille suhtes komisjonil ei ole vastuväiteid ⁽¹⁾	80
2006/C 314/10	EÜ asutamislepingu artikli 95 lõike 4 kohaselt esitatud teatis — Ühenduse ühtlustamismeetme sätetest kõrvale kalduvate riiklike õigusaktide säilitamise taotluse tagasivõtmine ⁽¹⁾	82

EUROOPA MAJANDUSPIIRKOND

EFTA järelevalveamet

2006/C 314/11	<i>Euroopa Liidu Teatajas</i> avaldatav kokkuvõtlik teave	83
2006/C 314/12	Suunised järelevalve- ja kohtulepingu 4. protokolli II peatüki artikli 23 lõike 2 punkti a kohaselt määratavate trahvide arvutamise meetodi kohta	84
2006/C 314/13	Kutse märkuste esitamiseks vastavalt järelevalve- ja kohtulepingu protokolli nr 3 I osa artikli 1 lõikele 2 Islandi eluasemerahastamisfondi (HFF) kohta	89
2006/C 314/14	Kutse märkuste esitamiseks vastavalt järelevalve- ja kohtulepingu protokolli nr 3 I osa artikli 1 lõikele 2 suurenenud sotsiaalkindlustusmaksete hüvitamise kohta "Hurtigruteni äriühingutele" (juhtum nr 56343)	115

I

(Teave)

KOMISJON

Euro vahetuskurss (¹)

20. detsember 2006

(2006/C 314/01)

1 euro =

Valuuta	Kurss	Valuuta	Kurss		
USD	USA dollar	1,3203	SIT	Sloveenia talaar	239,66
JPY	Jaapani jeen	156,00	SKK	Slovakkia kroon	34,688
DKK	Taani kroon	7,4529	TRY	Türgi liir	1,8855
GBP	Inglise nael	0,67020	AUD	Austraalia dollar	1,6820
SEK	Rootsi kroon	9,0038	CAD	Kanada dollar	1,5137
CHF	Šveitsi frank	1,6039	HKD	Hong Kongi dollar	10,2651
ISK	Islandi kroon	91,45	NZD	Uus-Meremaa dollar	1,8915
NOK	Norra kroon	8,1610	SGD	Singapuri dollar	2,0316
BGN	Bulgaaria lev	1,9558	KRW	Korea won	1 222,60
CYP	Küprose nael	0,5781	ZAR	Lõuna-Aafrika rand	9,2441
CZK	Tšehhi kroon	27,418	CNY	Hiina jüaan	10,3184
EEK	Eesti kroon	15,6466	HRK	Horvaatia kuna	7,3680
HUF	Ungari forint	251,90	IDR	Indoneesia ruupia	12 001,53
LTL	Leedu litt	3,4528	MYR	Malaisia ringit	4,6791
LVL	Läti latt	0,6974	PHP	Filipiini peeso	65,196
MTL	Malta liir	0,4293	RUB	Vene rubla	34,7170
PLN	Poola zlott	3,7993	THB	Tai baht	47,400
RON	Rumeenia leu	3,4029			

⁽¹⁾ Allikas: EKP avaldatud viitekurss.

Teade teatavate Hiina Rahvabariigist pärit kompressorite importi käsitleva dumpinguvastase menetluse algatamise kohta

(2006/C 314/02)

Komisjon on saanud vastavalt nõukogu määruse (EÜ) nr384/96 (kaitse kohta dumpinguhinnaga impordi eest riikidest, mis ei ole Euroopa Ühenduse liikmed, edaspidi "algmäärus")⁽¹⁾ artiklile 5 kaebuse, milles väidetakse, et teatavaid Hiina Rahvabariigist (edaspidi "vaatlusalune riik") pärit kompressoreid imporditakse dumpinguhinnaga ning see tekitab olulist kahju ühenduse tootmisharule.

1. Kaebus

Kaebuse esitas 20. novembril 2006. aastal Federazione ANIMA/COMPO (edaspidi "kaebuse esitaja") ühenduse tootjate nimel, kelle toodang moodustab olulise osa, käesoleval juhul üle 50 % ühenduse teatavate kompressorite kogutoodangust.

2. Toode

Väidetavad dumpingtooted on Hiina Rahvabariigist pärit kolb-kompressorid tootlikkusega kuni 2 kuupmeetrit (m³) minutis, kaasa arvatud kolbkompressorite pumbad, (edaspidi "vaatlusalune toode"), mida tavapäraselt deklareeritakse CN-koodide ex 8414 40 10, ex 8414 80 22, ex 8414 80 28 ja ex 8414 80 51 all. CN-koodid on esitatud üksnes teavitamise eesmärgil.

3. Väidetav dumping

Algmääruse artikli 2 lõike 7 sätteid silmas pidades määras kaebuse esitaja normaalväärtuse Hiina Rahvabariigi puhul lõike 5.1 punktis d nimetatud asjakohase turumajandusriigi hinna põhjal. Dumpingu väide põhineb selliselt arvatud normaalväärtuse võrdlusel vaatlusaluse toote ekspordihindadega, mis kehtivad ühendusse ekspordimisel.

Selle põhjal arvatud dumpingumarginaal on märkimisväärne.

4. Väidetav kahju

Kaebuse esitaja on esitanud tõendeid selle kohta, et vaatlusaluse toote import Hiina Rahvabariigist on üldjuhul suurenenud nii absoluutarvudes kui ka turuosa seisukohalt.

Väidetakse, et lisaks muudele tagajärgedele on imporditud vaatlusaluse toote kogused ja hinnad avaldanud negatiivset mõju ühenduse tootmisharu turuosale, müüdud kogustele ja hinnata-semele ning selle tulemuseks on ühenduse tootmisharu üldise tulemuslikkuse ja finantsolukorra oluline halvenemine.

5. Menetlus

Pärast nõuandekomiteega konsulteerimist leidis komisjon, et kaebus on esitatud ühenduse tootmisharu poolt või selle nimel ning menetluse algatamise õigustamiseks on piisavalt tõendeid, ning seega algatab komisjon uurimise algmääruse artikli 5 alusel.

5.1. Dumpingu ja kahju kindlaksmääramise menetlus

Uurimise käigus määratakse kindlaks, kas Hiina Rahvabariigist pärit vaatlusalune toode on dumpingtoode ning kas dumping on tekitanud kahju.

a) Väljavõteline uuring

Pidades silmas käesolevasse menetlusse kaasatud isikute ilmset suurt arvu, võib komisjon otsustada kohaldada väljavõtetlist uuringut kooskõlas algmääruse artikliga 17.

i) Hiina Rahvabariigi eksportijate/tootjate väljavõteline uuring

Selleks, et komisjon saaks otsustada, kas väljavõteline uuring on vajalik, ning vajaduse korral moodustada valimi, palutakse käesolevaga kõigil eksportijatel/tootjatel või nende volitatud esindajatel endast komisjonile teatada ning esitada oma äriühingu või äriühingute kohta punkti 6 alapunkti b alapunktis i sätestatud tähtaja jooksul ja punktis 7 osutatud vormis järgmine teave:

— nimi, aadress, e-posti aadress, telefoni- ja faksinumber ning kontaktisik;

— käive kohalikus vääringus ning ajavahemikul 1. oktoobrist 2005 kuni 30. septembrini 2006 ühendusse ekspordiks müüdud vaatlusaluse toote maht ühikutes;

— vaatlusaluse toote käive kohalikus vääringus ning siseturul müüdud maht ühikutes ajavahemikul 1. oktoobrist 2005 kuni 30. septembrini 2006;

⁽¹⁾ EÜT L 56, 6.3.1996, lk 1. Määrust on viimati muudetud nõukogu määrusega (EÜ) nr2117/2005 (ELT L 340, 23.12.2005, lk 17).

- kas äriühing kavatses taotleda individuaalset dumpingumarginaali ⁽¹⁾ (individuaalseid marginaale saavad taotleda ainult tootjad);
- äriühingu täpne tegevusala seoses vaatlusaluse toote tootmisega;
- kõigi vaatlusaluse toote tootmise ja/või (eksport- ja/või omamaisesse) müüki kaasatud seotud äriühingute ⁽²⁾ nimed ja täpsed tegevusalad;
- mis tahes muu asjakohane teave, mis aitaks komisjoni valimi moodustamisel;
- eespool kirjeldatud teabe esitamisega nõustub äriühing oma võimaliku kaasamisega valimisse. Kui äriühing valitakse valimisse, peab ta vastama küsimustikule ning olema nõus vastuste kontrollimisega kohapeal. Kui äriühing märgib, et ei ole võimaliku valimisse kaasamisega nõus, loetakse see uurimise raames koostööst hoidumiseks. Koostööst hoidumise tagajärgi kirjeldatakse punktis 8.

Selleks, et komisjon saaks teavet, mida ta peab eksportijate/tootjate valimi moodustamisel vajalikuks, võtab ta lisaks ühendust Hiina Rahvavabariigi ametiasutustega ja mis tahes teadaolevate eksportijate/tootjate ühendustega.

ii) Importijate väljavõtteline uuring

Selleks, et komisjon saaks otsustada, kas väljavõtteline uuring on vajalik, ja vajaduse korral moodustada valimi, palutakse käesolevaga kõikidel importijatel või nende esindajatel teatada endast komisjonile ning esitada oma äriühingu või äriühingute kohta punkti 6 alapunkti b alapunktis i sätestatud tähtaja jooksul ja punktis 7 osutatud vormis järgmine teave:

- nimi, aadress, e-posti aadress, telefoni- ja faksinumber ning kontaktisik;
- äriühingu kogukäive eurodes ajavahemikul 1. oktoobrist 2005 kuni 30. septembrini 2006;

⁽¹⁾ Individuaalset dumpingumarginaali võib taotleda algmääruse artikli 17 lõike 3 alusel äriühingutele, kes ei kuulu valimisse, algmääruse artikli 9 lõike 5 alusel neil juhtudel, kui käsitletakse individuaalset kohtlemist mitteturumajanduslike/üleminekujärgus majandusega riikide puhul, ning algmääruse artikli 2 lõike 7 punkti b alusel äriühingutele, kes taotlevad turumajanduslikku staatust. Tuleb arvesse võtta, et individuaalse kohtlemise jaoks tuleb esitada taotlus vastavalt algmääruse artikli 9 lõikele 5 ja turumajandusliku staatuse saamiseks tuleb esitada taotlus vastavalt algmääruse artikli 2 lõike 7 punktile b.

⁽²⁾ Seotud äriühingute mõistet on selgitatud komisjoni määruse (EMÜ) nr 2454/93 (millega kehtestatakse rakendussätted nõukogu määrusele (EMÜ) nr 2913/92, millega kehtestatakse ühenduse tolliseadustik) artiklis 143 (EÜT L 253, 11.10.1993, lk 1).

- töötajate koguarv;
- äriühingu täpne tegevusala seoses vaatlusaluse tootega;
- Hiina Rahvavabariigist pärit asjaomase toote ühendusse suunatud impordi ja ühenduses toimunud edasimüügi maht ühikutes ja väärtus eurodes ajavahemikul 1. oktoobrist 2005 kuni 30. septembrini 2006;
- kõigi asjaomase toote tootmise ja/või müüki kaasatud seotud äriühingute ⁽²⁾ nimed ja täpsed tegevusalad;
- mis tahes muu asjakohane teave, mis aitaks komisjoni valimi moodustamisel;
- eespool kirjeldatud teabe esitamisega nõustub äriühing oma võimaliku kaasamisega valimisse. Kui äriühing valitakse valimisse, peab ta vastama küsimustikule ning olema nõus vastuste kontrollimisega kohapeal. Kui äriühing märgib, et ei ole võimaliku valimisse kaasamisega nõus, loetakse see uurimise raames koostööst hoidumiseks. Koostööst hoidumise tagajärgi kirjeldatakse punktis 8.

Selleks, et komisjon saaks teavet, mida ta peab importijate valimi moodustamisel vajalikuks, võtab ta lisaks ühendust teadaolevate importijate ühendustega.

iii) Ühenduse tootjate väljavõtteline uuring

Pidades silmas kaebust toetavate ühenduse tootjate suurt hulka, kavatses komisjon ühenduse tootmisharule tekitatava kahju uurimisel kohaldada väljavõttelist uuringut.

Selleks, et komisjon saaks moodustada valimi, palutakse kõikidel ühenduse tootjatel esitada oma äriühingu või äriühingute kohta käesoleva teate punkti 6 alapunkti b alapunktis i sätestatud tähtaja jooksul ja punktis 7 kirjeldatud vormis järgmine teave:

- nimi, aadress, e-posti aadress, telefoni- ja faksinumber ning kontaktisik;
- äriühingu kogukäive eurodes ajavahemikul 1. oktoobrist 2005 kuni 30. septembrini 2006;
- äriühingu täpne tegevusala seoses vaatlusaluse toote tootmisega;
- ühenduse turul toimunud vaatlusaluse toote müügi väärtus eurodes ajavahemikul 1. oktoobrist 2005 kuni 30. septembrini 2006;
- ühenduse turul toimunud vaatlusaluse toote müügi maht ühikutes ajavahemikul 1. oktoobrist 2005 kuni 30. septembrini 2006;

- vaatlusaluse toote toodangu maht ühikutes ajavahemikul 1. oktoobrist 2005 kuni 30. septembrini 2006;
- kõigi asjaomase toote tootmisse ja/või müüki kaasatud seotud äriühingute ⁽¹⁾ nimed ja täpsed tegevusalad;
- mis tahes muu asjakohane teave, mis aitaks komisjoni valimi moodustamisel;
- eespool kirjeldatud teabe esitamisega nõustub äriühing oma võimaliku kaasamisega valimisse. Kui äriühing valitakse valimisse, peab ta vastama küsimustikule ning olema nõus vastuste kontrollimisega kohapeal. Kui äriühing märgib, et ei ole võimaliku valimisse kaasamisega nõus, loetakse see uurimise raames koostööst hoidumiseks. Koostööst hoidumise tagajärgi kirjeldatakse punktis 8.

iv) Valimite lõplik moodustamine

Kõik huvitatud isikud, kes soovivad esitada asjakohast teavet seoses valimi moodustamisega, peavad seda tegema punkti 6 alapunkti b alapunktis ii sätestatud tähtaja jooksul.

Enne lõpliku valiku tegemist kavatseb komisjon konsulteerida asjaomaste isikutega, kes on väljendanud oma soovi valimisse kuuluda.

Valimitesse kuuluvad äriühingud peavad vastama küsimustikule käesoleva teate punkti 6 alapunkti b alapunktis iii sätestatud tähtaja jooksul ning tegema uurimise raames koostööd.

Kui ei tehta piisavat koostööd, võib komisjon vastavalt algmääruse artikli 17 lõikele 4 ja artiklile 18 teha oma järeldused kättesaadavate faktide põhjal. Nagu on selgitatud käesoleva teate punktis 8, võib kättesaadavatel faktidel põhinev järeldus olla asjaomase isiku jaoks ebasoodsam.

b) Küsimustikud

Uurimise seisukohast vajalike andmete saamiseks saadab komisjon küsimustikud valimisse kuuluvatele ühenduse tootjatele ja ühenduse tootjate ühendustele, Hiina Rahvavabariigi eksportijatele/tootjatele, eksportijate/tootjate ühendustele, valimisse kuuluvatele importijatele, kaebuses nimetatud importijate ühendustele ning vaatlusaluse ekspordiriigi ametiasutustele.

⁽¹⁾ Seotud äriühingute mõistet on selgitatud komisjoni määruse (EMÜ) nr 2454/93 (millega kehtestatakse rakendussätted nõukogu määrusele (EMÜ) nr 2913/92, millega kehtestatakse ühenduse tolliseadustik) artiklis 143 (EÜT L 253, 11.10.1993, lk 1).

Pidades silmas algmääruse artikli 17 lõike 3 ja artikli 9 lõike 6 kohaldamist, peavad individuaalset dumpingumarginaali taotlevad Hiina Rahvavabariigi eksportijad/tootjad esitama täidetud küsimustiku käesoleva teate punkti 6 alapunkti a alapunktis ii sätestatud tähtaja jooksul. Seepärast tuleb neil taotleda küsimustikku teate punkti 6 alapunkti a alapunktis i sätestatud tähtaja jooksul. Asjaomased isikud peaksid arvestama sellega, et eksportijate/tootjate väljavõttelise uuringu kasutamise korral võib komisjon siiski otsustada neile individuaalset dumpingumarginaali mitte arvutada, kui eksportijate/tootjate arv on nii suur, et individuaalne kontrollimine oleks põhjendamatult koormav ning takistaks uurimise õigeaegset lõpetamist.

c) Teabe kogumine ja huvitatud isikute ärakuulamine

Kõigil huvitatud isikutel palutakse teha teatavaks oma seisukohad, esitada tõendusmaterjali ja teavet, mida küsimustik ei hõlma. Komisjon peab saama sellise teabe ja tõendusmaterjali punkti 6 alapunkti a alapunktis ii sätestatud tähtaja jooksul.

Komisjon võib huvitatud isikud ära kuulata, kui nad esitavad selleks konkreetseid põhjused. Kõnealune taotlus tuleb esitada punkti 6 alapunkti a alapunktis iii sätestatud tähtaja jooksul.

d) Turumajandusriigi valik

Vastavalt algmääruse artikli 2 lõike 7 punktile a kavatsetakse Hiina Rahvavabariigi puhul valida normaalväärtuse määramisel asjakohaseks turumajandusriigiks Brasiilia. Huvitatud isikutel palutakse kommenteerida kõnealuse valiku sobivust käesoleva teate punkti 6 alapunktis c sätestatud tähtaja jooksul.

e) Turumajanduslik staatus

Nende Hiina Rahvavabariigi eksportijate/tootjate puhul, kes väidavad, et nad töötavad turumajanduslikes tingimustes, st et nad vastavad algmääruse artikli 2 lõike 7 punktis c sätestatud kriteeriumidele, ja esitavad selle kohta piisavalt tõendeid, määratakse normaalväärtus kindlaks vastavalt algmääruse artikli 2 lõike 7 punktile b. Nõuetekohaselt põhjendatud taotlusi esitada kavatsevad eksportijad/tootjad peavad seda tegema punkti 6 alapunktis d sätestatud konkreetse tähtaja jooksul. Komisjon saadab taotluse vormid kõigile kaebuses nimetatud Hiina Rahvavabariigi eksportijatele/tootjatele ja eksportijate/tootjate ühendustele ning Hiina Rahvavabariigi ametiasutustele.

5.2. Ühenduse huvide hindamise menetlus

Vastavalt algmääruse artiklile 21 ja juhul, kui väited dumpingu ja seeläbi tekitatud kahju kohta on põhjendatud, otsustatakse, kas dumpinguvastaste meetmete vastuvõtmine ei ole vastuolus ühenduse huvidega. Seepärast võivad ühenduse tootjad, importijad, neid esindavad ühendused, kasutajate esindajad ning tarbijaid esindavad organisatsioonid punkti 6 alapunkti a alapunktis ii sätestatud üldtähtaja jooksul endast teatada ja komisjonile teavet esitada, kui nad tõendavad, et nende tegevusala ja vaatlusaluse toote vahel on objektiivne seos. Isikud, kes on toiminud kooskõlas eelmise lausega, võivad taotleda ärakuulamist, esitades punkti 6 alapunkti a alapunktis iii sätestatud tähtaja jooksul konkreetsed põhjused, miks nad tuleks ära kuulata. Artikli 21 kohaselt esitatud teavet võetakse arvesse üksnes siis, kui see esitatakse koos faktiliste tõenditega.

6. Tähtajad

a) Üldtähtajad

- (i) Küsimustiku või muude taotluste vormide taotlemiseks

Kõik huvitatud isikud peavad taotlema küsimustikku või muud taotluse vormi niipea kui võimalik, ent hiljemalt 10 päeva jooksul pärast käesoleva teate avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

- (ii) Endast teatamiseks, küsimustikule vastuste esitamiseks ja mis tahes muu teabe andmiseks

Kõik huvitatud isikud, kes soovivad, et nende märkusi uurimise käigus arvesse võetaks, peavad endast komisjonile teatama ning esitama oma seisukohad ja küsimustiku vastused või mis tahes muu teabe 40 päeva jooksul pärast käesoleva teate avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*, kui ei ole sätestatud teisiti. Tähelepanu juhitakse asjaolule, et enamiku algmääruses sätestatud menetlusõiguste kasutamine sõltub sellest, kas isik on endast eespool nimetatud ajavahemiku jooksul teatanud.

Valimisse kuuluvad äriühingud peavad esitama küsimustiku vastused punkti 6 alapunkti b alapunktis iii sätestatud tähtaja jooksul.

- (iii) Ärakuulamised

Kõik huvitatud isikud võivad sama 40päevase tähtaja jooksul taotleda komisjonilt ka ärakuulamist.

b) Eritähtaeg väljavõttelise uuringu puhul

- (i) Punkti 5.1 alapunkti a alapunktides i, ii ja iii nimetatud teave peaks jõudma komisjonini 15 päeva jooksul pärast käesoleva teate avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*, kuna komisjon kavatseb konsulteerida asjaomaste isikutega, kes on avaldanud soovi kuuluda valimisse, valimi lõpliku kindlaksmääramise asjus 21 päeva jooksul pärast käesoleva teate avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

- (ii) Muu valimi moodustamise seisukohast oluline teave, millele on osutatud punkti 5.1 alapunkti a alapunktis iv, peaks komisjonini jõudma 21 päeva jooksul pärast käesoleva teate avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

- (iii) Valimisse kuuluvate isikute vastused küsimustikule peavad jõudma komisjonini 37 päeva jooksul alates kuupäevast, mil neile teatati valimisse kuulumisest.

c) Eritähtaeg turumajandusriigi valikute

Uurimise osalised võivad esitada märkusi selle kohta, kas Brasiilia, mida kavatsetakse vastavalt käesoleva teate punkti 5.1 alapunktile d kasutada turumajandusriigina normaalväärtuse määramisel Hiina Rahvabariigi jaoks, on selleks sobiv. Need märkused peavad komisjonini jõudma 10 päeva jooksul pärast käesoleva teate avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

d) Eritähtaeg turumajandusliku staatuse ja/või individuaalse kohtlemise taotluse esitamiseks

Nõuetekohaselt põhjendatud taotlused turumajandusliku staatuse (nagu nimetatud punkti 5.1 alapunktis e ja/või individuaalse kohtlemise saamiseks algmääruse artikli 9 lõike 5 alusel peavad jõudma komisjoni 15 päeva jooksul alates käesoleva teate avaldamisest *Euroopa Liidu Teatajas*.

7. Kirjalikud pöördumised, küsimustiku vastused ja kirjavahetus

Kõik huvitatud isikute märkused ja taotlused tuleb esitada kirjalikult (mitte elektroonilisel kujul, kui ei ole sätestatud teisiti) ning need peavad sisaldama huvitatud isiku nime, aadressi, e-posti aadressi, telefoni- ja faksinumbrit. Kõik kirjalikud esildised, sealhulgas käesolevas teates nõutud teave, küsimustiku vastused ja kirjavahetus, mida huvitatud isikud käsitlevad konfidentsiaalsena, peavad olema märgistatud sõnaga "Limited" ⁽¹⁾ ning vastavalt algmääruse artikli 19 lõikele 2 peab nendega olema kaasas mittekonfidentsiaalne versioon, millel on märged "For inspection by interested parties".

⁽¹⁾ See tähendab, et dokument on üksnes sisekasutuseks. Seda kaitstakse vastavalt Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EÜ) nr 1049/2001 (üldsuse juurdepääsu kohta Euroopa Parlamendi, nõukogu ja komisjoni dokumentidele, EÜT L 145, 31.5.2001, lk 43) artiklile 4. See on konfidentsiaalne dokument vastavalt algmääruse artiklile 19 ja GATT 1994 VI artikli rakendamist käsitleva WTO lepingu (dumpinguvastane leping) artiklile 6.

Komisjoni postiaadress:
European Commission
Directorate General for Trade
Directorate B
Office: J-79 5/16
B-1049 Brussels
Faks (32-2) 295 65 05

8. Koostööst hoidumine

Kui mõni huvitatud isik ei võimalda juurdepääsu vajalikule teabele või ei esita vajalikku teavet ettenähtud tähtaja jooksul või takistab uurimist märkimisväärselt, võib vastavalt algmääruse artiklile 18 nii positiivsed kui ka negatiivsed esialgsed või lõplikud järeldused teha kättesaadavate faktide põhjal.

Kui selgub, et huvitatud isik on esitanud ebaõiget või eksitavat teavet, jäetakse selline teave arvesse võtmata ning võidakse toetuda kättesaadavatele faktidele. Kui huvitatud isik ei tee koostööd või teeb seda üksnes osaliselt ning kui järeldused põhinevad seetõttu kättesaadavatel faktidel vastavalt algmääruse artiklile 18, võib tulemus olla asjaomasele isikule ebasoodsam, kui see oleks olnud tema koostöö korral.

9. Uurimise ajakava

Uurimine viiakse vastavalt algmääruse artikli 6 lõikele 9 lõpule 15 kuu jooksul pärast käesoleva teate avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*. Vastavalt algmääruse artikli 7 lõikele 1 võib ajutised meetmed kehtestada hiljemalt üheksa kuud pärast käesoleva teate avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

**Euroopa Ühenduse asutamislepingu artiklite 87 ja 88 raames antava riigiabi lubamine
Juhud, mille suhtes komisjonil ei ole vastuväiteid**

(EMPs kohaldatav tekst)

(2006/C 314/03)

Otsuse vastuvõtmise kuupäev	25.1.2006
Abi nr	N 305/05
Liikmesriik	Poola
Nimetus	Zobowiązania operatorów sieci telefonicznych
Õiguslik alus	Ustawa z dnia 23 listopada 2002 r. o restrukturyzacji zobowiązań koncesyjnych operatorów stacjonarnych sieci telefonicznych
Meetme liik	Abiskeem
Abi osatähtsus	Meede ei kujuta endast abi
Kestus	28. detsember 2002 — 31. detsember 2004
Majandusharud	Postiside ja telekommunikatsioon
Abi andva asutuse nimi ja aadress	Minister ds. Łączności

Otsuse autentne tekst, millest on eemaldatud kogu konfidentsiaalne teave, on kättesaadav aadressil:
http://ec.europa.eu/community_law/state_aids/

—

Otsuse vastuvõtmise kuupäev	22.3.2006
Abi nr	N 638/05
Liikmesriik	Prantsusmaa
Piirkond	Corse
Nimetus	Aide à la création de la chaîne corse Via Stella
Õiguslik alus	Convention d'objectifs et de moyens de la chaîne Via Stella entre l'Etat français, la Collectivité Territoriale de Corse et France 3
Meetme liik	Individuaalne abi
Eesmärk	Valdkondlik arendustegevus
Abi vorm	Otsene toetus
Eelarve	Kavandatud abi kogusumma: 6,2 mln EUR
Kestus	31. detsember 2008
Majandusharud	Meedia
Abi andva asutuse nimi ja aadress	Collectivité Territoriale de Corse

Otsuse autentne tekst, millest on eemaldatud kogu konfidentsiaalne teave, on kättesaadav aadressil:
http://ec.europa.eu/community_law/state_aids/

—

Komisjoni teatis nõukogu direktiivi rakendamise raames 1999/5/EÜ**(EMPs kohaldatav tekst)***Direktiiviga seotud harmoneeritud standardite nimetuste ja tähiste avaldamine*

(2006/C 314/04)

Euroopa standardorganisatsioon (*)	Standardi tähis ja pealkiri (Viitedokument)	Viide asendatud standardile	asendatud standardi vastavuseelduse lõppkuupäev Märkus 1	Artikli 1999/5/EÜ
CENELEC	EN 41003:1998 Telekommunikatsioonivõrku ühendatavate seadmete osalised ohutusnõuded	EN 41003:1996 Märkus 2.1	Kehtivuse lõppkuupäev (1.1.2002)	Artikli 3, loike 1 punkt a (& Artikli 2 73/23/EMÜ)
CENELEC	EN 50360:2001 Toote standard mobiiltelefonide vastavusest peamistele piirangutele seoses inimese tundlikkusega elektromagnetiliste väljade suhtes (300 MHz — 3 GHz)	PUUDUB		Artikli 3, loike 1 punkt a
CENELEC	EN 50364:2001 Inimese tundlikkusest elektromagnetilisele väljale tingitud piirangud raadiosagedusvahemikus 0 Hz kuni 10 GHz töötavates elektroonilistes jälgimiseseadmetes (EAS) ja raadiosageduslikes	PUUDUB		Artikli 3, loike 1 punkt a (& Artikli 2 73/23/EMÜ)
CENELEC	EN 50371:2002 Üldine standard väikevõimsusliku elektroonilise ja elektrilise aparatuuri vastavusest peamistele piirangutele seoses inimese tundlikkusega elektromagnetiliste väljade suhtes (10 MHz — 300 GHz) — Üldine avalik	PUUDUB		Artikli 3, loike 1 punkt a (& Artikli 2 73/23/EMÜ)
CENELEC	EN 50385:2002 Toote standard traadita telekommunikatsioonisüsteemide raadio baasjaamade ja paiksete lõppjaamade vastavusest peamistele piirangutele või etalontasemetele, mis on seotud inimese tundlikkusega raadiosageduste elektromagnetiliste väljade suhtes	PUUDUB		Artikli 3, loike 1 punkt a
CENELEC	EN 50401:2006 Tootestandard raadiosidevõrkude jaoks ettenähtud kohtkindlate raadiosaaeteseadmete (110 MHz — 40 GHz) vastavuse tõendamiseks raadiosageduslike elektromagnetväljade elanikukiirituse alaste põhipiirangutega või baastasemetega nende seadmete kasutuselevõtul			Art.3.1.a
CENELEC	EN 55022:1994 Infotehnoloogia seadmed. Raadiohäirete karakteristikud. Piirangud ja mõõtmismeetodid (CISPR 22:1993) Muudatus A1:1995 standardile EN 55022:1994 (CISPR 22:1993/A1:1995) Muudatus A2:1997 standardile EN 55022:1994 (CISPR 22:1993/A2:1996 (Muudetud))	EN 55022:1987 Märkus 2.1 Märkus 3 Märkus 3	Kehtivuse lõppkuupäev (31.12.1998) Kehtivuse lõppkuupäev (31.12.1998) Kehtivuse lõppkuupäev (31.12.1998)	Artikli 3, loike 1 punkt b (& Artikli 4 89/336/EMÜ)

Euroopa standardiorganisatsioon (*)	Standardi tähis ja pealkiri (Viitedokument)	Viide asendatud standardile	asendatud standardi vastavuseelduse lõppkuupäev Märkus 1	Artikli 1999/5/EÜ
CENELEC	EN 55022:1998 Infotehnoloogia seadmed. Raadiohäirete karakteristikud. Piirangud ja mõõtmismeetodid (CISPR 22:1997 (Muudetud)) Muudatus A1:2000 standardile EN 55022:1998 (CISPR 22:1997/A1:2000) Muudatus A2:2003 standardile EN 55022:1998 (CISPR 22:1997/A2:2002)	EN 55022:1994 ja selle muudatused Märkus 2.1 Märkus 3 Märkus 3	1.8.2007 1.10.2009 1.10.2009	Artikli 3, loike 1 punkt b (& Artikli 4 89/336/EMÜ)
CENELEC	EN 55022:2006 Infotehnoloogia seadmed. Raadiohäirete karakteristikud. Piirangud ja mõõtmismeetodid (CISPR 22:2005 (Muudetud))	EN 55022:1998 ja selle muudatused	1.10.2009	Artikli 3, loike 1 punkt b (& Artikli 4 89/336/EMÜ)
CENELEC	EN 55024:1998 Infotehnoloogia seadmed. Häiringukindluse karakteristikud. Mõõtmise piirid ja meetodid (CISPR 24:1997 (Muudetud)) Muudatus A1:2001 standardile EN 55024:1998 (CISPR 24:1997/A1:2001) Muudatus A2:2003 standardile EN 55024:1998 (CISPR 24:1997/A2:2002)	Vastav(ad) üldstandard(id) Märkus 2.3 Märkus 3 Märkus 3	Kehtivuse lõppkuupäev (1.7.2001) Kehtivuse lõppkuupäev (1.10.2004) Kehtivuse lõppkuupäev (1.12.2005)	Artikli 3, loike 1 punkt b (& Artikli 4 89/336/EMÜ)
CENELEC	EN 60065:1998 Audio- ja videoseadmed ja nende sarnased elektriseadmed. Ohutusnõuded (IEC 60065:1998 (Muudetud))	EN 60065:1993 +A11:1997 Märkus 2.1	Kehtivuse lõppkuupäev (1.8.2002)	Artikli 3, loike 1 punkt a (& Artikli 2 73/23/EMÜ)
CENELEC	EN 60065:2002 Audio- ja videoseadmed ja nende sarnased elektriseadmed. Ohutusnõuded (IEC 60065:2001 (Muudetud))	EN 60065:1998 Märkus 2.1	1.3.2007	Artikli 3, loike 1 punkt a (& Artikli 2 73/23/EMÜ)
CENELEC	EN 60215:1989 Raadiosaateseadmete ohutusnõuded (IEC 60215:1987) Muudatus A1:1992 standardile EN 60215:1989 (IEC 60215:1987/A1:1990) Muudatus A2:1994 standardile EN 60215:1989 (IEC 60215:1987/A2:1993)	PUUDUB Märkus 3 Märkus 3	Kehtivuse lõppkuupäev (1.6.1993) Kehtivuse lõppkuupäev (15.7.1995)	Artikli 3, loike 1 punkt a (& Artikli 2 73/23/EMÜ)
CENELEC	EN 60825-1:1994 Lasertoodete ohutus. Osa 1: Seadmestiku klassifikatsioon, nõuded ja kasutaja juhised (IEC 60825-1:1993) Muudatus A11:1996 standardile EN 60825-1:1994 Muudatus A1:2002 standardile EN 60825-1:1994 (IEC 60825-1:1993/A1:1997) Muudatus A2:2001 standardile EN 60825-1:1994 (IEC 60825-1:1993/A2:2001)	PUUDUB Märkus 3 EN 60825-1:1994/A11:1996 Märkus 3 Märkus 3	Kehtivuse lõppkuupäev (1.1.1997) Kehtivuse lõppkuupäev (1.1.2004) Kehtivuse lõppkuupäev (1.7.2005)	Artikli 3, loike 1 punkt a (& Artikli 2 73/23/EMÜ)

Euroopa standardiorganisatsioon (*)	Standardi tähis ja pealkiri (Viitedokument)	Viide asendatud standardile	asendatud standardi vastavuseelduse lõppkuupäev Märkus 1	Artikli 1999/5/EÜ
CENELEC	EN 60825-2:2000 Lasertoodete ohutus. Osa 2: Optilisel fiibril põhinevate sidesüsteemide ohutus (IEC 60825-2:2000)	EN 60825-2:1994 +A1:1998 Märkus 2.1	Kehtivuse lõppkuupäev (1.4.2003)	Artikli 3, loike 1 punkt a (& Artikli 2 73/23/EMÜ)
CENELEC	EN 60825-2:2004 Lasertoodete ohutus. Osa 2: Optilisel fiibril põhinevate sidesüsteemide ohutus (IEC 60825-2:2004)	EN 60825-2:2000 Märkus 2.1	1.9.2007	Artikli 3, loike 1 punkt a (& Artikli 2 73/23/EMÜ)
CENELEC	EN 60825-4:1997 Lasertoodete ohutus. Osa 4: Laservalveseadmed (IEC 60825-4:1997) Muudatus A1:2002 standardile EN 60825-4:1997 (IEC 60825-4:1997/A1:2002) Muudatus A2:2003 standardile EN 60825-4:1997 (IEC 60825-4:1997/A2:2003)	PUUDUB Märkus 3 Märkus 3	Kehtivuse lõppkuupäev (1.10.2005) 1.10.2006	Artikli 3, loike 1 punkt a (& Artikli 2 73/23/EMÜ)
CENELEC	EN 60825-12:2004 Lasertoodete ohutus. Osa 12: Vaba asetusega informatsiooni ülekandeks mõeldud optiliste kommunikatsioonisüsteemide ohutus (IEC 60825-12:2004)	PUUDUB		Artikli 3, loike 1 punkt a (& Artikli 2 73/23/EMÜ)
CENELEC	EN 60950:2000 Infotehnoloogia seadmestiku ohutus (IEC 60950:1999 (Muudetud))	EN 60950:1992 +A1:1993 +A2:1993 +A3:1995 +A4:1997 +A11:1997 Märkus 2.1	Kehtivuse lõppkuupäev (1.1.2005)	Artikli 3, loike 1 punkt a (& Artikli 2 73/23/EMÜ)
CENELEC	EN 60950-1:2001 Infotehnoloogia seadmestik. Ohutus. Osa 1: Üldnõuded (IEC 60950-1:2001 (Muudetud)) Muudatus A11:2004 standardile EN 60950-1:2001	EN 60950:2000 Märkus 2.1 Märkus 3	1.7.2006	Artikli 3, loike 1 punkt b (& Artikli 2 73/23/EMÜ)
CENELEC	EN 61000-3-2:2000 Elektromagnetiline ühilduvus (EMC). Osa 3 2: Piirangud. Voolutugevuse harmooniku kiirguse piirangud (seadme sisendvoolutugevus kuni 16A (kaasaarvatud) faasi kohta) (IEC 61000-3-2:2000 (Muudetud)) Muudatus A2:2005 standardile EN 61000-3-2:2000 (IEC 61000-3-2:2000/A1:2001 + A2:2004)	EN 61000-3-2:1995 +A1:1998 +A2:1998 +A14:2000 Märkus 2.1 Märkus 3	Kehtivuse lõppkuupäev (1.1.2004) 1.1.2008	Artikli 3, loike 1 punkt b (& Artikli 4 89/336/EMÜ)
CENELEC	EN 61000-3-3:1995 Elektromagnetiline ühilduvus (EMC). Osa 3-3: Pinge muutumise piirid, pinge kõikumine ja väreus avalikes madalpinge elektrivarustusüsteemides — elektriseadmetele nimivooluga =16A faasi kohta (tinglikud elektriühendused ei ole arvestatud) (IEC 61000-3-3:1994) Muudatus A1:2001 standardile EN 61000-3-3:1995 (IEC 61000-3-3:1994/A1:2001)	Vastav(ad) üldstandard(id) Märkus 2.3 Märkus 3	Kehtivuse lõppkuupäev (1.1.2001) Kehtivuse lõppkuupäev (1.5.2004)	Artikli 3, loike 1 punkt b (& Artikli 4 89/336/EMÜ)

Euroopa standardorganisatsioon (*)	Standardi tähis ja pealkiri (Viitedokument)	Viide asendatud standardile	asendatud standardi vastavuseelduse lõppkuupäev Märkus 1	Artikli 1999/5/EÜ
CENELEC	EN 61000-3-11:2000 Elektromagnetiline ühilduvus (EMC). Osa 3 11: Piirangud. Pingemuutuse, pinge kõikumise ja üldkasutatava madalpinge tarnesüsteemi pinge kõikumise piirangud ≤ 75 A või vähem tarbivatele seadmetele, mis omavad lisäühendusi (IEC 61000-3-11:2000)	Vastav(ad) üldstandard(id) Märkus 2.3	Kehtivuse lõppkuupäev (1.11.2003)	Artikli 3, loike 1 punkt b (& Artikli 4 89/336/EMÜ)
CENELEC	EN 61000-3-12:2005 Elektromagnetiline ühilduvus (EMC). Osa 3-12: Piirmäärad. Piirmäärad sisendvooluga > 16 A ja ≤ 75 A faasi kohta üldkasutatavate madalpingesüsteemidega ühendatud seadmete poolt tekitatavale hamoonilisele voolule (IEC 61000-3-12:2004)	Vastav(ad) üldstandard(id) Märkus 2.3	1.2.2008	Artikli 3, loike 1 punkt b (& Artikli 4 89/336/EMÜ)
CENELEC	EN 61000-6-1:2001 Elektromagnetiline ühilduvus (EMC). Osa 6: Üldstandardid. Lõik 1:Elamu-, kaubanduslike ja kerge koormusega tööstuslike keskkondade häiringukindlus (IEC 61000-6-1:1997 (Muudetud))	EN 50082-1:1997 Märkus 2.1	Kehtivuse lõppkuupäev (1.7.2004)	Artikli 3, loike 1 punkt b (& Artikli 4 89/336/EMÜ)
CENELEC	EN 61000-6-2:2001 Elektromagnetiline ühilduvus (EMC). Osa 6-2: Üldstandardid. Tööstuslike keskkondade häiringukindlus (IEC 61000-6-2:1999 (Muudetud))	EN 61000-6-2:1999 Märkus 2.1	Kehtivuse lõppkuupäev (1.7.2004)	Artikli 3, loike 1 punkt b (& Artikli 4 89/336/EMÜ)
CENELEC	EN 61000-6-2:2005 Elektromagnetiline ühilduvus. Osa 6-2: Erialased põhistandardid. Häiringukindlus tööstuskeskkondades (IEC 61000-6-2:2005)	EN 61000-6-2:2001 Märkus 2.1	1.6.2008	Artikli 3, loike 1 punkt b (& Artikli 4 89/336/EMÜ)
CENELEC	EN 61000-6-3:2001 Elektromagnetiline ühilduvus (EMC). Osa 6: Üldstandardid. Lõik 3: Elamu-, kaubanduslike ja kerge koormusega tööstuslike keskkondade emissioonistandard (CISPR/IEC 61000-6-3:1996 (Muudetud)) Muudatus A11:2004 standardile EN 61000-6-3:2001	EN 50081-1:1992 Märkus 2.1 Märkus 3	Kehtivuse lõppkuupäev (1.7.2004) 1.7.2007	Artikli 3, loike 1 punkt b (& Artikli 4 89/336/EMÜ)
CENELEC	EN 61000-6-4:2001 Elektromagnetiline ühilduvus (EMC). Osa 6: Üldstandardid. Lõik 4: Tööstuslike keskkondade emissioonistandard (IEC 61000-6-4:1997 (Muudetud))	EN 50081-2:1993 Märkus 2.1	Kehtivuse lõppkuupäev (1.7.2004)	Artikli 3, loike 1 punkt b (& Artikli 4 89/336/EMÜ)
ETSI	EN 300 065-2 V1.1.1 Elektromagnetilise ühilduvuse ja raadiospektri küsimused (ERM); Kitsariibalise tähttrükkimise telegraafseadmed meteoroloogia- või navigatsioonialase informatsiooni vastuvõtmiseks (NAVTEX); Osa 2: Harmoneeritud EN R&TTE direktiivi artikli 3.2 põhinõuete alusel			Artikli 3, loike 2
ETSI	EN 300 065-3 V1.1.1 Elektromagnetilise ühilduvuse ja raadiospektri küsimused (ERM); Kitsariibalise tähttrükkimise telegraafseadmed meteoroloogia- või navigatsioonialase informatsiooni vastuvõtmiseks (NAVTEX); Osa 2: Harmoneeritud EN R&TTE direktiivi artikli 3.3e põhinõuete alusel			Artikli 3, loike 3
ETSI	EN 300 086-2 V1.1.1 Elektromagnetilise ühilduvuse ja raadiospektri küsimused (ERM); Liikuv maaside; Eeskätt analoogkõne jaoks mõeldud kõrgsagedusliku sise- või välisühendusega raadioseadmed; Osa 2: Harmoneeritud EN R&TTE direktiivi artikli 3.2 põhinõuete alusel	ETS 300 086/A2 (02-1997)	Kehtivuse lõppkuupäev (31.8.2002)	Artikli 3, loike 2

Euroopa standardorganisatsioon (*)	Standardi tähis ja pealkiri (Viitedokument)	Viide asendatud standardile	asendatud standardi vastavuseelduse lõppkuupäev Märkus 1	Artikli 1999/5/EÜ
ETSI	EN 300 113-2 V1.2.1 Elektromagnetilise ühilduvuse ja raadiospektri küsimused (ERM); Liikuv maaside; Antenniühendusega raadioseadmed andmeedastuseks (ja kõneedastuseks); Osa 2: Harmoneeritud EN R&TTE direktiivi artikli 3.2 põhinõuete alusel	EN 300 113-2 V1.1.1	Kehtivuse lõppkuupäev (31.12.2003)	Artikli 3, loike 2
ETSI	EN 300 113-2 V1.3.1 Elektromagnetilise ühilduvuse ja raadiospektri küsimused (ERM); Liikuv maaside; Antenniühendusega pidevat või vahelduvat mähisjoone modulaatsiooni kasutavad raadioseadmed andme- ja/või kõneedastuseks; Osa 2: Harmoneeritud EN R&TTE direktiivi artikli 3.2 põhinõuete alusel	EN 300 113-2 V1.2.1	28.2.2007	Artikli 3, loike 2
ETSI	EN 300 135-2 V1.1.1 Elektromagnetilise ühilduvuse ja raadiospektri küsimused (ERM); Üldkasutatava raadiosagedusala nurkmoduleeritud raadioseadmed (CEPT PR 27 raadioseadmed); Osa 2: Harmoneeritud EN R&TTE direktiivi artikli 3.2 põhinõuete alusel	ETS 300 135/A1:1997	Kehtivuse lõppkuupäev (30.4.2001)	Artikli 3, loike 2
ETSI	EN 300 152-2 V1.1.1 Elektromagnetilise ühilduvuse ja raadiospektri küsimused (ERM); Raadiosagedusel 121,5 MHz või raadiosagedustel 121,5 MHz ja 243 MHz sihitamise eesmärgil töötavad avariipoid (EPIRB); Osa 2: Harmoneeritud EN R&TTE direktiivi artikli 3.3e alusel			Artikli 3, loike 2
ETSI	EN 300 152-3 V1.1.1 Elektromagnetilise ühilduvuse ja raadiospektri küsimused (ERM); Raadiosagedusel 121,5 MHz või raadiosagedustel 121,5 MHz ja 243 MHz sihitamise eesmärgil töötavad avariipoid (EPIRB); Osa 3: Harmoneeritud EN R&TTE direktiivi artikli 3.3e põhinõuete alusel			Artikli 3, loike 3
ETSI	EN 300 162-2 V1.1.2 Elektromagnetilise ühilduvuse ja raadiospektri küsimused (ERM); VHF raadiosagedusalas töötavad liikuva mereside raadiotelefoni saatjad ja vastuvõtjad; Osa 2: Harmoneeritud EN R&TTE direktiivi artikli 3.2 põhinõuete alusel			Artikli 3, loike 2
ETSI	EN 300 162-3 V1.1.1 Elektromagnetilise ühilduvuse ja raadiospektri küsimused (ERM); VHF raadiosagedusalas töötavad liikuva mereside raadiotelefoni saatjad ja vastuvõtjad; Osa 3: Harmoneeritud EN R&TTE direktiivi artikli 3.3e põhinõuete alusel			Artikli 3, loike 3
ETSI	EN 300 219-2 V1.1.1 Elektromagnetilise ühilduvuse ja raadiospektri küsimused (ERM); Liikuv maaside; Eeskätt analoogkõne jaoks mõeldud kõrgsagedusliku sise- või välisühendusega raadioseadmed; Osa 2: Harmoneeritud EN R&TTE direktiivi artikli 3.2 põhinõuete alusel			Artikli 3, loike 2
ETSI	EN 300 220-2 V2.1.1 Elektromagnetilise ühilduvuse ja raadiospektri küsimused (ERM); Lähitoimeseadmed (SRD); Raadiosagedusvahemikus 25 MHz kuni 1000 MHz kasutamiseks mõeldud võimsustasemetega kuni 500 mW raadioseadmed; Osa 2: Harmoneeritud EN R&TTE direktiivi artikli 3.2 põhinõuete alusel	EN 300 220-3 V1.1.1	31.12.2007	Artikli 3, loike 2

Euroopa standardiorganisatsioon (*)	Standardi tähis ja pealkiri (Viitedokument)	Viide asendatud standardile	asendatud standardi vastavuseelduse lõppkuupäev Märkus 1	Artikli 1999/5/EÜ
ETSI	EN 300 220-3 V1.1.1 Elektromagnetilise ühilduvuse ja raadiospektri küsimused (ERM); Lähitoimeseadmed (SRD); Raadiosagedusvahemikus 25 MHz kuni 1000 MHz kasutamiseks mõeldud võimsustasemetega kuni 500 mW raadioseadmed; Osa 3: Harmoneeritud EN R&TTE direktiivi artikli 3.2 põhioüete alusel			Artikli 3, loike 2
ETSI	EN 300 224-2 V1.1.1 Elektromagnetilise ühilduvuse ja raadiospektri küsimused (ERM); Asukohtaotsing; Osa 2: Harmoneeritud EN R&TTE direktiivi artikli 3.2 alusel			Artikli 3, loike 2
ETSI	EN 300 296-2 V1.1.1 Elektromagnetilise ühilduvuse ja raadiospektri küsimused (ERM); Liikuv maaside; Eeskätt analoogkõneks ettenähtud liitantenniga raadioseadmed; Osa 2: Harmoneeritud EN R&TTE direktiivi artikli 3.2 põhioüete alusel			Artikli 3, loike 2
ETSI	EN 300 328 V1.6.1 Elektromagnetilise ühilduvuse ja raadiospektri küsimused (ERM); Lairiba edastussüsteemid; 2,4 GHz TTM raadiosagedusalas töötavad andmeedastusseadmed, mis kasutavad hajaspespektermodulatsiooni tehnoloogiat; Harmoneeritud EN R&TTE direktiivi artikli 3.2 põhioüete alusel	EN 300 328 V1.5.1	Kehtivuse lõppkuupäev (31.8.2006)	Artikli 3, loike 2
ETSI	EN 300 328 V1.7.1 Elektromagnetilise ühilduvuse ja raadiospektri küsimused (ERM); Lairiba edastussüsteemid; Lairiba edastussüsteemid; 2,4 GHz TTM raadiosagedusalas töötavad andmeedastusseadmed, mis kasutavad lairibamodulatsiooni tehnoloogiat; Harmoneeritud EN R&TTE direktiivi artikli 3.2 põhioüete alusel	EN 300 328 V1.6.1	31.7.2008	Artikli 3, loike 2
ETSI	EN 300 330-2 V1.3.1 Elektromagnetilise ühilduvuse ja raadiospektri küsimused (ERM); Lähitoimeseadmed; Raadiosagedusalas 9 kHz kuni 25 MHz töötavad raadioseadmed ja sagedusalas 9 kHz kuni 30 MHz töötavad induktiivseadmed; Osa 2: Harmoneeritud EN R&TTE direktiivi artikli 3.2 alusel	EN 300 330-2 V1.1.1	31.12.2007	Artikli 3, loike 2
ETSI	EN 300 341-2 V1.1.1 Elektromagnetilise ühilduvuse ja raadiospektri küsimused (ERM); Liikuv maaside (RP 02); Liitantenni kasutavad raadioseadmed, mis signaale edastades kutsuvad vastuvõtjas esile kindlatüübilise reaktsiooni; Osa 2: Harmoneeritud EN R&TTE direktiivi artikli 3.2 alusel			Artikli 3, loike 2
ETSI	EN 300 373-2 V1.1.1 Elektromagnetilise ühilduvuse ja raadiospektri küsimused (ERM); MF ja HF raadiosagedusalas kasutatavad liikuva mereside raadiosaatjad ja -vastuvõtjad; Osa 2: Harmoneeritud EN R&TTE direktiivi artikli 3.2 põhioüete alusel			Artikli 3, loike 2
ETSI	EN 300 373-3 V1.1.1 Elektromagnetilise ühilduvuse ja raadiospektri küsimused (ERM); MF ja HF raadiosagedusalas kasutatavad liikuva mereside raadiosaatjad ja -vastuvõtjad; Osa 3: Harmoneeritud EN R&TTE direktiivi artikli 3.3(e) põhioüete alusel			Artikli 3, loike 3

Euroopa standardiorganisatsioon (*)	Standardi tähis ja pealkiri (Viitedokument)	Viide asendatud standardile	asendatud standardi vastavuseelduse lõppkuupäev Märkus 1	Artikli 1999/5/EÜ
ETSI	EN 300 390-2 V1.1.1 Elektromagnetilise ühilduvuse ja raadiospektri küsimused (ERM); Liikuv maaside; Liitantenniga raadioseadmed andme- ja kõneandamiseks; Osa 2: Harmoneeritud EN R&TTE direktiivi artikli 3.2 põhiolemuse alusel	ETS 300 390/A1:1997	Kehtivuse lõppkuupäev (30.4.2001)	Artikli 3, loike 2
ETSI	EN 300 422-2 V1.1.1 Elektromagnetilise ühilduvuse ja raadiospektri küsimused (ERM); Raadiosagedusalas 25 MHz kuni 3 GHz töötavad raadiomikrofonid; Osa 2: Harmoneeritud EN R&TTE direktiivi artikli 3.2 alusel			Artikli 3, loike 2
ETSI	EN 300 433-2 V1.1.2 Elektromagnetilise ühilduvuse ja raadiospektri küsimused (ERM); Liikuv maaside; Üldkasutatava raadiosagedusala kahe külgribaga (DSB) ja /või ühe külgribaga (SSB) amplituudmoduleeritud raadioseadmed; Osa 2: Harmoneeritud EN R&TTE direktiivi artikli 3.2 põhiolemuse alusel	EN 300 433-2 V1.1.1	Kehtivuse lõppkuupäev (30.9.2002)	Artikli 3, loike 2
ETSI	EN 300 440-2 V1.1.1 Elektromagnetilise ühilduvuse ja raadiospektri küsimused (ERM); Lähitoimeseadmed; Raadiosagedusalas 1 GHz kuni 40 GHz töötavad raadioseadmed; Osa 2: Harmoneeritud EN R&TTE direktiivi artikli 3.2 alusel			Artikli 3, loike 2
ETSI	EN 300 440-2 V1.1.2 Elektromagnetilise ühilduvuse ja raadiospektri küsimused (ERM); Lähitoimeseadmed; Raadiosagedusalas 1 GHz kuni 40 GHz töötavad raadioseadmed; Osa 2: Harmoneeritud EN R&TTE direktiivi artikli 3.2 alusel	EN 300 440-2 V1.1.1	30.6.2007	Artikli 3, loike 2
ETSI	EN 300 454-2 V1.1.1 Elektromagnetilise ühilduvuse ja raadiospektri küsimused (ERM); Lairiba audioliinid; Osa 2: Harmoneeritud EN R&TTE direktiivi artikli 3.2 alusel			Artikli 3, loike 2
ETSI	EN 300 471-2 V1.1.1 Elektromagnetilise ühilduvuse ja raadiospektri küsimused (ERM); Liikuv maaside; Juurdepääsu protokoll, kanalijagamise reeglid ja vastavad tehnilised karakteristikud raadioseadmetele ühiskasutusega kanalitel andmete edastamiseks; Osa 2: Harmoneeritud EN R&TTE direktiivi artikli 3.2 põhiolemuse alusel			Artikli 3, loike 2
ETSI	EN 300 674-2-1 V1.1.1 Elektromagnetilise ühilduvuse ja raadiospektri küsimused (ERM); Maantee-transporti ja liikluse telemaatika (RTTT); Tööstuse, teaduse ja meditsiinarakenduste (TTM) sagedusalas raadiosagedusel 5,8 GHz töötavad sihtotstarbeline lähitoimeside (DSRC) edastusseadmed (500 kbit/s/250 kbit/s); Osa 2: Harmoneeritud EN R&TTE direktiivi artikli 3.2 alusel; Osa 2-1: Nõuded maantee infrastruktuuri seadmetele (RSU)			Artikli 3, loike 2

Euroopa standardiorganisatsioon (*)	Standardi tähis ja pealkiri (Viitedokument)	Viide asendatud standardile	asendatud standardi vastavuseelduse lõppkuupäev Märkus 1	Artikli 1999/5/EÜ
ETSI	EN 300 674-2-2 V1.1.1 Elektromagnetilise ühilduvuse ja raadiospektri küsimused (ERM); Maantee-transporti ja liikluse telemaatika (RTTT);; Tööstuse, teaduse ja meditsiinarakenduste (TTM) sagedusalas raadiosagedusel 5,8 GHz töötavad sihtots- tarbelise lähitoimeside (DSRC) edastusseadmed (500 kbit/s/250 kbit/s); Osa 2: Harmoneeritud EN R&TTE direktiivi artikli 3.2 alusel; Osa 2-2: Nõuded pardaseadmetele (OBU)			Artikli 3, loike 2
ETSI	EN 300 698-2 V1.1.1 Elektromagnetilise ühilduvuse ja raadiospektri küsimused (ERM); Siseveekogudel kasutatavad VHF raadiosagedusalas töötavate liikuva mereside raadiotelefonide saatjad ja vastuvõtjad; Osa 2: Harmoneeritud EN R&TTE direktiivi artikli 3.2 alusel			Artikli 3, loike 2
ETSI	EN 300 698-3 V1.1.1 Elektromagnetilise ühilduvuse ja raadiospektri küsimused (ERM); Siseveekogudel kasutatavad VHF raadiosagedusalas töötavate liikuva mereside raadiotelefonide saatjad ja vastuvõtjad; Osa 3: Harmoneeritud EN R&TTE direktiivi artikli 3.3e alusel			Artikli 3, loike 3
ETSI	EN 300 718-2 V1.1.1 Elektromagnetilise ühilduvuse ja raadiospektri küsimused (ERM); Laviini- ohvrite detekteerimisseadmed; Saate — vastuvõtu süsteemid; Osa 2: Harmoneeritud EN R&TTE direktiivi artikli 3.2 põhiolemuse alusel			Artikli 3, loike 2
ETSI	EN 300 718-3 V1.2.1 Elektromagnetilise ühilduvuse ja raadiospektri küsimused (ERM); Laviini- ohvrite detekteerimisseadmed; Saate — vastuvõtu süsteemid; Osa 3: Harmoneeritud EN R&TTE direktiivi artikli 3.3e põhiolemuse alusel	EN 300 718-3 V1.1.1	Kehtivuse lõppkuupäev (30.11.2005)	Artikli 3, loike 3
ETSI	EN 300 720-2 V1.1.1 Elektromagnetilise ühilduvuse ja raadiospektri küsimused (ERM); Ultra- kõrgsageduse (UHF) pardaside süsteemid ja seadmed; Osa 2: Harmoneeritud EN R&TTE direktiivi artikli 3.2 alusel			Artikli 3, loike 2
ETSI	EN 300 761-2 V1.1.1 Elektromagnetilise ühilduvuse ja raadiospektri küsimused (ERM); Lähitoimeseadmed (SRD); Raadiosagedusalas 2,45 GHz töötavad raudteeveeremi automaatsed identifitseerimissüsteemid (AVI); Osa 2: Harmoneeritud EN R&TTE direktiivi artikli 3.2 põhiolemuse alusel			Artikli 3, loike 2
ETSI	EN 301 025-2 V1.2.1 Elektromagnetilise ühilduvuse ja raadiospektri küsimused (ERM); Üldise sidepidamise VHF raadiotelefoniseadmed ja klassi D digitaalselektiivvälja- kutse (DSC) lisaseadmed; Osa 2: Harmoneeritud EN R&TTE direktiivi arti- kli 3.2 alusel	EN 301 025-2 V1.1.1	Kehtivuse lõppkuupäev (30.6.2006)	Artikli 3, loike 2
ETSI	EN 301 025-3 V1.2.1 Elektromagnetilise ühilduvuse ja raadiospektri küsimused (ERM); Üldise sidepidamise VHF raadiotelefoniseadmed ja klassi D digitaalselektiivvälja- kutse (DSC) lisaseadmed; Osa 3: Harmoneeritud EN R&TTE direktiivi arti- kli 3.2 alusel	EN 301 025-3 V1.1.1	Kehtivuse lõppkuupäev (30.6.2006)	Artikli 3, loike 3

Euroopa standardiorganisatsioon (*)	Standardi tähis ja pealkiri (Viitedokument)	Viide asendatud standardile	asendatud standardi vastavuseelduse lõppkuupäev Märkus 1	Artikli 1999/5/EÜ
ETSI	EN 301 091-2 V1.2.1 Elektromagnetilise ühilduvuse ja raadiospektri küsimused (ERM); Raadiosagedusvahemikus 76 GHz kuni 77 GHz töötavad maanteetranspordi ja liikluse telemaatika radarseadmed; Osa 2: Harmoneeritud EN R&TTE direktiivi artikli 3.2 alusel			Artikli 3, loike 2
ETSI	EN 301 166-2 V1.1.1 Elektromagnetilise ühilduvuse ja raadiospektri küsimused (ERM); Liikuv maaside; Antenni ühendusega kitsaribalisel kanalil töötavate analoog- ja/või digitaalide (kõne ja /või andmeedastus) raadioseadmete tehnilised näitajad ja testimise tingimused; Osa 2: Harmoneeritud EN R&TTE direktiivi artikli 3.2 põhioüete alusel			Artikli 3, loike 2
ETSI	EN 301 178-2 V1.1.1 Elektromagnetilise ühilduvuse ja raadiospektri küsimused (ERM); Liikuva mereside VHF raadiosagedusalas töötavad teisaldatavad ülirkõrgsageduse (VHF) raadiotelefoniseadmed (mitte GMDSS rakenduste jaoks); Osa 2: Harmoneeritud EN R&TTE direktiivi artikli 3.2 alusel			Artikli 3, loike 2
ETSI	EN 301 357-2 V1.2.1 Elektromagnetilise ühilduvuse ja raadiospektri küsimused (ERM); Raadiosagedusalas 25 MHz kuni 2000 MHz töötavad juhtmeta audioseadmed; CEPT-i harmoneeritud raadiosagedusalas 863 MHz kuni 865 MHz töötavad tavakasutaja raadiomikrofonid ja kõrvamonitorid; Osa 2: Harmoneeritud EN R&TTE direktiivi artikli 3.2 alusel	EN 301 357 V1.1.1	Kehtivuse lõppkuupäev (31.3.2003)	Artikli 3, loike 2
ETSI	EN 301 357-2 V1.3.1 Elektromagnetilise ühilduvuse ja raadiospektri küsimused (ERM); Raadiosagedusalas 25 MHz kuni 2000 MHz töötavad juhtmeta audioseadmed; CEPT-i harmoneeritud raadiosagedusalas 863 MHz kuni 865 MHz töötavad tavakasutaja raadiomikrofonid ja kõrvamonitorid; Osa 2: Harmoneeritud EN R&TTE direktiivi artikli 3.2 alusel	EN 301 357-2 V1.2.1	30.4.2008	Artikli 3, loike 2
ETSI	EN 301 360 V1.1.3 Kosmoseside maajaamad ja süsteemid (SES); Saatesagedusega 27,5 kuni 29,5 GHz geostatsionaarorbiidi satelliitsüsteemide satelliitside kasutajaterminalide (SUT) harmoneeritud EN R&TTE direktiivi artikli 3.2 põhioüete alusel			Artikli 3, loike 2
ETSI	EN 301 360 V1.2.1 Kosmoseside maajaamad ja süsteemid (SES); Saatesagedusega 27,5 kuni 29,5 GHz geostatsionaarorbiidi satelliitsüsteemide satelliitside kasutajaterminalide (SUT) harmoneeritud EN R&TTE direktiivi artikli 3.2 põhioüete alusel	EN 301 360 V1.1.3	30.11.2007	Artikli 3, loike 2
ETSI	EN 301 406 V1.5.1 Raadiotelefonisüsteem (DECT); Raadiotelefonisüsteemi (DECT) harmoneeritud EN R&TTE direktiivi artikli 3.2 põhioüete alusel; Üldised raadiionõuded	EN 301 406 V1.4.1	Kehtivuse lõppkuupäev (31.3.2005)	Artikli 3, loike 2

Euroopa standardiorganisatsioon (*)	Standardi tähis ja pealkiri (Viitedokument)	Viide asendatud standardile	asendatud standardi vastavuseelduse lõppkuupäev Märkus 1	Artikli 1999/5/EÜ
ETSI	EN 301 419-1 V4.0.1 Digitaalne mobiilsidesüsteem (faas 2) (GSM); Globaalse mobiiltelefonisüsteemi (GSM) ühendusnõuded; Osa 1: Raadiosagedusalade GSM 900 ja DCS 1800 liikuvad raadiojaamad; Juurdepääs (GSM 13.01 versioon 4.0.1) (rakendatavad osad: 12.1.1, 12.1.2, 12.2.1, 12.2.2, 13.1, 13.2, 13.3-1, 13.4, 14.1.1.2, 14.1.2.2, 14.3, 14.4.1, 14.5.1, 14.6.1, 14.7.1, 19.1, 19.2, 19.3, 20.1, 20.2, 20.3, 20.4, 20.5, 20.6, 20.7, 20.8, 20.9, 20.10, 20.11, 20.12, 20.13, 20.15, 20.16, 20.20.1, 20.20.2, 21.1, 21.2, 21.3.1, 21.3.2, 21.4, 22.1, 25.2.1.1.4, 25.2.1.2.3, 25.2.1.2.4, 25.2.3, 26.2.1.1, 26.2.1.2, 26.2.1.3, 26.2.2, 26.6.1.1, 26.6.1.2, 26.6.13.10, 26.6.13.3, 26.6.13.5, 26.6.13.6, 26.6.13.8, 26.6.13.9, 26.7.4.6, 26.7.5.7.1, 26.8.1.2.6.6, 26.8.1.3.5.2, 26.8.2.1, 26.8.2.2, 26.8.2.3, 26.8.3, 26.9.2, 26.9.3, 26.9.4, 26.9.5, 26.10.2.2, 26.10.2.3, 26.10.2.4.1, 26.10.2.4.2, 26.11.2.1, 26.12.1, 26.12.2.1, 26.12.3, 26.12.4, 27.6, 27.7, 31.6.1.1, 34.2.1, 34.2.2, 34.2.3)			Artikli 3, loike 2
ETSI	EN 301 419-2 V5.1.1 Digitaalne mobiilsidesüsteem (faas 2+) (GSM); Globaalse mobiiltelefonisüsteemi (GSM) ühendusnõuded; Suure läbilaskevõimega ahelkommuteeritud (HSCSD) mitut ajapilu toetavad liikuvad raadiojaamad; Juurdepääs			Artikli 3, loike 2
ETSI	EN 301 419-3 V5.0.2 Digitaalne mobiilsidesüsteem (faas 2+); Globaalse mobiiltelefonisüsteemi (GSM) ühendusnõuded; Kõne lisateenused (ASCI); Liikuvad raadiojaamad; Juurdepääs (GSM 13.68 versioon 5.02 esitati 1996) (rakendatavad osad: 26.14.5.2, 26.14.7.3, 26.14.8.1)			Artikli 3, loike 2
ETSI	EN 301 419-7 V5.0.2 Digitaalne mobiilsidesüsteem (faas 2+) (GSM); Globaalse mobiiltelefonisüsteemi (GSM) ühendusnõuded; Raudteede mobiiltelefonisüsteemi raadiosagedusala (R GSM); Liikuvad raadiojaamad; Juurdepääs (GSM 13.67 versioon 5.0.2) (rakendatavad osad: 12.3.1, 12.3.2, 12.4.1, 12.4.2, 13.9, 14.7.3, 20.21.1, 20.21.2, 20.21.3, 20.21.4, 20.21.5, 20.21.6, 20.21.7, 20.21.8, 20.21.9, 20.21.10, 20.21.11, 20.21.12, 20.21.13, 20.21.15, 20.21.16, 20.21.18, 26.10.2.2, 26.10.2.3, 26.10.2.4.1, 26.10.2.4.2)			Artikli 3, loike 2
ETSI	EN 301 423 V1.1.1 Elektromagnetilise ühilduvuse ja raadiospektri küsimused (ERM); Maapealse lennusesüsteemi harmoneeritud standard R&TTE direktiivi artikli 3.2 alusel	TBR 23: 1998	Kehtivuse lõppkuupäev (30.9.2002)	Artikli 3, loike 2
ETSI	EN 301 426 V1.2.1 Kosmoseside maajaamad ja süsteemid (SES); Raadiosagedusalades 1,5/1,6 GHz madala andmeedastuskiirusega töötavate liikuvate kosmoseside maajaamade (LMES) harmoneeritud EN R&TTE direktiivi artikli 3.2 põhinõuete alusel	EN 301 426 V1.1.1	Kehtivuse lõppkuupäev (30.6.2002)	Artikli 3, loike 2
ETSI	EN 301 427 V1.2.1 Kosmoseside maajaamad ja süsteemid (SES); Raadiosagedusalades 11/12/14 GHz madala andmeedastuskiirusega töötavate liikuvate kosmoseside maajaamade (LMES) harmoneeritud EN R&TTE direktiivi artikli 3.2 põhinõuete alusel	EN 301 427 V1.1.1	Kehtivuse lõppkuupäev (31.8.2003)	Artikli 3, loike 2

Euroopa standardiorganisatsioon (*)	Standardi tähis ja pealkiri (Viitedokument)	Viide asendatud standardile	asendatud standardi vastavuseelduse lõppkuupäev Märkus 1	Artikli 1999/5/EÜ
ETSI	EN 301 428 V1.2.1 Kosmoseside maajaamad ja süsteemid (SES); Mikroantennjaamade (VSAT) harmoneeritud EN; R&TTE direktiivi artikli 3.2 põhinõuded raadiosagedusalades 11/12/14 GHz signaali edastust, või edastust ja vastuvõttu või ainult vastuvõttu võimaldavatele kosmoseside maajaamadele	EN 301 428 V1.1.1	Kehtivuse lõppkuupäev (30.11.2001)	Artikli 3, loike 2
ETSI	EN 301 428 V1.3.1 Kosmoseside maajaamad ja süsteemid (SES); Mikroantennjaamade (VSAT) harmoneeritud EN; R&TTE direktiivi artikli 3.2 põhinõuded raadiosagedusalades 11/12/14 GHz signaali edastust või edastust ja vastuvõttu või ainult vastuvõttu võimaldavatele kosmoseside maajaamadele	EN 301 428 V1.2.1	30.6.2007	Artikli 3, loike 2
ETSI	EN 301 430 V1.1.1 Kosmoseside maajaamad ja süsteemid (SES); Raadiosagedusalades 11-12/13-14 GHz töötavate uudiste ajutiseks edastamiseks mõeldud kosmosesidesüsteemi liikuvate maajaamade (SNG TES) põhinõuded, R&TTE direktiivi artikli 3.2 alusel harmoneeritud EN	TBR 30: 1998	Kehtivuse lõppkuupäev (31.1.2001)	Artikli 3, loike 2
ETSI	EN 301 441 V1.1.1 Kosmoseside maajaamad ja süsteemid (SES); Liikuva kosmoseside (MSS) raadiosagedusalades 1,6/2,4 GHz töötavate üldkasutatavate kosmosesidevõrkude (S PCN) liikuva kosmoseside liikuvate maajaamade (MES), kaasa arvatud käsijaamade põhinõuded, harmoneeritud EN R&TTE direktiivi artikli 3.2 alusel	TBR 41: 1998	Kehtivuse lõppkuupäev (31.1.2001)	Artikli 3, loike 2
ETSI	EN 301 442 V1.1.1 Kosmoseside maajaamad ja süsteemid (SES); Liikuva kosmoseside (MSS) raadiosagedusalas 2 GHz töötavate üldkasutatavate kosmosesidevõrkude (S PCN) liikuva kosmoseside liikuvate maajaamade (MES), kaasa arvatud käsijaamade põhinõuded, harmoneeritud EN R&TTE direktiivi artikli 3.2 alusel	TBR 42: 1998	Kehtivuse lõppkuupäev (31.1.2001)	Artikli 3, loike 2
ETSI	EN 301 443 V1.2.1 Kosmoseside maajaamad ja süsteemid (SES); Mikroantennjaamade (VSAT) harmoneeritud EN; R&TTE direktiivi artikli 3.2 põhinõuded raadiosagedusalades 4 GHz ja 6 GHz signaali edastamist või edastamist ja vastuvõtmist või ainult vastuvõtmist võimaldavatele kosmoseside maajaamadele	EN 301 443 V1.1.1	Kehtivuse lõppkuupäev (30.11.2001)	Artikli 3, loike 2
ETSI	EN 301 443 V1.3.1 Kosmoseside maajaamad ja süsteemid (SES); Mikroantennjaamade (VSAT) harmoneeritud EN; R&TTE direktiivi artikli 3.2 põhinõuded raadiosagedusalades 4 GHz ja 6 GHz signaali edastamist või edastamist ja vastuvõtmist või ainult vastuvõtmist võimaldavatele kosmoseside maajaamadele	EN 301 443 V1.2.1	30.11.2007	Artikli 3, loike 2
ETSI	EN 301 444 V1.1.1 Kosmoseside maajaamad ja süsteemid (SES); Raadiosagedusalades 1,5 GHz ja 1,6 GHz töötavate ning kõne- ja/või andmeedastust võimaldavate liikuva maaside maajaamade (LMES) põhinõuded, harmoneeritud EN R&TTE direktiivi artikli 3.2 alusel	TBR 44: 1998	Kehtivuse lõppkuupäev (31.1.2001)	Artikli 3, loike 2
ETSI	EN 301 449 V1.1.1 Elektromagnetilise ühilduvuse ja raadiospektri küsimused (ERM); Kärkside raadiosagedusalas 450 MHz töötavate (CDMA 450) ja PAMR raadiosagedusalades 410 MHz, 450 MHz ja 870 MHz töötavate (CDMA-PAMR) hajasppektri CDMA baasjaamade põhinõuded, harmoneeritud EN R&TTE direktiivi artikli 3.2 alusel.			Artikli 3, loike 2

Euroopa standardorganisatsioon (*)	Standardi tähis ja pealkiri (Viitedokument)	Viide asendatud standardile	asendatud standardi vastavuseelduse lõppkuupäev Märkus 1	Artikli 1999/5/EÜ
ETSI	EN 301 459 V1.2.1 Kosmoseside maajaamad ja süsteemid (SES); Saatesagedusega 29,5 kuni 30,0 GHz geostatsionaarorbiidi satelliitide satelliitside interaktiivsete terminalide (SIT) ja satelliitside kasutajaterminalide (SUT) põhinõuded, harmoneeritud EN R&TTE direktiivi artikli 3.2 alusel			Artikli 3, loike 2
ETSI	EN 301 459 V1.3.1 Kosmoseside maajaamad ja süsteemid (SES); Saatesagedusega 29,5 GHz kuni 30,0 GHz geostatsionaarorbiidi satelliitide satelliitside interaktiivsete terminalide (SIT) ja satelliitside kasutajaterminalide (SUT) põhinõuded, harmoneeritud EN R&TTE direktiivi artikli 3.2 alusel	EN 301 459 V.1.2.1	31.12.2008	Artikli 3, loike 2
ETSI	EN 301 489-01 V1.2.1 Elektromagnetilise ühilduvuse ja raadiospektri küsimused (ERM); Raadioseadmete ja raadiosideteenistuste elektromagnetilise ühilduvuse (EMC) standard; Osa 1: Üldised tehnilised nõuded			Artikli 3, loike 1, punkt b) (ja artikli 4 direktiivi 89/336/EMÜ)
ETSI	EN 301 489-01 V1.3.1 Elektromagnetilise ühilduvuse ja raadiospektri küsimused (ERM); Raadioseadmete ja raadiosideteenistuste elektromagnetilise ühilduvuse (EMC) standard; Osa 1: Üldised tehnilised nõuded	EN 301 489-01 V1.2.1	31.8.2007	Artikli 3, loike 1, punkt b) (ja artikli 4 direktiivi 89/336/EMÜ)
ETSI	EN 301 489-01 V1.4.1 Elektromagnetilise ühilduvuse ja raadiospektri küsimused (ERM); Raadioseadmete ja raadiosideteenistuste elektromagnetilise ühilduvuse (EMC) standard; Osa 1: Üldised tehnilised nõuded	EN 301 489-01 V1.2.1 & V1.3.1	31.8.2007	Artikli 3, loike 1, punkt b) (ja artikli 4 direktiivi 89/336/EMÜ)
ETSI	EN 301 489-01 V1.5.1 Elektromagnetilise ühilduvuse ja raadiospektri küsimused (ERM); Raadioseadmete ja raadiosideteenistuste elektromagnetilise ühilduvuse (EMC) standard; Osa 1: Üldised tehnilised nõuded	EN 301 489-01 V1.4.1	11.8.2008	Artikli 3, loike 1, punkt b) (ja artikli 4 direktiivi 89/336/EMÜ)
ETSI	EN 301 489-01 V1.6.1 Elektromagnetilise ühilduvuse ja raadiospektri küsimused (ERM); Raadioseadmete ja raadiosideteenistuste elektromagnetilise ühilduvuse (EMC) standard; Osa 1: Üldised tehnilised nõuded	EN 301 489-01 V1.5.1	30.11.2008	Artikli 3, loike 1, punkt b) (ja artikli 4 direktiivi 89/336/EMÜ)
ETSI	EN 301 489-02 V1.3.1 Elektromagnetilise ühilduvuse ja raadiospektri küsimused (ERM); Raadioseadmete ja raadiosideteenistuste elektromagnetilise ühilduvuse (EMC) standard; Osa 2: Eritingimused isikuotsinguseadmetele	EN 301 489-02 V1.2.1	Kehtivuse lõppkuupäev (30.11.2005)	Artikli 3, loike 1, punkt b) (ja artikli 4 direktiivi 89/336/EMÜ)
ETSI	EN 301 489-03 V1.4.1 Elektromagnetilise ühilduvuse ja raadiospektri küsimused (ERM); Raadioseadmete ja raadiosideteenistuste elektromagnetilise ühilduvuse (EMC) standard; Osa 3: Eritingimused raadiosagedusalades 9 kHz kuni 40 GHz töötavatele lähitoimeseadmetele (SRD)	EN 301 489-03 V1.3.1	Kehtivuse lõppkuupäev (30.11.2005)	Artikli 3, loike 1, punkt b) (ja artikli 4 direktiivi 89/336/EMÜ)
ETSI	EN 301 489-04 V1.3.1 Elektromagnetilise ühilduvuse ja raadiospektri küsimused (ERM); Raadioseadmete ja raadiosideteenistuste elektromagnetilise ühilduvuse (EMC) standard; Osa 4: Eritingimused paiksetele raadiolinkidele ja lisaseadmetele ning raadiosideteenistustele	EN 301 489-04 V1.2.1	Kehtivuse lõppkuupäev (30.11.2005)	Artikli 3, loike 1, punkt b) (ja artikli 4 direktiivi 89/336/EMÜ)

Euroopa standardiorganisatsioon (*)	Standardi tähis ja pealkiri (Viitedokument)	Viide asendatud standardile	asendatud standardi vastavuseelduse lõppkuupäev Märkus 1	Artikli 1999/5/EÜ
ETSI	EN 301 489-05 V1.3.1 Elektromagnetilise ühilduvuse ja raadiospektri küsimused (ERM); Raadioseadmete ja raadiosideteenistuste elektromagnetilise ühilduvuse (EMC) standard; Osa 5: Eritingimused ametkondlikule liikuvale raadiosidesüsteemile (PMR) ja lisaseadmetele (kõne- ja andmeedastus)	EN 301 489-05 V1.2.1	Kehtivuse lõppkuupäev (30.11.2005)	Artikli 3, loike 1, punkt b) (ja artikli 4 direktiivi 89/336/EMÜ)
ETSI	EN 301 489-06 V1.2.1 Elektromagnetilise ühilduvuse ja raadiospektri küsimused (ERM); Raadioseadmete ja raadiosideteenistuste elektromagnetilise ühilduvuse (EMC) standard; Osa 6: Eritingimused raadiotelefonisüsteemi (DECT) seadmetele	EN 301 489-06 V1.1.1	Kehtivuse lõppkuupäev (30.11.2005)	Artikli 3, loike 1, punkt b) (ja artikli 4 direktiivi 89/336/EMÜ)
ETSI	EN 301 489-07 V1.2.1 Elektromagnetilise ühilduvuse ja raadiospektri küsimused (ERM); Raadioseadmete ja raadiosideteenistuste elektromagnetilise ühilduvuse (EMC) standard; Osa 7: Eritingimused digitaalsete mobiilsete raadiosidesüsteemide (GSM ja DCS) liikuvatele ja teisaldatevatele raadioseadmetele ja nende lisaseadmetele	EN 301 489-07 V1.1.1	Kehtivuse lõppkuupäev (30.11.2005)	Artikli 3, loike 1, punkt b) (ja artikli 4 direktiivi 89/336/EMÜ)
ETSI	EN 301 489-07 V1.3.1 Elektromagnetilise ühilduvuse ja raadiospektri küsimused (ERM); Raadioseadmete ja raadiosideteenistuste elektromagnetilise ühilduvuse (EMC) standard; Osa 7: Eritingimused digitaalsete mobiilsete raadiosidesüsteemide (GSM ja DCS) liikuvatele ja teisaldatevatele raadioseadmetele ja nende lisaseadmetele	EN 301 489-07 V1.2.1	31.1.2009	Artikli 3, loike 1, punkt b) (ja artikli 4 direktiivi 89/336/EMÜ)
ETSI	EN 301 489-08 V1.2.1 Elektromagnetilise ühilduvuse ja raadiospektri küsimused (ERM); Raadioseadmete ja raadiosideteenistuste elektromagnetilise ühilduvuse (EMC) standard; Osa 8: Eritingimused GSM baasjaamade	EN 301 489-08 V1.1.1	Kehtivuse lõppkuupäev (30.11.2005)	Artikli 3, loike 1, punkt b) (ja artikli 4 direktiivi 89/336/EMÜ)
ETSI	EN 301 489-09 V1.3.1 Elektromagnetilise ühilduvuse ja raadiospektri küsimused (ERM); Raadioseadmete ja raadiosideteenistuste elektromagnetilise ühilduvuse (EMC) standard; Osa 9: Eritingimused raadiomikrofonidele ja sarnase raadiosagedusega (RF) audiolinkidele, juhtmeta audioseadmetele ja kõrvamonitoridele	EN 301 489-09 V1.2.1	Kehtivuse lõppkuupäev (30.11.2005)	Artikli 3, loike 1, punkt b) (ja artikli 4 direktiivi 89/336/EMÜ)
ETSI	EN 301 489-10 V1.3.1 Elektromagnetilise ühilduvuse ja raadiospektri küsimused (ERM); Raadioseadmete ja raadiosideteenistuste elektromagnetilise ühilduvuse (EMC) standard; Osa 10: Eritingimused esimese (CT1 ja CT1+) ja teise (CT2) põlvkonna juhtmeta telefonisüsteemi seadmetele	EN 301 489-10 V1.2.1	Kehtivuse lõppkuupäev (30.11.2005)	Artikli 3, loike 1, punkt b) (ja artikli 4 direktiivi 89/336/EMÜ)
ETSI	EN 301 489-11 V1.2.1 Elektromagnetilise ühilduvuse ja raadiospektri küsimused (ERM); Raadioseadmete ja raadiosideteenistuste elektromagnetilise ühilduvuse (EMC) standard; Osa 11: Eritingimused maapealset raadioringhäälingu saatjatele	EN 301 489-11 V1.1.1	Kehtivuse lõppkuupäev (30.11.2005)	Artikli 3, loike 1, punkt b) (ja artikli 4 direktiivi 89/336/EMÜ)
ETSI	EN 301 489-11 V1.3.1 Elektromagnetilise ühilduvuse ja raadiospektri küsimused (ERM); Raadioseadmete ja raadiosideteenistuste elektromagnetilise ühilduvuse (EMC) standard; Osa 11: Eritingimused maapealset raadioringhäälingu saatjatele	EN 301 489-11 V1.2.1	30.11.2007	Artikli 3, loike 1, punkt b) (ja artikli 4 direktiivi 89/336/EMÜ)
ETSI	EN 301 489-12 V1.2.1 Elektromagnetilise ühilduvuse ja raadiospektri küsimused (ERM); Raadioseadmete ja raadiosideteenistuste elektromagnetilise ühilduvuse (EMC) standard; Osa 12: Eritingimused paikse kosmoseside (FSS) raadiosagedusalas 4 GHz kuni 30 GHz töötavate satelliitide interaktiivsetele maajaamadele, mikroantennjaamadele (VSAT)	EN 301 489-12 V1.1.1	Kehtivuse lõppkuupäev (31.7.2006)	Artikli 3, loike 1, punkt b) (ja artikli 4 direktiivi 89/336/EMÜ)

Euroopa standardiorganisatsioon (*)	Standardi tähis ja pealkiri (Viitedokument)	Viide asendatud standardile	asendatud standardi vastavuseelduse lõppkuupäev Märkus 1	Artikli 1999/5/EÜ
ETSI	EN 301 489-13 V1.2.1 Elektromagnetilise ühilduvuse ja raadiospektri küsimused (ERM); Raadioseadmete ja raadiosideteenistuste elektromagnetilise ühilduvuse (EMC) standard; Osa 13: Eritingimused üldkasutatava raadiosagedusala (CB) raadioseadmetele (kõne- ja andmeedastus) ja nende liseseadmetele	EN 301 489-13 V1.1.1	Kehtivuse lõppkuupäev (30.11.2005)	Artikli 3, loike 1, punkt b) (ja artikli 4 direktiivi 89/336/EMÜ)
ETSI	EN 301 489-14 V1.2.1 Elektromagnetilise ühilduvuse ja raadiospektri küsimused (ERM); Raadioseadmete ja raadiosideteenistuste elektromagnetilise ühilduvuse (EMC) standard; Osa 14: Eritingimused maapealse analoog- ja digitaaltelevisiooniringhäälingu saatjatele	EN 301 489-14 V1.1.1	Kehtivuse lõppkuupäev (31.7.2006)	Artikli 3, loike 1, punkt b) (ja artikli 4 direktiivi 89/336/EMÜ)
ETSI	EN 301 489-15 V1.2.1 Elektromagnetilise ühilduvuse ja raadiospektri küsimused (ERM); Raadioseadmete ja raadiosideteenistuste elektromagnetilise ühilduvuse (EMC) standard; Osa 15: Eritingimused kaubandusest kättesaadavatele amatöör-raadioseadmetele	EN 301 489-15 V1.1.1	Kehtivuse lõppkuupäev (30.11.2005)	Artikli 3, loike 1, punkt b) (ja artikli 4 direktiivi 89/336/EMÜ)
ETSI	EN 301 489-16 V1.2.1 Elektromagnetilise ühilduvuse ja raadiospektri küsimused (ERM); Raadioseadmete ja raadiosideteenistuste elektromagnetilise ühilduvuse (EMC) standard; Osa 16: Eritingimused liikuvatele ja teisaldatavatele analoogkärkside raadioseadmetele	EN 301 489-16 V1.1.1	Kehtivuse lõppkuupäev (30.11.2005)	Artikli 3, loike 1, punkt b) (ja artikli 4 direktiivi 89/336/EMÜ)
ETSI	EN 301 489-17 V1.2.1 Elektromagnetilise ühilduvuse ja raadiospektri küsimused (ERM); Raadioseadmete ja raadiosideteenistuste elektromagnetilise ühilduvuse (EMC) standard; Osa 17: Eritingimused raadiosagedusalas 2,4 GHz töötavate lairiba andmeedastussüsteemide ja raadiosagedusalas 5 GHz töötavate suure edastuskiirusega RLAN seadmetele	EN 301 489-17 V1.1.1	Kehtivuse lõppkuupäev (30.11.2005)	Artikli 3, loike 1, punkt b) (ja artikli 4 direktiivi 89/336/EMÜ)
ETSI	EN 301 489-18 V1.3.1 Elektromagnetilise ühilduvuse ja raadiospektri küsimused (ERM); Raadioseadmete ja raadiosideteenistuste elektromagnetilise ühilduvuse (EMC) standard; Osa 18: Eritingimused TETRA seadmetele	EN 301 489-18 V1.2.1	Kehtivuse lõppkuupäev (30.11.2005)	Artikli 3, loike 1, punkt b) (ja artikli 4 direktiivi 89/336/EMÜ)
ETSI	EN 301 489-19 V1.2.1 Elektromagnetilise ühilduvuse ja raadiospektri küsimused (ERM); Raadioseadmete ja raadiosideteenistuste elektromagnetilise ühilduvuse (EMC) standard; Osa 19: Eritingimused raadiosagedusalas 1,5 GHz ainult andme-side vastuvõtmist võimaldavatele liikuvatele maajaamadele (ROMES)	EN 301 489-19 V1.1.1	Kehtivuse lõppkuupäev (30.11.2005)	Artikli 3, loike 1, punkt b) (ja artikli 4 direktiivi 89/336/EMÜ)
ETSI	EN 301 489-20 V1.2.1 Elektromagnetilise ühilduvuse ja raadiospektri küsimused (ERM); Raadioseadmete ja raadiosideteenistuste elektromagnetilise ühilduvuse (EMC) standard; Osa 20: Eritingimused liikuvale kosmosesides (MSS) kasutatavatele liikuvatele maajaamadele (MES)	EN 301 489-20 V1.1.1	Kehtivuse lõppkuupäev (30.11.2005)	Artikli 3, loike 1, punkt b) (ja artikli 4 direktiivi 89/336/EMÜ)
ETSI	EN 301 489-22 V1.2.1 Elektromagnetilise ühilduvuse ja raadiospektri küsimused (ERM); Raadioseadmete ja raadiosideteenistuste elektromagnetilise ühilduvuse (EMC) standard; Osa 22: Erinõuded VHF raadiosagedusala maapealse liikuva lennuse liikuvatele ja paiksetele raadioseadmetele	EN 301 489-22 V1.1.1	Kehtivuse lõppkuupäev (30.11.2005)	Artikli 3, loike 1, punkt b) (ja artikli 4 direktiivi 89/336/EMÜ)
ETSI	EN 301 489-22 V1.3.1 Elektromagnetilise ühilduvuse ja raadiospektri küsimused (ERM); Raadioseadmete ja raadiosideteenistuste elektromagnetilise ühilduvuse (EMC) standard; Osa 22: Erinõuded VHF raadiosagedusala maapealse liikuva lennuse liikuvatele ja paiksetele raadioseadmetele	EN 301 489-22 V1.2.1	28.2.2007	Artikli 3, loike 1, punkt b) (ja artikli 4 direktiivi 89/336/EMÜ)

Euroopa standardorganisatsioon (*)	Standardi tähis ja pealkiri (Viitedokument)	Viide asendatud standardile	asendatud standardi vastavuseelduse lõppkuupäev Märkus 1	Artikli 1999/5/EÜ
ETSI	EN 301 489-23 V1.2.1 Elektromagnetilise ühilduvuse ja raadiospektri küsimused (ERM); Raadioseadmete ja raadiosideteenistuste elektromagnetilise ühilduvuse (EMC) standard; Osa 23: Eritingimused IMT-2000 otsese hajutamise CDMA (UTRA) baasjaamale (BS), repiiterile ja nende lisaseadmetele	EN 301 489-23 V1.1.1	Kehtivuse lõppkuupäev (30.11.2005)	Artikli 3, loike 1, punkt b) (ja artikli 4 direktiivi 89/336/EMÜ)
ETSI	EN 301 489-24 V1.2.1 Elektromagnetilise ühilduvuse ja raadiospektri küsimused (ERM); Raadioseadmete ja raadiosideteenistuste elektromagnetilise ühilduvuse (EMC) standard; Osa 24: Eritingimused IMT-2000 otsese hajutamise CDMA (UTRA) liikuvatele ja teisaldatavatele (UE) raadioseadmetele ja nende lisaseadmetele	EN 301 489-24 V1.1.1	Kehtivuse lõppkuupäev (30.11.2005)	Artikli 3, loike 1, punkt b) (ja artikli 4 direktiivi 89/336/EMÜ)
ETSI	EN 301 489-24 V1.3.1 (10-2005) Elektromagnetilise ühilduvuse ja raadiospektri küsimused (ERM); Raadioseadmete ja raadiosideteenistuste elektromagnetilise ühilduvuse (EMC) standard; Osa 24: Eritingimused IMT-2000 otsese hajutamise CDMA (UTRA) liikuvatele ja teisaldatavatele (UE) raadioseadmetele ja nende lisaseadmetele	EN 301 489-24 V1.2.1	31.1.2009	Artikli 3, loike 1, punkt b) (ja artikli 4 direktiivi 89/336/EMÜ)
ETSI	EN 301 489-25 V2.0.0 Elektromagnetilise ühilduvuse ja raadiospektri küsimused (ERM); Raadioseadmete ja raadiosideteenistuste elektromagnetilise ühilduvuse (EMC) standard; Osa 25: Eritingimused IMT-2000 mitmekandjalistele CDMA liikuvatele raadiojaamadele ja nende lisaseadmetele			Artikli 3, loike 1, punkt b) (ja artikli 4 direktiivi 89/336/EMÜ)
ETSI	EN 301 489-25 V2.2.1 Elektromagnetilise ühilduvuse ja raadiospektri küsimused (ERM); Raadioseadmete ja raadiosideteenistuste elektromagnetilise ühilduvuse (EMC) standard; Osa 25: Eritingimused IMT-2000 mitmekandjalistele CDMA liikuvatele raadiojaamadele ja nende lisaseadmetele	EN 301 489-25 V1.1.1	Kehtivuse lõppkuupäev (31.7.2006)	Artikli 3, loike 1, punkt b) (ja artikli 4 direktiivi 89/336/EMÜ)
ETSI	EN 301 489-25 V2.3.2 (7-2005) Elektromagnetilise ühilduvuse ja raadiospektri küsimused (ERM); Raadioseadmete ja raadiosideteenistuste elektromagnetilise ühilduvuse (EMC) standard; Osa 25: Eritingimused CDMA 1x lairiba liikuvatele raadiojaamadele ja nende lisaseadmetele	EN 301 489-25 V2.2.1	30.4.2007	Artikli 3, loike 1, punkt b) (ja artikli 4 direktiivi 89/336/EMÜ)
ETSI	EN 301 489-26 V1.1.1 Elektromagnetilise ühilduvuse ja raadiospektri küsimused (ERM); Raadioseadmete ja raadiosideteenistuste elektromagnetilise ühilduvuse (EMC) standard; Osa 26: Eritingimused IMT-2000 mitmekandjalistele CDMA baasjaamadele ja lisaseadmetele			Artikli 3, loike 1, punkt b) (ja artikli 4 direktiivi 89/336/EMÜ)
ETSI	EN 301 489-26 V2.2.1 Elektromagnetilise ühilduvuse ja raadiospektri küsimused (ERM); Raadioseadmete ja raadiosideteenistuste elektromagnetilise ühilduvuse (EMC) standard; Osa 26: Eritingimused IMT-2000 mitmekandjaliste CDMA baasjaamadele ja lisaseadmetele	EN 301 489-26 V1.1.1	Kehtivuse lõppkuupäev (31.7.2006)	Artikli 3, loike 1, punkt b) (ja artikli 4 direktiivi 89/336/EMÜ)
ETSI	EN 301 489-26 V2.3.2 Raadioseadmete ja raadiosideteenistuste elektromagnetilise ühilduvuse (EMC) standard; Osa 26: Eritingimused CDMA 1x lairiba baasjaamadele, repiiteritele ja lisaseadmetele	EN 301 489-26 V2.2.1	30.4.2007	Artikli 3, loike 1, punkt b) (ja artikli 4 direktiivi 89/336/EMÜ)

Euroopa standardorganisatsioon (*)	Standardi tähis ja pealkiri (Viitedokument)	Viide asendatud standardile	asendatud standardi vastavuseelduse lõppkuupäev Märkus 1	Artikli 1999/5/EÜ
ETSI	EN 301 489-27 V1.1.1 Elektromagnetilise ühilduvuse ja raadiospektri küsimused (ERM); Raadioseadmete ja teenuste elektromagnetilise ühilduvuse (EMC) standard; Osa 27: Eritingimused väga väikese võimsusega aktiivsetele meditsiinilistele implantaadidele (ULP-AMI) ja nende lisatarvikutele (ULP-AMI-P)			Artikli 3, loike 1, punkt b) (ja artikli 4 direktiivi 89/336/EMÜ)
ETSI	EN 301 489-28 V1.1.1 Elektromagnetilise ühilduvuse ja raadiospektri küsimused (ERM); Raadioseadmete ja teenuste elektromagnetilise ühilduvuse (EMC) standard; Osa 28: Eritingimused juhtmeta digitaalsetele videolinkidele			Artikli 3, loike 1, punkt b) (ja artikli 4 direktiivi 89/336/EMÜ)
ETSI	EN 301 489-31 V1.1.1 Elektromagnetilise ühilduvuse ja raadiospektri küsimused (ERM); Raadioseadmete ja raadiosideteenistuste elektromagnetilise ühilduvuse (EMC) standard; Osa 31: Eritingimused raadiosagedusalas 9 kHz kuni 315 kHz töötavatele väga väikese võimsusega aktiivsetele meditsiinilistele implantaadidele (ULP-AMI) ja nende lisatarvikutele (ULP-AMI-P)			Artikli 3, loike 1, punkt b) (ja artikli 4 direktiivi 89/336/EMÜ)
ETSI	EN 301 489-32 V1.1.1 Elektromagnetilise ühilduvuse ja raadiospektri küsimused (ERM); Raadioseadmete ja raadiosideteenistuste elektromagnetilise ühilduvuse (EMC) standard; Osa 32: Eritingimused pinnase ja seina sondeerimisradaritele			Artikli 3, loike 1, punkt b) (ja artikli 4 direktiivi 89/336/EMÜ)
ETSI	EN 301 502 V8.1.2 Globaalse mobiiltelefonisüsteemi (GSM) harmoneeritud EN: Baasjaamade ja repiiterite põhinõuded R&TTE direktiivi artikli 3.2 alusel (GSM 13.21 versioon 8.0.1 esitati 1999)	EN 301 502 V7.0.1	Kehtivuse lõppkuupäev (30.4.2002)	Artikli 3, loike 2
ETSI	EN 301 511 V9.0.2 Globaalne mobiiltelefonisüsteem (GSM); Raadiosagedusalades GSM 900 ja DCS 1 800 töötavate liikuvate radiojaamade põhinõuded, harmoneeritud standard R&TTE direktiivi (1999/5/EÜ) artikli 3.2 alusel	EN 301 511 V7.0.1	Kehtivuse lõppkuupäev (30.6.2004)	Artikli 3, loike 2
ETSI	EN 301 526 V1.1.1 Elektromagnetilise ühilduvuse ja raadiospektri küsimused (ERM); Kärkside raadiosagedusalas 450 MHz töötavate (CDMA 450) ja PAMR raadiosagedusalades 410 MHz, 450 MHz ja 870 MHz töötavate (CDMA-PAMR) hajaspektri CDMA liikuvate radiojaamade põhinõuded, harmoneeritud EN R&TTE direktiivi artikli 3.2 alusel.			Artikli 3, loike 2
ETSI	EN 301 681 V1.3.2 Kosmoseside maajaamad ja süsteemid (SES); Liikuva kosmoseside (MSS) raadiosagedusala 1,5/1,6 GHz geostatsionaarse liikuva kosmosesidesüsteemi üldkasutatavate satelliitsidevõrkude (S-PCN) liikuvate maajaamade (MES) kaasaarvatud tealsadatavate maajaamade põhinõuded, harmoneeritud EN R&TTE direktiivi artikli 3.2 alusel	EN 301 681 V1.2.1	Kehtivuse lõppkuupäev (31.3.2006)	Artikli 3, loike 2
ETSI	EN 301 721 V1.2.1 Kosmoseside maajaamad ja süsteemid (SES); Raadiosagedusel alla 1 GHz maalahedase orbiidi (LEO) satelliitsüsteemide madala andmeedastuskiirusega (LBRDC) liikuvate maajaamade (MES) põhinõuded, harmoneeritud EN R&TTE direktiivi artikli 3.2 alusel	EN 301 721 V1.1.1	Kehtivuse lõppkuupäev (31.3.2002)	Artikli 3, loike 2

Euroopa standardiorganisatsioon (*)	Standardi tähis ja pealkiri (Viitedokument)	Viide asendatud standardile	asendatud standardi vastavuseelduse lõppkuupäev Märkus 1	Artikli 1999/5/EÜ
ETSI	EN 301 751 V1.2.1 Paiksed raadiosidesüsteemid; Kakspunktside seadmed ja antennid; Kakspunktside paiksete digitaalsete raadiosüsteemide ja antennide põhinõuded, harmoneeritud üldstandard R&TTE direktiivi 1999/5/EÜ artikli 3.2 alusel	EN 301 751 V1.1.1	Kehtivuse lõppkuupäev (30.4.2005)	Artikli 3, loike 2
ETSI	EN 301 753 V1.2.1 Paiksed raadiosüsteemid; Mitmikside seadmed ja antennid; Mitmikside paiksete digitaalsete raadiosüsteemide ja antennide põhinõuded, harmoneeritud üldstandard R&TTE direktiivi 1999/5/EÜ artikli 3.2 alusel	EN 301 753 V1.1.1	Kehtivuse lõppkuupäev (28.2.2006)	Artikli 3, loike 2
ETSI	EN 301 783-2 V1.1.1 Elektromagnetilise ühilduvuse ja raadiospektri küsimused (ERM); Liikuv maaside; kaubandusest kättesaadavad amatöör-raadioseadmed; Osa 2: Harmoneeritud EN R&TTE direktiivi artikli 3.2 põhinõuete alusel			Artikli 3, loike 2
ETSI	EN 301 796 V1.1.1 Elektromagnetilise ühilduvuse ja raadiospektri küsimused (ERM); Juhtmeta telefonisüsteemi seadmete CT1 ja CT1+ harmoneeritud EN R&TTE direktiivi artikli 3.2 põhinõuete alusel			Artikli 3, loike 2
ETSI	EN 301 797 V1.1.1 Elektromagnetilise ühilduvuse ja raadiospektri küsimused (ERM); Juhtmeta telefonisüsteemi seadmete CT2 harmoneeritud EN R&TTE direktiivi artikli 3.2 põhinõuete alusel			Artikli 3, loike 2
ETSI	EN 301 839-2 V1.1.1 Elektromagnetilise ühilduvuse ja raadiospektri küsimused (ERM); Raadiosagedusalas 402 MHz kuni 405 MHz töötavad aktiivsed meditsiinilised implantaadid ja nende lisatarvikud; Osa 2: Harmoneeritud EN R&TTE direktiivi artikli 3.2 põhinõuete alusel			Artikli 3, loike 2
ETSI	EN 301 840-2 V1.1.1 Elektromagnetilise ühilduvuse ja raadiospektri küsimused (ERM); CEPT-i harmoneeritud raadiosagedusalas 1 785 MHz kuni 1 800 MHz töötavad digitaalsed raadiomikrofonid; Osa 2: Harmoneeritud EN R&TTE direktiivi artikli 3.2 alusel			Artikli 3, loike 2
ETSI	EN 301 843-1 V1.2.1 Elektromagnetilise ühilduvuse ja raadiospektri küsimused (ERM); Mereside raadioseadmete ja raadiosideteenistuste elektromagnetilise ühilduvuse (EMC) standard; Osa 1: Üldised tehnilised nõuded	EN 301 843-1 V1.1.1	Kehtivuse lõppkuupäev (31.3.2006)	Artikli 3, loike 1, punkt b) (ja artikli 4 direktiivi 89/336/EMÜ)
ETSI	EN 301 843-2 V1.2.1 Elektromagnetilise ühilduvuse ja raadiospektri küsimused (ERM); Mereside raadioseadmete ja raadiosideteenistuste elektromagnetilise ühilduvuse (EMC) standard; Osa 2: Eritingimused VHF raadiotelefoni saatjatele ja vastuvõtjatele	EN 301 843-2 V1.1.1	Kehtivuse lõppkuupäev (31.3.2006)	Artikli 3, loike 1, punkt b) (ja artikli 4 direktiivi 89/336/EMÜ)
ETSI	EN 301 843-4 V1.2.1 Elektromagnetilise ühilduvuse ja raadiospektri küsimused (ERM); Mereside raadioseadmete ja raadiosideteenistuste elektromagnetilise ühilduvuse (EMC) standard; Osa 4: Eritingimused kitsaribalise tähttrükkimise (NBDP) NAVTEX vastuvõtjatele	EN 301 843-4 V1.1.1	Kehtivuse lõppkuupäev (31.3.2006)	Artikli 3, loike 1, punkt b) (ja artikli 4 direktiivi 89/336/EMÜ)

Euroopa standardiorganisatsioon (*)	Standardi tähis ja pealkiri (Viitedokument)	Viide asendatud standardile	asendatud standardi vastavuseelduse lõppkuupäev Märkus 1	Artikli 1999/5/EÜ
ETSI	EN 301 843-5 V1.1.1 Elektromagnetilise ühilduvuse ja raadiospektri küsimused (ERM); Mereside raadioseadmete ja raadiosideteenistuste elektromagnetilise ühilduvuse (EMC) standard; Osa 5: Eritingimused MF/VHF raadiotelefoni saatjatele ja vastuvõtjatele			Artikli 3, loike 1, punkt b) (ja artikli 4 direktiivi 89/336/EMÜ)
ETSI	EN 301 843-6 V1.1.1 Elektromagnetilise ühilduvuse ja raadiospektri küsimused (ERM); Mereside raadioseadmete ja raadiosideteenistuste elektromagnetilise ühilduvuse (EMC) standard; Osa 6: Eritingimused veesõiduki pardal olevatele saateseadmetega üle 3 GHz kosmoseside maajaamadele			Artikli 3, loike 1, punkt b) (ja artikli 4 direktiivi 89/336/EMÜ)
ETSI	EN 301 893 V1.2.3 Lairiba raadiojuurdepääsuvõrgud (BRAN); Raadiosagedusalas 5 GHz töötavate suure edastuskiirusega RLAN seadmete põhinõuded, harmoneeritud EN R&TTE direktiivi artikli 3.2 alusel			Artikli 3, loike 2
ETSI	EN 301 893 V1.3.1 Lairiba raadiojuurdepääsuvõrgud (BRAN); Raadiosagedusalas 5 GHz töötavate suure edastuskiirusega RLAN seadmete põhinõuded, harmoneeritud EN R&TTE direktiivi artikli 3.2 alusel	EN 301 893 V1.2.3	31.3.2008	Artikli 3, loike 2
ETSI	EN 301 908-01 V2.2.1 Elektromagnetilise ühilduvuse ja raadiospektri küsimused (ERM); Kolmanda põlvkonna mobiilsidevõrgu IMT-2000 baasjaamad (BS) ja kasutajaseadmed (UE); Osa 1: IMT-2000, sissejuhatus ja üldised nõuded, harmoneeritud EN R&TTE direktiivi artikli 3.2 alusel	EN 301 908-01 V1.1.1	Kehtivuse lõppkuupäev (31.1.2006)	Artikli 3, loike 2
ETSI	EN 301 908-02 V2.2.1 Elektromagnetilise ühilduvuse ja raadiospektri küsimused (ERM); Kolmanda põlvkonna mobiilsidevõrgu IMT-2000 baasjaamad (BS), repiiterid ja kasutajaseadmed (UE); Osa 2: IMT-2000, otsese hajutamise CDMA (UTRA FDD) (UE) põhinõuded, harmoneeritud EN R&TTE direktiivi artikli 3.2 alusel	EN 301 908-02 V1.1.1	Kehtivuse lõppkuupäev (31.1.2006)	Artikli 3, loike 2
ETSI	EN 301 908-03 V2.2.1 Elektromagnetilise ühilduvuse ja raadiospektri küsimused (ERM); Kolmanda põlvkonna mobiilsidevõrgu IMT-2000 baasjaamad (BS), repiiterid ja kasutajaseadmed (UE); Osa 3: IMT-2000, otsese hajutamise CDMA (UTRA FDD) (BS) põhinõuded, harmoneeritud EN R&TTE direktiivi artikli 3.2 alusel	EN 301 908-03 V1.1.1	Kehtivuse lõppkuupäev (31.1.2006)	Artikli 3, loike 2
ETSI	EN 301 908-04 V2.2.1 Elektromagnetilise ühilduvuse ja raadiospektri küsimused (ERM); Kolmanda põlvkonna mobiilsidevõrgu IMT-2000 baasjaamad (BS), repiiterid ja kasutajaseadmed (UE); Osa 4: IMT-2000, mitme kandjaga CDMA (cdma2000) (UE) põhinõuded, harmoneeritud EN R&TTE direktiivi artikli 3.2 alusel	EN 301 908-04 V1.1.1	Kehtivuse lõppkuupäev (31.1.2006)	Artikli 3, loike 2
ETSI	EN 301 908-05 V2.2.1 Elektromagnetilise ühilduvuse ja raadiospektri küsimused (ERM); Kolmanda põlvkonna mobiilsidevõrgu IMT-2000 baasjaamad (BS), repiiterid ja kasutajaseadmed (UE); Osa 5: IMT-2000, mitme kandjaga CDMA (cdma2000) (BS ja repiiterid) põhinõuded, harmoneeritud EN R&TTE direktiivi artikli 3.2 alusel	EN 301 908-05 V1.1.1	Kehtivuse lõppkuupäev (31.1.2006)	Artikli 3, loike 2
ETSI	EN 301 908-06 V2.2.1 Elektromagnetilise ühilduvuse ja raadiospektri küsimused (ERM); Kolmanda põlvkonna mobiilsidevõrgu IMT-2000 baasjaamad (BS), repiiterid ja kasutajaseadmed (UE); Osa 6: IMT-2000, CDMA TDD (UTRA TDD) (UE) põhinõuded, harmoneeritud EN R&TTE direktiivi artikli 3.2 alusel	EN 301 908-06 V1.1.1	Kehtivuse lõppkuupäev (31.1.2006)	Artikli 3, loike 2

Euroopa standardorganisatsioon (*)	Standardi tähis ja pealkiri (Viitedokument)	Viide asendatud standardile	asendatud standardi vastavuseelduse lõppkuupäev Märkus 1	Artikli 1999/5/EÜ
ETSI	EN 301 908-07 V2.2.1 Elektromagnetilise ühilduvuse ja raadiospektri küsimused (ERM); Kolmanda põlvkonna mobiilsidevõrgu IMT-2000 baasjaamad (BS), repiiterid ja kasutajaseadmed (UE); Osa 7: IMT-2000, CDMA TDD (UTRA TDD) (BS) põhinõuded, harmoneeritud EN R&TTE direktiivi artikli 3.2 alusel	EN 301 908-07 V1.1.1	Kehtivuse lõppkuupäev (31.1.2006)	Artikli 3, loike 2
ETSI	EN 301 908-07 V2.2.2 Elektromagnetilise ühilduvuse ja raadiospektri küsimused (ERM); Kolmanda põlvkonna mobiilsidevõrgu IMT-2000 baasjaamad (BS), repiiterid ja kasutajaseadmed (UE); Osa 7: IMT-2000, CDMA TDD (UTRA TDD) (BS) põhinõuded, harmoneeritud EN R&TTE direktiivi artikli 3.2 alusel			Artikli 3, loike 2
ETSI	EN 301 908-08 V1.1.1 Elektromagnetilise ühilduvuse ja raadiospektri küsimused (ERM); Kolmanda põlvkonna mobiilsidevõrgu IMT-2000 baasjaamad (BS) ja kasutajaseadmed (UE); Osa 8: IMT-2000, ühe kandjaga TDMA (UWC 136) (UE) põhinõuded, harmoneeritud EN R&TTE direktiivi artikli 3.2 alusel			Artikli 3, loike 2
ETSI	EN 301 908-09 V1.1.1 Elektromagnetilise ühilduvuse ja raadiospektri küsimused (ERM); Kolmanda põlvkonna mobiilsidevõrgu IMT-2000 baasjaamad (BS) ja kasutajaseadmed (UE); Osa 9: IMT-2000, ühe kandjaga TDMA (UWC 136) (BS) põhinõuded, harmoneeritud EN R&TTE direktiivi artikli 3.2 alusel			Artikli 3, loike 2
ETSI	EN 301 908-10 V2.1.1 Elektromagnetilise ühilduvuse ja raadiospektri küsimused (ERM); Kolmanda põlvkonna mobiilsidevõrgu IMT-2000 baasjaamad (BS), repiiterid ja kasutajaseadmed (UE); Osa 10: IMT-2000, FDMA/TDMA (DECT) põhinõuded, harmoneeritud EN R&TTE direktiivi artikli 3.2 alusel	EN 301 908-10 V1.1.1	Kehtivuse lõppkuupäev (30.9.2005)	Artikli 3, loike 2
ETSI	EN 301 908-11 V.2.3.1 Elektromagnetilise ühilduvuse ja raadiospektri küsimused (ERM); Kolmanda põlvkonna mobiilsidevõrgu IMT-2000 baasjaamad (BS), repiiterid ja kasutajaseadmed (UE); Osa 11: IMT-2000, CDMA otsese hajutamisega (UTRA FDD) repiiterite põhinõuded, harmoneeritud EN R&TTE direktiivi artikli 3.2 alusel			Artikli 3, loike 2
ETSI	EN 301 929-2 V1.1.1 Elektromagnetilise ühilduvuse ja raadiospektri küsimused (ERM); GMDSS ja teiste liikuva mereside rakenduste VHF kaldajaamade raadiosaatjad ja -vastuvõtjad; Osa 2: Harmoneeritud EN R&TTE direktiivi artikli 3.2 alusel			Artikli 3, loike 2
ETSI	EN 301 997-2 V1.1.1 Edastamine ja multipleksimine (TM); Mitmiksideadmed; Juhtmeta multimedia (MWS) süsteemides raadiosagedusvahemikus 40,5 GHz kuni 43,5 GHz kasutatavad raadioseadmed; Osa 2: Harmoneeritud EN R&TTE direktiivi artikli 3.2 alusel			Artikli 3, loike 2
ETSI	EN 302 017-2 V1.1.1 Elektromagnetilise ühilduvuse ja raadiospektri küsimused (ERM); Amplituudmodulatsiooniga (AM) raadioringhäälingusüsteemi raadiosaateadmed; Osa 2: Harmoneeritud EN R&TTE direktiivi artikli 3.2 alusel			Artikli 3, loike 2

Euroopa standardiorganisatsioon (*)	Standardi tähis ja pealkiri (Viitedokument)	Viide asendatud standardile	asendatud standardi vastavuseelduse lõppkuupäev Märkus 1	Artikli 1999/5/EÜ
ETSI	EN 302 018-2 V1.1.1 Elektromagnetilise ühilduvuse ja raadiospektri küsimused (ERM); Sagedusmoduleeritud (FM) raadioringhäälingusaattjad; Osa 2: Harmoneeritud EN R&TTE direktiivi artikli 3.2 alusel	ETS 300 384/A1: 1997	Kehtivuse lõppkuupäev (31.12.2005)	Artikli 3, loike 2
ETSI	EN 302 018-2 V1.2.1 Elektromagnetilise ühilduvuse ja raadiospektri küsimused (ERM); Sagedusmoduleeritud (FM) raadioringhäälingusaattjad; Osa 2: Harmoneeritud EN R&TTE direktiivi artikli 3.2 alusel	EN 302 018-2 V1.1.1	30.11.2007	Artikli 3, loike 2
ETSI	EN 302 054-2 V1.1.1 Elektromagnetilise ühilduvuse ja raadiospektri küsimused (ERM); Raadio-meteoroloogia (Met Aid); Raadiosagedusvahemikus 400,15 MHz kuni 406 MHz kasutamiseks mõeldud raadiosondid võimsusega kuni 200 mW; Osa 2: Harmoneeritud EN R&TTE direktiivi artikli 3.2 põhioüete alusel			Artikli 3, loike 2
ETSI	EN 302 064-2 V1.1.1 Elektromagnetilise ühilduvuse ja raadiospektri küsimused (ERM); Raadiosagedusvahemikus 1,3 GHz kuni 50 GHz töötavad juhtmeta videolingid (WVL); Osa 2: Harmoneeritud EN R&TTE direktiivi artikli 3.2 alusel			Artikli 3, loike 2
ETSI	EN 302 066-2 V1.1.1 Elektromagnetilise ühilduvuse ja raadiospektri küsimused (ERM); Lähitoimeseadmed; Pinnase ja seina sondeerimisradarid; Osa 2: Harmoneeritud EN R&TTE direktiivi artikli 3.2 alusel			Artikli 3, loike 2
ETSI	EN 302 077-2 V1.1.1 Elektromagnetilise ühilduvuse ja raadiospektri küsimused (ERM); Maapealse digitaalse raadioringhäälingusüsteemi (T-DAB) raadiosaateseadmed; Osa 2: Harmoneeritud EN R&TTE direktiivi artikli 3.2 alusel			Artikli 3, loike 2
ETSI	EN 302 186 V1.1.1 Kosmoseside maajaamad ja süsteemid (SES); Sagedusalades 11/12/14 GHz töötavate liikuva kosmoseside õhusõidukite maajaamade (AES) põhioüed, harmoneeritud EN R&TTE direktiivi artikli 3.2 alusel			Artikli 3, loike 2
ETSI	EN 302 195-2 V1.1.1 (3-2004) Elektromagnetilise ühilduvuse ja raadiospektri küsimused (ERM); Raadiosagedusalas 9 kHz kuni 315 kHz: Väga väikese võimsusega aktiivsed meditsiinilised implantaadid (ULP-AMI) ja nende lisatarvikud (ULP-AMI-P) Osa 2 Harmoneeritud EN R&TTE direktiivi artikli 3.2 põhioüete alusel			Artikli 3, loike 2
ETSI	EN 302 208-2 V1.1.1 Elektromagnetilise ühilduvuse ja raadiospektri küsimused (ERM); Raadiosagedusalas 856 MHz kuni 868 MHz võimsusega kuni 2 W töötavad raadiosageduslikud identifitseerimisseadmed; Osa 2: Harmoneeritud EN R&TTE direktiivi artikli 3.2 põhioüete alusel			Artikli 3, loike 2
ETSI	EN 302 217-2-2 V1.1.3 Paiksed raadiosüsteemid; Raadioliinide seadmete ja antennide karakteristikud ja nõuded; Osa 2-2: Koordineeritavates raadiosagedusalades töötavate raadioliinide R&TTE direktiivi artikli 3.2 põhioüedeid kajastav harmoneeritud EN	EN 301 751 V1.2.1	31.5.2007	Artikli 3, loike 2

Euroopa standardiorganisatsioon (*)	Standardi tähis ja pealkiri (Viitedokument)	Viide asendatud standardile	asendatud standardi vastavuseelduse lõppkuupäev Märkus 1	Artikli 1999/5/EÜ
ETSI	EN 302 217-3 V1.1.3 Paiksed raadiosüsteemid; Kakspunktside seadmete ja antennide karakteristikud ja nõuded; Osa 3: Mittekoordineeritavates raadiosagedusalades töötavate raadioseadmete R&TTE direktiivi artikli 3.2 põhinõudeid kajastav harmoneeritud EN	EN 301 751 V1.2.1	31.5.2007	Artikli 3, loike 2
ETSI	EN 302 217-4-2 V1.1.3 Paiksed raadiosüsteemid; Raadioliinide seadmete ja antennide karakteristikud ja nõuded; Osa 4-2: R&TTE direktiivi artikli 3.2 põhinõudeid kajastav harmoneeritud EN antennidele	EN 301 751 V1.2.1	31.5.2007	Artikli 3, loike 2
ETSI	EN 302 217-4-2 V1.2.1 Paiksed raadiosüsteemid; Raadioliinide seadmete ja antennide karakteristikud ja nõuded; Osa 4-2: R&TTE direktiivi artikli 3.2 põhinõudeid kajastav harmoneeritud EN antennidele	EN 302 217-4-2 V1.1.3	31.3.2008	Artikli 3, loike 2
ETSI	EN 302 245-2 V.1.1.1 Elektromagnetilise ühilduvuse ja raadiospektri küsimused (ERM); Digitaalse raadioringhäälingusüsteemi DRM raadiosaateseadmed; Osa 2: Harmoneeritud EN R&TTE direktiivi artikli 3.2 alusel			Artikli 3, loike 2
ETSI	EN 302 288-2 V.1.1.1 Elektromagnetilise ühilduvuse ja raadiospektri küsimused (ERM); Lähitoimeseadmed; Maanteetranspordi ja liikluse telemaatikaseadmed (RTTT); Sagedusalas 24 GHz töötavad lähitoime radarseadmed; Osa 2: Harmoneeritud EN R&TTE direktiivi artikli 3.2 põhinõuete alusel			Artikli 3, loike 2
ETSI	EN 302 288-2 V1.2.1 Elektromagnetilise ühilduvuse ja raadiospektri küsimused (ERM); Lähitoimeseadmed; Maanteetranspordi ja liikluse telemaatikaseadmed (RTTT); Sagedusalas 24 GHz töötavad lähitoime radarseadmed; Osa 2: Harmoneeritud EN R&TTE direktiivi artikli 3.2 põhinõuete alusel	EN 302 288-2 V1.1.1	30.6.2008	Artikli 3, loike 2
ETSI	EN 302 291-2 V1.1.1 Elektromagnetilise ühilduvuse ja raadiospektri küsimused (ERM); Lähitoimeseadmed; Sagedusalas 13,56 MHz töötavad induktiivsed lähitoime andmeedastusseadmed; Osa 2: Harmoneeritud EN R&TTE direktiivi artikli 3.2 alusel			Artikli 3, loike 2
ETSI	EN 302 296 V1.1.1 Elektromagnetilise ühilduvuse ja raadiospektri küsimused (ERM); Maapealse digitaalse televisiooniringhäälingusüsteemi (DVB-T) raadiosaateseadmed; Osa 2: Harmoneeritud EN R&TTE direktiivi artikli 3.2 alusel			Artikli 3, loike 2
ETSI	EN 302 297 V1.1.1 Elektromagnetilise ühilduvuse ja raadiospektri küsimused (ERM); Analoo-televisiooniringhäälingusüsteemi saatjad; Osa 2: Harmoneeritud EN R&TTE direktiivi artikli 3.2 alusel			Artikli 3, loike 2
ETSI	EN 302 326-2 V1.1.2 Paiksed raadiosidesüsteemid; Mitmikside seadmed ja antennid; Osa 2: Digitaalsete mitmikpunktside raadioseadmete harmoneeritud EN R&TTE direktiivi artikli 3.2 põhinõuete alusel	EN 301 753 V1.2.1	30.9.2008	Artikli 3, loike 2

Euroopa standardiorganisatsioon ⁽¹⁾	Standardi tähis ja pealkiri (Viitedokument)	Viide asendatud standardile	asendatud standardi vastavuseelduse lõppkuupäev Märkus 1	Artikli 1999/5/EÜ
ETSI	EN 302 326-3 V1.1.2 Paiksed raadiosidesüsteemid; Mitmikside seadmed ja antennid; Osa 3: Mitmikpunktside raadioantennide harmoneeritud EN R&TTE direktiivi artikli 3.2 põhiohuetel	EN 301 753 V1.2.1	30.9.2008	Artikli 3, loike 2
ETSI	EN 302 340 V1.1.1 Kosmoseside maajaamad ja süsteemid (SES); Paiksele kosmosesidele (FSS) eraldatud raadiosagedusalades 11/12/14 GHz töötavate veesõidukitele paigaldatud kosmoseside maajaamade (ESV) põhiohuded, harmoneeritud EN R&TTE direktiivi artikli 3.2 alusel			Artikli 3, loike 2
ETSI	EN 302 372-2 V1.1.1 Elektromagnetilise ühilduvuse ja raadiospektri küsimused (ERM); Lähitoimeseadmed; Tuvastamis- ja liikumisandurid; Raadiosagedusalades 5, 8, 10, 25, 61 ja 77 GHz töötavad mahutite taseme sondeerimisradarid (TLPR); Osa 2: Harmoneeritud EN R&TTE direktiivi artikli 3.2 alusel.			Artikli 3, loike 2
ETSI	EN 302 426 V1.1.1 Elektromagnetilise ühilduvuse ja raadiospektri küsimused (ERM); Kärkside raadiosagedusalas 450 MHz töötavate (CDMA 450) ja PAMR raadiosagedusalades 410 MHz, 450 MHz ja 870 MHz töötavate (CDMA PAMR) hajasppektri CDMA repiiterite põhiohuded, harmoneeritud EN R&TTE direktiivi artikli 3.2 alusel.			Artikli 3, loike 2
ETSI	EN 302 502 V1.1.1 Lairiba raadiojuurdepääsuvõrgud (BRAN); Raadiosagedusalas 5,8 GHz töötavad paiksed lairiba andmeedastussüsteemid; harmoneeritud EN R&TTE direktiivi artikli 3.2 põhiohuetel			Artikli 3, loike 2
ETSI	EN 303 035-1 V1.2.1 TETRA seadmete põhiohuded, harmoneeritud EN R&TTE direktiivi artikli 3.2 alusel; Osa 1: Kõne-pluss andmeside (V+D)	EN 303 035-1 V1.1.1	Kehtivuse lõppkuupäev (30.9.2003)	Artikli 3, loike 2
ETSI	EN 303 035-2 V1.2.2 TETRA seadmete põhiohuded, harmoneeritud EN R&TTE direktiivi artikli 3.2 alusel; Osa 2: Otseühenduskanal (DMO)	EN 303 035-2 V1.2.1	Kehtivuse lõppkuupäev (31.10.2004)	Artikli 3, loike 2
ETSI	ETS 300 487/A1:1997 Kosmoseside maajaamad ja süsteemid (SES); Raadiosagedusalas 1,5 GHz töötavad ainult andmeside vastuvõtmist võimaldavad liikuvad maajaamad (ROMES); Raadiosagedusliku (RF) kiirguse nõuded			Artikli 3, loike 2

(¹) — CEN: rue de Stassart/De Stassartstraat 36, B — 1050 Brussels, tel: (32-2) 550 08 11, fax: (32-2) 550 08 19 (<http://www.cenorm.be>)

— CENELEC: rue de Stassart/De Stassartstraat 35, B — 1050 Brussels, tel: (32-2) 519 68 71, fax: (32-2) 519 69 19 (<http://www.cenelec.org>)

— ETSI: 650, route des Lucioles, F-06921 Sophia Antipolis, tel: (33) 492 94 42 12, fax: (33) 493 65 47 16 (<http://www.etsi.org>)

Märkus 1: Üldiselt on vastavuseelduse lõppemise kuupäevaks Euroopa standardiorganisatsiooni poolt määratud kehtetuks tunnistamise kuupäev ("dow"), kuid selliste standardite kasutajate tähelepanu juhitakse asjaolule, et teatud erandjuhtudel võib see olla teisiti.

Märkus 2.1: Uus (või muudetud) standard on sama käsitlusala kui asendatav standard. Määratud kuupäevast alates ei anna asendatav standard vastavuseeldust direktiivi olulistele nõuetele.

Märkus 2.2: Uue standardi käsitlusala on laiem asendatava standardi käsitlusalast. Määratud kuupäevast alates ei anna asendatav standard vastavuseeldust direktiivi olulistele nõuetele.

Märkus 2.3: Uue standardi käsitlusala on kitsam asendatava standardi käsitlusalast. Määratud kuupäevast alates ei kehti enam (osaliselt) asendatava standardi vastavuseeldus direktiivi olulistele nõuetele nende toodetele, mis kuuluvad uue standardi käsitlusalasse. Vastavuseeldus direktiivi olulistele nõuetele kehtib edasi nende toodetele, mis endiselt (osaliselt) kuuluvad asendatava standardi käsitlusalasse, kuid ei kuulu uue standardi käsitlusalasse.

Märkus 3: Muudatuste puhul on viidatud standardiks EN CCCC:YYYY, selle varasemad muudatused, kui neid on, ja uus viidatud muudatus. Asendatav standard (4. veerg) sisaldab seetõttu standardit EN CCCC:YYYY ja standardi eelmisi muudatusi, kui need on olemas, ilma uue viidatud muudatuseta. Määratud kuupäevast alates ei anna asendatav standard vastavuseeldust direktiivi olulistele nõuetele.

Näide: Standardi EN 60215:1989 puhul kasutatakse järgmist:

CENELEC	<p>EN 60215:1989 Ohutusnõuded raadiosaatja seadmestikule (IEC 60215:1987) [Viidatud standard on EN 60215:1989]</p> <p>Muudatus A1:1992 standardile EN 60215:1989 (IEC 60215:1987/A1:1990) [Viidatud standard on EN 60215:1989 +A1:1992 standardile EN 60215:1989]</p> <p>Muudatus A2:1994. standardile EN 60215:1989 (IEC 60215:1987/A2:1993) [Viidatud standard on EN 60215:1989 +A1:1992 standardile EN 60215:1989 +A2:1994 standardile EN 60215:1989]</p>	<p>EI OLE [Asendatud standard puudub]</p> <p>Märkus 3 [Asendatud standard on EN 60215:1989]</p> <p>Märkus 3 [Asendatud standard on EN 60215:1989 + A1:1992 standardile EN 60215:1989]</p>	<p>—</p> <p>Kehtivuse lõppkuupäev (1.6.1993)</p> <p>Kehtivuse lõppkuupäev (15.7.1995)</p>	<p>Artikli 3, loike 1 punkt a (& Artikli 2 73/23/EMÜ)</p>
---------	--	---	---	---

Märkus 4: EN 301 489-1 sisaldab kõigi raadioseadmete üldisi elektromagnetilise kiirguse ja immuunsuse nõudeid ja tuleb kasutada koos selle standardi vastava raadioseadme osaga, et demonstreerida vastavust direktiivi artikli 3.1 punktile b.

MÄRKUS:

- Lisaks Direktiivide 73/23/EC, 89/336/EEC, 90/385/EEC ja 93/42/EEC all avaldatud standardeid võib kasutada direktiivi 1999/5/EC artiklite 3.1 punkt a ja 3.1 punkt b. nõuetele vastavuse näitamiseks.
- Eeldatakse, et tooted vastavad direktiivi nõuetele, kui nad vastavad nõuetele otstarbekohase kasutamise tingimustes.
- Käesolev nimekiri asendab kõik eelmised *Euroopa Ühenduse Ametlikus Teatajas* avaldatud nimekirjad.

Komisjoni teatis, mis on seotud nõukogu 3. mai 1989. aasta direktiivi 89/336/EMÜ (elektromagnetilist ühilduvust käsitlevate liikmesriikide õigusaktide ühtlustamise kohta) rakendamisega

(EMPs kohaldatav tekst)

(Direktiiviga seotud harmoneeritud standardite nimetuste ja tähiste avaldamine)

(2006/C 314/05)

Euroopa standardi-organisatsioon (*)	Standardi tähis ja pealkiri (Viitedokument)	Viide asendatud standardile	Asendatud standardi vastavuseelduse lõppkuupäev Märkus 1
CENELEC	EN 50065-1:2001 Madalpinge elektripaigaldistel olev signalisatsioon sagedusalal 3 kHz kuni 148,5 kHz. Osa 1: Üldnõuded, sagedusalad ja elektromagnetilised häiringud	EN 50065-1:1991 + A1:1992 + A2:1995 + A3:1996 Märkus 2.1	Kehtivuse lõppkuupäev (1.4.2003)
CENELEC	EN 50065-2-1:2003 Madalpinge elektripaigaldistel olev signalisatsioon sagedusalal 3 kHz kuni 148,5 kHz. Osa 2-1: Häiringukindluse nõuded sagedusalal 95 kHz kuni 148,5 kHz töötavatele võrgutoite ühendusseadmetele ja süsteemidele, mis on mõeldud kasutamiseks elupiirkondades, äri- ja väikese koormusega tööstuskeskkondades Muudatus A1:2005 standardile EN 50065-2-1:2003	Vastav(ad) üldstandard (id) Märkus 2.3 Märkus 3	Kehtivuse lõppkuupäev (1.10.2004) 1.7.2008
CENELEC	EN 50065-2-2:2003 Madalpinge elektripaigaldistel olev signalisatsioon sagedusalal 3 kHz kuni 148,5 kHz. Osa 2-2: Häiringukindluse nõuded sagedusalal 95 kHz kuni 148,5 kHz töötavatele võrgutoite ühendusseadmetele ja süsteemidele, mis on mõeldud kasutamiseks tööstuskeskkonnas Muudatus A1:2005 standardile EN 50065-2-2:2003	Vastav(ad) üldstandard (id) Märkus 2.3 Märkus 3	Kehtivuse lõppkuupäev (1.10.2004) 1.7.2008
CENELEC	EN 50065-2-3:2003 Madalpinge elektripaigaldistel olev signalisatsioon sagedusalal 3 kHz kuni 148,5 kHz. Osa 2-3: Häiringukindluse nõuded sagedusalal 95 kHz kuni 148,5 kHz töötavatele võrgutoite ühendusseadmetele ja süsteemidele, mis on mõeldud kasutamiseks elektritarnijatele ja jaotusvõrguorganisatsioonidele Muudatus A1:2005 standardile EN 50065-2-3:2003	Vastav(ad) üldstandard (id) Märkus 2.3 Märkus 3	Kehtivuse lõppkuupäev (1.8.2004) 1.7.2008
CENELEC	EN 50083-2:2001 Televisiooni-, heli- ja interaktiivse multimeedia signaalide kaabeljaotussüsteemid. Osa 2: Seadmete elektromagnetiline ühilduvus Muudatus A1:2005 standardile EN 50083-2:2001	EN 50083-2:1995 + A1:1997 Märkus 2.1 Märkus 3	Kehtivuse lõppkuupäev (1.1.2004) 1.4.2008
CENELEC	EN 50090-2-2:1996 Olme- ja hooneelektroonikasüsteemid (HBES). Osa 2-2: Süsteemi ülevaade. Üldtehnilised nõuded	Vastav(ad) üldstandard (id) Märkus 2.3	Kehtivuse lõppkuupäev (1.10.1999)
CENELEC	EN 50091-2:1995 Katkematud toitesüsteemid (UPS). Osa 2: Elektromagnetilise ühilduvuse nõuded	Vastav(ad) üldstandard (id) Märkus 2.3	Kehtivuse lõppkuupäev (1.3.1999)

Euroopa standardi-organisatsioon (*)	Standardi tähis ja pealkiri (Viitedokument)	Viide asendatud standardile	Asendatud standardi vastavuseelduse lõppkuupäev Märkus 1
CENELEC	<p>EN 50130-4:1995 Häiresüsteemid. Osa 4: Elektromagnetiline ühilduvus. Tooteperekonna standard: Häiringukindluse nõuded tuletõrje, turva- ja sotsiaalalarmisüsteemide komponentidele</p> <p>Muudatus A1:1998 standardile EN 50130-4:1995</p> <p>Muudatus A2:2003 standardile EN 50130-4:1995</p>	<p>Vastav(ad) üldstandard (id) Märkus 2.3</p> <p>Märkus 3</p> <p>Märkus 3</p>	<p>Kehtivuse lõppkuupäev (1.1.2001)</p> <p>Kehtivuse lõppkuupäev (1.1.2001)</p> <p>1.9.2007</p>
CENELEC	<p>EN 50148:1995 Elektroonilised taksomeetrid</p>	<p>Vastav(ad) üldstandard (id) Märkus 2.3</p>	<p>Kehtivuse lõppkuupäev (15.12.1995)</p>
CENELEC	<p>EN 50240:2004 Elektromagnetiline ühilduvus (EMÜ). Keevituse püsiseadmetike tootestandard</p>	<p>Vastav(ad) üldstandard (id) Märkus 2.3</p>	<p>1.4.2007</p>
CENELEC	<p>EN 50263:1999 Elektromagnetiline ühilduvus (EMC). Mõõterealede ja kaitseseadmete tootestandard</p>	<p>Vastav(ad) üldstandard (id) Märkus 2.3</p>	<p>Kehtivuse lõppkuupäev (1.8.2002)</p>
CENELEC	<p>EN 50270:1999 Elektromagnetiline ühilduvus. Elektriseadmed põlevate gaaside, toksiliste gaaside ja hapniku avastamiseks ja mõõtmiseks</p>	<p>Vastav(ad) üldstandard (id) Märkus 2.3</p>	<p>Kehtivuse lõppkuupäev (1.10.2001)</p>
CENELEC	<p>EN 50293:2000 Elektromagnetiline ühilduvus. Teeliikluse signaalisüsteemid. Tootestandard</p>	<p>Vastav(ad) üldstandard (id) Märkus 2.3</p>	<p>Kehtivuse lõppkuupäev (1.4.2003)</p>
CENELEC	<p>EN 50295:1999 Madalpingeline aparaadikooste ja juhtaparaadikooste. Juhtimisseadme ja seadise liidesüsteemid. Aktivaatori anduri liides (AS-i)</p>	<p>Vastav(ad) üldstandard (id) Märkus 2.3</p>	<p>Kehtivuse lõppkuupäev (1.12.1999)</p>
CENELEC	<p>EN 50370-1:2005 Elektromagnetiline ühilduvus (EMC). Tööpinkide tooteperekonna standard. Osa 1: Emissioon</p>	<p>Vastav(ad) üldstandard (id) Märkus 2.3</p>	<p>1.2.2008</p>
CENELEC	<p>EN 50370-2:2003 Elektromagnetiline ühilduvus (EMC). Tööpinkide tooteperekonna standard. Osa 2: Häiringukindlus</p>	<p>Vastav(ad) üldstandard (id) Märkus 2.3</p>	<p>Kehtivuse lõppkuupäev (1.11.2005)</p>
CENELEC	<p>EN 50412-2-1:2005 Madalpingepaigaldistes kasutatavad jõuliinidesse ühendatavad sideaparaadid ja -süsteemid sagedusele 1,6 MHz kuni 30 MHz. Osa 2-1: Olme-, kaubandus- ja tööstuskeskkond. Häiringukindlusnõuded</p>	<p>Vastav(ad) üldstandard (id) Märkus 2.3</p>	<p>1.4.2008</p>
CENELEC	<p>EN 50428:2005 Lülitid majapidamis- ja muudele taoliste kohtkindlatele elektripaigaldistele. Kokkuvõtlik standard. Elamute ja muude ehitiste elektroonikasüsteemide lülitid ja nende juurde kuuluvad tarvikud</p>	<p>Vastav(ad) üldstandard (id) Märkus 2.3</p>	<p>1.1.2008</p>

Euroopa standardi-organisatsioon (*)	Standardi tähis ja pealkiri (Viitedokument)	Viide asendatud standardile	Asendatud standardi vastavuseelduse lõppkuupäev Märkus 1
CENELEC	<p>EN 55011:1998 Tööstuslikud, teaduslikud ja meditsiinilised (ISM) raadiosageduseseadmed. Elektromagnetiliste häirete karakteristikud. Mõõtmised piirid ja meetodid (CISPR 11:1997 (Muudetud))</p> <p>Muudatus A1:1999 standardile EN 55011:1998 (CISPR 11:1997/A1:1999)</p> <p>Muudatus A2:2002 standardile EN 55011:1998 (CISPR 11:1999/A2:2002)</p>	<p>EN 55011:1991 + A1:1997 + A2:1996 Märkus 2.1</p> <p>Märkus 3</p> <p>Märkus 3</p>	<p>Kehtivuse lõppkuupäev (1.1.2001)</p> <p>Kehtivuse lõppkuupäev (1.8.2002)</p> <p>Kehtivuse lõppkuupäev (1.10.2005)</p>
CENELEC	<p>EN 55012:2002 Sõidukid, laevad ja sise põlemismootoriga töötavad seadmed. Raadiohäiringu karakteristikud. Kaitse mõõtmise piirid ja meetodid vastuvõtjatele, väljaarvatud nendele, mis on paigaldatud sõidukile/laevale/seadmele endale või naabersõidukitele/laevadele/seadmetele (CISPR 12:2001) Märkus 8</p> <p>Muudatus A1:2005 standardile EN 55012:2002 (CISPR 12:2001/A1:2005)</p>	<p>Vastav(ad) üldstandard (id) Märkus 2.3</p> <p>Märkus 3</p>	<p>Kehtivuse lõppkuupäev (1.2.2005)</p> <p>1.3.2008</p>
CENELEC	<p>EN 55013:2001 Leviedastuse vastuvõtjate ja kaasseadmete raadiohäiringu karakteristikute mõõtmise piirid ja meetodid (CISPR 13:2001 (Muudetud))</p> <p>Muudatus A1:2003 standardile EN 55013:2001 (CISPR 13:2001/A1:2003)</p> <p>Muudatus A2:2006 standardile EN 55013:2001 (CISPR 13:2001/A2:2006)</p>	<p>EN 55013:1990 + A12:1994 + A13:1996 + A14:1999 Märkus 2.1</p> <p>Märkus 3</p> <p>Märkus 3</p>	<p>Kehtivuse lõppkuupäev (1.9.2004)</p> <p>Kehtivuse lõppkuupäev (1.4.2006)</p> <p>1.3.2009</p>
CENELEC	<p>EN 55014-1:2000 Elektromagnetiline ühilduvus. Nõuded majapidamismasinadele, elektriliste tööriistadele ja nende sarnastele seadmetele. Osa 1: Emissioon (CISPR 14-1:2000)</p> <p>Muudatus A1:2001 standardile EN 55014-1:2000 (CISPR 14-1:2000/A1:2001)</p> <p>Muudatus A2:2002 standardile EN 55014-1:2000 (CISPR 14-1:2000/A2:2002)</p>	<p>EN 55014-1:1993 + A1:1997 + A2:1999 Märkus 2.1</p> <p>Märkus 3</p> <p>Märkus 3</p>	<p>Kehtivuse lõppkuupäev (1.8.2003)</p> <p>Kehtivuse lõppkuupäev (1.10.2004)</p> <p>Kehtivuse lõppkuupäev (1.10.2005)</p>
CENELEC	<p>EN 55014-2:1997 Elektromagnetiline ühilduvus. Nõuded majapidamismasinadele, elektriliste tööriistadele ja nende sarnastele seadmetele. Osa 2: Häiringukindlus. Tooteperekonna standard (CISPR 14-2:1997)</p> <p>Muudatus A1:2001 standardile EN 55014-2:1997 (CISPR 14-2:1997/A1:2001)</p>	<p>EN 55014:1995 Märkus 2.1</p> <p>Märkus 3</p>	<p>Kehtivuse lõppkuupäev (1.1.2001)</p> <p>Kehtivuse lõppkuupäev (1.12.2004)</p>
CENELEC	<p>EN 55015:2000 Elektrivalgustite ja nende sarnaste seadmete raadiohäiringu karakteristikute mõõtmise piirid ja meetodid (CISPR 15:2000)</p> <p>Muudatus A1:2001 standardile EN 55015:2000 (CISPR 15:2000/A1:2001)</p> <p>Muudatus A2:2002 standardile EN 55015:2000 (CISPR 15:2000/A2:2002)</p>	<p>EN 55015:1996 + A1:1997 + A2:1999 Märkus 2.1</p> <p>Märkus 3</p> <p>Märkus 3</p>	<p>Kehtivuse lõppkuupäev (1.8.2003)</p> <p>Kehtivuse lõppkuupäev (1.12.2004)</p> <p>Kehtivuse lõppkuupäev (1.10.2005)</p>

Euroopa standardi-organisatsioon (*)	Standardi tähis ja pealkiri (Viitedokument)	Viide asendatud standardile	Asendatud standardi vastavuseelduse lõppkuupäev Märkus 1
CENELEC	EN 55020:1994 Leviedastuse vastuvõtjate ja kaaseadmete elektromagnetiline häiringukindlus Muudatus A11:1996 standardile EN 55020:1994 Muudatus A13:1999 standardile EN 55020:1994 Muudatus A14:1999 standardile EN 55020:1994 Muudatus A12:1999 standardile EN 55020:1994	EN 55020:1988 Märkus 2.1 Märkus 3 Märkus 3 Märkus 3 Märkus 3	Kehtivuse lõppkuupäev (31.12.1998) Kehtivuse lõppkuupäev (1.6.1999) Kehtivuse lõppkuupäev (1.8.2001) Kehtivuse lõppkuupäev (1.8.2001) Kehtivuse lõppkuupäev (1.8.2002)
CENELEC	EN 55020:2002 Raadioringhäälingu ja televisioonilevi vastuvõtjad ja kaaseadmed. Häiringukindluse tunnussuurused. Piirväärtused ja mõõtemetodid (CISPR 20:2002) Muudatus A1:2003 standardile EN 55020:2002 (CISPR 20:2002/A1:2002) Muudatus A2:2005 standardile EN 55020:2002 (CISPR 20:2002/A2:2004)	EN 55020:1994 ja selle muudatused Märkus 2.1 Märkus 3 Märkus 3	1.12.2006 1.12.2006 1.2.2008
CENELEC	EN 55022:1994 Infotehnoloogia seadmed. Raadiohäirete karakteristikud. Piirangud ja mõõtmis- meetodid (CISPR 22:1993) Muudatus A1:1995 standardile EN 55022:1994 (CISPR 22:1993/A1:1995) Muudatus A2:1997 standardile EN 55022:1994 (CISPR 22:1993/A2:1996 (Muudetud)) Muudatus A1:2000 standardile EN 55022:1998 (CISPR 22:1997/A1:2000) Muudatus A2:2003 standardile EN 55022:1998 (CISPR 22:1997/A2:2002)	EN 55022:1987 Märkus 2.1 Märkus 3 Märkus 3 Märkus 3 Märkus 3	Kehtivuse lõppkuupäev (31.12.1998) Kehtivuse lõppkuupäev (31.12.1998) Kehtivuse lõppkuupäev (31.12.1998) 1.8.2007 1.8.2007
CENELEC	EN 55022:1998 Infotehnoloogia seadmed. Raadiohäirete karakteristikud. Piirangud ja mõõtmis- meetodid (CISPR 22:1997 (Muudetud)) Muudatus A1:2000 standardile EN 55022:1998 (CISPR 22:1997/A1:2000) Muudatus A2:2003 standardile EN 55022:1998 (CISPR 22:1997/A2:2002)	EN 55022:1994 ja selle muudatused Märkus 2.1 Märkus 3 Märkus 3	1.8.2007 1.10.2009 1.10.2009
CENELEC	EN 55022:2006 Infotehnoloogia seadmed. Raadiohäirete karakteristikud. Piirangud ja mõõtmis- meetodid (CISPR 22:2005 (Muudetud))	EN 55022:1998 ja selle muudatused	1.10.2009

Euroopa standardi-organisatsioon (*)	Standardi tähis ja pealkiri (Viitedokument)	Viide asendatud standardile	Asendatud standardi vastavuseelduse lõppkuupäev Märkus 1
CENELEC	EN 55024:1998 Infotehnoloogia seadmed. Häiringukindluse karakteristikud. Mõõtmise piirid ja meetodid (CISPR 24:1997 (Muudetud)) Muudatus A1:2001 standardile EN 55024:1998 (CISPR 24:1997/A1:2001) Muudatus A2:2003 standardile EN 55024:1998 (CISPR 24:1997/A2:2002)	Vastav(ad) üldstandard (id) Märkus 2.3 Märkus 3 Märkus 3	Kehtivuse lõppkuupäev (1.7.2001) Kehtivuse lõppkuupäev (1.10.2004) Kehtivuse lõppkuupäev (1.12.2005)
CENELEC	EN 55103-1:1996 Elektromagnetiline ühilduvus. Tooteperekonna standard professionaalseks kasutamiseks mõeldud audio-, video- ja audiovisuaalsetele ja meelelahutusvalgustuse juhtseadmetele. Osa 1: Emissioon	Vastav(ad) üldstandard (id) Märkus 2.3	Kehtivuse lõppkuupäev (1.9.1999)
CENELEC	EN 55103-2:1996 Elektromagnetiline ühilduvus. Tooteperekonna standard professionaalseks kasutamiseks mõeldud audio-, video- ja audiovisuaalse ja meelelahutuse valgustuse juhtseadmetele. Osa 2: Häiringukindlus	Vastav(ad) üldstandard (id) Märkus 2.3	Kehtivuse lõppkuupäev (1.9.1999)
CENELEC	EN 60034-1:1998 Pöörlevad elektrimasinad. Osa 1: Nimitingimused ja jõudlus (IEC 60034-1:1996 (Muudetud)) Muudatus A11:2002 standardile EN 60034-1:1998	— Vastav(ad) üldstandard (id) Märkus 2.3	— Kehtivuse lõppkuupäev (1.7.2005)
CENELEC	EN 60204-31:1998 Masinate ohutus. Masinate elektriseadmestik. Osa 31: Ohutuse ja elektromagnetilise ühilduvuse erinõuded õmblusmasinatele, seadetele ja süsteemidele (IEC 60204-31:1996 (Muudetud))	Vastav(ad) üldstandard (id) Märkus 2.3	Kehtivuse lõppkuupäev (1.6.2002)
CENELEC	EN 60439-1:1999 Madalpingelised aparaadikoosted. Osa 1: Täielikult või osaliselt tüüpsed koosted (IEC 60439-1:1999)	EN 60439-1:1994 + A11:1996 Märkus 2.1	Kehtivuse lõppkuupäev (1.8.2002)
CENELEC	EN 60669-2-1:2000 Majapidamismasinate ja nende sarnaste statsionaarsete elektriseadmete lülitid. Osa 2: Erinõuded. Lõik 1: Elektronlülitid (IEC 60669-2-1:1996 (Muudetud) + A1:1997 (Muudetud)) Muudatus A2:2001 standardile EN 60669-2-1:2000 (IEC 60669-2-1:1996/A2:1999 (Muudetud))	EN 60669-2-1:1996 + A11:1997 Märkus 2.1 Märkus 3	Kehtivuse lõppkuupäev (1.10.2005) Kehtivuse lõppkuupäev (1.10.2005)
CENELEC	EN 60669-2-1:2004 Lülitid majapidamis- ja muudele taoliste kohtkindlatele elektripaigaldistele. Osa 2-1: Erinõuded. Elektronlülitid (IEC 60669-2-1:2002 (Muudetud))	EN 60669-2-1:2000 ja selle muudatus Märkus 2.1	1.7.2009

Euroopa standardi-organisatsioon (*)	Standardi tähis ja pealkiri (Viitedokument)	Viide asendatud standardile	Asendatud standardi vastavuseelduse lõppkuupäev Märkus 1
CENELEC	EN 60669-2-2:1997 Majapidamismasinade ja nende sarnaste statsionaarsete elektriseadmete lülitid. Osa 2: Erinõuded. Lõik 2: Elektromagnetilised kaugjuhtimislülitid (RCS) (IEC 60669-2-2:1996)	Vastav(ad) üldstandard (id) Märkus 2.3	Kehtivuse lõppkuupäev (1.6.1999)
CENELEC	EN 60669-2-3:1997 Majapidamismasinade ja nende sarnaste statsionaarsete elektriseadmete lülitid. Osa 2-3: Erinõuded. Viivitussülitid (TDS) (IEC 60669-2-3:1997)	EN 60669-2-3:1996 Märkus 2.1	Kehtivuse lõppkuupäev (1.6.1999)
CENELEC	EN 60730-1:1995 Automaatsed elektrilised kontrollseadised majapidamises ja selle sarnasele kasutusele. Osa 1: Üldnõuded (IEC 60730-1:1993 (Muudetud)) Muudatus A11:1996 standardile EN 60730-1:1995 Muudatus A17:2000 standardile EN 60730-1:1995	— Vastav(ad) üldstandard (id) Märkus 2.3 Märkus 3	— Kehtivuse lõppkuupäev (1.1.1998) Kehtivuse lõppkuupäev (1.10.2002)
CENELEC	EN 60730-1:2000 Elektrilised automaatjuhtimisseadmed majapidamis- ja muuks taoliseks kasutuseks. Osa 1: Üldnõuded (IEC 60730-1:1999 (Muudetud)) Märkus 7 Muudatus A1:2004 standardile EN 60730-1:2000 (IEC 60730-1:1999/A1:2003 (Muudetud))	EN 60730-1:1995 ja selle muudatused Märkus 3	—
CENELEC	EN 60730-2-5:1995 Automaatsed elektrilised kontrollseadised majapidamises ja selle sarnasele kasutusele. Osa 2: Erinõuded automaatsetele elektrilistele põletik kontrollseadiste süsteemidele (IEC 60730-2-5:1993 (Muudetud))	EN 60730-1:1995 ja selle muudatused Märkus 2.3	Kehtivuse lõppkuupäev (15.12.2000)
CENELEC	EN 60730-2-5:2002 Automaatsed elektrilised kontrollseadised majapidamises ja selle sarnasele kasutusele. Osa 2-5: Erinõuded automaatsetele elektrilistele põletik kontrollseadiste süsteemidele (IEC 60730-2-5:2000 (Muudetud)) Muudatus A1:2004 standardile EN 60730-2-5:2002 (IEC 60730-2-5:2000/A1:2004 (Muudetud)) Muudatus A11:2005 standardile EN 60730-2-5:2002	— EN 60730-2-5:1995 Märkus 2.1 Märkus 3	— 1.12.2008 1.12.2008
CENELEC	EN 60730-2-6:1995 Automaatsed elektrilised kontrollseadised majapidamises ja selle sarnasele kasutusele. Osa 2: Erinõuded, sealhulgas mehaanilised nõuded, automaatsetele elektrilistele rõhuandurite kontrollseadistele (IEC 60730-2-6:1991 (Muudetud)) Muudatus A1:1997 standardile EN 60730-2-6:1995 (IEC 60730-2-6:1991/A1:1994 (Muudetud))	— EN 60730-1:1995 ja selle muudatused Märkus 2.3	— Kehtivuse lõppkuupäev (15.12.2003)

Euroopa standardi-organisatsioon (*)	Standardi tähis ja pealkiri (Viitedokument)	Viide asendatud standardile	Asendatud standardi vastavuseelduse lõppkuupäev Märkus 1
CENELEC	EN 60730-2-7:1991 Automaatsed elektrilised kontrollseadised majapidamises ja selle sarnase kasutusele. Osa 2: Erinõuded taimeritele ja lülituskelladele (IEC 60730-2-7:1990 (Muudetud)) Muudatus A1:1997 standardile EN 60730-2-7:1991 (IEC 60730-2-7:1990/A1:1994 (Muudetud))	— EN 60730-1:1995 ja selle muudatused Märkus 2.3	— Kehtivuse lõppkuupäev (1.1.2004)
CENELEC	EN 60730-2-8:1995 Automaatsed elektrilised kontrollseadised majapidamises ja selle sarnase kasutusele. Osa 2: Erinõuded, sealhulgas mehaanilised nõuded, elektriliselt käitavatele veeventiilidele (IEC 60730-2-8:1992 (Muudetud)) Muudatus A1:1997 standardile EN 60730-2-8:1995 (IEC 60730-2-8:1992/A1:1994 (Muudetud)) Muudatus A2:1997 standardile EN 60730-2-8:1995 (IEC 60730-2-8:1992/A2:1997)	— EN 60730-1:1995 ja selle muudatused Märkus 2.3 Märkus 3	— Kehtivuse lõppkuupäev (1.1.2004) Kehtivuse lõppkuupäev (1.1.2004)
CENELEC	EN 60730-2-8:2002 Automaatsed elektrilised kontrollseadised majapidamises ja selle sarnase kasutusele. Osa 2-8: Erinõuded, sealhulgas mehaanilised nõuded, elektriliselt käitavatele veeventiilidele (IEC 60730-2-8:2000 (Muudetud)) Muudatus A1:2003 standardile EN 60730-2-8:2002 (IEC 60730-2-8:2000/A1:2002 (Muudetud))	EN 60730-2-8:1995 ja selle muudatused Märkus 2.1 Märkus 3	1.12.2008 1.12.2008
CENELEC	EN 60730-2-9:1995 Automaatsed elektrilised kontrollseadised majapidamises ja selle sarnase kasutusele. Osa 2: Erinõuded temperatuuriandurite kontrollseadistele (IEC 60730-2-9:1992 (Muudetud)) Muudatus A1:1996 standardile EN 60730-2-9:1995 (IEC 60730-2-9:1992/A1:1994 (Muudetud)) Muudatus A2:1997 standardile EN 60730-2-9:1995 (IEC 60730-2-9:1992/A2:1994 (Muudetud))	— EN 60730-1:1995 ja selle muudatused Märkus 2.3 Märkus 3	— Kehtivuse lõppkuupäev (1.1.2004) Kehtivuse lõppkuupäev (1.1.2004)
CENELEC	EN 60730-2-9:2002 Automaatsed elektrilised kontrollseadised majapidamises ja selle sarnase kasutusele. Osa 2-9: Erinõuded temperatuuriandurite kontrollseadistele (IEC 60730-2-9:2000 (Muudetud)) Muudatus A2:2005 standardile EN 60730-2-9:2002 (IEC 60730-2-9:2000/A2:2004 (Muudetud)) Muudatus A1:2003 standardile EN 60730-2-9:2002 (IEC 60730-2-9:2000/A1:2002 (Muudetud))	EN 60730-2-9:1995 ja selle muudatused Märkus 2.1 Märkus 3 Märkus 3	1.12.2008 1.12.2007 1.12.2008

Euroopa standardi-organisatsioon (*)	Standardi tähis ja pealkiri (Viitedokument)	Viide asendatud standardile	Asendatud standardi vastavuseelduse lõppkuupäev Märkus 1
CENELEC	EN 60730-2-11:1993 Automaatsed elektrilised kontrollseadised majapidamises ja selle sarnase kasutusele. Osa 2-11: Erinõuded energiaregulaatoritele (IEC 60730-2-11:1993) Muudatus A1:1997 standardile EN 60730-2-11:1993 (IEC 60730-2-11:1993/A1:1994 (Muudetud)) Muudatus A11:2005 standardile EN 60730-2-11:1993	— EN 60730-1:1995 ja selle muudatused Märkus 2.3 Märkus 3	— Kehtivuse lõppkuupäev (1.7.2000) 1.3.2009
CENELEC	EN 60730-2-13:1998 Automaatsed elektrilised kontrollseadised majapidamises ja selle sarnase kasutusele. Osa 2: Erinõuded niiskusandurite kontrollseadistele (IEC 60730-2-13:1995 (Muudetud)) Muudatus A11:2005 standardile EN 60730-2-13:1998	EN 60730-1:1995 ja selle muudatused Märkus 2.3 Märkus 3	Kehtivuse lõppkuupäev (1.8.2001) 1.2.2009
CENELEC	EN 60730-2-14:1997 Automaatsed elektrilised kontrollseadised majapidamises ja selle sarnase kasutusele. Osa 2: Erinõuded elektriaktivaatoritele (IEC 60730-2-14:1995 (Muudetud)) Muudatus A1:2001 standardile EN 60730-2-14:1997 (IEC 60730-2-14:1995/A1:2001)	EN 60730-1:1995 ja selle muudatused Märkus 2.3 Märkus 3	Kehtivuse lõppkuupäev (1.6.2004) 1.7.2008
CENELEC	EN 60730-2-18:1999 Automaatsed elektrilised kontrollseadised majapidamises ja selle sarnase kasutusele. Osa 2-18: Erinõuded automaatsetele elektrilistele vee- ja õhuvoolu määramise juhtseadmetele, ka. mehhaanilised nõuded (IEC 60730-2-18:1997 (Muudetud))	EN 60730-1:1995 ja selle muudatused Märkus 2.3	Kehtivuse lõppkuupäev (1.4.2002)
CENELEC	EN 60870-2-1:1996 Telejuhtimiseseadmetest ja süsteemid. Osa 2: Käitamistingimused. Lõik 1: Elektri- varustus ja elektromagnetiline ühilduvus (IEC 60870-2-1:1995)	Vastav(ad) üldstandard (id) Märkus 2.3	Kehtivuse lõppkuupäev (1.9.1996)
CENELEC	EN 60945:2002 Merenavigatsiooni raadioside seadmetest ja süsteemid. Üldnõuded. Katsetusmeetodid ja nõutavad katsetulemused (IEC 60945:2002)	EN 60945:1997 Märkus 2.1	Kehtivuse lõppkuupäev (1.10.2005)
CENELEC	EN 60947-1:1999 Madalpingelised aparaadid ja juhtaparaadid. Osa 1: Üldreeglid (IEC 60947-1:1999 (Muudetud)) Märkus 6 Muudatus A2:2001 standardile EN 60947-1:1999 (IEC 60947-1:1999/A2:2001)	EN 60947-1:1997 Märkus 2.1 Märkus 3	Kehtivuse lõppkuupäev (1.11.2001) Kehtivuse lõppkuupäev (1.12.2004)
CENELEC	EN 60947-1:2004 Madalpingelised aparaadid ja juhtaparaadid. Osa 1: Üldreeglid (IEC 60947-1:2004) Märkus 6	EN 60947-1:1999 ja selle muudatus Märkus 2.1	1.4.2007
CENELEC	EN 60947-2:2003 Madalpingelised aparaadid ja juhtaparaadid. Osa 2: Kaitselülitid (IEC 60947-2:2003)	EN 60947-2:1996 + A1:1997 + A2:2001 Märkus 2.1	Kehtivuse lõppkuupäev (1.6.2006)

Euroopa standardi-organisatsioon (*)	Standardi tähis ja pealkiri (Viitedokument)	Viide asendatud standardile	Asendatud standardi vastavuseelduse lõppkuupäev Märkus 1
CENELEC	EN 60947-3:1999 Madalpingelised aparaadid ja juhtaparaadid. Osa 3: Lülitid, lahkülitid, lülitilauklülitid, sulavkaitsekombinatsiooni seaded (IEC 60947-3:1999) Muudatus A1:2001 standardile EN 60947-3:1999 (IEC 60947-3:1999/A1:2001)	EN 60947-3:1992 + A1:1995 Märkus 2.1 Märkus 3	Kehtivuse lõppkuupäev (1.1.2002) Kehtivuse lõppkuupäev (1.3.2004)
CENELEC	EN 60947-4-1:2001 Madalpingelised aparaadid ja juhtaparaadid. Osa 4: Kontaktorid ja mootorikäivited. Lõik 1: Elektromehaanilised kontaktorid ja mootorikäivited (IEC 60947-4-1:2000) Muudatus A1:2002 standardile EN 60947-4-1:2001 (IEC 60947-4-1:2000/A1:2002) Muudatus A2:2005 standardile EN 60947-4-1:2001 (IEC 60947-4-1:2000/A2:2005)	— EN 60947-4-1 ja selle muudatused Märkus 2.1 Märkus 3	— Kehtivuse lõppkuupäev (1.10.2005) 1.7.2008
CENELEC	EN 60947-4-2:2000 Madalpingelised lülitus- ja juhtimisaparaadid. Osa 4: Kontaktorid ja mootorikäivited. Jagu 2: Vahelduvvoolu pooljuht-mootorikontrollerid ja -käivited (IEC 60947-4-2:1999) Muudatus A1:2002 standardile EN 60947-4-2:2000 (IEC 60947-4-2:1999/A1:2001)	EN 60947-4-2:1996 + A2:1998 Märkus 2.1 Märkus 3	Kehtivuse lõppkuupäev (1.12.2002) Kehtivuse lõppkuupäev (1.3.2005)
CENELEC	EN 60947-4-3:2000 Madalpingelised lülitus- ja juhtimisaparaadid. Osa 4-3: Kontaktorid ja mootorikäivited. Vahelduvvoolu pooljuhtkontrollerid ja -käivited mitte-mootorkoormustele (IEC 60947-4-3:1999)	Vastav(ad) üldstandard (id) Märkus 2.3	Kehtivuse lõppkuupäev (1.12.2002)
CENELEC	EN 60947-5-1:1997 Madalpingelised aparaadid ja juhtaparaadid. Osa 5-1: Juhtimisahela seadmed ja lülituselemendid. Elektromehaanilised juhtimisahela seadmed (IEC 60947-5-1:1997) Muudatus A12:1999 standardile EN 60947-5-1:1997	— EN 60947-5-1:1991 +A12:1997 Märkus 2.1	— Kehtivuse lõppkuupäev (1.10.2002)
CENELEC	EN 60947-5-1:2004 Madalpingelised aparaadid ja juhtaparaadid. Osa 5-1: Juhtimisahela seadmed ja lülituselemendid. Elektromehaanilised juhtimisahela seadmed (IEC 60947-5-1:2003)	EN 60947-5-1:1997 ja selle muudatused Märkus 2.1	1.5.2007
CENELEC	EN 60947-5-2:1998 Madalpingelised aparaadid ja juhtaparaadid. Osa 5-2: Juhtimisahela seadmed ja lülituselemendid. Läheduslülitid (IEC 60947-5-2:1997 (Muudetud)) Muudatus A2:2004 standardile EN 60947-5-2:1998 (IEC 60947-5-2:1997/A2:2003)	EN 60947-5-2:1997 Märkus 2.1 Märkus 3	Kehtivuse lõppkuupäev (1.10.2001) 1.2.2007

Euroopa standardi-organisatsioon (*)	Standardi tähis ja pealkiri (Viitedokument)	Viide asendatud standardile	Asendatud standardi vastavuseelduse lõppkuupäev Märkus 1
CENELEC	EN 60947-5-3:1999 Madalpingelised aparaadid ja juhtaparaadid. Osa 5: Juhtimisahela seadmed ja lülituselemendid. Lõik 3: Nõuded rikketingimustes määratletud käitumisega lähedus-seadmetele (PDF) (IEC 60947-5-3:1999) Muudatus A1:2005 standardile EN 60947-5-3:1999 (IEC 60947-5-3:1999/A1:2005)	Vastav(ad) üldstandard (id) Märkus 2.3 Märkus 3	Kehtivuse lõppkuupäev (1.5.2002) 1.3.2008
CENELEC	EN 60947-5-6:2000 Madalpingelised aparaadid ja juhtaparaadid. Osa 5-6: Juhtimisahela seadmed ja lülituselemendid. Lähedusandurite ja lülitusvõimendite alalisvoolu liides (NAMUR) (IEC 60947-5-6:1999)	EN 50227:1997 Märkus 2.1	Kehtivuse lõppkuupäev (1.1.2003)
CENELEC	EN 60947-5-7:2003 Madalpingelised lülitus- ja juhtseadmed. Osad 5-7: Võimsusjuhtimiseseadmed ja lülituselemendid. Nõuded samalaadsetele analoogilise võimsusega seadmetele (IEC 60947-5-7:2003)	Vastav(ad) üldstandard (id) Märkus 2.3	1.9.2006
CENELEC	EN 60947-6-1:1991 Madalpingelised aparaadid ja juhtaparaadid. Osa 6: Multifunktsionaalsed seadmed. Lõik 1: Automaatne ülekandelülitusseadmestik (IEC 60947-6-1:1989) Muudatus A2:1997 standardile EN 60947-6-1:1991 (IEC 60947-6-1:1989/A2:1997)	Vastav(ad) üldstandard (id) Märkus 2.3 EN 60947-6-1:1991/ A11:1997 Märkus 3	Kehtivuse lõppkuupäev (1.10.1997) Kehtivuse lõppkuupäev (1.1.1998)
CENELEC	EN 60947-6-1:2005 Madalpingelised lülitus- ja juhtimisaparaadid. Osa 6-1: Multifunktsionaalsed seadmed. Automaatsed lekandellitusseadmed (IEC 60947-6-1:2005)	EN 60947-6-1:1991 ja selle muudatused Märkus 2.1	1.10.2008
CENELEC	EN 60947-6-2:2003 Madalpingelised aparaadid ja juhtaparaadid. Osa 6-2: Multifunktsionaalsed seadmed. Juhtimis- ja kaitselülitusseadmed (või seadmestik) (CPS) (IEC 60947-6-2:2002)	EN 60947-6-2:1993 + A1:1997 Märkus 2.1	Kehtivuse lõppkuupäev (1.9.2005)
CENELEC	EN 60947-8:2003 Madalpingelised lülitus- ja juhtimisaparaadid. Osa 8: Pöörlevate elektrimasinate sisseehitatud termokaitse juhtimiseseadmed (IEC 60947-8:2003)	Vastav(ad) üldstandard (id) Märkus 2.3	1.7.2006
CENELEC	EN 60974-10:2003 Kaarkeevitusseadmestik. Osa 10: Elektromagnetilise ühilduvuse (EMC) nõuded (IEC 60974-10:2002 (Muudetud))	EN 50199:1995 Märkus 2.1	Kehtivuse lõppkuupäev (1.3.2006)
CENELEC	EN 61000-3-2:2000 Elektromagnetiline ühilduvus (EMC). Osa 3 2: Piirangud. Voolutugevuse harmooniku kiirguse piirangud (seadme sisendvoolutugevus kuni 16A (kaasaarvatud) faasi kohta) (IEC 61000-3-2:2000 (Muudetud)) Muudatus A2:2005 standardile EN 61000-3-2:2000 (IEC 61000-3-2:2000/A1:2001 + IEC 61000-3-2:2000/A2:2004)	EN 61000-3-2:1995 + A1:1998 + A2:1998 + A14:2000 Märkus 2.1 Märkus 3	Kehtivuse lõppkuupäev (1.1.2004) 1.1.2008

Euroopa standardi-organisatsioon (*)	Standardi tähis ja pealkiri (Viitedokument)	Viide asendatud standardile	Asendatud standardi vastavuseelduse lõppkuupäev Märkus 1
CENELEC	<p>EN 61000-3-3:1995 Elektromagnetiline ühilduvus (EMC). Osa 3-3: Pinge muutumise piirid, pinge kõikumine ja väreus avalikes madalpinge elektrivarustussüsteemides — elektriseadmetele nimivooluga =16A faasi kohta (tinglikud elektrühendused ei ole arvestatud) (IEC 61000-3-3:1994)</p> <p>Muudatus A1:2001 standardile EN 61000-3-3:1995 (IEC 61000-3-3:1994/A1:2001)</p> <p>Muudatus A2:2005 standardile EN 61000-3-3:1995 (IEC 61000-3-3:1994/A2:2005)</p>	<p>EN 60555-3:1987 + A1:1991 Märkus 2.2</p> <p>Märkus 3</p> <p>Märkus 3</p>	<p>Kehtivuse lõppkuupäev (1.1.2001)</p> <p>Kehtivuse lõppkuupäev (1.5.2004)</p> <p>1.9.2008</p>
CENELEC	<p>EN 61000-3-11:2000 Elektromagnetiline ühilduvus (EMC). Osa 3 11: Piirangud. Pingemuutuse, pinge kõikumise ja üldkasutatava madalpinge tarnesüsteemi pinge kõikumise piirangud <= 75 A või vähem tarbivatele seadmetele, mis omavad lisühendusi (IEC 61000-3-11:2000)</p>	<p>Vastav(ad) üldstandard (id) Märkus 2.3</p>	<p>Kehtivuse lõppkuupäev (1.11.2003)</p>
CENELEC	<p>EN 61000-3-12:2005 Elektromagnetiline ühilduvus (EMC). Osa 3-12: Piirmäärad. Piirmäärad sisendvooluga > 16 A ja <= 75 A faasi kohta üldkasutatavate madalpingesüsteemidega ühendatud seadmete poolt tekitatavale hamoonilisele voolule (IEC 61000-3-12:2004)</p>	<p>Vastav(ad) üldstandard (id) Märkus 2.3</p>	<p>1.2.2008</p>
CENELEC	<p>EN 61000-6-1:2001 Elektromagnetiline ühilduvus (EMC). Osa 6: Üldstandardid. Lõik 1:Elamu-, kaubanduslike ja kerge koormusega tööstuslike keskkondade häiringukindlus (IEC 61000-6-1:1997 (Muudetud))</p>	<p>EN 50082-1:1997 Märkus 2.1</p>	<p>Kehtivuse lõppkuupäev (1.7.2004)</p>
CENELEC	<p>EN 61000-6-2:2001 Elektromagnetiline ühilduvus (EMC). Osa 6-2: Üldstandardid. Tööstuslike keskkondade häiringukindlus (IEC 61000-6-2:1999 (Muudetud))</p>	<p>EN 61000-6-2:1999 Märkus 2.1</p>	<p>Kehtivuse lõppkuupäev (1.7.2004)</p>
CENELEC	<p>EN 61000-6-2:2005 Elektromagnetiline ühilduvus. Osa 6-2: Erialased põhistandardid. Häiringukindlus tööstuskeskkondades (IEC 61000-6-2:2005)</p>	<p>EN 61000-6-2:2001 Märkus 2.1</p>	<p>1.6.2008</p>
CENELEC	<p>EN 61000-6-3:2001 Elektromagnetiline ühilduvus (EMC). Osa 6: Üldstandardid. Lõik 3: Elamu-, kaubanduslike ja kerge koormusega tööstuslike keskkondade emissioonistandard (CISPR/IEC 61000-6-3:1996 (Muudetud))</p> <p>Muudatus A11:2004 standardile EN 61000-6-3:2001</p>	<p>EN 50081-1:1992 Märkus 2.1</p> <p>Märkus 3</p>	<p>Kehtivuse lõppkuupäev (1.7.2004)</p> <p>1.7.2007</p>
CENELEC	<p>EN 61000-6-4:2001 Elektromagnetiline ühilduvus (EMC). Osa 6: Üldstandardid. Lõik 4: Tööstuslike keskkondade emissioonistandard (IEC 61000-6-4:1997 (Muudetud))</p>	<p>EN 50081-2:1993 Märkus 2.1</p>	<p>Kehtivuse lõppkuupäev (1.7.2004)</p>

Euroopa standardi-organisatsioon (*)	Standardi tähis ja pealkiri (Viitedokument)	Viide asendatud standardile	Asendatud standardi vastavuseelduse lõppkuupäev Märkus 1
CENELEC	EN 61008-1:1994 Elektrilised abiseadised. Residuaalvoolul töötavad ilma integraalse liigvoolukaitseta kaitselülitid majapidamises ja selle sarnasele kasutusele (RCCB'd). Osa 1: Üldreeglid (IEC 61008-1:1990 (Muudetud) + A1:1992 (Muudetud)) Muudatus A2:1995 standardile EN 61008-1:1994 (IEC 61008-1:1990/A2:1995) Muudatus A14:1998 standardile EN 61008-1:1994	— Vastav(ad) üldstandard (id) Märkus 2.3 Vastav(ad) üldstandard (id) Märkus 2.3	— Kehtivuse lõppkuupäev (1.7.2000) Kehtivuse lõppkuupäev (1.1.2001)
CENELEC	EN 61008-1:2004 Rikkevoolukaitselülitid ilma sisseehitatud liigvoolukaitseta, kasutamiseks majapidamises ja muudel taolistel juhtudel. Osa 1: Üldreeglid (IEC 61008-1:1996 (Muudetud) + A1:2002 (Muudetud))	EN 61008-1:1994 ja selle muudatused Märkus 2.1	1.4.2009
CENELEC	EN 61009-1:1994 Residuaalvoolul töötavad kaitselülitid integraalse liigvoolukaitsega majapidamises ja selle sarnasele kasutusele (RCBO'd). Osa 1: Üldreeglid (IEC 61009-1:1991 (Muudetud)) Muudatus A1:1995 standardile EN 61009-1:1994 (IEC 61009-1:1991/A1:1995) Muudatus A14:1998 standardile EN 61009-1:1994	— Vastav(ad) üldstandard (id) Märkus 2.3 Märkus 3	— Kehtivuse lõppkuupäev (1.7.2000) Kehtivuse lõppkuupäev (1.1.2001)
CENELEC	EN 61009-1:2004 Residuaalvoolul töötavad kaitselülitid integraalse liigvoolukaitsega majapidamises ja selle sarnasele kasutusele (RCBO'd). Osa 1: Üldreeglid (IEC 61009-1:1996 (Muudetud) + A1:2002 (Muudetud))	EN 61009-1:1994 ja selle muudatused Märkus 2.1	1.4.2009
CENELEC	EN 61037:1992 Elektroonilised pulsatsiooniandurid tariifi ja koormuse kontrolliks (IEC 61037:1990 (Muudetud)) Muudatus A1:1996 standardile EN 61037:1992 (IEC 61037:1990/A1:1996) Muudatus A2:1998 standardile EN 61037:1992 (IEC 61037:1990/A2:1998)	PUUDUB Märkus 3 Märkus 3	- Kehtivuse lõppkuupäev (1.12.1996) Kehtivuse lõppkuupäev (1.5.2001)
CENELEC	EN 61038:1992 Tariifkellad tariifi ja koormuse kontrolliks (IEC 61038:1990 (Muudetud)) Muudatus A1:1996 standardile EN 61038:1992 (IEC 61038:1990/A1:1996) Muudatus A2:1998 standardile EN 61038:1992 (IEC 61038:1990/A2:1998)	PUUDUB Märkus 3 Märkus 3	— Kehtivuse lõppkuupäev (1.12.1996) Kehtivuse lõppkuupäev (1.5.2001)

Euroopa standardi-organisatsioon (*)	Standardi tähis ja pealkiri (Viitedokument)	Viide asendatud standardile	Asendatud standardi vastavuseelduse lõppkuupäev Märkus 1
CENELEC	EN 61131-2:2003 Programmeeritavad kontrollid. Osa 2: Seadmestiku nõuded ja katse (IEC 61131-2:2003)	EN 61131-2:1994 + A11:1996 + A12:2000 Märkus 2.1	Kehtivuse lõppkuupäev (1.5.2006)
CENELEC	EN 61204-3:2000 Madalpinge elektrivarustusseadmed, alalisvoolu väljund. Osa 3: Elektromagnetiline ühilduvus (EMC) (IEC 61204-3:2000)	Vastav(ad) üldstandard (id) Märkus 2.3	Kehtivuse lõppkuupäev (1.11.2003)
CENELEC	EN 61326:1997 Mõõtmise, kontrolli ja laborikasutuse elektriseadmestik. EMC nõuded (IEC 61326:1997) Muudatus A1:1998 standardile EN 61326:1997 (IEC 61326:1997/A1:1998) Muudatus A2:2001 standardile EN 61326:1997 (IEC 61326:1997/A2:2000) Muudatus A3:2003 standardile EN 61326:1997 (IEC 61326:2002 (Annexes E & F only))	Vastav(ad) üldstandard (id) Märkus 2.3 Märkus 3 Märkus 3 Märkus 3	Kehtivuse lõppkuupäev (1.7.2001) Kehtivuse lõppkuupäev (1.7.2001) Kehtivuse lõppkuupäev (1.4.2004) 1.10.2006
CENELEC	EN 61543:1995 Residualvoolul töötavad kaitseseadmed (RCD'd) majapidamises ja selle sarnasele kasutusele. Elektromagnetiline ühilduvus (IEC 61543:1995) Muudatus A11:2003 standardile EN 61543:1995 Muudatus A12:2005 standardile EN 61543:1995 Muudatus A2:2006 standardile EN 61543:1995 (IEC 61543:1995/A2:2005)	Vastav(ad) üldstandard (id) Märkus 2.3 Märkus 3 Märkus 3 Märkus 3	Kehtivuse lõppkuupäev (4.7.1998) 1.3.2007 1.3.2008 1.12.2008
CENELEC	EN 61547:1995 Üldotstarbelise valgustuse seadmestik. EMC häiringukindluse nõuded (IEC 61547:1995) Muudatus A1:2000 standardile EN 61547:1995 (IEC 61547:1995/A1:2000)	Vastav(ad) üldstandard (id) Märkus 2.3 Märkus 3	Kehtivuse lõppkuupäev (1.7.1996) Kehtivuse lõppkuupäev (1.11.2003)
CENELEC	EN 61800-3:1996 Reguleeritava kiirusega elektrilised tugevoolu ajamisüsteemid. Osa 3: EMC toote standard, sealhulgas erikatsemeetodid (IEC 61800-3:1996) Muudatus A11:2000 standardile EN 61800-3:1996	Vastav(ad) üldstandard (id) Märkus 2.3 Märkus 3	Kehtivuse lõppkuupäev (1.4.1997) Kehtivuse lõppkuupäev (1.1.2002)
CENELEC	EN 61800-3:2004 Reguleeritava kiirusega elektrilised tugevoolu ajamisüsteemid. Osa 3: EMC toote standard, sealhulgas erikatsemeetodid (IEC 61800-3:2004)	EN 61800-3:1996 ja selle muudatus Märkus 2.1	1.10.2007
CENELEC	EN 61812-1:1996 Aegreled tööstuslikule kasutusele. Osa 1: Nõuded ja katsed (IEC 61812-1:1996) Muudatus A11:1999 standardile EN 61812-1:1996	— Vastav(ad) üldstandard (id) Märkus 2.3	— Kehtivuse lõppkuupäev (1.1.2002)

Euroopa standardi-organisatsioon (*)	Standardi tähis ja pealkiri (Viitedokument)	Viide asendatud standardile	Asendatud standardi vastavuseelduse lõppkuupäev Märkus 1
CENELEC	EN 62020:1998 Elektrilised abiseadmed. Rikkevooluniturid kodumajapidamis- ja muuks taoliseks kasutamiseks (IEC 62020:1998) Muudatus A1:2005 standardile EN 62020:1998 (IEC 62020:1998/A1:2003 (Muudetud))	— Vastav(ad) üldstandard (id) Märkus 2.3	— 1.3.2008
CENELEC	EN 62040-2:2006 Katkematu toite süsteemid. Osa 2: Elektromagnetilise ühilduvuse nõuded (IEC 62040-2:2005)	EN 50091-2:1995 Märkus 2.1	1.10.2008
CENELEC	EN 62052-11:2003 Elektri mõõteseadmed (vahelduvvool). Üldnõuded, katsed ja katsetingimused. Osa 11: Mõõteseadmed (IEC 62052-11:2003) Märkus 9	Vastav(ad) üldstandard (id) Märkus 2.3	Kehtivuse lõppkuupäev (1.3.2006)
CENELEC	EN 62052-21:2004 Elektri mõõteseadmed (vahelduvvool). Üldnõuded, katsed ja katsetingimused. Osa 21: Mõõturid ja koormuse kontrollimise seadmed (IEC 62052-21:2004) Märkus 11	EN 61037:1992 ja selle muudatused + EN 61038:1992 ja selle muudatused Märkus 2.1	1.7.2007
CENELEC	EN 62053-11:2003 Elektri mõõteseadmed (vahelduvvool). Erinõuded. Osa 11: Aktiivenergia elektromehaanilised mõõdikud (klassid 0,5, 1 ja 2) (IEC 62053-11:2003)	EN 60521:1995 Märkus 2.1	Kehtivuse lõppkuupäev (1.3.2006)
CENELEC	EN 62053-21:2003 Elektri mõõteseadmed (vahelduvvool). Erinõuded. Osa 21: Aktiivenergia staatilised mõõdikud (klassid 1 ja 2) (IEC 62053-21:2003)	EN 61036:1996 + A1:2000 Märkus 2.1	Kehtivuse lõppkuupäev (1.3.2006)
CENELEC	EN 62053-22:2003 Elektri mõõteseadmed (vahelduvvool). Erinõuded. Osa 22: Aktiivenergia staatilised mõõdikud (klassid 0,2 S ja 0,5 S) (IEC 62053-22:2003)	EN 60687:1992 Märkus 2.1	Kehtivuse lõppkuupäev (1.3.2006)
CENELEC	EN 62053-23:2003 Elektri mõõteseadmed (vahelduvvool). Erinõuded. Osa 23: Re-aktiivenergia staatilised mõõdikud (klassid 2 ja 3) (IEC 62053-23:2003)	EN 61268:1996 Märkus 2.1	Kehtivuse lõppkuupäev (1.3.2006)
CENELEC	EN 62054-11:2004 Elektri mõõteseadmed (vahelduvvool). Tarbimise ja koormuse kontrollimise seadmed. Osa 11: Erinõuded elektroonilistele pulsatsioonanduritele (IEC 62054-11:2004)	EN 61037:1992 ja selle muudatused Märkus 2.1	1.7.2007
CENELEC	EN 62054-21:2004 Elektri mõõteseadmed (vahelduvvool). Tarbimise ja koormuse kontrollimise seadmed. Osa 21: Erinõuded programmikelladele (IEC 62054-21:2004)	EN 61038:1992 ja selle muudatused Märkus 2.1	1.7.2007
ETSI	EN 300 386 V1.2.1 Elektromagnetilise ühilduvuse ja raadiospektri küsimused (ERM); Telekommunikatsioonivõrgu seadmed; Elektromagnetilise ühilduvuse (EMC) nõuded	EN 300 386-2 V1.1.3	31.8.2007

Euroopa standardi-organisatsioon (*)	Standardi tähis ja pealkiri (Viitedokument)	Viide asendatud standardile	Asendatud standardi vastavuseelduse lõppkuupäev Märkus 1
ETSI	EN 300 386 V1.3.1 Elektromagnetilise ühilduvuse ja raadiospektri küsimused (ERM); Telekommunikatsioonivõrgu seadmed; Elektromagnetilise ühilduvuse (EMC) nõuded	EN 300 386-2 V.1.1.3	31.8.2007
ETSI	EN 300 386 V1.3.2 Elektromagnetilise ühilduvuse ja raadiospektri küsimused (ERM); Telekommunikatsioonivõrgu seadmed; Elektromagnetilise ühilduvuse (EMC) nõuded	EN 300 386-2 V.1.1.3	31.8.2007
ETSI	EN 300 386 V1.3.3 Elektromagnetilise ühilduvuse ja raadiospektri küsimused (ERM); Telekommunikatsioonivõrgu seadmed; Elektromagnetilise ühilduvuse (EMC) nõuded	EN 300 386-2 V1.1.3	31.8.2007
ETSI	EN 300 386-2 V1.1.3 Elektromagnetilise ühilduvuse ja raadiospektri küsimused (ERM); Telekommunikatsioonivõrgu seadmed; Elektromagnetilise ühilduvuse (EMC) nõuded; Osa 2: Tootegrupi standard		
CEN	EN 617:2001 Pidevtoimega teisaldusseadmed ja süsteemid. Ohutus- ja EMC nõuded seadmestikele puistmaterjalide ladustamiseks silohoidlates, punkrites, salvedes ja hopperites	—	
CEN	EN 618:2002 Pidevtoimega teisaldusseadmed ja süsteemid. Ohutus- ja EMC nõuded seadmestikele puistmaterjalide mehaaniliseks käitlemiseks, v.a. lintkonveierid	—	
CEN	EN 619:2002 Pidevtoimega teisaldusseadmed ja süsteemid. Ohutus- ja EMC nõuded seadmestikele erikoormuse mehaaniliseks käitlemiseks	—	
CEN	EN 620:2002 Pidevtoimega teisaldusseadmed ja süsteemid. Ohutus- ja EMC nõuded puistmaterjalide lintkonveieritele	—	
CEN	EN 12015:1998 Elektromagnetiline ühilduvus. Liftide, eskalaatorite ja liikurkõnniteede tooteseeria standard. Kiirgus	—	
CEN	EN 12015:2004 Elektromagnetiline ühilduvus. Liftide, eskalaatorite ja liikurkõnniteede tooteseeria standard. Kiirgus	EN 12015:1998	30.6.2006
CEN	EN 12016:1998 Elektromagnetiline ühilduvus. Liftide, eskalaatorite ja liikurkõnniteede tooteseeria standard. Kaitstus kiirguse eest	—	
CEN	EN 12016:2004 Elektromagnetiline ühilduvus. Liftide, eskalaatorite ja liikurkõnniteede tooteseeria standard. Kaitstus kiirguse eest	EN 12016:1998	30.6.2006
CEN	EN 12895:2000 Tööstuslikud mootorkärad. Elektromagnetiline ühilduvus	—	
CEN	EN 13241-1:2003 Tööstuslikud, kaubanduslikud ja garaaziüksed ja väravad — Tootestandard — Osa 1: Ilma tulekaitse- või suitsukontrolliparameetriteta tooted	—	

Euroopa standardiorganisatsioon ⁽¹⁾	Standardi tähis ja pealkiri (Viitedokument)	Viide asendatud standardile	Asendatud standardi vastavuseelduse lõppkuupäev Märkus 1
CEN	EN 13309:2000 Ehitusmasinad. Sisemise elektrivarustusega masinate elektromagnetiline ühilduvus	—	
CEN	EN 14010:2003 Masinate ohutus — Seadmed mootorsõidukite parkimiseks mootorsõidukite abil — Ohutus ja EMC nõuded seadmete konstrueerimiseks, tootmiseks, paigaldamiseks ja kasutuselevõtmiseks	—	
CEN	EN ISO 14982:1998 Põllumajandus- ja metsatöömasinad. Elektromagnetiline ühilduvus. Katsemetodid ja tehnilistele tingimustele vastavuse kriteeriumid (ISO 14982:1998)	—	

(¹) — CEN: rue de Stassart/De Stassartstraat 36, B — 1050 Brussels, tel: (32-2) 550 08 11, fax: (32-2) 550 08 19 (<http://www.cenorm.be>)
— CENELEC: rue de Stassart/De Stassartstraat 35, B — 1050 Brussels, tel: (32-2) 519 68 71, fax: (32-2) 519 69 19 (<http://www.cenelec.org>)
— ETSI: 650, route des Lucioles, F-06921 Sophia Antipolis, tel: (33) 492 94 42 12, fax: (33) 493 65 47 16 (<http://www.etsi.org>)

Üldine märkus: kui veerus 3 (viide asendatavale standardile) on kriips, tähendab see, et EMC (elektromagnetilise ühilduvuse direktiivi) eesmärkidel ei või viidatud standardit kasutada ilma muudatuse või täiendava osata

Märkus 1: Üldiselt on vastavuseelduse lõppemise kuupäevaks Euroopa standardiorganisatsiooni poolt määratud kehtetuks tunnistamise kuupäev ("dow"), kuid selliste standardite kasutajate tähelepanu juhitakse asjaolule, et teatud erandjuhtudel võib see olla teisiti.

Märkus 2.1: Uus (või muudetud) standard on sama käsitlusala kui asendatav standard. Määratud kuupäevast alates ei anna asendatav standard vastavuseeldust direktiivi olulistele nõuetele.

Märkus 2.2: Uue standardi käsitlusala on laiem asendatava standardi käsitlusalast. Määratud kuupäevast alates ei anna asendatav standard vastavuseeldust direktiivi olulistele nõuetele.

Märkus 2.3: Uue standardi käsitlusala on kitsam asendatava standardi käsitlusalast. Määratud kuupäevast alates ei kehti enam (osaliselt) asendatava standardi vastavuseeldus direktiivi olulistele nõuetele nende toodetele, mis kuuluvad uue standardi käsitlusalasse. Vastavuseeldus direktiivi olulistele nõuetele kehtib edasi nende toodetele, mis endiselt (osaliselt) kuuluvad asendatava standardi käsitlusalasse, kuid ei kuulu uue standardi käsitlusalasse.

Märkus 3: Muudatuste puhul on viidatud standardiks EN CCCC:YYYY, selle varasemad muudatused, kui neid on, ja uus viidatud muudatus. Asendatav standard (3. veerg) sisaldab seetõttu standardit EN CCCC:YYYY ja standardi eelmisi muudatusi, kui need on olemas, ilma uue viidatud muudatuseta. Määratud kuupäevast alates ei anna asendatav standard vastavuseeldust direktiivi olulistele nõuetele.

Näide: Standardi EN 61037:1992 puhul kasutatakse järgmist:

CENELEC	EN 61037:1992 Elektroonilised pulsatsioonidurid tariifi ja koormuse kontrolliks (IEC 61037:1990 (Muudetud)) [Viidatud standard on EN 61037:1992]	EI OLE [Asendatud standard puudub]	-
	Muudatus A1:1996 standardile EN 61037:1992 (IEC 61037:1990/A1:1996) [Viidatud standard on EN 61037:1997 +A1:1996 standardile EN 61037:1992]	Märkus 3 [Asendatud standard on EN 61037:1992]	Kehtivuse lõppkuupäev (1.12.1996)
	Muudatus A2:1998 standardile EN 61037:1992 (IEC 61037:1990/A2:1998) [Viidatud standard on EN 61037:1992 +A1:1996 standardile EN 61037:1992 +A2:1998 standardile EN 61037:1992]	Märkus 3 [Asendatud standard on EN 61037:1992 +A1:1996 standardile EN 61037:1992]	Kehtivuse lõppkuupäev (1.5.2001)

- Märkus 6: EN 60947-1:1999 ei anna vastavuseeldust ilma standardi teiste osa(de)ta. EN 60947-1:2004 ei anna vastavuseeldust ilma standardi teiste osa(de)ta.
- Märkus 7: EN 60730-1:2000 ei anna vastavuseeldust ilma standardi teiste osa(de)ta.
- Märkus 8: EN 55012 on rakendatav vastavuseelduse tagamiseks direktiivi 89/336/EMÜ raames nendele sõiduvahenditele, paatidele ja sisepõlemismootoriga käitatavatele seadmetele, mis ei ole direktiivide 95/54/EÜ, 97/24/EÜ, 2000/2/ EÜ või 2004/104/EÜ reguleerimisalas.
- Märkus 9: EN 62052-11:2003 ei anna vastavuseeldust ilma standardiseeria EN 62053 osata.
- Märkus 11: EN 62052-21:2004 ei taga vastavuseeldust ilma osata EN 62054 seeriast.

Märkus:

Käesolev nimekiri asendab kõik eelmised *Euroopa Ühenduse Ametlikus Teatajas* avaldatud nimekirjad.

Komisjoni teatis, mis on seotud nõukogu 21. detsembri 1989. aasta direktiivi 89/686/EMÜ (isikukaitsevahendeid käsitlevate liikmesriikide õigusaktide ühtlustamise kohta) rakendamisega

(EMPs kohaldatav tekst)

(Direktiivi kohaste ühtlustatud standardite pealkirjade ja viidete avaldamine)

(2006/C 314/06)

ESO ⁽¹⁾	Viide ühtlustatud standardile ja standardi pealkiri (ja viitedokument)	Esmakordne avaldamine EÜT	Viide asendatavale standardile	Kuupäev, mil asendatava standardi järgimisest tulenev vastavuseeldus kaotab kehtivuse Märkus 1
CEN	EN 132:1998 Hingamisteede kaitsevahendid. Komponentide ja piltkirjade määratlemine	4.6.1999	EN 132:1990	Kehtivuse lõppkuupäev (30.6.1999)
CEN	EN 133:2001 Hingamisteede kaitsevahendid. Klassifikatsioon	10.8.2002	EN 133:1990	Kehtivuse lõppkuupäev (10.8.2002)
CEN	EN 134:1998 Hingamisteede kaitsevahendid. Koostisosade loetelu	13.6.1998	EN 134:1990	Kehtivuse lõppkuupäev (31.7.1998)
CEN	EN 135:1998 Hingamisteede kaitsevahendid. Ekvivalentsete terminite loetelu	4.6.1999	EN 135:1990	Kehtivuse lõppkuupäev (30.6.1999)
CEN	EN 136:1998 Hingamisteede kaitsevahendid. Täismaskid. Nõuded, katsetamine, märgistus EN 136:1998/AC:1999	13.6.1998	EN 136:1989 EN 136-10:1992	Kehtivuse lõppkuupäev (31.7.1998)
CEN	EN 137:1993 Hingamisteede kaitsevahendid. Väliskeskkonnast isoleeritud, avatud tsükliga, suruõhku kasutatavad hingamisaparaadid. Nõuded, katsetamine, märgistus EN 137:1993/AC:1993	23.12.1993	EN 137:1986	Kehtivuse lõppkuupäev (23.12.1993)
CEN	EN 138:1994 Hingamisteede kaitsevahendid. Koos täismaskide, poolmaskide või suuosa komplektidega kasutatav värske õhu voolikuga hingamisaparaat. Nõuded, katsetamine, märgistus	16.12.1994	—	
CEN	EN 140:1998 Hingamisteede kaitsevahendid. Poolmaskid ja veerandmaskid. Nõuded, katsetamine, märgistus EN 140:1998/AC:1999	6.11.1998	EN 140:1989	Kehtivuse lõppkuupäev (31.3.1999)
CEN	EN 142:2002 Hingamisteede kaitsevahendid. Suuosa komplektid. Nõuded, katsetamine, märgistus	10.4.2003	EN 142:1989	Kehtivuse lõppkuupäev (10.4.2003)
CEN	EN 143:2000 Hingamisteede kaitsevahendid. Tahkete osakeste filtrid. Nõuded, katsetamine, märgistus EN 143:2000/A1:2006	24.1.2001 Esmakordne avaldamine	EN 143:1990 Märkus 3	Kehtivuse lõppkuupäev (24.1.2001) Selle avaldamise kuupäev

ESO (!)	Viide ühtlustatud standardile ja standardi pealkiri (ja viitedokument)	Esmakordne avaldamine EÜT	Viide asendatavale standardile	Kuupäev, mil asendatava standardi järgimisest tulenev vastavuseeldus kaotab kehtivuse Märkus 1
CEN	EN 144-1:2000 Hingamisteede kaitsevarustus. Gaasiballooni ventiilid. Osa 1: Sisemiste ühendusdetailide keermesühendus EN 144-1:2000/A1:2003 EN 144-1:2000/A2:2005	24.1.2001 21.2.2004 6.10.2005	EN 144-1:1991 Märkus 3 Märkus 3	Kehtivuse lõppkuupäev (24.1.2001) Kehtivuse lõppkuupäev (31.10.2003) Kehtivuse lõppkuupäev (31.12.2005)
CEN	EN 144-2:1998 Hingamisteede kaitsevahendid. Gaasiballooni ventiilid. Osa 2: Väljundühendused	4.6.1999	—	
CEN	EN 144-3:2003 Hingamisteede kaitsevahendid. Gaasisilindri klapid. Osa 3: Sukeldumisgaaside Nitrox ja hapnik väljalaske liitmikud	21.2.2004	—	
CEN	EN 145:1997 Hingamisteede kaitsevahendid. Väliskeskonnast isoleeritud, suletud tsükliga, komprimeeritud hapnikku või komprimeeritud hapniku ja lämmastiku segu kasutatavad hingamisaparaadid. Nõuded, katsetamine, märgistus EN 145:1997/A1:2000	19.2.1998 24.1.2001	EN 145:1988 EN 145-2:1992 Märkus 3	Kehtivuse lõppkuupäev (28.2.1998) Kehtivuse lõppkuupäev (24.1.2001)
CEN	EN 148-1:1999 Hingamisteede kaitsevahendid. Näoosade jaoks kasutatavad keermed. Osa 1: Standardselt ühendatud keermesliide	4.6.1999	EN 148-1:1987	Kehtivuse lõppkuupäev (31.8.1999)
CEN	EN 148-2:1999 Hingamisteede kaitsevahendid. Näoosade jaoks kasutatavad keermed. Osa 2: Keskkeerme ühendus	4.6.1999	EN 148-2:1987	Kehtivuse lõppkuupäev (31.8.1999)
CEN	EN 148-3:1999 Hingamisteede kaitsevahendid. Näoosade jaoks kasutatavad keermed. Osa 3: Keermesliide M 45 x 3	4.6.1999	EN 148-3:1992	Kehtivuse lõppkuupäev (31.8.1999)
CEN	EN 149:2001 Hingamisteede kaitsevahendid. Tahkete osakeste eest kaitsvad filtreerivad poolmaskid. Nõuded, katsetamine, märgistus	21.12.2001	EN 149:1991	Kehtivuse lõppkuupäev (21.12.2001)
CEN	EN 165:2005 Silmakaitsevahendid. Sõnastik	19.4.2006	EN 165:1995	Kehtivuse lõppkuupäev (31.5.2006)
CEN	EN 166:2001 Isiklikud silmakaitsevahendid. Spetsifikatsioonid	10.8.2002	EN 166:1995	Kehtivuse lõppkuupäev (10.8.2002)
CEN	EN 167:2001 Isiklikud silmakaitsevahendid. Optilised katsemeetodid	10.8.2002	EN 167:1995	Kehtivuse lõppkuupäev (10.8.2002)
CEN	EN 168:2001 Isiklikud silmakaitsevahendid. Mitteoptilised katsemeetodid	10.8.2002	EN 168:1995	Kehtivuse lõppkuupäev (10.8.2002)

ESO (!)	Viide ühtlustatud standardile ja standardi pealkiri (ja viitedokument)	Esmakordne avaldamine EÜT	Viide asendatavale standardile	Kuupäev, mil asendatava standardi järgimisest tulenev vastavuseeldus kaotab kehtivuse Märkus 1
CEN	EN 169:2002 Isiklikud silmakaitsevahendid. Filtrid keevitamisele ja sellega seotud meetoditele. Läbilaskvuse nõuded ja soovitatav kasutus	28.8.2003	EN 169:1992	Kehtivuse lõppkuupäev (28.8.2003)
CEN	EN 170:2002 Isiklikud silmakaitsevahendid. Ultraviolettfiltrid. Läbilaskvuse nõuded ja soovitatav kasutus	28.8.2003	EN 170:1992	Kehtivuse lõppkuupäev (28.8.2003)
CEN	EN 171:2002 Isiklikud silmakaitsevahendid. Infrapunakiirguse filtrid. Nõuded läbilaskvustegurile ja soovitatav kasutamine	10.4.2003	EN 171:1992	Kehtivuse lõppkuupäev (10.4.2003)
CEN	EN 172:1994 Isiklikud silmakaitsevahendid. Pimestava valguse filtrid tööstusliku kasutamise jaoks	15.5.1996	—	
	EN 172:1994/A1:2000	4.7.2000	Märkus 3	Kehtivuse lõppkuupäev (31.10.2000)
	EN 172:1994/A2:2001	10.8.2002	Märkus 3	Kehtivuse lõppkuupäev (10.8.2005)
CEN	EN 174:2001 Isiklikud silmakaitsevahendid. Suusatamisprillid kiirlaskumiseks	21.12.2001	EN 174:1996	Kehtivuse lõppkuupäev (21.12.2001)
CEN	EN 175:1997 Isikukaitsevahend. Keevitamisel ja sellega seonduvatel töödel kasutatavad silmade ja näo kaitsevahendid	19.2.1998	—	
CEN	EN 207:1998 Isiklikud silmakaitsevahendid. Filtrid ja silmakaitse (lasersilmakaitse) kaitseks laserkiirguse eest	21.11.1998	EN 207:1993	Kehtivuse lõppkuupäev (31.3.1999)
	EN 207:1998/A1:2002	28.8.2003	Märkus 3	Kehtivuse lõppkuupäev (28.8.2003)
CEN	EN 208:1998 Isiklikud silmakaitsevahendid. Laserite ja lasersüsteemide justeerimisel kasutatavad silmakaitsevahendid (laserite justeerimise silmakaitsevahendid)	21.11.1998	EN 208:1993	Kehtivuse lõppkuupäev (31.3.1999)
	EN 208:1998/A1:2002	28.8.2003	Märkus 3	Kehtivuse lõppkuupäev (28.8.2003)
CEN	EN 250:2000 Hingamisvarustus. Avatud tsükliga, väliskeskonnast isoleeritud, suruõhku kasutatav sukeldumisaparaat. Nõuded, katsetamine, märgistus	8.6.2000	EN 250:1993	Kehtivuse lõppkuupäev (19.7.2000)
	EN 250:2000/A1:2006	Esmakordne avaldamine	Märkus 3	Selle avaldamise kuupäev
CEN	EN 269:1994 Hingamisteede kaitsevahendid. Sundventilatsiooniga, värske õhu voolikuga, kapuutsiga hingamisaparaat. Nõuded, katsetamine, märgistus	16.12.1994	—	

ESO (!)	Viide ühtlustatud standardile ja standardi pealkiri (ja viitedokument)	Esmakordne avaldamine EÜT	Viide asendatavale standardile	Kuupäev, mil asendatava standardi järgimisest tulenev vastavuseeldus kaotab kehtivuse Märkus 1
CEN	EN 340:2003 Kaitseriietus. Üldnõuded	6.10.2005	EN 340:1993	Kehtivuse lõppkuupäev (6.10.2005)
CEN	EN 341:1992 Kõrgelt kukkumise isikukaitsevahendid. Laskumisvahendid EN 341:1992/A1:1996 EN 341:1992/AC:1993	23.12.1993 6.11.1998	— Märkus 3	Kehtivuse lõppkuupäev (6.11.1998)
CEN	EN 342:2004 Kaitseriietus. Külma kaitseks kasutatavad komplektid ja rõivad	6.10.2005	—	
CEN	EN 343:2003 Kaitseriietus. Vihmakaitse	21.2.2004	—	
CEN	EN 348:1992 Kaitseriietus. Katsemeetod: materjalide vastupidavuse määramine väikeste sulametalli pritsmete löögitoimele EN 348:1992/AC:1993	23.12.1993	—	
CEN	EN 352-1:2002 Kuulmiskaitsevahendid. Üldnõuded. Osa 1: Kõrvapolstrid	28.8.2003	EN 352-1:1993	Kehtivuse lõppkuupäev (28.8.2003)
CEN	EN 352-2:2002 Kuulmiskaitsevahendid. Üldnõuded. Osa 2: Kõrvatropid	28.8.2003	EN 352-2:1993	Kehtivuse lõppkuupäev (28.8.2003)
CEN	EN 352-3:2002 Kuulmiskaitsevahendid. Üldnõuded. Osa 3: Tööstusliku kaitsekiivri juurde kuuluvad kõrvapolstrid	28.8.2003	EN 352-3:1996	Kehtivuse lõppkuupäev (28.8.2003)
CEN	EN 352-4:2001 Kuulmiskaitsevahendid. Ohutusnõuded ja katsetamine. Osa 4: (Müra) tase- mest sõltuvad kõrvakaitseid EN 352-4:2001/A1:2005	10.8.2002 19.4.2006	— Märkus 3	Kehtivuse lõppkuupäev (30.4.2006)
CEN	EN 352-5:2002 Kuulmiskaitsevahendid. Ohutusnõuded ja katsetamine. Osa 5: Aktiivsed müravähendavad kõrvakaitseid	28.8.2003	—	
CEN	EN 352-6:2002 Kuulmiskaitsevahendid. Ohutusnõuded ja katsetamine. Osa 6: Audiosidega kõrvakaitseid	28.8.2003	—	
CEN	EN 352-7:2002 Kuulmiskaitsevahendid. Ohutusnõuded ja katsetamine. Osa 7: (Müra) tase- mest sõltuvad kõrvatropid	28.8.2003	—	
CEN	EN 353-1:2002 Kõrgelt kukkumise isikukaitsevahendid. Osa 1: Jäiga ankrunööri- ga juhitavad kukkumise pidurdajad	28.8.2003	EN 353-1:1992	Kehtivuse lõppkuupäev (28.8.2003)

ESO (1)	Viide ühtlustatud standardile ja standardi pealkiri (ja viitedokument)	Esmakordne avaldamine EÜT	Viide asendatavale standardile	Kuupäev, mil asendatava standardi järgimisest tulenev vastavuseeldus kaotab kehtivuse Märkus 1
CEN	EN 353-2:2002 Kõrgelt kukkumise isikukaitsevahendid. Osa 2: Paindliku ankrunööri juhitud kukkumise pidurdajad	28.8.2003	EN 353-2:1992	Kehtivuse lõppkuupäev (28.8.2003)
CEN	EN 354:2002 Kõrgelt kukkumise isikukaitsevahendid. Trosstalrepid	28.8.2003	EN 354:1992	Kehtivuse lõppkuupäev (28.8.2003)
CEN	EN 355:2002 Kõrgelt kukkumise isikukaitsevahendid. Energia summutajad	28.8.2003	EN 355:1992	Kehtivuse lõppkuupäev (28.8.2003)
CEN	EN 358:1999 Tööasendi ja kõrgelt kukkumise isikukaitsevahendid. Tööasendi- ja kinnistustöörihad ning tööasendi kaelarihmad	21.12.2001	EN 358:1992	Kehtivuse lõppkuupäev (21.12.2001)
CEN	EN 360:2002 Kõrgelt kukkumise isikukaitsevahendid. Tagasitõmbavad kukkumispidurid	28.8.2003	EN 360:1992	Kehtivuse lõppkuupäev (28.8.2003)
CEN	EN 361:2002 Kõrgelt kukkumise isikukaitsevahendid. Kererakmed	28.8.2003	EN 361:1992	Kehtivuse lõppkuupäev (28.8.2003)
CEN	EN 362:2004 Kõrgelt kukkumise isikukaitsevahendid. Ühendusklambrid	6.10.2005	EN 362:1992	Kehtivuse lõppkuupäev (6.10.2005)
CEN	EN 363:2002 Kõrgelt kukkumise isikukaitsevahendid. Kukkumise peatamissüsteemid	28.8.2003	EN 363:1992	Kehtivuse lõppkuupäev (28.8.2003)
CEN	EN 364:1992 Kõrgelt kukkumise isikukaitsevahendid. Katsemeetodid EN 364:1992/AC:1993	23.12.1993	—	
CEN	EN 365:2004 Kõrgelt kukkumise isikukaitsevahendid ja muud kõrgelt kukkumise kaitsevahendid. Üldnõuded kasutusjuhenditele, hooldusele, regulaarsele ülevaatusele, parandamisele, märgistamisele ja pakendamisele	6.10.2005	EN 365:1992	Kehtivuse lõppkuupäev (6.10.2005)
CEN	EN 367:1992 Kaitseriietus. Kaitsmine kuumuse ja leekide eest. Katsemeetod: leegi toimest põhjustatud soojuslähbistuse määramine EN 367:1992/AC:1992	23.12.1993	—	
CEN	EN 373:1993 Kaitseriietus. Materjalide vastupidavuse hindamine sulametalli pritsmetele	23.12.1993	—	
CEN	EN 374-1:2003 Kemikaalide ja mikroorganismide eest kaitsvad kindad. Osa 1: Terminoloogia ja nõuded ekspluatatsiooniomadustele	6.10.2005	EN 374-1:1994	Kehtivuse lõppkuupäev (6.10.2005)

ESO (!)	Viide ühtlustatud standardile ja standardi pealkiri (ja viitedokument)	Esmakordne avaldamine EÜT	Viide asendatavale standardile	Kuupäev, mil asen- datava standardi järgimisest tulenev vastavuseeldus kaotab kehtivuse Märkus 1
CEN	EN 374-2:2003 Kemikaalide ja mikroorganismide eest kaitsvad kindad. Osa 2: Läbistamis- kindluse määramine	6.10.2005	EN 374-2:1994	Kehtivuse lõpp- kuupäev (6.10.2005)
CEN	EN 374-3:2003 Kemikaalide ja mikroorganismide eest kaitsvad kindad. Osa 3: Läbistamis- kindluse määramine kemikaalide suhtes EN 374-3:2003/AC:2006	6.10.2005	EN 374-3:1994	Kehtivuse lõpp- kuupäev (6.10.2005)
CEN	EN 379:2003 Reguleeruva valguse läbilaskvusteguriga keevitusfiltrid ja valguse kahe- kordse läbilaskvusteguriga keevitusfiltrid	6.10.2005	EN 379:1994	Kehtivuse lõpp- kuupäev (6.10.2005)
CEN	EN 381-1:1993 Käsikettaagide kasutajate kaitseriietus. Osa 1: Katseseade kettsae sisselõi- getele vastupidavuse katsetamiseks	23.12.1993	—	
CEN	EN 381-2:1995 Käsikettaagide kasutajate kaitseriietus. Osa 2: Katsemeetodid jalgade kaitse- vahenditele	12.1.1996	—	
CEN	EN 381-3:1996 Käsikettaagide kasutajate kaitseriietus. Osa 3: Jalatsite katsemeetodid	10.10.1996	—	
CEN	EN 381-4:1999 Käsikettaagide kasutajate kaitseriietus. Osa 4: Kettsae kaitsekinnaste katsemeetodid	16.3.2000	—	
CEN	EN 381-5:1995 Käsikettaagide kasutajate kaitseriietus. Osa 5: Nõuded jalakaitsetele	12.1.1996	—	
CEN	EN 381-7:1999 Käsikettaagide kasutajate kaitseriietus. Osa 7: Nõuded kettsaagide kaitse- kinnastele	16.3.2000	—	
CEN	EN 381-8:1997 Käsikettaagide kasutajate kaitseriietus. Osa 8: Kettsae kasutaja kaitseke- dride katsemeetodid	18.10.1997	—	
CEN	EN 381-9:1997 Käsikettaagide kasutajate kaitseriietus. Osa 9: Nõuded kettsae kasutaja kaitsekedridele	18.10.1997	—	
CEN	EN 381-10:2002 Käsikettaagide kasutajate kaitseriietus. Osa 10: Ülakeha kaitsevahendite katsemeetodid	28.8.2003	—	

ESO (1)	Viide ühtlustatud standardile ja standardi pealkiri (ja viitedokument)	Esmakordne avaldamine EÜT	Viide asendatavale standardile	Kuupäev, mil asendatava standardi järgimisest tulenev vastavuseeldus kaotab kehtivuse Märkus 1
CEN	EN 381-11:2002 Käsikettsaagide kasutajate kaitseriietus. Osa 11: Nõuded ülakeha kaitsevahenditele	28.8.2003	—	
CEN	EN 388:2003 Mehaaniliste ohtude eest kaitsvad kindad	6.10.2005	EN 388:1994	Kehtivuse lõppkuupäev (6.10.2005)
CEN	EN 393:1993 Päästevestid ja individuaalsed ujuvpäästevahendid. Ujuvpäästevahendid. 50 N EN 393:1993/A1:1998 EN 393:1993/AC:1995	16.12.1994 6.11.1998	— Märkus 3	Kehtivuse lõppkuupäev (6.11.1998)
CEN	EN 395:1993 Päästevestid ja individuaalsed ujuvpäästevahendid. Päästevestid. 100 N EN 395:1993/A1:1998 EN 395:1993/AC:1995	16.12.1994 6.11.1998	— Märkus 3	Kehtivuse lõppkuupäev (6.11.1998)
CEN	EN 396:1993 Päästevestid ja individuaalsed ujuvpäästevahendid. Päästevestid. 150 N EN 396:1993/A1:1998 EN 396:1993/AC:1995	16.12.1994 6.11.1998	— Märkus 3	Kehtivuse lõppkuupäev (6.11.1998)
CEN	EN 397:1995 Tööstuslikud kaitsekiivrid EN 397:1995/A1:2000	12.1.1996 24.1.2001	— Märkus 3	Kehtivuse lõppkuupäev (24.1.2001)
CEN	EN 399:1993 Päästevestid ja individuaalsed ujuvpäästevahendid. Päästevestid. 275 N EN 399:1993/A1:1998 EN 399:1993/AC:1995	16.12.1994 6.11.1998	— Märkus 3	Kehtivuse lõppkuupäev (6.11.1998)
CEN	EN 402:2003 Hingamisteede kaitsevahendid. Väliskeskkonnast isoleeritud, avatud tsükliga, suruõhku kasutav hingamisaparaat, millel on täismask või suuosa komplekt. Nõuded, katsetamine, märgistus	21.2.2004	EN 402:1993	Kehtivuse lõppkuupäev (21.2.2004)
CEN	EN 403:2004 Hingamisteede kaitsevahendid enesekaitseks. Tulekahju korral enesepäästmiseks ettenähtud kapuutsiga filtreerimisvahendid. Nõuded, katsetamine, märgistus	6.10.2005	EN 403:1993	Kehtivuse lõppkuupäev (6.10.2005)
CEN	EN 404:2005 Hingamisteede kaitsevahendid enesekaitseks. Enesekaitse filter süsinikmooksiidi eest kaitsmiseks. Nõuded, katsetamine, tähistamine	6.10.2005	EN 404:1993	Kehtivuse lõppkuupäev (2.12.2005)

ESO (!)	Viide ühtlustatud standardile ja standardi pealkiri (ja viitedokument)	Esmakordne avaldamine EÜT	Viide asendatavale standardile	Kuupäev, mil asendatava standardi järgimisest tulenev vastavuseeldus kaotab kehtivuse Märkus 1
CEN	EN 405:2001 Hingamisteede kaitsevahendid. Ventiliga filtreerivad poolmaskid gaaside või gaaside ja tahkete osakeste eest kaitsmiseks. Nõuded, katsetamine ja märgistus	10.8.2002	EN 405:1992	Kehtivuse lõppkuupäev (10.8.2002)
CEN	EN 407:2004 Soojuse poolt tekitatava ohu (kuumuse ja/või leegi) eest kaitsvad kindad	6.10.2005	EN 407:1994	Kehtivuse lõppkuupäev (6.10.2005)
CEN	EN 420:2003 Kaitsekindad. Üldnõuded ja katsemeetodid Märkus 4	2.12.2005	EN 420:1994	Kehtivuse lõppkuupäev (2.12.2005)
CEN	EN 421:1994 Kaitsekindad ioniseeriva kiirguse ja radioaktiivse saastumise eest kaitsmiseks	16.12.1994	—	
CEN	EN 443:1997 Tuletõrjajate kiivrid	19.2.1998	—	
CEN	EN 458:2004 Kuulmiskaitsevahendid. Soovitused valimiseks, kasutamiseks, korrashoiuks ja hoolduseks	6.10.2005	EN 458:1993	Kehtivuse lõppkuupäev (6.10.2005)
CEN	EN 463:1994 Kaitseriietus. Kaitsmine vedelate kemikaalide eest. Katsemeetod: vastupidavuse määramine vedelikujoa läbiibumisele (Joatest)	16.12.1994	—	
CEN	EN 464:1994 Kaitseriietus. Kaitsmine vedelate ja gaasiliste kemikaalide eest, kaasa arvatud vedelad aerosoolid ja tahked osakesed. Katsemeetod: gaasikindlate ülikondade läbiibumiskindluse määramine (sisemise survekatse)	16.12.1994	—	
CEN	EN 468:1994 Kaitseriietus. Kaitsmine vedelate kemikaalide eest. Katsemeetod: läbiibumistavastase kaitsevõime määramine pihustamise teel (pihustuskatse)	16.12.1994	—	
CEN	EN 469:2005 Tuletõrjajate kaitseriietus. Nõuded ja katsemeetodid tuletõrjajate kaitseriietusele EN 469:2005/AC:2006	19.4.2006	EN 469:1995	Kehtivuse lõppkuupäev (30.6.2006)
CEN	EN 470-1:1995 Keevitamisel ja sellega kaasnevatel protsessidel kasutatav kaitseriietus. Osa 1: Üldnõuded EN 470-1:1995/A1:1998	12.1.1996 13.6.1998	— Märkus 3	Kehtivuse lõppkuupäev (31.8.1998)
CEN	EN 471:2003 Hästi nähtav märgurietus professionaalseks kasutamiseks. Katsemeetodid ja nõuded	6.10.2005	EN 471:1994	Kehtivuse lõppkuupäev (6.10.2005)

ESO (!)	Viide ühtlustatud standardile ja standardi pealkiri (ja viitedokument)	Esmakordne avaldamine EÜT	Viide asendatavale standardile	Kuupäev, mil asendatava standardi järgimisest tulenev vastavuseeldus kaotab kehtivuse Märkus 1
CEN	EN 510:1993 Liikuvate osade vahele kiskumise ohu korral kasutatava kaitseriietuse tehnilised andmed	16.12.1994	—	
CEN	EN 511:2006 Külma eest kaitsvad kindad	Esmakordne avaldamine	EN 511:1994	Selle avaldamise kuupäev
CEN	EN 530:1994 Kaitseriietuse materjali abrasiioonikindlus. Katsemeetod EN 530:1994/AC:1995	30.8.1995	—	
CEN	EN 531:1995 Kuumuse käes töötavate tööstustöölise kaitseriietus (välja arvatud tuletõrjujate ja keevitajate kaitseriietus) EN 531:1995/A1:1998	6.11.1998 4.6.1999	— Märkus 3	Kehtivuse lõppkuupäev (4.6.1999)
CEN	EN 533:1997 Kaitseriietus. Kaitsmine kuumuse ja leegi eest. Piiratud põlevusega materjalid ja materjalikomplektid	14.6.1997	—	
CEN	EN 564:1997 Mägironimisvarustus. Abiköis. Ohutusnõuded ja katsemeetodid	10.8.2002	—	
CEN	EN 565:1997 Mägironimisvarustus. Lint. Ohutusnõuded ja katsemeetodid	10.8.2002	—	
CEN	EN 566:1997 Mägironimisvarustus. Aasad. Ohutusnõuded ja katsemeetodid	10.8.2002	—	
CEN	EN 567:1997 Mägironimisvarustus. Köieklambrid. Ohutusnõuded ja katsemeetodid	10.8.2002	—	
CEN	EN 568:1997 Mägironimisvarustus. Jääpuurid. Ohutusnõuded ja katsemeetodid	14.6.1997	—	
CEN	EN 569:1997 Mägironimisvarustus. Kaljunaelad. Ohutusnõuded ja katsemeetodid	10.8.2002	—	
CEN	EN 659:2003 Tuletõrjujate kaitsekindad	21.2.2004	EN 659:1996	Kehtivuse lõppkuupäev (21.2.2004)
CEN	EN 702:1994 Kaitseriietus. Kaitsmine kuumuse ja leegi eest. Katsemeetod: läbi kaitseriietuse või läbi kaitseriietuse materjalide toimuva kontaktoojuslääbikande määramine	12.1.1996	—	

ESO (!)	Viide ühtlustatud standardile ja standardi pealkiri (ja viitedokument)	Esmakordne avaldamine EÜT	Viide asendatavale standardile	Kuupäev, mil asendatava standardi järgimisest tulenev vastavuseeldus kaotab kehtivuse Märkus 1
CEN	EN 795:1996 Kõrgelt kukkumise kaitse. Ankurdusseadmed. Nõuded ja katsetamine	12.2.2000	—	

Hoiatus: käesolevas teatises ei käsitleta seadmeid, mida on kirjeldatud klassides A (ehituslikud ankurdusvahendid), C (horisontaalsete elastsete kaablitega ankurdusvahendid) ja D (horisontaalsete jäikade raampuudega ankurdusvahendid) lõigetes 3.13.1, 3.13.3, 3.13.4, 4.3.1, 4.3.3, 4.3.4, 5.2.1, 5.2.2, 5.2.4, 5.2.5, 5.3.2 klass A1 osas), 5.3.3, 5.3.4, 5.3.5, 6 (klasside A, C ja D osas), lisa A (lõiked A.2, A.3, A.5 ja A.6 osas), lisa B ja lisa ZA (klasside A, C ja D osas), mille puhul ei saa eeldada vastavust direktiiv 89/686/EMÜ sätetele.

	EN 795:1996/A1:2000	24.1.2001	Märkus 3	Kehtivuse lõppkuupäev (30.4.2001)
CEN	EN 812:1997 Kokkupõrgete eest kaitsvad peakatted	19.2.1998	—	
	EN 812:1997/A1:2001	10.8.2002	Märkus 3	Kehtivuse lõppkuupäev (10.8.2002)
CEN	EN 813:1997 Kõrgelt kukkumise isikukaitsevahendid. Istmerakmed	14.6.1997	—	
CEN	EN 863:1995 Kaitseriietus. Mehaanilised omadused. Katsemeetod: läbitorkekindlus	15.5.1996	—	
CEN	EN 892:2004 Mägironimisvarustus. Dünaamilised mägironimiskööied. Ohutusnõuded ja katsemeetodid	6.10.2005	EN 892:1996	Kehtivuse lõppkuupäev (6.10.2005)
CEN	EN 893:1999 Mägironimisvarustus. Tanghaaratsid. Ohutusnõuded ja katsemeetodid	10.8.2002	—	
CEN	EN 943-1:2002 Kaitseriietus kaitseks vedel- ja gaasiliste kemikaalide, sealhulgas vedelaerosoolide ja tahkete osakeste eest. Osa 1: Jõudlusnõuded ventilatsiooniga ja ventilatsioonita gaasikindlatele (Tüüp 1) ja mittegaasikindlatele (Tüüp 2) kaitseülikondadele kaitseks	28.8.2003	—	
CEN	EN 943-2:2002 Kaitseriietus kaitseks vedel- ja gaasiliste kemikaalide, sealhulgas vedelaerosoolide ja tahkete osakeste eest. Osa 2: Jõudlusnõuded hädaabimeeskondade (ET) "gaasikindlatele" (Tüüp 1) kaitseülikondadele kaitseks kemikaalide eest	10.8.2002	—	
CEN	EN 958:1996 Mägironimisvarustus. Julgestusamortisaator klettersteig-ronimise jaoks. Ohutusnõuded ja katsemeetodid	14.6.1997	—	
CEN	EN 960:1994 Kaitsekiivrite katsetamiseks kasutatavad peakujud	15.5.1996	—	
	EN 960:1994/A1:1998	6.11.1998	Märkus 3	Kehtivuse lõppkuupäev (6.11.1998)

ESO (1)	Viide ühtlustatud standardile ja standardi pealkiri (ja viitedokument)	Esmakordne avaldamine EÜT	Viide asendatavale standardile	Kuupäev, mil asendatava standardi järgimisest tulenev vastavuseeldus kaotab kehtivuse Märkus 1
CEN	EN 960:2006 Kaitsekiivrite katsetamiseks kasutatavad peakujud	Esmakordne avaldamine	EN 960:1994	31.12.2006
CEN	EN 966:1996 Kiivrid õhuspordialadele EN 966:1996/A1:2000 EN 966:1996/A2:2006	10.10.1996 4.7.2000 Esmakordne avaldamine	— Märkus 3 Märkus 3	Kehtivuse lõppkuupäev (30.9.2000) Selle avaldamise kuupäev
CEN	EN 1073-1:1998 Radioaktiivse saastumise eest kaitsev riietus. Osa 1: Tahkete osakeste põhjustatud radioaktiivse saastumise eest kaitsvale ventileeritavale kaitseriietusele kehtivad nõuded ja katsemeetodid	6.11.1998	—	
CEN	EN 1073-2:2002 Radioaktiivse saastumise eest kaitsev riietus. Osa 2: Nõuded ja katsemeetodid mitteventileeritavale kaitseriietusele kaitseks radioaktiivsete tolmuosakeste saaste eest	28.8.2003	—	
CEN	EN 1077:1996 Mäesuusatajate kiivrid	10.10.1996	—	
CEN	EN 1078:1997 Kiivrid jalgratturitele ja rulade ning rulluisukude kasutajatele EN 1078:1997/A1:2005	14.6.1997 19.4.2006	— Märkus 3	Kehtivuse lõppkuupäev (30.6.2006)
CEN	EN 1080:1997 Löögikaitsekiivrid väikelastele EN 1080:1997/A1:2002 EN 1080:1997/A2:2005	14.6.1997 28.8.2003 19.4.2006	— Märkus 3 Märkus 3	Kehtivuse lõppkuupäev (28.8.2003) Kehtivuse lõppkuupäev (30.6.2006)
CEN	EN 1082-1:1996 Kaitseriietus. Kaitseriietus. Kindad ja käekaitse kaitseks käes hoitavate nugade sisselõigete ja torgete eest. Osa 1: Traatvõrgust kindad ja käekaitse	14.6.1997	—	
CEN	EN 1082-2:2000 Kaitseriietus. Kindad ja käekaitse kaitseks käes hoitavate nugade sisselõigete ja torgete eest. Osa 2: Kindad ja käekaitse, valmistatud muust materjalist peale turvistiku	21.12.2001	—	
CEN	EN 1082-3:2000 Kaitseriietus. Kindad ja käekaitse kaitseks käes hoitavate nugade sisselõigete ja torgete eest. Osa 3: Riide, naha ja muude materjalide löögilõike katse	21.12.2001	—	
CEN	EN 1095:1998 Lõbusõidulaevade tekil kasutatavad turvavööd ja julgestusköied. Ohutusnõuded ja katsemeetodid	6.11.1998	—	

ESO (!)	Viide ühtlustatud standardile ja standardi pealkiri (ja viitedokument)	Esmakordne avaldamine EÜT	Viide asendatavale standardile	Kuupäev, mil asendatava standardi järgimisest tulenev vastavuseeldus kaotab kehtivuse Märkus 1
CEN	EN 1146:2005 Hingamisteede kaitsevahendid. Iseseisev avatud tsükliga, suruõhku kasutav kapuutsiga hingamisaparaat. Nõuded, katsetamine, märgistus	19.4.2006	EN 1146:1997	Kehtivuse lõppkuupäev (30.4.2006)
CEN	EN 1149-1:1995 Kaitseriietus. Elektrostaatilised omadused. Osa 1: Pindtakistus (katsemeetodid ja nõuded)	10.10.1996	—	
CEN	EN 1149-1:2006 Kaitseriietus. Elektrostaatilised omadused. Osa 1: Katsemeetod pindtakistuse mõõtmiseks	Esmakordne avaldamine	EN 1149-1:1995	31.12.2006
CEN	EN 1149-2:1997 Kaitseriietus. Elektrostaatilised omadused. Osa 2: Katsemeetodid elektritakistuse mõõtmiseks läbi materjali (vertikaaltakistus)	19.2.1998	—	
CEN	EN 1149-3:2004 Kaitseriietus. Elektrostaatiliste omadustega. Osa 3: Laengukindluse katsemeetodid	6.10.2005	—	
CEN	EN 1150:1999 Kaitseriietus. Kõrgnähtavusega riietus mitteprofessionaalseks kasutamiseks. Katsemeetodid ja nõuded	4.6.1999	—	
CEN	EN 1384:1996 Ratsutamiskiivrid	14.6.1997	—	
	EN 1384:1996/A1:2001	10.8.2002	Märkus 3	Kehtivuse lõppkuupäev (10.8.2002)
CEN	EN 1385:1997 Kiivrid aerutamiseks ja kärestikuspordiks	13.6.1998	—	
	EN 1385:1997/A1:2005	6.10.2005	Märkus 3	Kehtivuse lõppkuupäev (6.10.2005)
CEN	EN 1486:1996 Tuletõrjajate kaitseriietus. Katsemeetodid ja nõuded peegeldavale riietusele eritulekustutustööde jaoks	3.12.1996	—	
CEN	EN 1621-1:1997 Mootorrattureid mehaaniliste löökide eest kaitsev riietus. Osa 1: Nõuded ja katsemeetodid löökide eest kaitsvatele vahenditele	13.6.1998	—	
CEN	EN 1621-2:2003 Mootorrattureid mehaaniliste löökide eest kaitsev riietus. Osa 2: Mootorratturi seljakaitse. Nõuded ja katsemeetodid	6.10.2005	—	

ESO (1)	Viide ühtlustatud standardile ja standardi pealkiri (ja viitedokument)	Esmakordne avaldamine EÜT	Viide asendatavale standardile	Kuupäev, mil asendatava standardi järgimisest tulenev vastavuseeldus kaotab kehtivuse Märkus 1
CEN	EN 1731:1997 Silmade ja näo võrkkaitsete tööstuslikuks ja mittetööstuslikuks kasutamiseks mehaaniliste löökide ja/või kuumuse eest kaitsmiseks EN 1731:1997/A1:1997	14.6.1997 13.6.1998	— Märkus 3	Kehtivuse lõppkuupäev (30.6.1998)
CEN	EN 1809:1997 Sukeldumistarvikud. Ujuvusekompensaatorid. Funktsionaalsed nõuded ja ohutusnõuded, katsemeetodid	13.6.1998	—	
CEN	EN 1827:1999 Hingamisteede kaitsevahendid. Sissehingamisventiilid, eraldatavate filtritega poolmaskid kaitseks gaaside või gaaside ja osakeste või ainult osakeste eest	24.2.2001	—	
CEN	EN 1836:2005 Silmakaitsevahendid. Üldotstarbelised päikeseprillid ja pimestava valguse eest kaitsvad filtrid EN 1836:2005/AC:2006	2.12.2005	EN 1836:1997	Kehtivuse lõppkuupäev (31.3.2006)
CEN	EN 1868:1997 Kõrgelt kukkumise isikukaitsevahendid. Ekvivalentsete terminite loetelu	18.10.1997	—	
CEN	EN 1891:1998 Kõrgelt kukkumise isikukaitsevahendid. Vähevenivad kernmantel-kööied	6.11.1998	—	
CEN	EN 1938:1998 Silmakaitsevahendid. Mootorratturite ja mopeediga sõitjate kaitseprillid	4.6.1999	—	
CEN	EN ISO 4869-2:1995 Akustika. Kuulmiskaitsevahendid. Osa 2: A-sageduskorrektsiooniga efektiivhelirõhu tasemete määramine kulunud kuulmiskaitsete korral (ISO 4869-2:1994)	15.5.1996	—	
CEN	EN ISO 4869-4:2000 Akustika. Kuulmiskaitsevahendid. Osa 4: Heli taastavate kõrvaklappide erinevate müra tasandite mürasurve mõõtmine (ISO/TR 4869-4:1998)	6.10.2005	—	
CEN	EN ISO 6529:2001 Kaitseriietus. Kemikaalide eest kaitsmiseks, testimismeetod materjalide vedelike ja gaasidekindluse määramiseks (ISO 6529:2001)	6.10.2005	EN 369:1993	Kehtivuse lõppkuupäev (6.10.2005)
CEN	EN ISO 6530:2005 Kaitseriietus. Kaitsmine vedelate kemikaalide eest. Katsemeetod: materjalide vastupidavus vedelike läbiimbumisele (ISO 6530:2005)	6.10.2005	EN 368:1992	Kehtivuse lõppkuupäev (6.10.2005)

ESO (!)	Viide ühtlustatud standardile ja standardi pealkiri (ja viitedokument)	Esmakordne avaldamine EÜT	Viide asendatavale standardile	Kuupäev, mil asendatava standardi järgimisest tulenev vastavuseeldus kaotab kehtivuse Märkus 1
CEN	EN ISO 6942:2002 Kaitseriietus. Kaitse kuumuse ja tule eest. Katsemeetod: Materjalide ja materjalikoostete hindamine, kui nad on kaitseta jäetud kiirgussoojuse allika eest (ISO 6942:2002)	28.8.2003	EN 366:1993	Kehtivuse lõppkuupäev (28.8.2003)
CEN	EN ISO 10256:2003 Jäähoki mängimisel kasutatavad pea- ja näokaitsevahendid (ISO 10256:2003)	6.10.2005	EN 967:1996	Kehtivuse lõppkuupäev (6.10.2005)
CEN	EN ISO 10819:1996 Mehaaniline võnkumine ja löök. Kämbla-käsivarre vibratsioon. Meetod kinnaste vibratsiooni ülekanduvuse mõõtmiseks ja hindamiseks kinda peopesast (ISO 10819:1996)	3.12.1996	—	
CEN	EN 12083:1998 Hingamisteede kaitsevahendid. Hingamisvoolikutega filtrid (ilma maskita kinnitatavad filtrid). Tahkete osakeste filtrid, gaaside filtrid ja kombineeritud filtrid. Nõuded, katsetamine, märgistus EN 12083:1998/AC:2000	4.7.2000	—	
CEN	EN 12270:1998 Mägironimisvarustus. Kiilud. Ohutusnõuded ja katsemeetodid	16.3.2000	—	
CEN	EN 12275:1998 Mägironimisvarustus. Karabiinid. Ohutusnõuded ja katsemeetodid	16.3.2000	—	
CEN	EN 12276:1998 Mägironimisvarustus. Kaljuankur. Ohutusnõuded ja katsemeetodid EN 12276:1998/AC:2000	24.2.2001	—	
CEN	EN 12277:1998 Mägironimisvarustus. Julgestusvööd. Ohutusnõuded ja katsemeetodid	6.11.1998	—	
CEN	EN 12278:1998 Mägironimisvarustus. Plokid. Ohutusnõuded ja katsemeetodid	6.11.1998	—	
CEN	EN ISO 12402-2:2006 Isiklikud ujuvahendid. Päästevestid, toimivustase 275. Ohutusnõuded (ISO 12402-2:2006)	Esmakordne avaldamine	EN 399:1993	31.3.2007
CEN	EN ISO 12402-3:2006 Isiklikud ujuvahendid. Päästevestid, toimivustase 150. Ohutusnõuded (ISO 12402-3:2006)	Esmakordne avaldamine	EN 396:1993	31.3.2007

ESO (!)	Viide ühtlustatud standardile ja standardi pealkiri (ja viitedokument)	Esmakordne avaldamine EÜT	Viide asendatavale standardile	Kuupäev, mil asendatava standardi järgimisest tulenev vastavuseeldus kaotab kehtivuse Märkus 1
CEN	EN ISO 12402-4:2006 Isiklikud ujuvvahendid. Päästevestid, toimivustase 100. Ohutusnõuded (ISO 12402-4:2006)	Esmakordne avaldamine	EN 395:1993	31.3.2007
CEN	EN ISO 12402-5:2006 Isiklikud ujuvvahendid. Ujuvpäästevahendid (tase 50). Ohutusnõuded (ISO 12402-5:2006)	Esmakordne avaldamine	EN 393:1993	31.3.2007
CEN	EN ISO 12402-6:2006 Isiklikud ujuvvahendid. Osa 6: Eriotstarbelised päästevestid ja ujumisabivahendid. Ohutusnõuded ja täiendavad katsemeetodid (ISO 12402-6:2006)	Esmakordne avaldamine	—	
CEN	EN ISO 12402-8:2006 Isiklikud ujuvvahendid. Osa 8: Lisatarvikud. Ohutusnõuded ja katsemeetodid (ISO 12402-8:2006)	2.8.2006	EN 394:1993	Kehtivuse lõppkuupäev (31.8.2006)
CEN	EN ISO 12402-9:2006 Isiklikud ujuvvahendid. Osa 9: Katsemeetodid (ISO 12402-9:2006)	Esmakordne avaldamine	—	
CEN	EN ISO 12402-10:2006 Isiklikud ujuvvahendid. Osa 10: Isiklike ujuvvahendite ja teiste vastavate vahendite valik ja kasutamine (ISO 12402-10:2006)	2.8.2006	—	
CEN	EN 12477:2001 Keevitajate kaitsekindad	10.8.2002	—	
	EN 12477:2001/A1:2005	6.10.2005	Märkus 3	Kehtivuse lõppkuupäev (31.12.2005)
CEN	EN 12492:2000 Mägironimisvarustus. Mägironijate kiivrid. Ohutusnõuded ja katsemeetodid	21.12.2001	—	
	EN 12492:2000/A1:2002	28.8.2003	Märkus 3	Kehtivuse lõppkuupäev (28.8.2003)
CEN	EN 12568:1998 Jalalaba- ja säärekaitsed. Varbakaitsete ja metalli läbitungimise eest kaitsvate detailide nõuded ja katsemeetodid	6.11.1998	—	
CEN	EN 12628:1999 Sukeldumistarvikud. Kombineeritud ujuvus- ja päästeseadmed. Funktsionaalsed ja ohutusnõuded, katsemeetodid EN 12628:1999/AC:2000	4.7.2000	—	

ESO (1)	Viide ühtlustatud standardile ja standardi pealkiri (ja viitedokument)	Esmakordne avaldamine EÜT	Viide asendatavale standardile	Kuupäev, mil asendatava standardi järgimisest tulenev vastavuseeldus kaotab kehtivuse Märkus 1
CEN	EN 12841:2006 Kõrgelt kukkumise isikukaitsevahendid. Köiesüsteemid. Köite reguleerimisseadmed	Esmakordne avaldamine	—	
CEN	EN 12941:1998 Hingamisteede kaitsevahendid. Sundventilatsiooniga filtreerimisvahendid, millel on kiiver või kapuuts. Nõuded, katsetamine, märgistus EN 12941:1998/A1:2003	4.6.1999 6.10.2005	EN 146:1991 Märkus 3	Kehtivuse lõppkuupäev (4.6.1999) Kehtivuse lõppkuupäev (6.10.2005)
CEN	EN 12942:1998 Hingamisteede kaitsevahendid. Sundventilatsiooniga filtreerimisseadised, millel on täismaskid, poolmaskid või veerandmaskid. Nõuded, katsetamine, märgistus EN 12942:1998/A1:2002	4.6.1999 28.8.2003	EN 147:1991 Märkus 3	Kehtivuse lõppkuupäev (4.6.1999) Kehtivuse lõppkuupäev (28.8.2003)
CEN	EN 13034:2005 Kaitseriietus kaitsmiseks vedelate kemikaalide eest. Vedelate kemikaalide eest piiratud kaitset pakkuvatele kemikaalide eest kaitsvale riietusele esitatavad toimumisnõuded (Tüüp 6 ja Tüüp PB [6] vahendid)	6.10.2005	—	
CEN	EN 13061:2001 Kaitseriietus. Jalgpallurite säärekaitse. Nõuded ja katsemeetodid	10.8.2002	—	
CEN	EN 13087-1:2000 Kaitsekiivrid. Katsemeetodid. Osa 1: Tingimused ja konditsioneerimine EN 13087-1:2000/A1:2001	10.8.2002 10.8.2002	— Märkus 3	Kehtivuse lõppkuupäev (10.8.2002)
CEN	EN 13087-2:2000 Kaitsekiivrid. Katsemeetodid. Osa 2: Löögi summutus EN 13087-2:2000/A1:2001	10.8.2002 10.8.2002	— Märkus 3	Kehtivuse lõppkuupäev (10.8.2002)
CEN	EN 13087-3:2000 Kaitsekiivrid. Katsemeetodid. Osa 3: Penetratsioonitakistus EN 13087-3:2000/A1:2001	10.8.2002 10.8.2002	— Märkus 3	Kehtivuse lõppkuupäev (10.8.2002)
CEN	EN 13087-4:2000 Kaitsekiivrid. Katsemeetodid. Osa 4: Tökestussüsteemi efektiivsus	21.12.2001	—	

ESO (1)	Viide ühtlustatud standardile ja standardi pealkiri (ja viitedokument)	Esmakordne avaldamine EÜT	Viide asendatavale standardile	Kuupäev, mil asendatava standardi järgimisest tulenev vastavuseeldus kaotab kehtivuse Märkus 1
CEN	EN 13087-5:2000 Kaitsekiivrid. Katsemeetodid. Osa 5: Tökestussüsteemi tugevus	24.2.2001	—	
CEN	EN 13087-6:2000 Kaitsekiivrid. Katsemeetodid. Osa 6: Vaateväli	10.8.2002	—	
	EN 13087-6:2000/A1:2001	10.8.2002	Märkus 3	Kehtivuse lõppkuupäev (10.8.2002)
CEN	EN 13087-7:2000 Kaitsekiivrid. Katsemeetodid. Osa 7: Leegikindlus	10.8.2002	—	
	EN 13087-7:2000/A1:2001	10.8.2002	Märkus 3	Kehtivuse lõppkuupäev (10.8.2002)
CEN	EN 13087-8:2000 Kaitsekiivrid. Katsemeetodid. Osa 8: Elektrilised omadused	21.12.2001	—	
	EN 13087-8:2000/A1:2005	6.10.2005	Märkus 3	Kehtivuse lõppkuupäev (6.10.2005)
CEN	EN 13087-10:2000 Kaitsekiivrid. Katsemeetodid. Osa 10: Soojuskiirguse kindlus	21.12.2001	—	
CEN	EN 13138-1:2003 Ujuvahendid ujumise õpetamiseks. Osa 1: Kantavate ujuvahendite ohutusnõuded ja katsemeetodid	6.10.2005	—	
CEN	EN 13158:2000 Kaitseriietus. Ratsanike kaitsejakid, keha- ja õlakaitset. Nõuded ja katsemeetodid	24.2.2001	—	
CEN	EN 13178:2000 Isiklikud silmakaitsevahendid. Mootorsaani kasutajate silmakaitset	21.12.2001	—	
CEN	EN 13274-1:2001 Hingamisteede kaitsevahendid. Katsemeetodid. Osa 1: Seesmise lekke ja kogu seesmise lekke kindlaksmääramine	21.12.2001	—	
CEN	EN 13274-2:2001 Hingamisteede kaitsevahendid. Katsemeetodid. Osa 2: Praktilised jõudluskatsed	21.12.2001	—	
CEN	EN 13274-3:2001 Hingamisteede kaitsevahendid. Katsemeetodid. Osa 3: Hingamistakistuse kindlaksmääramine	10.8.2002	—	
CEN	EN 13274-4:2001 Hingamisteede kaitsevahendid. Katsemeetodid. Osa 4: Leekkatsed	10.8.2002	—	

ESO (!)	Viide ühtlustatud standardile ja standardi pealkiri (ja viitedokument)	Esmakordne avaldamine EÜT	Viide asendatavale standardile	Kuupäev, mil asendatava standardi järgimisest tulenev vastavuseeldus kaotab kehtivuse Märkus 1
CEN	EN 13274-5:2001 Hingamisteede kaitsevahendid. Katsemeetodid. Osa 5: Kliimatingimused	21.12.2001	—	
CEN	EN 13274-6:2001 Hingamisteede kaitsevahendid. Katsemeetodid. Osa 6: Süsihappegaasisalduse kindlaksmääramine sissehingatavas õhus	10.8.2002	—	
CEN	EN 13274-7:2002 Hingamisteede kaitsevahendid. Katsemeetodid. Osa 7: Osakestefiltri läbimise kindlaksmääramine Märkus 5	28.8.2003	—	
CEN	EN 13274-8:2002 Hingamisteede kaitsevahendid. Katsemeetodid. Osa 8: Dolomiiditolmu ummistumise kindlaksmääramine	28.8.2003	—	
CEN	EN 13277-1:2000 Idamaiste võitluskunside kaitsevarustus. Osa 1: Üldnõuded ja katsemeetodid	24.2.2001	—	
CEN	EN 13277-2:2000 Idamaiste võitluskunside kaitsevarustus. Osa 2: Pöiakaitsete, säärekaitsete ja käsivarrekaitsete lisanõuded ja katsemeetodid	24.2.2001	—	
CEN	EN 13277-3:2000 Idamaiste võitluskunside kaitsevarustus. Osa 3: Kerekaitsete lisanõuded ja katsemeetodid	24.2.2001	—	
CEN	EN 13277-4:2001 Idamaiste võitluskunside kaitsevarustus. Osa 4: Peakaitsete lisanõuded ja katsemeetodid	10.8.2002	—	
CEN	EN 13277-5:2002 Idamaiste võitluskunside kaitsevarustus. Osa 5: Genitaalide kaitsete ja kõhukaitsete lisanõuded ning katsemeetodid	10.8.2002	—	
CEN	EN 13277-6:2003 Idamaiste võitluskunside kaitsevarustus. Osa 6: Naiste rinnakaitsetele esitatavad lisanõuded ja katsemeetodid	21.2.2004	—	
CEN	EN 13287:2004 Isikukaitsevahendid. Jalanõud. Libisemiskindluse katsemeetod	6.10.2005	—	
CEN	EN 13356:2001 Nähtavust parandavad vahendid mitteprofessionaalseks kasutamiseks. Katsemeetodid ja nõuded	21.12.2001	—	
CEN	EN 13484:2001 Kiiivid lumelaudade kasutajatele	10.8.2002	—	

ESO (1)	Viide ühtlustatud standardile ja standardi pealkiri (ja viitedokument)	Esmakordne avaldamine EÜT	Viide asendatavale standardile	Kuupäev, mil asendatava standardi järgimisest tulenev vastavuseeldus kaotab kehtivuse Märkus 1
CEN	EN 13546:2002 Kaitseriietus. Maahoki väravavahtide käe-, käsivarre-, rinna-, kõhu-, sääre-, jala- ja genitaalidekaitsed ning väljakumängijate säärekaitsed. Nõuded ja katsemeetodid	28.8.2003	—	
CEN	EN 13567:2002 Kaitseriietus. Vehklejate käe-, käsivarre-, rinna-, kõhu-, sääre-, jala-, genitaalide ja näokaitsed. Nõuded ja katsemeetodid	28.8.2003	—	
CEN	EN 13594:2002 Professionaalsete mootorratturite kaitsekindad. Nõuded ja katsemeetodid	28.8.2003	—	
CEN	EN 13595-1:2002 Professionaalsete mootorratturite kaitseriietus. Joped, püksid, kombinsoonid või kaheosalised ülikonnad. Osa 1: Üldnõuded	28.8.2003	—	
CEN	EN 13595-2:2002 Professionaalsete mootorratturite kaitseriietus. Joped, püksid, kombinsoonid või kaheosalised ülikonnad. Osa 2: Katsemeetod löögi hõõrdkulumise takistuse kindlaksmääramiseks	28.8.2003	—	
CEN	EN 13595-3:2002 Professionaalsete mootorratturite kaitseriietus. Joped, püksid, kombinsoonid või kaheosalised ülikonnad. Osa 3: Katsemeetod rebimistugevuse kindlaksmääramiseks	28.8.2003	—	
CEN	EN 13595-4:2002 Professionaalsete mootorratturite kaitseriietus. Joped, püksid, kombinsoonid või kaheosalised ülikonnad. Osa 4: Katsemeetod löögi sisselõikekindluse kindlaksmääramiseks	28.8.2003	—	
CEN	EN 13634:2002 Professionaalsete mootorratturite kaitsejaltsid. Nõuded ja katsemeetodid	28.8.2003	—	
CEN	EN 13781:2001 Mootorkelkude ja bobide juhtide ning sõitjate kaitsekiivrid	10.8.2002	—	
CEN	EN 13794:2002 Hingamisteede kaitsevahendid. Autonoomne suletud ahelaga hingamisaparaat põgenemiseks. Nõuded, katsetamine, märgistus	28.8.2003	EN 1061:1996 EN 400:1993 EN 401:1993	Kehtivuse lõppkuupäev (28.8.2003)
CEN	EN 13819-1:2002 Kuulmiskaitsevahendid. Katsetamine. Osa 1: Füüsilise katse meetodid	28.8.2003	—	
CEN	EN 13819-2:2002 Kuulmiskaitsevahendid. Katsetamine. Osa 2: Akustilised katsemeetodid	28.8.2003	—	
CEN	EN 13832-1:2006 Kemikaalide ja mikroorganismide eest kaitsvad jaltsid. Osa 1: Terminoloogia ja katsemeetodid	Esmakordne avaldamine	—	

ESO (!)	Viide ühtlustatud standardile ja standardi pealkiri (ja viitedokument)	Esmakordne avaldamine EÜT	Viide asendatavale standardile	Kuupäev, mil asendatava standardi järgimisest tulenev vastavuseeldus kaotab kehtivuse Märkus 1
CEN	EN 13832-2:2006 Kemikaalide ja mikroorganismide eest kaitsvad jalatsid. Osa 2: Kemikaalide pritsmete eest kaitsvad jalatsid	Esmakordne avaldamine	—	
CEN	EN 13832-3:2006 Kemikaalide ja mikroorganismide eest kaitsvad jalatsid. Osa 3: Kemikaalide eest tugevat kaitset pakuvad jalatsid	Esmakordne avaldamine	—	
CEN	EN 13911:2004 Tuletõrjajate kaitseriietus. Nõuded ja katsemeetodid tuletõrjajate tulekindlatele kapuutsidele	6.10.2005	—	
CEN	EN 13949:2003 Hingamisvahendid. Avatud tsükliga, väliskeskkonnast isoleeritud, surulämmastikku ja hapnikku kasutav sukeldumisaparaat. Nõuded, katsetamine, märgistus	21.2.2004	—	
CEN	EN ISO 13982-1:2004 Tahkete aineosakeste vastane kaitseriietus. Osa 1: Nõuded kemikaalide eest kaitsvale riietusele, mis tagab kogu keha kaitse lendlevate aineosakeste eest (ISO 13982-1:2004)	6.10.2005	—	
CEN	EN ISO 13982-2:2004 Tahkete kemikaalide aineosakeste vastane kaitseriietus. Osa 2: Katsemeetod aerosoolsete peenpulbrite lekke määramiseks ülikondadesse (ISO 13982-2:2004)	6.10.2005	—	
CEN	EN ISO 13995:2000 Kaitseriietus. Mehaanilised omadused. Katsemeetod materjalide torkekindluse ja rebenemiskindluse määramiseks (ISO 13995:2000)	6.10.2005	—	
CEN	EN ISO 13997:1999 Kaitseriietus. Mehaanilised omadused. Vastupanu kindlaksmääramine teravate objektide löikamisele (ISO 13997:1999) EN ISO 13997:1999/AC:2000	4.7.2000	—	
CEN	EN ISO 13998:2003 Kaitseriietus. Põlled, püksid ja alussärgid kaitseks käes hoitavate nugade sisselõigete ja torgete eest (ISO 13998:2003)	28.8.2003	EN 412:1993	Kehtivuse lõppkuupäev (28.8.2003)
CEN	EN 14021:2003 Off-road mootorrataste kivikaitsed, mis sobivad sõitja kaitsmiseks kivide ja kildude eest. Nõuded ja katsemeetodid	6.10.2005	—	
CEN	EN 14052:2005 Suure vastupidavusega tööstuslikud kiivrid	19.4.2006	—	

ESO (1)	Viide ühtlustatud standardile ja standardi pealkiri (ja viitedokument)	Esmakordne avaldamine EÜT	Viide asendatavale standardile	Kuupäev, mil asen- datava standardi järgimisest tulenev vastavuseeldus kaotab kehtivuse Märkus 1
CEN	EN 14058:2004 Kaitseriietus. Rõivad kaitseks jahedate keskkondade eest	6.10.2005	—	
CEN	EN 14120:2003 Kaitseriietus. Randme-, peopesa-, põlve- ja küünarnukikaitsmed rollers- pordivarustuse kasutajatele. Nõuded ja katsemeetodid	21.2.2004	—	
CEN	EN 14126:2003 Kaitseriietus. Jõudlusnõuded ja katsemeetodid nakkuslike ainete eest kaitsva kaitseriietuse katsetamiseks	6.10.2005	—	
CEN	EN 14143:2003 Hingamisvahendid. Suletud tsükliga sukeldumisaparaat	6.10.2005	—	
CEN	EN 14225-1:2005 Tuukriülikonnad. Osa 1: Kummiülikonnad, nõuded ja katsemeetodid	6.10.2005	—	
CEN	EN 14225-2:2005 Tuukriülikonnad. Osa 2: Kuivad kummiülikonnad, nõuded ja katsemee- todid	6.10.2005	—	
CEN	EN 14225-3:2005 Tuukriülikonnad. Osa 3: Aktiivjahutuse või soojendusega ülikonnad (süsteemid). Nõuded ja katsemeetodid	6.10.2005	—	
CEN	EN 14225-4:2005 Tuukriülikonnad. Osa 4: Üheatmosfäärilised ülikonnad (ADS). Nõuded inimtegurile ja katsemeetodid	6.10.2005	—	
CEN	EN 14325:2004 Kemikaalikel kaitseriietus. Katsemeetodid ning kemikaalikel mater- jalide klassifikatsioon	6.10.2005	—	
CEN	EN 14328:2005 Kaitseriietus. Elektrinugade tekitatud löikehaavade eest kaitsvad kindad ja käsivarrekaitset. Nõuded ja katsemeetodid	6.10.2005	—	
CEN	EN 14360:2004 Vihmavastane kaitseriietus. Katsemeetodid valmisriiete katsetamiseks. Suure energiaga tilkade langemisel ülevalt antav löök	6.10.2005	—	
CEN	EN 14387:2004 Hingamisteede kaitsevahendid. Gaasi filter (id), kombineeritud filtrid. Nõuded, katsetamine, markeerimine	6.10.2005	EN 141:2000 EN 371:1992 EN 372:1992	Kehtivuse lõpp- kuupäev (6.10.2005)

ESO (!)	Viide ühtlustatud standardile ja standardi pealkiri (ja viitedokument)	Esmakordne avaldamine EÜT	Viide asendatavale standardile	Kuupäev, mil asendatava standardi järgimisest tulenev vastavuseeldus kaotab kehtivuse Märkus 1
CEN	EN 14404:2004 Isikukaitsevahendid. Põlvekaitse põlviliasendis töötamiseks	6.10.2005	—	
CEN	EN 14435:2004 Hingamisteede kaitsevahendid. Poolmaskiga, üksnes positiivse rõhuga kasutamiseks mõeldud autonoomsed suletud kontuuriga hingamisaparaadid. Nõuded, katsetamine, tähistamine	6.10.2005	—	
CEN	EN 14458:2004 Isiklikud silmakaitsevahendid — Tuletõrjajate, kiirabi- ja päästetöötajate kiivritel kasutamiseks mõeldud näokaitse ja -varjud	6.10.2005	—	
CEN	EN ISO 14460:1999 Kaitseriietus autojuhtidele. Kaitse kuumuse ja tule vastu. Toimevõime nõuded ja katsemeetodid (ISO 14460:1999) EN ISO 14460:1999/A1:2002 EN ISO 14460:1999/AC:1999	16.3.2000 10.8.2002	— Märkus 3	Kehtivuse lõppkuupäev (30.9.2002)
CEN	EN 14529:2005 Hingamisteede kaitsevahendid. Autonoomne avatud süsteemiga poolmaskiga väliskeskkonnast isoleeritud, avatud tsükliga hingamisaparaat enesepäästmiseks	19.4.2006	—	
CEN	EN 14572:2005 Suure vastupidavusega kiivrid ratsaspordialadel kasutamiseks	6.10.2005	—	
CEN	EN 14593-1:2005 Hingamisteede kaitsevahendid. Suruõhusüsteemiga ühendatud hingamisaparaadid, mis on varustatud koormusventiiliga. Osa 1: Täismaskiga aparaadid. Nõuded, katsetamine, tähistamine	6.10.2005	EN 139:1994	Kehtivuse lõppkuupäev (2.12.2005)
CEN	EN 14593-2:2005 Hingamisteede kaitsevahendid. Suruõhusüsteemiga ühendatud hingamisaparaadid, mis on varustatud koormusventiiliga. Osa 1: Poolmaskiga ülerõhuaparaadid. Nõuded, katsetamine, tähistamine EN 14593-2:2005/AC:2005	6.10.2005	EN 139:1994	Kehtivuse lõppkuupäev (2.12.2005)
CEN	EN 14594:2005 Hingamisteede kaitsevahendid. Läbivoolusüsteemiga ühendatud hingamisaparaadid. Nõuded, katsetamine, tähistamine EN 14594:2005/AC:2005	6.10.2005	EN 271:1995 EN 12419:1999 EN 139:1994 EN 1835:1999 EN 270:1994	Kehtivuse lõppkuupäev (2.12.2005)

ESO (1)	Viide ühtlustatud standardile ja standardi pealkiri (ja viitedokument)	Esmakordne avaldamine EÜT	Viide asendatavale standardile	Kuupäev, mil asendatava standardi järgimisest tulenev vastavuseeldus kaotab kehtivuse Märkus 1
CEN	EN 14605:2005 Kaitseriietus kaitsmiseks vedelate kemikaalide eest. Vedelikukindlate (tüüp 3) või pritsmekindlate (tüüp 4) ühendustega riietusele, kaasa arvatud üksnes erinevaid kehaosi kaitsvad esemed, esitatavad toimimismõõdud (Tüübid PB [3] ja PB [4])	6.10.2005	EN 467:1995 EN 466:1995 EN 465:1995	Kehtivuse lõppkuupäev (6.10.2005)
CEN	EN 14786:2006 Kaitseriietus. Läbilaskvusvõime määramine pihustatavate vedelate kemikaalide, emulsioonide ja dispergantide abil. Pihusti katse	Esmakordne avaldamine	—	
CEN	EN ISO 14877:2002 Kaitseriietus abrasiivjõa operatsioonidele, kus kasutatakse teralisi abrasiive (ISO 14877:2002)	28.8.2003	—	
CEN	EN ISO 15025:2002 Kaitseriietus. Kaitse kuumuse ja leegi eest. Piiratud leegilevimise katsemeetod (ISO 15025:2000)	28.8.2003	EN 532:1994	Kehtivuse lõppkuupäev (28.8.2003)
CEN	EN ISO 15027-1:2002 Sukeldusülikonnad. Osa 1: Pidevalt kantavad ülikonnad. Nõuded, sealhulgas ohutusele (ISO 15027-1:2002)	10.4.2003	—	
CEN	EN ISO 15027-2:2002 Sukeldusülikonnad. Osa 2: Mahajäätavad ülikonnad. Nõuded, sealhulgas ohutusele (ISO 15027-2:2002)	10.4.2003	—	
CEN	EN ISO 15027-3:2002 Sukeldusülikonnad. Osa 3: Katsemeetodid (ISO 15027-3:2002)	10.4.2003	—	
CEN	EN 15090:2006 Tuletõrjajate jalanõud	Esmakordne avaldamine	—	
CEN	EN ISO 15831:2004 Riietus. Psühholoogiline toime. Soojusisolatsiooni mõõtmine termilise mannekeeni abil (ISO 15831:2004)	6.10.2005	—	
CEN	EN ISO 17249:2004 Saeketilõigetele vastupidavad kaitsejalatsid (ISO 17249:2004)	6.10.2005	—	
CEN	EN ISO 20344:2004 Isikukaitsevahendid. Jalanõude katsemeetodid (ISO 20344:2004) EN ISO 20344:2004/AC:2005	6.10.2005	EN 344:1992 EN 344-2:1996	Kehtivuse lõppkuupäev (6.10.2005)

ESO ⁽¹⁾	Viide ühtlustatud standardile ja standardi pealkiri (ja viitedokument)	Esmakordne avaldamine EÜT	Viide asendatavale standardile	Kuupäev, mil asendatava standardi järgimisest tulenev vastavuseeldus kaotab kehtivuse Märkus 1
CEN	EN ISO 20345:2004 Kaitsejalanõud professionaalseks kasutamiseks. Spetsifikatsioonid (ISO 20345:2004)	6.10.2005	EN 345:1992 EN 345-2:1996	Kehtivuse lõppkuupäev (6.10.2005)
CEN	EN ISO 20346:2004 Isikukaitsevahendid. Kaitsejalatsid (ISO 20346:2004)	6.10.2005	EN 346-2:1996 EN 346:1992	Kehtivuse lõppkuupäev (6.10.2005)
CEN	EN ISO 20347:2004 Isikukaitsevahendid. Tööjalatsid (ISO 20347:2004)	6.10.2005	EN 347:1992 EN 347-2:1996	Kehtivuse lõppkuupäev (6.10.2005)
CEN	EN 24869-1:1992 Akustika. Kuulmiskaitsevahendid. Osa 1: Subjektivne meetod helisummutuse mõõtmiseks (ISO 4869-1:1990)	16.12.1994	—	
CEN	EN 24869-3:1993 Akustika. Kuulmiskaitsevahendid. Osa 3: Kvaliteedi kontrollimise eesmärgil teostatav lihtsustatud meetod polstri tüüpi kuulmiskaitsevahendite sissekanduva sumbuuse mõõtmiseks (ISO/TR 4869-3:1989)	16.12.1994	—	
CENELEC	EN 50237:1997 Mehaanilise kaitsega elektritstarbelised kindad ja sõrmitud kindad	4.6.1999	—	
CENELEC	EN 50286:1999 Elektriisolatsiooniga kaitseriietus madalpingepaigaldistele	16.3.2000	—	
CENELEC	EN 50321:1999 Elektriisolatsiooniga jalatsid kasutamiseks madalpingeseadistel	16.3.2000	—	
CENELEC	EN 50365:2002 Elektriisolatsiooniga kiivrid kasutamiseks madalpingepaigaldistel	10.4.2003	—	
CENELEC	EN 60743:2001 Pingealune töö. Tööriistade, seadmestike ja seadmete terminoloogia (IEC 60743:2001)	10.4.2003	EN 60743:1996 Märkus 2.1	Kehtivuse lõppkuupäev (1.12.2004)
CENELEC	EN 60895:2003 Pingealune töö. Varjestav riietus kasutamiseks vahelduvvoolu nimipingel 800 kV ja alalisvoolul +/- 600 kV (IEC 60895:2002 (Muudetud))	6.10.2005	EN 60895:1996 Märkus 2.1	Kehtivuse lõppkuupäev (1.7.2006)
CENELEC	EN 60903:2003 Pingealune töö. Isoleermaterjalist kindad (IEC 60903:2002 (Muudetud))	6.10.2005	EN 60903:1992 ja selle muudatus + EN 50237:1997 Märkus 2.1	Kehtivuse lõppkuupäev (1.7.2006)
CENELEC	EN 60984:1992 Isoleermaterjali muhvid pinge all töötamiseks (IEC 60984:1990 (Muudetud))	4.6.1999	—	
	EN 60984:1992/A11:1997	4.6.1999	Märkus 3	Kehtivuse lõppkuupäev (4.6.1999)
	EN 60984:1992/A1:2002 (IEC 60984:1990/A1:2002)	10.4.2003	Märkus 3	Kehtivuse lõppkuupäev (6.10.2005)

(1) ESO: Euroopa standardiorganisatsioonid:

— CEN: rue de Stassart 36, B-1050 Brussels, tel.(32-2) 550 08 11; faks (32-2) 550 08 19 (<http://www.cenorm.be>)— CENELEC: rue de Stassart 35, B-1050 Brussels, tel.(32-2) 519 68 71; faks (32-2) 519 69 19 (<http://www.cenelec.org>)— ETSI: 650, route des Lucioles, F-06921 Sophia Antipolis, tel.(33) 492 94 42 00; faks (33) 493 65 47 16 (<http://www.etsi.org>)

- Märkus 1 Tavaliselt on kuupäevaks, mil asendatava standardi järgimisest tulenev vastavuseeldus kehtivuse kaotab, Euroopa standardiorganisatsiooni kehtestatud tühistamiskuupäev, kuid kõnealuste standardite kasutajate tähelepanu juhitakse asjaolule, et teatavatel erandjuhtudel võib olla ka teisiti.
- Märkus 2.1 Uus (või muudetud) standard on sama käsitlusalaga kui asendatav standard. Määratud kuupäevast alates ei anna asendatav standard vastavuseeldust direktiivi olulistele nõuetele.
- Märkus 3 Muudatuste puhul on viitestandard EN CCCC:AAAA, vajaduse korral selle varasemad muudatused ja osutatud uus muudatus. Asendatav standard (veerg 3) koosneb seega standardist EN CCCC:AAAA ja vajaduse korral selle varasematest muudatustest, kuid ei hõlma osutatud uut muudatust. Osutatud kuupäeval kaotab kehtivuse asendatava standardi järgimisest tulenev vastavuseeldus direktiivi oluliste nõuetega.
- Märkus 4 Ühtlustatud standardis EN 420:2003 kindamaterjali Cr(VI)-sisalduse kohta tervisekaitse- ja ohutusnõuete punktile 1.2.1.1 esitatud vastavuseelduse suhtes kohaldatav katsemeetodi tuvastamispiir on CR(VI) puhul 3 mg/kg või madalam.
- Märkus 5 Standardi EN13274-7:2002 punkti 6.4 viimases lauses ja punkti 7.4. viimases lauses ei ole sätestatud vastavuseeldust direktiivi 89/686/EMÜ tervisekaitse ja ohutuse põhinõuete suhtes.

MÄRKUS:

- Standardite kättesaamisega seotud teavet võib saada Euroopa standardiorganisatsioonidest või riikide standardiorganisatsioonidest, mis on loetletud Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 98/34/EÜ ⁽¹⁾ (muudetud direktiiviga 98/48/EÜ ⁽²⁾) lisas.
- Viidete avaldamine *Euroopa Liidu Teatajas* ei tähenda, et standardid on olemas kõikides ühenduse keeltes.
- Loetelu asendab kõik varasemad *Euroopa Liidu Teatajas* avaldatud loetelud. Komisjon tagab selle loetelu ajakohastamise.

Põhjalikumad teavet ühtlustatud standardite kohta võib leida Internetilehelt
<http://europa.eu.int/comm/enterprise/newapproach/standardization/harmstds/>

⁽¹⁾ EÜTL 204, 21.7.1998, lk 37.

⁽²⁾ EÜTL 217, 5.8.1998, lk 18.

Liikmesriikide edastatav teave riigiabi kohta, mida antakse kooskõlas komisjoni 12. jaanuari 2001. aasta määrusega (EÜ) nr70/2001, mis käsitleb EÜ asutamislepingu artiklite 87 ja 88 kohaldamist väikestele ja keskmise suurusega ettevõtetele antava riigiabi suhtes

(EMPs kohaldatav tekst)

(2006/C 314/07)

Abi number	XS 137/05		
Liikmesriik	Läti		
Piirkond	Terve Läti territoorium		
Abikava nimetus või üksiktoetust saava ettevõtte nimi	AS "Latvijas Garantiju aģentūra" riiklik laenu tagatiste toetamise kava		
Õiguslik alus	<ol style="list-style-type: none"> 1) Latvijas vienotais programdokuments 2004. — 2006. gadam. (www.esfondi.lv) 2) Papildinājumi Latvijas vienotam programdokumentam 2004. — 2006. gadam. (www.esfondi.lv) 3) SIA "Latvijas Garantiju aģentūra" valdes sēdes lēmums Nr. 21. 29.5.2003. par garantēšanas noteikumu grozījumiem. 4) SIA "Latvijas Garantiju aģentūra" valdes sēdes lēmums Nr. 57. 23.5.2003. par garantēšanas noteikumu grozījumiem. 5) SIA "Latvijas Garantiju aģentūra" valdes sēdes lēmums Nr. 79 6.6.2006. par garantēšanas noteikumu grozījumiem. 6) SIA "Latvijas Garantiju aģentūra" valdes sēdes lēmums Nr. 81. 21.6.2006. par garantēšanas noteikumu grozījumiem. 7) SIA "Latvijas Garantiju aģentūra" valdes sēdes lēmums Nr. 84. 20.7.2006. par garantēšanas noteikumu grozījumiem. 		
Kavas ettenāhtud aastased kulud või ettevõttele antud üksiktoetuse üldsumma	Abikava	Aastane üldsumma	2004 — 3 450 000 LVL (4 908 935 EUR) 2006 — 168 072 LVL (239 146 EUR)
		Abi üldsumma	3 618 072 LVL (5 148 081 EUR) Tagatiste kogumaht koos suurendamiskoefitsiendiga 2 on 7 236 144 LVL (10 296 163 EUR)
Abi suurim osatähtsus	Kooskõlas määruse artikli 4 lõigetega 2–6 ja artikliga 5		Jah
Rakendamise kuupäev	18.6.2003 Käesoleva aasta 1. oktoobril jõustuvad programmi põhimääruse kavandatavad muudatused.		
Kava või üksiktoetuse kestus	Kuni 31. augustini 2008. Kui abikava tingimused enam ei vasta äritegevust reguleerivatele õigusaktidele, vaadatakse käesoleva programmi raames toetuse andmise tingimused läbi EÜ asutamislepingu artikli 88 lõike 1 kohaselt.		
Abi eesmärk	Abi VKE-dele		Jah

Asjakohased majandusharud	Kõik majandusharud, milles võib anda VKEdele riigiabi, välja arvatud: a) EÜ asutamislepingu 1. lisa loetletud põllumajandustoodete tootmine, töötlemine ja turustamine; b) põllumajandustegevuse projektid, mille raames saadusi ei töödelda; c) juhtumid, mis on vahetult seotud eksporditavate koguste, jaotusvõrgu loomise ja toimimise või muude eksportimisest tulenevate jooksvate kuludega; d) abi, mille tingimuseks on kodumaiste toodete kasutamine importtoodete asemel; e) veondus.		
Abi andva ametiasutuse nimi ja aadress	SIA "Latvijas Garantiju aģentūra"		
	Tirgoņu iela 11 LV-1050, Rīga, Latvija		
Suurte üksiktoetuste andmine	Kooskõlas määruse artikliga 6	Jah	
Abi nr	XS 184/05		
Liikmesriik	Poola		
Piirkond	Miasto Skierniewice, Województwo Łódzkie		
Abikava nimetus või üksiktoetust saava ettevõtte nimi	Horisontaalne abikava SMEde arendamiseks Skierniewice linnas		
Õiguslik alus	Ustawa z 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (tekst jedn. Dz.U. nr 142, poz. 1591 z późniejszymi zmianami), Ustawa z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (tekst jedn. Dz.U. z 2002 r. nr 9, poz. 84), Uchwała nr XLI/71/05 Rady Miasta Skierniewice z dnia 14 lipca 2005 roku w sprawie zwolnień z podatku od nieruchomości i udzielenia dotacji dla małych i średnich przedsiębiorców na terenie Miasta Skierniewice		
Kavas ettenähtud aastased kulutused või ettevõttele antud üksiktoetuse üldsumma	Abikava	Aastane kogusumma	7400 EUR
		Tagatud laenusumma	
	Üksiktoetus	Kogusumma	
		Tagatud laenusumma	
Abi suurim osatähtsus	Kooskõlas määruse artikli 4 lõigetega 2-6 ning artikliga 5	Jah	
Rakendamise kuupäev	Alates 31.8.2005		
Kava või üksikabi kestus	Kuni 31.12.2006		
Toetuse eesmärk	Abi väikestele ja keskmise suurusega ettevõtetele	Jah	
Asjaomased majandusharud	Kõik majandusharud, kus võib VKEdele abi anda	Jah	
Abi andva ametiasutuse nimi ja aadress	Ryszard Bogusz Prezydent Miasta Skierniewice		
	ul. Rynek 1 PL-96-100 Skierniewice		
Suurte üksiktoetuste andmine	Kooskõlas määruse artikliga 6	Jah	

Abi nr	XS 185/05		
Liikmesriik	Poola Vabariik		
Piirkond	Centralny		
Abikava nimetus või üksiktoetust saava ettevõtte nimi	Projekteerimis-teenindusettevõte BISPROL sp. z o.o.		
Õiguslik alus	Ustawa z dnia 30 sierpnia 1996 r. o komercjalizacji i prywatyzacji (Dz.U. nr 171/2002, poz. 1397, z późn. zm.) art. 52 ust. 1		
Kavas ettenähtud aastased kulutused või ettevõttele antud üksiktoetuse üldsumma	Abikava	Aastane kogusumma	
		Tagatud laenusumma	
	Üksiktoetus	Kogusumma	0,098559 miljonit EUR (*)
		Tagatud laenusumma	
Abi suurim osatähtsus	Kooskõlas määruse artikli 4 lõigetega 2-6 ning artikliga 5	Jah	
Rakendamise kuupäev	22.9.2005		
Kava või üksikabi kestus	Kuni 31.12.2015		
Toetuse eesmärk	Abi väikestele ja keskmise suurusega ettevõtetele	Jah	
Asjaomased majandusharud	Ainult teatud majandusharud	Jah	
	Muud teenused	Jah	
Abi andva ametiasutuse nimi ja aadress	Minister Skarbu Państwa		
	ul. Krucza 36/Wspólna 6 PL-00-522 Warszawa		
Suurte üksiktoetuste andmine	Kooskõlas määruse artikliga 6	Jah	

(*) ettevõttele antud üksiktoetuse üldsumma on väljendatud abi brutoekvivalendis

Abi nr	XS 205/05		
Liikmesriik	Madalmaad		
Piirkond	Provincie Zuid-Holland		
Toetuskava nimetus või üksikabi saava ettevõtte nimi	Deltalinqs		
Õiguslik alus	Algemene Subsidieverordening Zuid-Holland, 1 juni 2004		
Kava kohaselt planeeritud aastakulutus või ettevõttele antava üksikabi kogusumma	Toetuskava	Aastane üldsumma	
		Tagatud laenud	
	Üksikabi	Abi üldsumma	224 728 EUR
		Tagatud laenud	
Abi maksimaalne osatähtsus	Kooskõlas määruse artikli 4 lõigetega 2-6 ning artikliga 5	Jah, abi osatähtsus on 43%	
Rakendamise kuupäev	1.12.2005		
Kava või üksiktoetuse kestus	Kuni 31.3.2008 (*)		

Abi eesmärk	Abi väikestele ja keskmise suurusega ettevõtetele	Jah Projekt on mõeldud alustavatele äriühingutele Rotterdami sadama keeruka kaubavoo selgitamiseks. Sooritatava analüüsi tulemused tehakse üldkättesaadavateks.
Asjaomased majandussektorid	Kõik äikeste ja keskmise suurusega ettevõtete abi kõlblikud sektorid	Jah
Abiandva asutuse nimetus ja aadress	Provincie Zuid-Holland Postbus 90602 2509 LP Den Haag Nederland	
Suured üksiktoetused	Kooskõlas määruse artikliga 6	Jah

(*) Vajadusel kooskõlastatakse meede pärast määruse nr70/2001 muutmist asjaomaste sätetega ning teavitatakse sellest komisjoni.

Abi nr	XS 206/05		
Liikmesriik	Madalmaad		
Piirkond	Provincie Zuid-Holland		
Toetuskava nimetus või üksikabi saava ettevõtte nimi	LTO Groeiservice		
Õiguslik alus	Algemene Subsidieverordening Zuid-Holland, 1 juni 2004		
Kava kohaselt planeeritud aastakulutus või ettevõttele antava üksikabi kogusumma	Toetuskava	Aastane üldsumma	
		Tagatud laenud	
	Üksikabi	Abi üldsumma	69 500 EUR
		Tagatud laenud	
Abi maksimaalne osatähtsus	Kooskõlas määruse artikli 4 lõigetega 2-6 ning artikliga 5	Jah, abi osatähtsus on 50%	
Rakendamise kuupäev	1.12.2005		
Kava või üksiktoetuse kestus	Kuni 1.4.2007 (*)		
Abi eesmärk	Abi väikestele ja keskmise suurusega ettevõtetele	Jah Projekti eesmärk on teha kokkuvõtte olemasolevast oskusteabest, arvestades kasvuhoonekaupade lisandumist ja nende kvaliteedi kasvu. Kui olemasolev oskusteave on kaardistatud, esitatakse ettepanekud teadusuuringute projektide tegemiseks võimalike oskusteabe lünkade täitmiseks.	
Asjaomased majandussektorid	Piiratud konkreetset sektorid	Jah	
	Muud sektorid	Kasvuhoone-põllundus	
Abiandva asutuse nimetus ja aadress	Provincie Zuid-Holland Postbus 90602 2509 LP Den Haag Nederland		
Suured üksiktoetused	Kooskõlas määruse artikliga 6	Jah	

(*) Vajadusel kooskõlastatakse meede pärast määruse nr70/2001 muutmist asjaomaste sätetega ning teavitatakse sellest komisjoni.

Abi nr	XS 209/05		
Liikmesriik	Madalmaad		
Piirkond	Provincie Zuid-Holland		
Toetuskava nimetus või üksikabi saava ettevõtte nimi	Holland Scherming		
Õiguslik alus	Algemene Subsidieverordening Zuid-Holland, 1 juni 2004		
Kava kohaselt planeeritud aastakulutus või ettevõttele antava üksikabi kogusumma	Toetuskava	Aastane üldsumma	
		Tagatud laenud	
	Üksikabi	Abi üldsumma	101 330 EUR
		Tagatud laenud	
Abi maksimaalne osatähtsus	Kooskõlas määruse artikli 4 lõigetega 2-6 ning artikliga 5	Jah, abi osatähtsus on 60%	
Rakendamise kuupäev	1.12.2005		
Kava või üksiktoetuse kestus	Kuni 1.6.2006		
Abi eesmärk	Abi väikestele ja keskmise suurusega ettevõtetele	Jah Projekti eesmärk on tööstusuuringud eri liiki valguse mõju kohta taimede ja lillede kasvule. Holland Scherming on äriühing, kes paigaldab kasvuhoonetele päikeseekraane. Teadmised valguse kohta võivad aisata kaasa uute toodete arendamisele. Abi on mõeldud teadusuuringutele, mis võimaldavad arendada teadmisi valguse mõjust, mitte uute toodete arendamiseks.	
Asjaomased majandussektorid	Piiratud konkreetset sektorid	Jah	
	Muud teenused	Paigaldamine	
Abiandva asutuse nimetus ja aadress	Provincie Zuid-Holland		
	Postbus 90602 2509 LP Den Haag Nederland		
Suured üksiktoetused	Kooskõlas määruse artikliga 6	Jah	

Teatavate Lõuna-Aafrikast pärit mangaandioksiidide importi käsitleva dumpinguvastase menetluse algatamise teade

(2006/C 314/08)

Komisjon on saanud nõukogu määruse (EÜ) nr384/96 (kaitse kohta dumpinguhinnaga impordi eest riikidest, mis ei ole Euroopa Ühenduse liikmed, edaspidi "algmäärus" ⁽¹⁾), viimati muudetud määrusega (EÜ) nr2117/2005 ⁽²⁾) artikli 5 alusel kaebuse, milles väidetakse, et teatavaid Lõuna-Aafrikast (edaspidi "vaatlusalune riik") pärit mangaandioksiide imporditakse dumpinguhinnaga ning et see tekitab olulist kahju ühenduse tootmisharule.

1. Kaebus

Kaebuse esitas 10. novembril 2006. aastal Tosoh Hellas AIC (edaspidi "kaebuse esitaja") ühenduse tootjate nimel, kelle toodang moodustab olulise osa, käesoleval juhul üle 25 % ühenduse teatavate mangaandioksiidide kogutoodangust.

2. Toode

Väidetavad dumpinguhinnaga tooted on teatavad Lõuna-Aafrikast pärit elektroliitilised mangaandioksiidid (elektroliitilised teel toodetud kõrge puhtusastmega mangaandioksiidid), kuumtöötletud, kuigi tavaliselt seda tehakse, et neid oleks võimalik kasutada liitiumpatareides (edaspidi "vaatlusalune toode"), ning mida tavaliselt deklareeritakse CN-koodi ex 2820 10 00 all. CN-kood on esitatud ainult teavitamise eesmärgil.

3. Väidetav dumping

Dumpingu väide Lõuna-Aafrika puhul põhineb arvestusliku normaalväärtuse võrdlusel vaatlusaluse toote ekspordihindadega ühendusse ekspordimisel, sest toodet ei müüda siseturul piisavalt.

Selle põhjal arvutatud dumpingumarginaal on märkimisväärne.

4. Väidetav kahju

Kaebuse esitaja on esitanud tõendeid, et vaatlusaluse toote import Lõuna-Aafrikast on kõikjal suurenenud nii absoluutarvudes kui ka turuosa seisukohalt.

Väidetakse, et lisaks muudele tagajärgedele on imporditud vaatlusaluse toote kogused ja hinnad avaldanud negatiivset mõju ühenduse tootmisharu hinnatasemele ning selle tulemusena

oluliselt halvendanud tööhõive ja finantsolukorda ühenduse tootmisharus.

5. Menetlus

Pärast nõuandekomiteega konsulteerimist leidis komisjon, et kaebus on esitatud ühenduse tootmisharu poolt või selle nimel ning et menetluse algatamise õigustamiseks on piisavalt tõendeid, ning seega algatab komisjon uurimise algmääruse artikli 5 alusel.

5.1. Dumpingu ja kahju kindlaksmääramise menetlus

Uurimisel tehakse kindlaks, kas Lõuna-Aafrikast pärit vaatlusalune toode on dumpinguhinnaga toode ning kas dumping on tekitanud kahju.

a) Küsimustikud

Uurimise seisukohast vajalike andmete kogumiseks saadab komisjon küsimustikud ühenduse tootmisharule ja ühenduse tootjate ühendustele, Lõuna-Aafrika eksportijatele/tootjatele, eksportijate/tootjate ühendustele, importijatele, kaebuses nimetatud importijate ühendustele ning asjaomase ekspordiriigi ametiasutustele.

Kõik isikud peaksid komisjoniga faksi teel viivitamata ja mitte hiljem kui punkti 6 alapunktis a sätestatud tähtaja jooksul ühendust võtma, et saada teada, kas neid on kaebuses nimetatud, ning vajaduse korral taotlema küsimustikku, sest punkti 6 alapunktis b sätestatud tähtaeg kehtib kõigile sellistele huvitatud isikutele.

b) Teabe kogumine ja huvitatud isikute ärakuulamine

Kõigil huvitatud isikutel palutakse teha teatavaks oma seisukohad, esitada muud kui küsimustikus nõutud teavet ja tõendusmaterjali. Kõnealune teave ja täiendavad tõendid peavad komisjoni laekuma punkti 6 alapunktis b sätestatud tähtaja jooksul.

Peale selle võib komisjon huvitatud isikud ära kuulata, kui nad esitavad taotluse, mis näitab, et neil on selleks konkreetsed põhjused. Taotlus tuleb esitada lõike 6 punktis c sätestatud tähtaja jooksul.

⁽¹⁾ EÜT L 56, 6.3.1996, lk 1, viimati muudetud nõukogu määrusega (EÜ) nr2117/2005 (ELT L 340, 23.12.2005, lk 17).

⁽²⁾ ELT L 340, 23.12.2005, lk 17.

5.2. Ühenduse huvide hindamise menetlus

Vastavalt algmääruse artiklile 21 ja juhul, kui väited dumpingu ja seeläbi tekitatud kahju kohta on põhjendatud, tehakse otsus, kas dumpinguvastaste meetmete vastuvõtmine ei ole vastuolus ühenduse huvidega. Seepärast võivad ühenduse tootmisharu, importijad, neid esindavad ühendused, kasutajate esindajad ja tarbijaid esindavad organisatsioonid punkti 6 alapunktis b sätestatud tähtaja jooksul endast teatada ja komisjonile teavet esitada, kui nad suudavad tõendada, et nende tegevusala ja vaatlusaluse toote vahel on objektiivne seos. Isikud, kes on toimunud kooskõlas eelmise lausega, võivad taotleda ärakuulamist, esitades punkti 6 alapunktis c sätestatud tähtaja jooksul konkreetsed põhjendused, miks nad tuleks ära kuulata. Artikli 21 kohaselt esitatud teavet võetakse arvesse üksnes siis, kui see esitatakse koos faktiliste tõenditega.

6. Tähtajad

a) Huvitatud isikutele küsimustiku taotlemiseks

Kõik huvitatud isikud peavad taotlema küsimustikku või muud taotluse vormi niipea kui võimalik, ent hiljemalt 15 päeva jooksul pärast käesoleva teadaande avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

b) Isikutele, kes teatavad endast, vastavad küsimustikule ja esitavad mis tahes muud teavet

Kõik huvitatud isikud, kes soovivad, et nende märkusi uurimise käigus arvesse võetaks, peavad endast komisjonile teatama ning esitama oma seisukohad ja küsimustiku vastused või mis tahes muu teabe 40 päeva jooksul pärast käesoleva teate avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*, kui ei ole sätestatud teisiti. Tähelepanu juhatakse asjaolule, et enamiku algmääruses sätestatud menetlusõiguste kasutamine sõltub sellest, kas isik on endast eespool nimetatud ajavahemiku jooksul teatanud.

c) Ärakuulamised

Kõik huvitatud isikud võivad sama 40päevase tähtaja jooksul taotleda komisjonilt ka ärakuulamist.

7. Kirjalikud märkused, küsimustiku vastused ja kirjavahetus

Kõik huvitatud isikute esildised ja taotlused tuleb esitada kirjalikult (mitte elektroonilisel kujul, kui ei ole sätestatud teisiti, ning need peavad sisaldama huvitatud isiku nime, aadressi, e-posti aadressi, telefoni- ja faksinumbrit).

Komisjoni postiaadress:

European Commission
Directorate General for Trade
Directorate B
Office: J-79 5/16
B-1049 Brussels
Faks (32-2) 295 65 05

8. Koostööst hoidumine

Kui mõni huvitatud isik ei võimalda juurdepääsu vajalikule teabele või ei esita vajalikku teavet ettenähtud tähtaja jooksul või takistab märkimisväärselt uurimist, võib vastavalt algmääruse artiklile 18 teha nii positiivsed kui ka negatiivsed esialgsed või lõplikud järeldused kättesaadavate faktide põhjal.

Kui selgub, et huvitatud isik on esitanud ebaõiget või eksitavat teavet, jäetakse selline teave arvesse võtmata ning võidakse toetuda kättesaadavatele faktidele. Kui huvitatud isik ei tee koostööd või teeb seda üksnes osaliselt ning kui järeldused põhinevad seetõttu kättesaadavatel faktidel vastavalt algmääruse artiklile 18, võib tulemus olla asjaomasele isikule ebasoodsam, kui see oleks olnud tema koostöö korral.

9. Uurimise ajakava

Uurimine viiakse vastavalt algmääruse artikli 6 lõikele 9 lõpule 15 kuu jooksul pärast käesoleva teatise avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*. Vastavalt algmääruse artikli 7 lõikele 1 võib ajutised meetmed kehtestada hiljemalt üheksa kuud pärast käesoleva teatise avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Euroopa Ühenduse asutamislepingu artiklite 87 ja 88 raames antava riigiabi lubamine

Juhud, mille suhtes komisjonil ei ole vastuväiteid

(EMPs kohaldatav tekst)

(2006/C 314/09)

Otsuse vastuvõtmise kuupäev	24.10.2006
Abi nr	N 254/06
Liikmesriik	Belgia
Nimetus	Minimumprijs voor groenestroomcertificaten van PV installaties
Õiguslik alus	Artikel 25ter, eerste alinea, van het decreet van 17 juli 2000 houdende de organisatie van de elektriciteitsmarkt en het decreet van 7 mei 2004. Article 25ter, paragraphe 1, du décret relatif à l'organisation du marché d'électricité du 17 juillet 2000 et décret du 7 mai 2004.
Meetme liik	Meede ei kujuta endast abi
Abi osatähtsus	Meede ei kujuta endast abi

Otsuse autentne tekst, millest on eemaldatud kogu konfidentsiaalne teave, on kättesaadav aadressil:

http://ec.europa.eu/community_law/state_aids/

Otsuse vastuvõtmise kuupäev	24.10.2006
Abi nr	N 623/06
Liikmesriik	Slovakkia
Nimetus	Individuálna pomoc na audiovizuálnu tvorbu v prospech spoločnosti ALEF Film & Media group s.r.o.
Õiguslik alus	a) Zákon č. 523/2004 Z. z. o rozpočtových pravidlách verejnej správy a o zmene a doplnení niektorých zákonov, b) Zákon č. 231/1999 Z. z. o štátnej pomoci v znení zákona č. 203/2004 – § 4 ods. 1, písm. d), c) Výnos MK SR – 12947/05-110/30493 o poskytovaní dotácií v pôsobnosti MK SR
Meetme liik	Individuaalne abi
Eesmärk	Kultuuri edendamise
Abi vorm	Otsene toetus
Eelarve	Kavandatud aastased kulutused: 7,5 mln SKK
Abi osatähtsus	23 %
Kestus	1. jaanuar 2006 — 31. detsember 2006
Majandusharud	Meedia
Abi andva asutuse nimi ja aadress	Ministerstvo kultúry SR Nám. SNP 33 SK-813 31 Bratislava

Otsuse autentne tekst, millest on eemaldatud kogu konfidentsiaalne teave, on kättesaadav aadressil:

http://ec.europa.eu/community_law/state_aids/

Otsuse vastuvõtmise kuupäev	24.10.2006
Abi nr	N 624/06
Liikmesriik	Slovakkia
Nimetus	Individuaalne abimeetme na audiovizuaalnu tvorbu v prospech spoločnosti SEN Film s.r.o.
Õiguslik alus	a) Zákon č. 523/2004 Z. z. o rozpočtových pravidlách verejnej správy a o zmene a doplnení niektorých zákonov, b) Zákon č. 231/1999 Z. z. o štátnej pomoci v znení zákona č. 203/2004 – § 4 ods. 1, písm. d), c) Výnos MK SR – 12947/05-110/30493 o poskytovaní dotácií v pôsobnosti MK SR
Meetme liik	Individuaalne abi
Eesmärk	Kultuuri edendamise
Abi vorm	Otsene toetus
Eelarve	Kavandatud aastased kulutused: 4 mln SKK
Abi osatähtsus	12 %
Kestus	1. jaanuar 2006 — 31. detsember 2006
Majandusharud	Meedia
Abi andva asutuse nimi ja aadress	Ministerstvo kultúry SR Nám. SNP 33 SK-813 31 Bratislava

Otsuse autentne tekst, millest on eemaldatud kogu konfidentsiaalne teave, on kättesaadav aadressil:
http://ec.europa.eu/community_law/state_aids/

EÜ asutamislepingu artikli 95 lõike 4 kohaselt esitatud teatis**Ühenduse ühtlustamismeetme sätetest kõrvale kalduvate riiklike õigusaktide säilitamise taotluse tagasivõtmine****(EMPs kohaldatav tekst)**

(2006/C 314/10)

1. Tšehhi Vabariik teavitas 5. detsembril 2005 oma taotlusest jätkata nende riiklike õigusaktide kohaldamist, mis käsitlevad kaadmiumi sisaldavate väetiste turuleviimist. Kõnealused õigusaktid kehtisid juba enne Tšehhi Vabariigi ühinemist Euroopa Liiduga ning kalduvad kõrvale määrusest (EÜ) 2003/2003 (väetiste kohta) ⁽¹⁾.
2. Riiklike õigusaktidega ⁽²⁾ keelatakse Tšehhi Vabariigi territooriumil turustada fosforväetiseid, mille kaadmiumisisaldus ületab 50 mg P₂O₅ kg kohta.
3. Tšehhi dekreediga 209/2005, mis on jõus alates 1. juunist 2005, peatatakse riikliku õigusakti kohaldamine EÜ märgisega väetiste suhtes ning sätestatakse kaadmiumisisalduse piirmäära kohaldamine üksnes riigis toodetud väetiste suhtes.
4. Asutamislepingu artikli 95 lõikes 4 on sätestatud, et kui pärast seda, kui nõukogu või komisjon on ühtlustamismeetme vastu võtnud, peab liikmesriik artiklis 30 märgitud oluliste vajaduste tõttu või seoses keskkonna või töökeskkonna kaitsega vajalikuks säilitada siseriiklikke õigusnorme, teavitab ta komisjoni kõnealustest õigusnormidest ja nende säilitamise põhjustest.
5. Vastavalt artikli 95 lõikele 6 kinnitab komisjon kõnealused siseriiklikud normid või lükkab need tagasi kuue kuu jooksul pärast teatamist, olles eelnevalt kindlaks teinud, kas need on või ei ole suvalise diskrimineerimise vahendid või liikmesriikidevahelise kaubanduse varjatud piirangud, ja kas need kujutavad või ei kujuta endast takistust siseturu toimimisele.
6. Pidades silmas asja keerukust ja tõendusmaterjali puudumist inimeste tervist ohustavate asjaolude kohta, leidis komisjon, et Tšehhi Vabariigi seisukoha hindamine tuleb edasi lükata ajani, mil komisjon on saanud tervise- ja keskkonnariskide teaduskomitee (SCHER) arvamuse, ning seetõttu pidas õigustatuks pikendada EÜ asutamislepingu artikli 95 lõike 6 esimeses lõigus osutatud ajavahemikku 6. detsembrini 2006.
7. 24. mail 2006 teavitas komisjon Tšehhi Vabariiki oma samal kuupäeval tehtud otsusest 2006/390/EÜ ⁽³⁾ pikendada artikli 95 lõike 6 esimeses lõigus osutatud ajavahemikku, mille jooksul peab komisjon riiklikud õigusnormid heaks kiitma või tagasi lükkama, veel kuni 6. detsembrini 2006.
8. Tervise- ja keskkonnariskide teaduskomitee esitas oma arvamuse Tšehhi riskianalüüsi kohta 19. septembril 2006. ⁽⁴⁾.
9. 17. novembri 2006. aasta kirjaga teavitasid Tšehhi ametiasutused komisjoni oma praeguse väetiste kaadmiumisisalduse piirmääraga seotud eranditaotluse tagasivõtmisest. Vastavalt nimetatud kirjale kavatsevad Tšehhi ametiasutused esitada uue taotluse niipea, kui Tšehhi riskianalüüsi käigus saadud andmeid on täpsustatud tervise- ja keskkonnariskide teaduskomitee arvamust arvesse võttes.
10. Tšehhi taotluse tagasivõtmise tõttu ei pea komisjon enam vastu võtma otsust riiklike meetmete heakskiitmise või tagasilükkamise kohta.
11. Komisjon hindab eraldi iga teatist, mille ta võib Tšehhi Vabariigilt saada EÜ asutamislepingu artikli 95 lõike 4 alusel seoses väetiste kaadmiumisisalduse piirmääraga.

⁽¹⁾ ELT L 304, 21.11.2003, lk 1.

⁽²⁾ Dekreet nr474/2000 väetistele esitatavate nõuete kindlaksmääramise kohta.

⁽³⁾ ELT L 150, 3.6.2006, lk 17.

⁽⁴⁾ http://ec.europa.eu/health/ph_risk/committees/04_scher/scher_opinions_en.htm

EUROOPA MAJANDUSPIIRKOND

EFTA järelevalveamet

Euroopa Liidu Teatajas avaldatav kokkuvõtlik teave

(2006/C 314/11)

Abi nr	Juhtum nr 60540
EFTA riik	Liechtenstein
Abikava nimetus	Meedia toetamise seadus (Medienförderungsgesetz)
Õiguslik alus	Media Support Act, Government proposal to the Liechtenstein Landtag No 36/2006
Kavas ettenähtud aastased kulud	1,5 miljonit CHF (umbes 966 000 EUR) Kogusumma viie aasta peale: 7,5 miljonit CHF (umbes 4 829 000 EUR)
Kestus	Jõustumine: 1. jaanuar 2007 Meedia toetamise seadus on oma kestuselt tähtajatu. Vabastust taotletakse viieks aastaks, st kuni 31.12.2011. Seejärel teavitatakse järelevalveametit kavast uuesti.
Abi osatähtsuse ülemmäär abikavas	30 % nende töötajate standardiseeritud palgakuludest, kes tegelevad teabevahendi jaoks ajakirjandusliku ja toimetusliku sisu loomisega meedia toetamise seaduse 4. jao tähenduses. 25 % teabevahendi tegelikult kantud levituskuludest meedia toetamise seaduse 4. jao alajaotise tähenduses. 40 % nende töötajate koolitus- ja õppimiskuludest, kes tegelevad teabevahendi jaoks ajakirjandusliku ja toimetusliku sisu loomisega meedia toetamise seaduse 4. jao tähenduses.
Majandusharud	Meediaettevõtjad
Abi andva ametiasutuse nimi ja aadress	Media Commission Regierungsgebäude FL — 9490 Vaduz Principality of Liechtenstein

Suunised järelevalve- ja kohtulepingu 4. protokolli II peatüki artikli 23 lõike 2 punkti a kohaselt määratavate trahvide arvutamise meetodi kohta

(2006/C 314/12)

A. Käesolev teatis on avaldatud vastavalt Euroopa Majanduspiirkonna lepingu (edaspidi "EMP leping") ning EFTA riikide vahelise järelevalveameti ja kohtu asutamist käsitleva lepingu (edaspidi "järelevalve- ja kohtuleping") sätete alusel.

B. Euroopa Komisjon (edaspidi "komisjon") on avaldanud teatise "Suunised määruse 1/2003 artikli 23 lõike 3 punkti a kohaselt määratavate trahvide arvutamise kohta" ⁽¹⁾. Kõnealuses õigusaktis sätestatakse põhimõtted, mida komisjon järgib ELi konkurentsieeskirjade rikkumiste suhtes kohaldatavate trahvide arvutamisel. ⁽²⁾

C. EFTA järelevalveamet leiab, et eespool nimetatud õigusakt on EMPs kohaldatav. Võrdsete konkurentsi tingimuste säilitamiseks ja EMP konkurentsieeskirjade ühtse kohaldamise tagamiseks kogu Euroopa Majanduspiirkonnas võttis järelevalveamet vastu käesoleva teatise talle järelevalve- ja kohtulepingu artikli 5 lõike 2 punktiga b antud volituste alusel. Amet kavatseb asjaomaste EMP eeskirjade kohaldamisel konkreetsetel juhtumitel järgida käesolevas teatises sätestatud põhimõtteid ja eeskirju.

SISSEJUHATUS

1. Vastavalt järelevalve- ja kohtulepingu 4. protokolli II peatüki artikli 23 lõike 2 punktile a (edaspidi "II peatükk") ⁽³⁾ võib EFTA järelevalveamet oma otsusega määrata trahve ettevõtjatele või ettevõtjate ühendustele juhtudel, mil nad rikuvad tahtlikult või ettevaatamatuse tõttu EMP lepingu artiklit 53 või 54.

2. EFTA järelevalveametil on trahvide määramise õiguse kasutamisel II peatükis määratletud piirides ulatuslik kaalutusõigus ⁽⁴⁾. Esiteks peab amet võtma arvesse nii rikkumise raskust kui ka kestust. Teiseks ei tohi määratav trahv ületada II peatüki artikli 23 lõike 2 teises ja kolmandas lõigus osutatud piirmäära.

3. Selleks, et tagada oma otsuste läbipaistvus ja erapooletus, avaldas EFTA järelevalveamet 16. jaanuaril 2003 suunised määratavate trahvide arvutamise meetodi kohta ⁽⁵⁾, mis vastavad komisjoni 1998. aasta suunistele määratavate trahvide arvutamise meetodi kohta ⁽⁶⁾. Kõnealuste teatistega ettenähtud suuniste praktilisel rakendamisel leiab EFTA järelevalveamet olevat asjakohase oma trahve käsitlevaid eeskirju veelgi täiustada ja täpsustada.

4. EFTA järelevalveasutuse õigus määrata oma otsusega ettevõtjatele ja ettevõtjate ühendustele trahve, kui need tahtlikult või ettevaatamatuse tõttu rikuvad EMP lepingu artiklit 53 või 54, on üks vahendeist, mis on EFTA järelevalveametile antud selleks, et võimaldada tal EMP lepinguga pandud järelevalveülesannet ⁽⁷⁾. See

⁽¹⁾ ELT C 210, 1.9.2006, lk 2.

⁽²⁾ EMP lepingu artikli 53 ja 54 kohaldamisalasse jäävate üksikjuhtumite käsitlemise pädevus on jagatud EFTA järelevalveameti ja komisjoni vahel vastavalt EMP lepingu artiklis 56 sätestatud eeskirjadele. Iga konkreetset juhtumit võib käsitleda korraga ainult üks järelevalveasutus.

⁽³⁾ Alates sellest, kui 24. septembri 2004. aasta leping EFTA riikide vahelise järelevalveameti ja kohtu asutamist käsitleva lepingu 4. protokolli muutmise kohta 20. mail 2005. aastal jõustus, kajastab järelevalve- ja kohtulepingu protokolli nr 4 II peatükk suurel määral EFTA sambas nõukogu 16. detsembri 2002. aasta määrust (EÜ) nr 1 asutamislepingu artiklites 81 ja 82 sätestatud konkurentsieeskirjade rakendamise kohta (EÜT L 1, 4.1.2003, lk 1).

⁽⁴⁾ Sellega seoses vt näiteks kohtuasi C-189/02 P, C-202/02 P, C-205/02 P kuni C-208/02 P ja C-213/02 P: *Dansk Ryrindustri A/S jt v. komisjon*, 2005, EKL I-5425, punkt 172.

⁽⁵⁾ EFTA järelevalveameti suunised määratavate trahvide arvutamise meetodi kohta ELT C 10, 16.1.2003, lk 16 ja ELT EMP lisas nr 3, 16.1.2003, lk 6.

⁽⁶⁾ "Suunised määruse nr 17 artikli 15 lõike 2 ja ESTÜ asutamislepingu artikli 65 lõike 5 kohaselt määratavate trahvide arvutamise meetodi kohta" (EÜT C 9, 14.1.1998, lk 3).

⁽⁷⁾ EFTA järelevalveamet jagab kõnealust ülesannet komisjoniga vastavalt EMP lepingu artiklile 55 ning kooskõlas EMP lepingu artikliga 56 kehtestatud konkurentsieeskirjadega, vt eespool joonealune märkus 2.

ülesanne hõlmab nii kohustust uurida ja karistada üksikuid rikkumisi kui ka kohustust juurutada üldist poliitikat EMP lepingus sätestatud põhimõtete kohaldamiseks konkurentsioiguses ning suunata vastavalt ettevõtjate käitumist⁽¹⁾. Selleks peab Amet tagama oma meetmete hoiatava mõju⁽²⁾. Kui Amet tuvastab EMP lepingu artikli 53 või 54 rikkumise, võib osutada vajalikuks määrata õigusnormide rikkujatele trahvi. Trahvi suurus tuleks määrata nii, et sellel oleks piisavalt hoiatav mõju, mille eesmärk ei oleks pelgalt karistada asjaomaseid ettevõtjaid (hoiatav mõju konkreetse juhtumi korral), vaid hoida ära teiste ettevõtjate soov alustada EMP lepingu artiklitega 53 ja 54 vastuolus olevat tegevust või sellist tegevust jätkata (üldine hoiatav mõju).

5. Selle eesmärgi saavutamiseks peaks EFTA järelevalveamet trahvide määramisel aluseks võtma rikkumisega seotud kaupade või teenuste müügiväärtuse. Trahvisumma kindlaksmääramisel peaks oluliseks teguriks pidama ka rikkumise kestust. Kestus mõjutab vältimatult rikkumise võimalikke tagajärgi turul. Seega peetakse oluliseks, et trahvisumma kajastaks ka seda, kui mitu aastat ettevõtja rikkumises osales.

6. Rikkumisega seotud kaupade ja teenuste müügiväärtuse sidumisel rikkumise kestusega saadakse adekvaatne asendusväärtus, mis kajastab üheaegselt rikkumise majanduslikku tähtsust ja iga rikkumises osalenud ettevõtja osakaalu. Nendest teguritest lähtumine annab täpse ülevaate trahvi suurusjärgust ning seda ei tuleks käsitleda automaatse aritmeetilise arvutusmeetodi osana.

7. Samuti peetakse asjakohaseks lisada trahvile rikkumise kestusest sõltumatu summa, mille eesmärk on hoida ära ettevõtjate soov ebaseaduslikku tegevust alustada.

8. Alljärgnevalt tuuakse välja põhimõtted, millest EFTA järelevalveamet lähtub II peatüki artikli 23 lõike 2 punkti a kohaselt trahvide määramisel.

TRAHVI ARVUTAMISE MEETOD

1. Ilma et see piiraks punkti 37 kohaldamist, kasutab EFTA järelevalveamet ettevõtjatele või ettevõtjate ühendusele trahvi määramisel järgmist kahest etapist koosnevat meetodit.

2. Kõigepealt määrab EFTA järelevalveamet igale ettevõtjale või ettevõtjate ühendusele trahvi põhisumma (vt 1. osa allpool).

3. Seejärel võib ta seda põhisummat suurendada või vähendada (vt 2. osa allpool).

1. Trahvi põhisumma

4. Põhisumma määratakse kindlaks asjaomaste kaupade või teenuste müügiväärtuse põhjal järgmise meetodiga.

A. Müügiväärtuse määramine

5. Trahvi põhisumma kindlaksmääramisel võtab EFTA järelevalveamet aluseks nende kaupade või teenuste väärtuse, millega rikkumine on otseselt või kaudselt⁽³⁾ EMP asjaomasel territooriumil seotud. Üldiselt vaatleb EFTA järelevalveamet ettevõtja müüki viimasel rikkumises osalemise täisaastal (edaspidi "müügiväärtus").

6. Kui ettevõtjate ühenduse sooritatud rikkumine on seotud selle liikmete tegevusega, arvestatakse müügiväärtuseks tavaliselt kõikide liikmete individuaalsete müügiväärtuste summa.

7. Ettevõtja kaupade või teenuste müügiväärtuse kindlaksmääramisel kasutab EFTA järelevalveamet kõige täpsemaid olemasolevaid andmeid kõnealuse ettevõtja kohta.

⁽¹⁾ Selles suhtes vt näiteks eespool nimetatud otsust kohtuasjas *Dansk Ryrindustri A/S jt v. komisjon*, punkt 170.

⁽²⁾ Vt liidetud kohtuasjad 100/80–103/80: *Musique Diffusion française ja teised v komisjon* [1983], EKL 1825, punkt 106.

⁽³⁾ Näiteks konkreetse toote horisontaalse hinna kindlaksmääramise korral, kui selle toote hind võetakse madalama või kõrgema kvaliteediga toodete hinna aluseks.

8. Kui ettevõtja esitatud andmed on puudulikud või need ei ole usaldusväärsed, võib EFTA järelevalveamet selle ettevõtja kaupade või teenuste müügiväärtuse kindlaks määrata osaliste andmete ja/või mis tahes muu teabe põhjal, mida ta peab oluliseks või asjakohaseks.

9. Müügiväärtus määratakse kindlaks enne käibemaksu ja muude müügiga otseselt seotud maksude kohaldamist.

10. Kui rikkumine hõlmab laiemat territooriumi kui Euroopa Majanduspiirkond ("EMP") (näiteks ülemaailmsete kartellide korral), ei pruugi ettevõtjate asjaomaste kaupade või teenuste müüginumbrid EMPs kajastada adekvaatselt iga ettevõtja osakaalu rikkumises. See võib ette tulla eeskätt ülemaailmsete turu jagamise kokkulepete korral.

Sellises olukorras võib EFTA järelevalveamet selleks, et üheaegselt oleks näha nii rikkumises osalevate ettevõtjate poolt EMPs teostatud asjaomaste müükide summa ja iga ettevõtja osakaal rikkumises, välja arvutada rikkumise raames asjaomasel territooriumil (laiem kui EMP) müüdnud kaupade või osutatud teenuste koguväärtuse, teha kindlaks iga rikkumises osaleva ettevõtja müügiosa ning kohaldada nimetatud müügiosa asjaomaste ettevõtjate poolt EMPs teostatud müükide summa suhtes. Tulemust arvestatakse müügiväärtusena trahvi põhisumma kindlaksmääramisel.

B. Trahvi põhisumma kindlaksmääramine

11. Trahvi põhisumma arvutatakse osakaaluna müügiväärtusest. Osakaal saadakse rikkumise raskusastme korrutamisel aastate hulgaga, mil rikkumine aset leidis.

12. Raskust hinnatakse iga üksikjuhtumi ja iga rikkumise liigi puhul eraldi, võttes arvesse kõiki olulisi asjaolusid.

13. Üldiselt määratakse osakaal maksimaalselt 30 % müügiväärtusest.

14. Otsustamaks, kas konkreetse juhtumi puhul kasutatav osakaal müügiväärtusest peaks olema astmes-tiku kõrgemal või madalamal tasemel, võtab EFTA järelevalveamet arvesse teatava hulga tegureid, nagu rikkumise laad, kõikide rikkumises osalevate ettevõtjate turuosa kokku, rikkumise geograafiline ulatus ja asja-olu, kas rikkumine ka toime pandi.

15. Hindade määramise, turu jagamise ja tootmise piiramise horisontaalkokkulepped⁽¹⁾, mis on üldjuhul salajased, on juba oma olemuselt kõige tõsisemad konkurentsipiirangud. Konkurentsipoliitika seisukohast karistatakse selle eest karmilt. Seepärast on nimetatud rikkumiste puhul kasutatav osakaal üldjuhul astmes-tiku kõrgemal tasemel.

16. Võtmaks täielikult arvesse iga ettevõtja osalemise kestust rikkumises, korrutatakse müügiväärtuse põhjal määratud summa (vt punkte 20–23 eespool) aastate hulgaga, mil rikkumises osaleti. Vähem kui kuus kuud kestnud rikkumine loetakse pooleaastaseks rikkumiseks; rohkem kui kuus kuud, kuid vähem kui aasta kestnud rikkumine loetakse aastaseks rikkumiseks.

17. Olenemata ettevõtja osalemise kestusest rikkumises, lisab EFTA järelevalveamet põhisummale summa, mis moodustab 15–25 % eespool toodud A osas kirjeldatud müügiväärtusest, eesmärgiga hoida ära ettevõt-jate igasugust soovi osaleda hindade määramise, turu jagamise ja tootmise piiramise horisontaalkokkulepetes. Amet võib sellist lisasummat rakendada ka muude rikkumiste suhtes. Otsustamaks, milline peaks olema konkreetse juhtumi puhul kasutatav osakaal müügiväärtusest, võtab EFTA järelevalveamet arvesse teatava hulga tegureid, eeskätt neid, millele on osutatud punktis 22.

⁽¹⁾ Kaasa arvatud ettevõtjate vahelised kokkulepped, kooskõlastatud tegevus ja ettevõtjate ühenduste otsused EMP lepingu artikli 53 tähenduses.

18. Kui rikkumises osalevate ettevõtjate asjaomaste kaupade ja teenuste müügi väärtus on samasugune, kuid mitte identne, võib EFTA järelevalveamet määrata kõikidele identse põhisumma. Lisaks sellele kasutab Amet põhisumma kindlaksmääramisel ümardatud arvandmeid.

2. PÕHISUMMA KOHANDAMINE

19. Trahvi määramisel võib EFTA järelevalveamet võtta arvesse asjaolusid, millest tulenevalt eespool toodud 1. osas kirjeldatud põhisummat suurendatakse või vähendatakse. Seda tehakse üldhinnangu põhjal, milles on arvestatud kõikide oluliste asjaoludega.

A Raskendavad asjaolud

20. Trahvi põhisummat võidakse suurendada, kui EFTA järelevalveamet leiab järgmisi raskendavaid asjaolusid:

- kui ettevõtja jätkab samasugust või analoogset rikkumist või paneb toime uue rikkumise pärast seda, kui Amet või riigi pädev konkurentsiasutus on avastanud artikli 53 või 54 rikkumise kõnealuse ettevõtja poolt; Iga sellise tuvastatud rikkumise korral suurendatakse põhisummat kuni 100 %;
- keeldutakse koostööst või takistatakse Ameti uurimise läbiviimist;
- ettevõtja oli rikkumise eestvedaja või algataja; EFTA järelevalveamet pöörab erilist tähelepanu ka teiste ettevõtjate mõjutamiseks võetud sammudele, mille eesmärk oli sundida neid rikkumises osalema, ja/või võetud survemeetmetele, mille eesmärk oli sundida teisi ettevõtjaid rikkumisega seotud tegevusele.

B Kergendavad asjaolud

21. Trahvi põhisummat võidakse vähendada, kui EFTA järelevalveamet leiab järgmisi kergendavaid asjaolusid:

- asjaomane ettevõtja esitab tõendid selle kohta, et lõpetas rikkumise kohe pärast Ameti sekkumist: See ei kehti salastatud kokkulepete või tegevuse kohta (eeskätt kartellide puhul);
- asjaomane ettevõtja esitab tõendid selle kohta, et rikkumine on toime pandud ettevaatamatuse tõttu;
- asjaomane ettevõtja esitab tõendid selle kohta, et tema osalemine rikkumises on sisuliselt tühine ning tõestab, et ajal, mil ta oli rikkumist kujutavate kokkulepete osaline, ta tegelikult kokkuleppeid ei täitnud, käitudes turul konkurentsi soodustavalt: Asjaolu, et ettevõtja osales rikkumises lühemat aega kui teised, ei peeta kergendavaks asjaoluks, kuna seda arvestatakse juba põhisummas;
- asjaomane ettevõtja teeb Ametiga tõhusat koostööd valdkondades, mis jäävad välja leebema kohtlemise teatise kohaldamisalast ja ettevõtja juriidilisest koostöökohustusest;
- konkurentsivastane tegevus oli lubatud või seda õhutati avaliku sektori poolt või õigusaktidega (¹).

C Trahvi suurendamine hoiatava mõju saavutamiseks

22. EFTA järelevalveamet pöörab erilist tähelepanu sellele, et oleks tagatud trahvide piisavalt hoiatav mõju. Seepärast võib ta suurendada nendele ettevõtjatele määratavat trahvi, kellel on lisaks rikkumisega seotud kaupade ja teenuste müügile ka erakordselt suur käive.

(¹) See ei mõjuta meetmeid, mida võidakse võtta asjaomase EFTA riigi vastu.

23. EFTA järelevalveamet arvestab ka vajadusega suurendada trahvi nii, et see oleks suurem kui rikkumise tulemusena saadud ebaseaduslik tulu, kui seda on võimalik kindlaks teha.

D Lubatud ülemmäär

24. Vastavalt II peatüki artikli 23 lõikele 2 ei ületa ühegi rikkumises osalenud ettevõtja ja ettevõtjate ühenduse suhtes kohaldatav trahv 10 % selle eelneva majandusaasta kogukäibest.

25. Kui ettevõtjate ühenduse rikkumine on seotud selle liikmete tegevusega, ei ületa trahv 10 % nende liikmete kogukäivete summast, kes tegutsevad turul, mida ettevõtjate ühenduse rikkumine mõjutab.

E Leebema kohtlemise teatis

26. EFTA järelevalveamet kohaldab leebema kohtlemise eeskirju kooskõlas kohaldatavas teatises sätestatud tingimustega.

F Maksevõime

27. Teatavas sotsiaalses ja majanduslikus kontekstis võib EFTA järelevalveamet erandkorras taotluse esitamisel võtta arvesse ettevõtja maksevõimetust. Sel puhul ei vähendata trahvi mingil juhul pelgalt ebasoodsa või kahjumliku finantsolukorra tõttu. Vähendamine saab toimuda üksnes kindlate tõendite alusel, mille kohaselt seaks käesolevates suunistes sätestatud tingimustel trahvi määramine pöördumatult ohtu asjaomase ettevõtja majandusliku elujõulisuse ning tema varad kaotaks igasuguse väärtuse.

LÖPPMÄRKUSED

28. Teatavatel juhtudel võib EFTA järelevalveamet määrata sümboolse trahvi. Sellise trahvi määramist tuleks põhjendada otsuses.

29. Kuigi käesolevates suunistes kirjeldatakse trahvide määramise üldmeetodit, võib konkreetse juhtumi eripäradest või teataval tasemel hoiatava mõju tagamisest tingituna olla õigustatud nimetatud meetodist või punktis 21 sätestatud piiridest loobumine.

30. Kõnealuseid suuniseid kohaldatakse kõikidel juhtudel, mil vastuväiteavaldus on esitatud pärast nende avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas* ja EMP lisas, vaatamata sellele, kas trahv määratakse vastavalt järelevalve- ja kohtulepingu 4. protokollis II peatüki artikli 23 lõikele 2 või enne seda kehtinud II peatüki artikli 15 lõikele 2. ⁽¹⁾

⁽¹⁾ Järelevalve- ja kohtulepingu 4. protokollis II peatüki tekst (mis vastab 6. veebruari 1962. aasta määrusele 17/62: See on esimene asutamislepingu artiklite 85 ja 86 [praegu 81 ja 82] rakendusmäärus (EÜT 13, 21.2.1962, lk 204), mis asendati 20. mail 2005, vt. eespool joonealune märkus.

Kutse märkuste esitamiseks vastavalt järelevalve- ja kohtulepingu protokollile nr 3 I osa artikli 1 lõikele 2 Islandi eluasemerahastamisfondi (HFF) kohta

(2006/C 314/13)

21. juuni 2006. aasta otsusega 185/05/COL, mis on esitatud käesolevale kokkuvõttele järgnevatel lehekülgedel autentses keeles, algatas EFTA järelevalveamet menetluse kooskõlas EFTA riikide lepingu protokollile nr 3 I osa artikli 1 lõikega 2, mis käsitleb järelevalveameti ja kohtu asutamist (edaspidi "järelevalve- ja kohtuleping"). Otsuse koopia on saadetud Islandi valitsusele.

Käesolevaga palub EFTA järelevalveamet EFTA riikidel, EL liikmesriikidel ja huvitatud isikutel saata märkused kõnealuse meetme kohta ühe kuu jooksul alates käesoleva teatise avaldamisest aadressil:

EFTA Surveillance Authority
Rue Belliard, 35
B-1040 Brussels

Märkused edastatakse Islandi valitsusele. Märkusi esitavad huvitatud isikud võivad kirjalikult taotleda neid käsitlevate andmete konfidentsiaalsust, täpsustades taotluse põhjused.

KOKKUVÕTE

TAUST

11. augustil 2004 võttis EFTA järelevalveamet vastu otsuse 213/04/COL⁽¹⁾. Nimetatud otsuses kuulutas järelevalveamet kooskõlas EMP lepingu artikli 59 lõikega 2 Islandi eluasemerahastamisfondi (HFF) riigiabi eeskirjadega kokkusobivaks.

HFF on täielikult Islandi riigi omandis olev asutus, mis annab Islandi elanikele hüpoteegiga tagatud eluaseme-laenu. Järelevalveamet leidis, et oma laenusüsteemi rahastades ja käigus hoides sai HFF Islandi riigilt riigiabi EMP lepingu artikli 61 lõike 1 tähenduses. Lisaks leidis järelevalveamet, et 1999. aastal loodud HFF-süsteem kujutas endast "uut abi", mis menetluslikel põhjustel oli ebaseaduslik ja millest oleks enne selle rakendamist tulnud järelevalveameti heakskiidu saamiseks teavitada vastavalt järelevalve- ja kohtulepingu protokollile nr 3 I osa artikli 1 lõikele 3.

Sellest hoolimata jõudis järelevalveamet järeldusele, et HFF osutatud teenuse võis EMP lepingu artikli 59 lõike 2 tähenduses liigitada "üldist majandushuvi pakkuvaks". Lõppjäreldus tugines eeldusele, et HFF oli kohustatud pakkuma eluasemerahastust mõistlike tingimustel ja võrdsetel alustel kogu Islandi territooriumil, sõltumata üksikute tehingute kasumlikkusest. Järelevalveameti arvates osutas HFF teenus, mida Islandi eraturul ei pakutud. Seetõttu otsustas järelevalveamet HFF süsteemi pärast esialgset uurimist heaks kiita, algatamata nõ ametlikku uurimismenetlust, mis on sätestatud järelevalve- ja kohtulepingu protokollile nr 3 I osa artikli 1 lõikes 2.

Islandi pankurite ja väärtpaberivahendajate ühenduse taotlusel arutati otsust EFTA kohtus. Muuhulgas põhines tühistamist taotleva hagi väitel, et HFF ei osutanud üldist majandushuvi pakkuvat teenust, sest erapangad pakkusid eluaseme-laenu võrreldavatel tingimustel. Seetõttu ei hõlma EMP lepingu artikli 59 lõikes 2 sätestatud erand HFF-i. Lisaks väideti, et kuna ilmnis raskusi HFF kuulutamisel kokkusobivaks EMP lepingu artikli 59 lõikega 2, oleks järelevalveamet pidanud algatama ametliku uurimismenetluse.

⁽¹⁾ Otsust käsitlev teabeleht on avaldatud ELT 2005 C 112, lk 8. Teabelehel viidatakse EFTA järelevalveameti veebisaidile, kus on kättesaadav ka otsuse täistekst: www.eftasurv.int/fieldofwork/fieldstateaid/stateaidregistry/

EFTA KOHTU 7. APRILLI 2006. AASTA OTSUS JUHTUMIS E-9/04

EFTA kohus võttis kaebuse menetlusse ⁽¹⁾. EFTA kohtu seisukoht on, et kõnealune riigiabiprogramm oli tekitanud "kahtlusi ... seoses oma kokkusobivusega EMP lepingu toimimisega" ning esialgne uurimine neid kahtlusi ei hajutanud. Seega oleks järelevalveamet olnud enne otsuse tegemist olnud kohustatud algatama ametliku uurimismenetluse vastavalt järelevalve- ja kohtulepingu protokoll nr 3 I osa artikli 1 lõikele 2. Seda ei tehtud ja seetõttu tühistas EFTA kohus järelevalveameti otsuse.

Seoses EMP lepingu artikli 59 lõike 2 kohaldamisega leidis kohus, et teenust, mille eesmärk on sarnane HFF laenuprogrammidele, võib liigitada üldist majandushuvi pakkuvaks riigiabi andmist õigustavaks teenuseks. Kuid programmi teatavad erijooned tekitasid kahtlusi seoses selle kokkusobivusega EMP lepingu toimimisega. Laenuprogramm ei olnud piiratud ainult selliste ehitiste ehitamise või ostuga, mis vastasid konkreetsetele suuruse või hinnaga seotud tingimustele. Samuti ei piirdunud laenuprogramm laenajate abistamisega nende isiklike ehitiste rahastamisel. Lisaks tõi EFTA kohus esile ka raskused asjaomase tooteturu määramisel, et hinnata, kas laenuprogramm mõjutaks kaubanduse arengut EMP lepingupoolte huvide vastaselt EMP lepingu artikli 59 lõike 2 tähenduses.

OTSUSE TAGAJÄRJED

Käesoleva menetluse algatamise otsuse eesmärk on järgida EFTA kohtu otsust ja kutsuda asjast huvitatud osapooli esitama oma märkusi, et teha selgeks, kas HFF poolt osutatud teenused on kokkusobivad EMP lepingu artikli 59 lõikes 2 sätestatud tingimustega.

EFTA SURVEILLANCE AUTHORITY DECISION**No 185/06/COL****of 21 June 2006****to initiate the formal investigation procedure provided for in Article 1(2) in Part I of Protocol 3 to the Surveillance and Court Agreement with regard to the Icelandic Housing Financing Fund****(Iceland)**

THE EFTA SURVEILLANCE AUTHORITY,

HAVING REGARD TO the Agreement on the European Economic Area ⁽¹⁾, in particular to Articles 59, 61 to 63 and Protocol 26 thereof,HAVING REGARD TO the Agreement between the EFTA States on the Establishment of a Surveillance Authority and a Court of Justice ⁽²⁾, in particular to Article 24 and Protocol 3 thereof,HAVING REGARD TO the EFTA Surveillance Authority's Decision No 213/04/COL of 11 August 2004 concerning the Icelandic Housing Financing Fund and an increase of lending by that fund up to 90 % of the purchase price of housing ⁽³⁾,HAVING REGARD TO the judgment of the EFTA Court dated 7 April 2006 in Case E-9/04 concerning an application for annulment of Decision No 213/04/COL regarding the Icelandic Housing Financing Fund ⁽⁴⁾,

⁽¹⁾ 7. aprilli 2006. aasta otsus juhtumis E-9/04: *Islandi pankurite ja väärtpapierivahendajate ühenduse v. EFTA järelevalveamet* [2006] EFTA kohtu otsus (ei ole veel avaldatud). Otsus on kättesaadav EFTA kohtu veebisaidil: www.eftacourt.lu

⁽²⁾ Hereinafter referred to as 'the EEA Agreement'.

⁽³⁾ Hereinafter referred to as 'the Surveillance and Court Agreement'.

⁽⁴⁾ The cartouche of this Decision is published in OJ 2005 C 112, page 8. The cartouche makes reference to the EFTA Surveillance Authority's website, where the non-confidential full text of the Decision is available: www.eftasurv.int/fieldofwork/fieldstateaid/stateaidregistry/

⁽⁵⁾ Judgment of 7 April 2006, Case E-9/04 *The Bankers' and Securities' Dealers Association of Iceland v EFTA Surveillance Authority* [2006] EFTA Court Report (not yet reported). The judgment is available at the EFTA Court's website: www.eftacourt.lu

HAVING REGARD TO the Authority's Guidelines ⁽¹⁾ on the application and interpretation of Articles 61 and 62 of the EEA Agreement, and in particular Chapter 18C on 'State aid in the form of public service compensation',

WHEREAS:

I. FACTS

1. Introduction

On 11 August 2004, the EFTA Surveillance Authority (hereinafter referred to as 'the Authority') adopted Decision No 213/04/COL. In this Decision the Authority declared, according to Article 59(2) of the EEA Agreement, the Icelandic Housing Financing Fund (*Íbúðalánasjóður*) to be compatible with the State aid rules.

The Icelandic Housing Financing Fund (hereinafter referred to as 'the HFF' or 'the HFF system'), an institution wholly owned by the Icelandic State, provides mortgage-secured housing loans to residents in Iceland. The Authority found that in funding and operating its loan system, the HFF received State aid from the Icelandic State within the meaning of Article 61(1) of the EEA Agreement. Furthermore, the Authority found that the HFF system, established in 1999, constituted 'new aid', unlawful on procedural grounds, which should have been notified to and approved by the Authority pursuant to Article 1(3) in Part I of Protocol 3 to the Surveillance and Court Agreement, prior to putting it into effect.

Nevertheless, the Authority concluded that the service provided for by the HFF could be qualified as a 'service of general economic interest', in the meaning of Article 59(2) of the EEA Agreement. This conclusion was based on the premise that the HFF was obliged to provide house financing at affordable rates and on equal conditions throughout the entire Icelandic territory, irrespective of the profitability of individual operations. In the Authority's view, the HFF offered a service which was not available on the private market in Iceland. Therefore, the Authority decided to approve the HFF system, by means of a preliminary examination, without opening the so-called formal investigation procedure provided for in Article 1(2) in Part I of Protocol 3 to the Surveillance and Court Agreement.

This Decision was challenged before the EFTA Court by an application of the Bankers' and Securities' Dealers Association of Iceland. The annulment action was, *inter alia*, based on the plea that the HFF did not provide a service of general economic interest, since the private banks offered house financing at comparable conditions. The HFF could therefore not profit from the derogation in Article 59(2) of the EEA Agreement. It was further argued that because of the difficulty to declare the HFF compatible with Article 59(2) of the EEA Agreement, the Authority should have opened the formal investigation procedure.

The EFTA Court sustained the application. In the opinion of the EFTA Court, the State aid scheme in question had raised 'doubts ... as to the compatibility with the functioning of the EEA Agreement', doubts which had not been overcome by means of the preliminary examination. Hence, the Authority was under an obligation to initiate a formal investigation procedure as provided for under Article 1(2) in Part I of Protocol 3 to the Surveillance and Court Agreement, before making a decision. This was not done and, for that reason, the EFTA Court annulled the Authority's Decision.

With regard to the application of Article 59(2) of the EEA Agreement, the Court found that a service with the objectives of the HFF's loan scheme may qualify as a service of general economic interest justifying State aid. However, certain specific features of the scheme gave rise to doubts as to the compatibility with the functioning of the EEA Agreement. The loan scheme was not limited to providing loans for the construction or purchase of dwellings that fulfilled any particular criteria as to size or value. Neither was the lending scheme limited to assisting the borrowers in financing their own dwellings. The EFTA Court also found that there were doubts as to the identification of the relevant product market for the assessment of whether the lending scheme would affect the development of trade contrary to the interest of the Contracting Parties to the EEA Agreement, in the meaning of Article 59(2) of the EEA Agreement.

The purpose of this opening Decision is to follow the EFTA Court's judgment and to call upon the parties concerned to submit their comments, in order to clarify whether the services provided by the HFF comply with the conditions laid down in Article 59(2) of the EEA Agreement.

⁽¹⁾ Procedural and Substantive Rules in the Field of State Aid (hereinafter referred to as the 'State Aid Guidelines'), adopted and issued by the Authority on 19 January 1994, published in OJ 1994 L 231. The State Aid Guidelines are available on the Authority's website: www.eftasurv.int

2. The administrative procedure and developments leading up to the EFTA Court's judgment of 7 April 2006

By letter of 20 November 2003 from the Icelandic Mission to the EU, forwarding a letter from the Icelandic Ministry of Finance dated the same date, both received and registered by the Authority on 25 November 2003 (Doc No: 03-8227 A, now Event No: 255584), the Icelandic Government notified, pursuant to Article 1(3) in Part I of Protocol 3 to the Surveillance and Court Agreement, an increase of lending by the HFF up to 90 % of the purchase price of housing.

According to Article 5(1) in Part II of Protocol 3 to the Surveillance and Court Agreement, the Competition and State Aid Directorate sent a letter dated 23 January 2004 (Event No: 184357), requesting additional information from the Icelandic Government. By letter of 11 March 2004 from the Icelandic mission to the EU, forwarding a letter from the Icelandic Ministry of Finance dated the same date, both received and registered by the Authority on 12 March 2004 (Event No: 259197), the Ministry of Finance replied to the request for additional information. Attachments to the letter of 11 March 2004 were forwarded separately by the Icelandic Mission to the EU on 18 March 2004, received and registered by the Authority on the same day (Event No: 259976).

By letter dated 23 April 2004, received and registered by the Authority on 27 April 2004 (Event No: 279495), the Bankers' and Securities Dealers' Association of Iceland (hereinafter referred to as 'SBV') lodged a complaint with the Authority, alleging that the '*... current legislation in Iceland on the operation of the State Housing Financing Fund is incompatible with the EEA Agreement, in particular the competition rules, the rules on State aid, free movement of services, capital and the freedom of establishment of the EEA Agreement*'. As a consequence of this complaint, the Authority opened two additional cases, to the already existing State aid case, which dealt separately with the alleged infringements of the competition rules and the rules on the four freedoms.

Based on Article 5(1) in Part II of Protocol 3 to the Surveillance and Court Agreement, the Competition and State Aid Directorate sent a letter dated 14 May 2004 (Event No: 280306) to the Icelandic Government requesting, for a second time, information and clarification, and forwarded by that letter with the consent of SBV, a copy of the complaint.

The notification was discussed between representatives of the Icelandic Ministries of Finance and Social Affairs, the HFF and the Authority during the State aid package meeting in Reykjavik on 26 May 2004. By letter of 10 June 2004 from the Icelandic Mission to the EU, forwarding a letter from the Icelandic Ministry of Finance dated the same date, both received and registered by the Authority on 11 June 2004 (Event No: 284350), the Ministry of Finance replied to the second request for information.

On the request of SBV, a meeting took place in Brussels on 14 June 2004 between representatives of SBV and the Authority, to discuss the complaint.

By letter of 23 June 2004 (Event No: 284459), the Authority informed SBV that it saw no reason to take further action on the complaint with regard to the alleged abuse of the dominant position of the HFF. Therefore, the Authority indicated that it was inclined to close the case, unless SBV would submit further information or arguments within two weeks from the receipt of the letter. SBV did not react to the letter.

On 1 July 2004, the Icelandic Mission to the EU forwarded a letter from the Icelandic Ministry of Finance dated 30 June 2004, received and registered by the Authority on 1 July 2004 (Event No: 286392), in which the Icelandic Government provided outstanding information in response to the Authority's second information request.

By letter of 1 July 2004 (Event No: 285198), the Authority informed SBV that it had not been able to detect any incompatibility of the HFF system with the four freedoms. SBV was informed that the case was proposed to be closed and was invited to submit its comments at the latest by 12 July 2004. SBV did not react to the letter.

The Authority received an email from the Department of Local Government in the Ministry of Social Affairs on 7 July 2004, registered by the Authority on 8 July 2004 (Event No: 287125), by which the Icelandic Government forwarded the following laws: Act No 57/2004, amending the Housing Act No 44/1998; Regulation No 544/2004 on '*the Finances and Risk Management of the Housing Financing Fund*'; Regulation No 522/2004 on '*HFF Mortgages and HFF Bonds*'; Regulation No 521/2004 on '*Loan Proportions and Maximum Amounts of HFF Mortgages*'⁽¹⁾. By the same email the Icelandic Government also provided a document on the HFF's Funding and Risk Policy elaborated by a financial consultant.

⁽¹⁾ The Icelandic Government provided English translations of these laws. Quotes from these laws in this decision are based on the translation provided by the Icelandic Government.

Supplementary information and explanations concerning the above mentioned laws, the document on the HFF's Funding and Risk Policy, and certain other issues were sent by fax from the Icelandic Ministry of Social Affairs dated 8 July 2004, forwarded to the Authority by letter of 9 July 2004 from the Icelandic Mission to the EU, received and registered by the Authority on the same day (Event No: 287337).

In light of the Authority's assessment of the raised competition issues and SBV's inactivity, the Authority decided to close the case and informed SBV of this closure by letter of 27 July 2004 (Event No: 288068).

On 11 August 2004, the Authority adopted Decision No 213/04/COL approving the HFF system and declaring it compatible with Article 59(2) of the EEA Agreement ⁽¹⁾.

By letter dated 23 August 2004 (Event No: 289467), the Authority informed SBV that it had closed the case with regard to the alleged violation of the four freedoms.

By letter dated 15 September 2004 (Event No: 292140), the Authority informed SBV of Decision No 213/04/COL and attached, to this end, a copy of the decision.

By an application lodged at the Registry of the EFTA Court on 23 November 2004, SBV brought an action under Article 36 of the Surveillance and Court Agreement for annulment of the Authority's Decision No 213/04/COL.

On 7 April 2006, the EFTA Court rendered its judgment in the case and annulled the Authority's Decision No 213/04/COL (hereinafter referred to as the 'annulled Decision') ⁽²⁾.

3. The HFF system

3.3. Background

In 1955, a basis for State involvement, both as regards policy making in the field of housing affairs and the provision of loans for private housing, was laid. Later the State Housing Agency (*Húsnæðisstofnun ríkisins*) was established by Act No 51/1980 and provided, *inter alia*, loans on preferential terms to private home buyers.

In 1986 Icelandic Government assistance to private home-ownership was tied to access to pension funds, with the pension funds being required to provide partial funding for the system. The Icelandic banks generally did not provide funding for private housing. At this time, the State Housing Agency issued housing loans at affordable rates. This led to a substantial increase in demand, which in turn stretched the resources of the pension funds beyond their limits. To remedy the situation and in order to generate more financial resources to finance housing, a Housing Bond system was introduced in 1989. The Housing Bond system generated funding for the provision of housing loans. The issuing of Housing Bonds and the operation of the system were entrusted to the State Housing Agency.

The Housing Bond system was not a traditional mortgage loan system, but a bond swap system, meaning that homebuyers applied to the HFF to issue a mortgage bond, which was secured against the property to be bought. The State Housing Agency then bought this bond from the homebuyer and paid for it by issuing a Housing Bond to the seller. This Housing Bond could then be freely traded in the securities market. The seller could sell the Housing Bond on the securities market, use it as means of payment or keep it.

The Housing Bonds had maximum loan periods of 40 years but were subject to prepayment without penalty. They were linked to the consumer price index and carried a fixed real interest of 4,75 %. The Housing Bonds were secured by all the assets of the State Housing Agency, which consisted primarily of the collateral (mortgage-secured bonds) that the Agency held in property. In addition, the Housing Bonds carried an implicit State guarantee, due to the State ownership of the State Housing Agency.

⁽¹⁾ The cartouche of this Decision is published in OJ 2005 C 112, page 8. The cartouche makes reference to the EFTA Surveillance Authority's website, where the non-confidential full text of the Decision is available: www.eftasurv.int/fieldofwork/fieldstateaid/stateaidregistry/.

⁽²⁾ Judgment of 7 April 2006, Case E-9/04, cited above.

The mortgage bonds had the same loan terms as the Housing Bonds, but with a fixed interest surcharge of 0,35 percentage points, to cover operational costs and expected losses on loans. This meant that the lending rate under the Housing Bond system was set at 5,10 % in real terms.

3.2. *The Act on Housing Affairs No 44/1998*

On 1 January 1999, the Act on Housing Affairs No 44/1998 (hereinafter referred to as 'the Housing Act') entered into force ⁽¹⁾.

The Housing Act established and governed the HFF ⁽²⁾. The HFF was entrusted with the management and implementation of housing affairs under the Housing Act. The previous State Housing system was repealed ⁽³⁾ and the HFF took over all assets and obligations of the State Housing Agency ⁽⁴⁾, including the tasks of issuing Housing Bonds and providing housing loans through the bond-swap system. The HFF is a separate State-owned institution subject to special management. The State carries full liability for all obligations undertaken by the HFF. Organisationally, the HFF is accountable to the Minister of Social Affairs, who appoints its Board of Directors in accordance with Article 7 of the Housing Act.

According to Article 1 of the Housing Act, it is the purpose of this Act '*... to promote, through the granting of loans and the organisation of housing affairs, the ability of Icelanders to live with security and equal rights in housing affairs along with the special allocation of funds to increase people's chances of acquiring or renting housing on manageable terms*'.

The Housing Act was amended, *inter alia*, by Act No 57/2004, which entered into force on 1 July 2004. A number of changes were made to the housing loan system. These changes comprised, *inter alia*, the abolition of the system of swapping mortgage bonds for Housing Bonds. After 1 July 2004, loans have been paid out in cash to home buyers and secured by mortgages in the property under purchase.

At the time the Authority adopted the annulled Decision, the HFF provided the following three loan categories:

- General loans to individuals for the purchase, renovation or construction of residential housing.
- Additional loans to individuals with low income and limited assets for the construction or purchase of their own residential housing. The additional loans were, however, later abolished by Act No 120/2004, which entered into force on 3 December 2004.
- Loans for rental housing to municipalities, associations and companies for the construction or purchase of residential housing to be rented out.

3.2.1. **General Loans**

The conditions for general loans are established in Chapter VI of the Housing Act. The general loans are available on equal terms to all residents in Iceland, regardless of nationality, on the conditions laid down in and pursuant to the Housing Act. The loans are not limited to persons with income below a certain income bracket or with limited assets.

Before a general loan is paid out, the borrower must issue a borrower's mortgage instrument as a security as stated in Article 19(1) of the Housing Act. Article 19(2) of the Housing Act and Articles 2 and 3 of Regulation No 521/2004 on 'Loan Proportions and Maximum Amounts of Borrowers' Mortgages' set out maximum amounts for general loans in percentage of the value of the housing and in absolute figures.

According to Article 19(2) of the Housing Act, prior to 1 July 2004, a mortgage bond was exchanged for a Housing Bond for an amount up to 70 % of a dwelling's appraised value if the applicant was buying or building his first dwelling, but otherwise for up to 65 % of the dwelling's appraised market value (the 'relative lending cap'). The loans were also limited in relation to the fire insurance value, which was often lower than the market value. The relative lending cap has later been raised to 90 % with Act No 120/2004, amending the Housing Act, which entered into force on 3 December 2004.

⁽¹⁾ The Housing Act was amended by Act No 57/2004. Act No 57/2004 entered into force on 1 July 2004, except for Temporary Provision I, which entered into effect immediately (see Article 22 of Act No 57/2004).

⁽²⁾ As amended, and various regulations, *inter alia*, Regulation No 544/2004 on 'the Financing and Risk Management of the Housing Financing Fund', Regulation No 522/2004 on 'Borrowers' Mortgages and HFF Bonds' and Regulation No 521/2004 on 'Loan Proportions and Maximum Amounts of Borrowers' Mortgages'.

⁽³⁾ Section XII of the Housing Act. For example, according to Article 52 of the Housing Act, Act. No 97/1993 on the State Housing Board was repealed.

⁽⁴⁾ Article 53 of the Housing Act merged the State Housing Fund and the Workers' Building Fund and transferred the rights, assets, liabilities and obligations of these two funds to the HFF.

In addition to the relative lending cap, the Housing Act, both under the bond-swap system and after the amendments of 1 July 2004, states that a maximum lending cap is to be specified in regulations (the 'absolute lending cap'). As specified in Regulation No 521/2004, which entered into force on 1 July 2004, the absolute lending cap was ISK 9,7 million for new housing and ISK 9,2 million for existing housing. Regulation No 959/2004 replaced Regulation No 521/2004 on 6 December 2004 and the absolute lending cap was raised to ISK 14,9 million (subsequently increased to ISK 15,9 million and later to ISK 18 million) for both new and existing housing.

With the entry into force of Regulation No 522/2004 on 1 July 2004, a limit was set of two dwellings for each borrower financed through HFF general loans. In exceptional circumstances, a loan for a third dwelling could be authorised, but it would be up to the Board of Directors to define the precise conditions for such an exception.

3.2.2. *Additional Loans and Loans for rental housing*

Prior to the amendments of 1 July 2004, additional loans and loans for rental housing were not financed through Housing Bonds, but through a separate class of bonds issued by the HFF. As of 1 July 2004, the HFF stopped issuing both separate class of bonds and the Housing Bonds. The main means of funding the HFF became the HFF bonds. Unlike the Housing Bonds, which were subject to prepayment without penalty, the HFF bonds are non-callable. As for the loans from the HFF which are still subject to prepayment without penalty, the interest surcharge paid by borrowers was increased from 0,35 to 0,6 percentage points as of 1 July 2004, in order to take account of the new risk created by the mismatch in optionality between assets and liabilities. However, as the HFF bonds are issued in classes with varying interest rates depending on the market situation, the interest rates charged to HFF borrowers fluctuate.

3.3. *The financing mechanism*

The HFF financed its tasks with the income from the fund's equity capital (i.e. the payments, interest and indexation of granted loans), by issuing Housing Bonds and by the sale of Housing Authority Bonds and the taking of loans ⁽¹⁾.

The HFF's management of its assets and liabilities is described in Article 11 of the Housing Act. The HFF must always have adequate liquid funds to honour its obligations. Furthermore, it has to keep its revenues and expenses in balance and must establish a risk management system. Further requirements concerning risk management are set out in Articles 6 and 7 of Regulation No 544/2004 on 'the Financing and Risk Management of the Housing Financing Fund', according to which the HFF must, *inter alia*, keep its equity ratio over 5 % and provide quarterly reports on the progress of its risk management policy and key figures in operation to the Minister of Social Affairs and the Financial Supervisory Authority.

In case of unexpected difficulties such as illness, accident, loss of employment or comparable situations, the HFF may extend refinancing loans for up to 15 years in order to address temporary payment difficulties experienced by borrowers according to Article 48(1) of the Housing Act. The HFF is further authorised to freeze payments from borrowers for up to three years and add the payments due during that period to the debt proper, if this is considered likely to prevent payment difficulties as stated in Article 48(2) of the Housing Act.

According to Articles 2 and 3 of Regulation No 119/2003 on 'Treatment of claims by the Housing Financing Fund that are without Collateral', the HFF shall not make claims against borrowers individually if a house or apartment which stands as a security for a HFF loan is sold or auctioned as a part of collection proceedings and the price does not cover the claim of the HFF. The remaining debt does not accumulate interest and is not subject to index linkage. If the borrower wants to obtain a new loan from the HFF during a period of 5 years after the sale or the auction, he/she can pay up the remaining debt by paying half the nominal amount, upon which the HFF is authorised to write off the other half according to Article 5. As stated in Article 6, five years after an apartment or a house is sold or auctioned as a part of collection proceedings, the HFF can write off the remaining debt if the borrower shows himself/herself unable to pay.

With regard to the HFF's more detailed financial figures, the Authority's annulled Decision was based on the following information, which was submitted by the Icelandic Government in the initial notification:

⁽¹⁾ The above wording reflects the situation prior to 1 July 2004, i.e. prior to the entering into force of Act No 57/2004. Article 10 of the Housing Act was amended by Article 4 of Act No 57/2004. According to this amendment, the HFF finances its tasks with the income from the fund's equity capital (i.e. the payments, interest and indexation of granted loans), by issue and sale of HFF bonds and by borrowing as provided for in the Budget Act at any particular time and by service charges as provided for in Article 49.

— **Housing Bonds**

As described above, the lending rate under the Housing Bond system was set at 5,10 % in real terms. According to the Icelandic Government, the margin of 0,35 percentage points was supposed to cover operational costs, losses on loans and to ensure a certain return on the HFF's capital. The Housing Bonds carried an implicit State guarantee, due to the State ownership of the HFF. The HFF was not subject to a State guarantee fee under Article 7 of Act No 121/1997 on State Guarantees.

— **Housing Authority Bonds**

Housing Authority Bonds were bonds issued in the name of the HFF, which the fund sold on the general market to raise capital for its operations (i.e. to finance the HFF's other loan categories, see above). Housing Authority Bonds were indexed through the Consumer Price Index and carried a fixed real interest of 2,7 %. The loan periods of the Housing Authority Bonds were 24 or 42 years. The HFF charged a commission of 0,35 percentage points on the loan, which was the same as in the case of the Housing Bonds.

— **Losses on loans**

According to the Icelandic Government, since the HFF's general policy was to provide loans to everyone everywhere, given some basic conditions, one could expect that the HFF would be vulnerable to losses on loans. In order to cover losses on loans, the HFF reserved some provisions every year. Loan-loss provision as a percentage of total loans has been quite stable around 0,20 %. For example, actual losses were 0,29 % in 2001 and 0,10 % in 2002.

— **Salary and administrative expenses**

The Icelandic Government submitted that salaries and administrative expenses of the HFF were ISK 617 million in 1999 and increased to ISK 742 million in 2002. These were the total salary and administrative costs for the whole HFF and all its functions, not only the lending operations.

— **Direct interest support**

The HFF received some interest support from the State to cover obligations resulting from lending below market rates at 3,5 % and 4,5 % for rented housing for low income families. The support varied through the years and was ISK 9 million in 2001 and 71 million in 2002.

— **Tax exemptions**

The HFF does not pay any corporate tax or property tax. The Icelandic Government submitted that the HFF did not pay what would have amounted to ISK 335 million in corporate tax and 417 million ISK in property tax for the years 1999 to 2002. According to the Icelandic Government, these advantages were used to strengthen the HFF's equity and provide for losses. The Icelandic Government stated that the foregone tax revenue had to be weighted against the need for the HFF to cover losses amounting to ISK 1 715 million for the same period.

— **Profits and dividends**

The HFF is charged with preserving and earning a return on the funds it supervises (Article 11 of the Housing Act) ⁽¹⁾. The Icelandic Government stated that the HFF did not pay any dividends to its owners. The return was solely intended to sustain the HFF's lending operations and cover losses on loans.

— **Other aspects**

It was not foreseen that the Icelandic Government provided funds for the operation of the Housing Bond system. Furthermore, the Icelandic Government argued that the HFF was not a credit institution and therefore not subject to the rules of a 'regular credit institution' with regard to capital adequacy requirements and minimum solvency ratios.

⁽¹⁾ This is the wording prior to 1 July 2004. After that date Article 5 of Act No 57/2004 amended Article 11 of the Housing Act and, *inter alia*, changed the title of that Article to: *Management of Assets and Liabilities* (this translation has been provided by the Icelandic Government).

— **HFF's key financial figures**

The HFF's key financial figures for the years 1999 to 2002 were as follows:

TABLE 1
HFF's key financial figures

	1999	2000	2001	2002
Net operating income before loss provisions	859	1 031	278	2 009
Loss provisions	592	563	652	748
Operating profit/loss	267	468	-374	1 261
Actual losses on loans	258	48	1 022	387
Total assets	279 187	311 036	362 262	401 722
Loans	264 952	298 694	355 569	392 926
Equity	7 560	8 353	8 684	9 946
Equity in % of total assets	2,71 %	2,69 %	2,40 %	2,48 %
Return on equity	3,53 %	5,60 %	-4,31 %	12,68 %

Numbers in ISK 1 000

Source: Central Bank of Iceland and HFF's Annual Reports 1999 — 2002

— **Some of the changes introduced in 2004**

The Icelandic Government submitted that the lending rate of the HFF, as of 1 July 2004, was decided on the basis of the HFF's net capital costs. According to Article 13 of Regulation No 522/2004, the rate was determined in the following manner:

'HFF mortgages shall be price-indexed by the Consumer Price Index calculated and published by Statistics Iceland as provided for in Article 1 of the Consumer Price Index Act, No 12/1995. The board of the Housing Financing Fund shall determine the interest rate of HFF mortgages with a view to the costs of financing in regular issues of HFF bonds and financing costs due to loans paid up, plus interest additions, cf. Article 3' (').

The Icelandic Government also pointed out that, in principle, the HFF is required to operate at a pre-determined profit margin. However, this profit margin does not aim to create a dividend for the HFF's owner, as that is not allowed by law, but rather to create and maintain a 'safety net' in order to ensure that the HFF will be able to honour its obligations. The HFF's capital adequacy ratio (CAD) was around 5 % and therefore did not constitute a change in the HFF operation or its business strategy.

4. Icelandic market for house financing and possible trade effects

4.1. Situation before August 2004

The Icelandic market for mortgage loans was largely divided between three main actors. These were the HFF (previously the State Housing Agency), the pension funds and other private credit institutions. Between 1997 and 2003, the State Housing system had a market share of about 77,5 % to 79 %. The rest was shared between the pension funds (approximately 13 % to 17 %) and the commercial banks and savings banks (approximately 4,5 % to 8 %). The banks did, however, provide certain services for the HFF, such as being the sole agents for evaluating borrowers for the HFF. Until a process of privatisation was completed in 2002 — 2003, most of the commercial banks were controlled by the State as majority shareholder.

The Icelandic Government stated that private banks almost exclusively restricted lending for housing purchases to property around the Reykjavik area. The Icelandic Government stressed that the HFF is the only lender which offered loans on equal terms which are universally accessible throughout the Icelandic territory. When lending is broken down by geographic areas the trend shows that the further one moves outside of Reykjavik the higher the proportion of the HFF lending gets.

(') This translation was provided by the Icelandic Government.

SBV has submitted some documentation during the EFTA Court proceedings, which, in SBV's opinion, demonstrated that the commercial banks have granted affordable loans outside the Reykjavik area during the period between 1999 and August 2004.

As regards the financial institutions' interest rates charged on loans, the Icelandic Government provided in the initial notification lending rates of banks and pension funds for the years 1999 to 2003, which showed an average lending rate in real terms of approximately 7,4 %.

The Icelandic Government further presented, in the initial notification, average funding rates by financial institutions in the Icelandic housing finance market for the years 1999 to 2003. The information showed average funding rates for banks (real interest rates) of 6,43 %, for pension funds of 3,50 % and for the HFF of 4,75 %.

According to information submitted by SBV, all commercial banks in Iceland, savings banks, pension funds and some mortgage companies offered long-term housing loans to the public. According to SBV, these loans carried a real interest rate of between 5,9 % and 7,9 % depending on the security.

According to the Icelandic Government, the housing loan market for individuals is by its nature a local market and does 'normally' not involve any direct cross-border transactions. The Icelandic Government stressed that no foreign banks are granting mortgage loans in ISK to Icelandic households. Furthermore, it was stated, in the initial notification, that there were currently no foreign financial institutions or representative offices of foreign financial institutions in Iceland. It was moreover pointed out that the Icelandic economy was very limited in size. The limited number and small size of transactions in trade in the foreign exchange markets of the ISK did not warrant interest from foreign banks. The special geography and the scattered population outside Reykjavik further reduced the foreign interest for lending to the Icelandic housing market.

4.2. Situation after August 2004

During the court proceedings, SBV argued that the market situation in Iceland changed in summer 2004. According to SBV, commercial banks have offered competitive rates compared to HFF rates and have gained market shares. SBV stated in its application to the EFTA Court that '[...] commercial banks in Iceland have demonstrated, through recent cuts in interest rates, that they would be both willing and able to provide general loans on similar terms (or even better) than HFF. It was, for example, submitted that since summer 2004, the gap between commercial banks and the HFF has completely disappeared, as the banks have reduced their interest rates on long-term housing loans to 4,2 % due to their improved refinancing conditions.

According to a Icelandic news agency (¹), the price of residential property in the Reykjavik area has risen by 67 % since August 2004, when the commercial banks entered the mortgage market.

5. Alternatives to the HFF system

In the procedure leading up to the annulled Decision, the Icelandic Government discussed possible alternatives to the HFF system. The Icelandic Government stated, *inter alia*, that abandoning Government intervention in house financing would lead to considerable changes for lower and middle income families, increase division between the Reykjavik area and the rest of the country and dramatically reduce the number of families able to purchase housing on the market. Alternatively, entrusting banks to lend with the same favourable conditions would not be possible without massive direct State aid.

The Icelandic Government discussed, in the initial notification of 20 November 2003, the following alternative models:

- The HFF would be turned into a limited liability company, wholly owned by the State, either as a profit or a non-profit entity. This was considered the most obvious solution in order to dispense with the State aid. In the Icelandic Government's view, interest rates would increase — more if the company was supposed to earn profits — but the change would not have any effect on competition between credit institutions, except the change would raise the HFF's interest rates so much as to make bank loans or bonds issued by the banks competitive. In the Icelandic Government's view, this would have no effect on trade among the Contracting Parties.

⁽¹⁾ NFS, 10 May 2006.
www.visir.is/apps/pbcs.dll/article?AID=/20060510/FRETTIR01/60510079/1091

- The HFF would be auctioned off to the highest bidder, with a universal service obligation and a continued State guarantee on the bonds. It is highly likely that the highest bidder would be a credit institution, as the HFF's assets would raise CAD ratio and improve credit ratings. The HFF's assets are similar to the assets of the biggest Icelandic bank. This change would have great influence on the national banking market and put the successful bank in a dominant position on the national market. This would create the risk of transfer of profits from the issuance of bonds to other operations. This would have serious effects on the interests of the other Contracting Parties, as this would in effect foreclose the Icelandic market under existing competitive circumstances.
- The HFF would be sold jointly to the domestic banks. This would be better for the banks not successful in an auction, but would foreclose the domestic banking market.
- The HFF would be dismantled and its assets auctioned off, at the same time as a new system for State intervention in housing purchase would be introduced.
- The last model was proposed by SBV to the Icelandic Government (so-called 'whole sale model'). This proposal foresaw that the HFF ceased direct lending to home buyers, but continued to fund lending by the banks to individuals. The commercial banks would each lend to individuals, but the HFF would fund that lending through monthly bond issuance by the HFF, with State guarantee, the outcome of which would then govern the rates applicable to the housing loans lent by the banks, plus the banks operating margin. A prerequisite for this solution to work would be the HFF's agreement to accept to be in general last in line of priority mortgages up to the 90 % limit, allowing the banks lending opportunities ahead of that percentage. This would enable the banks to grant 90 % loans, as the HFF would carry the principal risk of losses.

II. APPRECIATION

1. State aid within the meaning of Article 61(1) of the EEA Agreement

Article 61(1) of the EEA Agreement reads as follows:

'Save as otherwise provided in this Agreement, any aid granted by EC Member States, EFTA States or through State resources in any form whatsoever which distorts or threatens to distort competition by favouring certain undertakings or the production of certain goods shall, in so far as it affects trade between Contracting Parties, be incompatible with the functioning of this Agreement.'

This implies that for measures to be classified as State aid within the meaning of Article 61(1) of the EEA Agreement, they must be granted by the State or through State resources, confer an advantage on the recipient, be liable to affect trade between the Contracting Parties and distort competition.

Beforehand, it needs to be clarified whether the HFF is subject to the application of Article 61(1) of the EEA Agreement, since it has been argued by the Icelandic Government, in the initial notification, that the HFF could not be qualified as an undertaking in the meaning of that Article.

Firstly, the HFF is a separate State-owned institution set up by law, having its own board of directors and annual accounts. Secondly and more importantly, the Court of Justice of the European Communities (hereinafter referred to as 'the Court of Justice') has repeatedly defined the concept of an undertaking as any entity engaged in an economic activity, which is any activity which offers goods or services on a given market, regardless of its legal status and the way in which it is financed⁽¹⁾. Although the Icelandic Government considers the HFF not to be a separate undertaking, as it operates only as a 'branch of the State itself', the Authority takes the view that the HFF is engaged in an economic activity. The economic activity consists of offering services on the market for housing mortgage loans, i.e. long-term house financing (for residential accommodation). Therefore, it is the Authority's preliminary conclusion that the HFF has to be qualified as an undertaking in the sense of Article 61(1) of the EEA Agreement.

⁽¹⁾ Case C-118/85 *Commission v Italy* [1987] ECR 2599; Case C-41/90 *Klaus Höfner and Fritz Elser v Macrotron GmbH* [1991] ECR I-1979; Case C-69/91 *Decoster* [1993] ECR I-5335. See similar Case E-4/97 *Norwegian Bankers' Association v EFTA Surveillance Authority* [1999] Report of the EFTA Court, page 3, paragraph 30.

1.1. *Transfer of State resources and thereby favouring certain undertakings*

In order to qualify as State aid, the HFF system must imply a transfer of State resources and thereby confer on the Housing Financing Fund an advantage that relieves it of charges that are normally borne from its budget.

1.1.1. *The Altmark conditions*

The Icelandic Government argued initially in its notification that the HFF system does not constitute State aid, because the system would, *inter alia*, not confer any advantage on the HFF. In this respect, the Icelandic Government referred to the *Altmark* ruling ⁽¹⁾ of the Court of Justice and argued that the HFF system would comply with all of the four criteria that the Court of Justice established in that ruling.

It needs to be recalled that the Court of Justice has established the following conditions, which need to be fulfilled cumulatively, for a State measure to escape the classification of State aid. These conditions are:

- First, the recipient undertaking must actually have public service obligations to discharge, and the obligations must be clearly defined.
- Second, the parameters on the basis of which the compensation is calculated must be established in advance in an objective and transparent manner, to avoid it conferring an economic advantage which may favour the recipient undertaking over competing undertakings.
- Third, the compensation cannot exceed what is necessary to cover all or part of the costs incurred in the discharge of public service obligations, taking into account the relevant receipts and a reasonable profit for discharging those obligations.
- Fourth, where the undertaking which is to discharge public service obligations, in a specific case, is not chosen pursuant to a public procurement procedure which would allow for the selection of the tenderer capable of providing those services at the least cost to the community, the level of compensation needed must be determined on the basis of an analysis of the costs which a typical undertaking, well run and adequately provided with means so as to be able to meet the necessary public service requirements, would have incurred in discharging those obligations, taking into account the relevant receipts and a reasonable profit for discharging the obligations.

It is the Authority's preliminary opinion that the HFF system neither complies with the second nor with the fourth condition ⁽²⁾. Concerning the second condition, the Icelandic authorities did not establish *in advance*, and in an objective and transparent manner, the parameters on the basis of which the compensation was to be calculated, in order to avoid conferring an economic advantage, which may favour the HFF over competing undertakings. The Icelandic Government has not demonstrated that such an *ex ante* assessment has taken place in an objective and transparent manner. To establish the parameters for the calculation of the compensation would have required quantifying the costs incurred in discharging the public service obligation in advance and comparing them with the possible benefits that the HFF enjoys. However, such quantification of costs has not taken place. Based on that shortcoming, it is not apparent from the outset what the level of compensation will amount to, since the isolated costs incurred in discharging the public service obligation have not been identified. Furthermore, with regard to the fourth condition, the HFF has neither been chosen by way of a public procurement procedure nor did the Icelandic authorities determine the level of compensation by way of a comparison between the HFF and a privately run 'reference company', taking into account the relevant receipts and a reasonable profit for discharging the obligations.

Since the HFF system seems not to comply with all of the above mentioned conditions, there is a presumption that the HFF system involves State aid, if the conditions of Article 61(1) of the EEA Agreement are met.

1.1.2. *Possible State aid elements*

The State guarantee

The HFF enjoys an implicit State guarantee for all of its securities. The State guarantee results in a more favourable credit rating for its bonds than bonds issued by private undertakings. This leads to cheaper funding costs for the HFF. Private credit institutions do not benefit from such a State guarantee. The State guarantee confers an advantage on the HFF compared to private credit institutions. The HFF is not subject to a State guarantee fee under Article 7 of Act No 121/1997 on State Guarantees. Hence, the Icelandic State is foregoing revenue it would normally collect. Since the HFF is not paying a premium for the State guarantee it enjoys, it is the Authority's preliminary conclusion that the State guarantee, without any sort of premium to be paid, implies a transfer of State resources which favours the HFF.

⁽¹⁾ Case C-280/00 *Altmark Trans GmbH* [2003] ECR I-7747.

⁽²⁾ With regard to the question whether the HFF is actually entrusted with public service obligations, see the discussion below in section II.3.2.1.

Interest support

The HFF received interest support from the State to cover obligations resulting from lending below market rates at 3,5 % and 4,5 % for rented housing for low income families. The support has varied through the years. It was ISK 9 million in 2001 and 71 million in 2002. This interest support is financed by State resources. It is the Authority's preliminary conclusion that the interest support constitutes an aid element. The Authority is not in possession of any up-dated figures with regard to the interest support for the years 2003 to 2006. If interest support was granted in these years, the Authority would qualify such support, in light of the above assessment, as a transfer of State resources which favours the HFF.

Exemptions from corporate and property tax

The HFF is exempted from corporate tax and property tax. The HFF has not paid what would have amounted to ISK 335 million in corporate tax and 417 million ISK in property tax for the years 1999 to 2002. Thus, the Icelandic State has foregone income, which under normal circumstances would have been charged to the HFF's budget. It is the Authority's preliminary conclusion that the exemptions from corporate and property tax constitute aid elements. The Authority is not in possession of any up-dated figures for the years 2003 to 2006. Any forgone tax for these years would qualify, in light of the above assessment, as a transfer of State resources which favours the HFF.

No dividend payments

The HFF is charged with preserving and earning a return on the funds it supervises. The return is intended to sustain the operations of the HFF. The HFF is, however, not required to pay out any dividends to its owner.

A normal market investor requires a sufficient return on his capital. It is the Authority's preliminary view that the fact that the HFF is *per se* relieved from paying out any dividends to its owner might imply that it is generating not a sufficient return on capital a normal market investor would expect and that this might imply foregone revenues for the State and thereby a transfer of State resources which favours the HFF.

Not covered by capital adequacy requirements and minimum solvency ratio rules

The Icelandic Government argued that the special status of the HFF implied that it was not subject to the same rules ⁽¹⁾ as private credit institutions, as regards capital adequacy requirements and minimum solvency ratio rules.

However, if the HFF were covered by the same rules as private credit institutions, then an exemption from these rules could imply State aid.

Capital adequacy requirements and minimum solvency ratio rules for credit institutions are contained in the Act referred to in point 14 of Chapter II(i) of Annex IX to the EEA Agreement (hereinafter referred to as 'the Banking Directive') ⁽²⁾. In this context, the Authority notes that the adaptation text ⁽³⁾ to Article 2(3) of the Banking Directive explicitly exempted from the scope of that Directive in Iceland the 'Byggingarsjóðir ríkisins' (literally translated 'the State's Building Funds' ⁽⁴⁾). The Icelandic Government stated that this term was traditionally used for the funds operated by the predecessor of the HFF, namely the State Housing Board, which comprised the State Housing Fund and the Workers' Building Fund. The HFF was established by taking over all assets and obligations of the State Housing Board.

Furthermore, Article 1(1) of the Banking Directive defines a credit institution as '*an undertaking whose business is to receive deposits or other repayable funds from the public and to grant credits for its own account [...]*'. Given the way the HFF's financing mechanism operates, the Authority cannot see how the HFF could be classified as a credit institution in the meaning of the Banking Directive because the HFF is not receiving any deposits or other repayable funds from the public.

In light of the above and for the limited purpose of identifying possible State aid elements, it is the Authority's preliminary conclusion that the HFF is not covered by the scope of the Banking Directive. The HFF is therefore not subject to the same rules as private credit institutions as regards capital adequacy requirements and minimum solvency ratio rules. Since the HFF is not subject to these rules, it is consequently not relieved of charges that it would normally bear from its own budget. Hence, excluding the HFF from these requirements seems not to entail an aid element.

⁽¹⁾ The Icelandic Government referred in this context to Directive 2000/12/EC on credit institutions.

⁽²⁾ Directive 2000/12/EC of the European Parliament and the Council of 20 March 2000 relating to the taking up and pursuit of the business of credit institutions (OJ L 126, 26.5.2000, p. 1), as amended.

⁽³⁾ The adaptation text mentioned in point 14(a) of Chapter II(i) of Annex IX to the EEA Agreement.

⁽⁴⁾ This translation has been provided by the Icelandic Government.

In any event, even if the HFF should have been subject to these rules, an exemption from these rules seems not to imply that any State resources have been transferred to the HFF. A transfer of State resources is, however, a necessary condition, in order to qualify a measure as State aid in the meaning of Article 61(1) of the EEA Agreement ⁽¹⁾.

1.2. Distortion of competition and effect on trade between Contracting Parties

The granting of loans for financing purchases of residential accommodation is a financial service which, in the present market circumstances, is predominantly of a local character and normally does not involve any direct cross-border transactions. Distortion of competition arising from financial advantages accorded to the HFF operating such services seems therefore *prima facie* likely to have only limited direct trade effects. However, it cannot be excluded that the aid, which is involved in the HFF system, threatens to distort competition between banks in the European Economic Area, by making it more difficult for them to enter the Icelandic housing mortgage loan market. Such a potential effect on trade is sufficient for State aid to be caught by Article 61(1) of the EEA Agreement.

1.3. Conclusion

In light of the above, it is the Authority's preliminary conclusion that the HFF system involves State aid within the meaning of Article 61(1) of the EEA Agreement. To enable the Authority to calculate the amount of potential State aid involved, it is necessary, in the course of this formal investigation procedure, to obtain up-dated figures concerning the HFF's financing mechanisms.

2. Notification requirement and Standstill obligation

Pursuant to Article 1(3) in Part I of Protocol 3 to the Surveillance and Court Agreement, 'the EFTA Surveillance Authority shall be informed, in sufficient time to enable it to submit its comments, of any plans to grant or alter aid (...). The State concerned shall not put its proposed measures into effect until the procedure has resulted in a final decision'.

The above notification requirement and standstill obligation concern 'new aid'. On the other hand, 'existing aid' can be granted until the Authority finds the aid in question to be incompatible with the functioning of the EEA Agreement.

The HFF system was not notified to the Authority. The HFF was established and entered into force on 1 January 1999, i.e. after the entry into force of the EEA Agreement, taking over all assets and obligations of its predecessor, the State Housing Agency. In this context, the Icelandic Government argued that the HFF system had to be classified as existing aid.

The Authority does not share this point of view. In deciding whether or not an aid scheme is to be regarded as 'new aid' or 'existing aid', the Authority examines the relevant legal provisions providing for the aid in question and in particular the entry into force of these provisions.

In such cases the Authority is not obliged to carry out an economic analysis of the measure in question as compared to aid schemes which were in place prior to the introduction of the new legal provisions. This view is confirmed by the ruling of the Court of Justice in *Namur-Les Assurances*. In that ruling the Court held that '[...] the emergence of new aid or the alteration of existing aid cannot be assessed according to the scale of the aid or, in particular, its amount in financial terms at any moment in the life of the undertaking if the aid is provided under earlier statutory provisions which remain unaltered. Whether aid may be classified as new aid or as alteration of existing aid must be determined by reference to the provisions providing for it' ⁽²⁾ (emphasis added).

The fact that the HFF system is the result of alterations to an old system, by merging different legal entities, and that a complete new law was adopted, which repealed the previous State Housing system, and which forms the legal basis of the HFF and the loan system, are sufficient grounds to classify the entire HFF system as 'new aid' within the meaning of Article 1(3) in Part I and Article 1(c) in Part II of Protocol 3 to the Surveillance and Court Agreement ⁽³⁾.

⁽¹⁾ Case C-379/98 *PreussenElektra AG v Schleswag* [2002] ECR I-2099.

⁽²⁾ Case C-44/93 *Namur-Les Assurances du Crédit SA* [1994] ECR I-3829, paragraph 28.

⁽³⁾ Furthermore, Article 4(1), first sentence, of the Authority's Decision No 195/04/COL of 14 July 2004 states that '[f]or the purposes of Article 1(c) in Part II of Protocol 3 to the Surveillance and Court Agreement, an alteration to existing aid is any change, other than modifications of a purely formal or administrative nature which cannot affect the evaluation of the compatibility of the aid measure with the common market'.

Therefore, it is the Authority's preliminary conclusion that the HFF system, established in 1999, constitutes 'new aid', which, pursuant to Article 1(3) in Part I of Protocol 3 of the Surveillance and Court Agreement, should have been notified to the Authority in advance ⁽¹⁾. Since the HFF system was not notified to the Authority, it is considered to constitute 'aid unlawful on procedural grounds', in accordance with Articles 1 (f) and 10 *et seq.* in Part II of Protocol 3 to the Surveillance and Court Agreement ⁽²⁾. It should be recalled that any unlawful aid, which is finally not declared compatible with the functioning of the EEA Agreement, is subject to recovery, in accordance with Article 14 in Part II of Protocol 3 to the Surveillance and Court Agreement. This issue will be further addressed below in section II.4. of this Decision.

3. Compatibility of the aid

The Authority cannot declare State aid compatible with the functioning of the EEA Agreement, if that aid would infringe other provisions of the EEA Agreement. SBV submitted in its initial complaint that the '*Housing Financing Fund is incompatible with the EEA Agreement, in particular the competition rules, the rules on State aid, free movement of services, capital and the freedom of establishment*'.

In relation to the competition rules, the free movement of services, capital and the freedom of establishment, the Authority assessed these allegations and restated in its annulled Decision that they were unfounded.

With regard to the alleged infringement of some of 'the four freedoms', the Authority found that it was the State aid which created the possible hindrances to the free movement of services, capital and establishment. The effect of these possible hindrances was indissolubly linked to the objective of the State aid. Therefore, the Authority concluded that the case should be assessed under the *lex specialis* of the State aid rules and that the rules on the 'four freedoms' should not be applicable ⁽³⁾.

This view was confirmed by the EFTA Court in this judgment of 7 April 2006, when it held that:

'With regard to the effects that the HFF general loans scheme may have on the free movement of services and capital and the right of establishment, the Court holds that any such effects would indeed seem inherent in the State-supportive elements of the HFF system and therefore are so indissolubly linked to the object of the aid that it is impossible to evaluate them separately (see to this effect Case 74/76 Iannelli & Volpi SpA v Ditta Paolo Meroni [1977] ECR 557, at paragraph 14).'' ⁽⁴⁾

With regard to the alleged infringement of the competition rules (the complainant alleged in particular an infringement of Articles 59(1) and 54 of the EEA Agreement), the Authority stated in the annulled Decision that SBV's complaint did not warrant the initiation of formal proceedings, since SBV did not substantiate that the HFF abused or will abuse its position as a consequence of the legislative framework by which it was governed.

In light of the above, it is the Authority's preliminary view that it sees no reasons why it should deviate from its original assessment on these points.

3.1. Article 61 paragraphs (2) or (3) of the EEA Agreement

The Icelandic Government argued, in the initial notification, that the derogation under Article 61(2)(a) of the EEA Agreement applies to the case at hand. The intervention of the State in the housing market through the HFF is, according to the Icelandic Government, based on particular social objectives and is limited in scope. The Icelandic Government submitted that the privilege accorded to the HFF, through the implicit State guarantee on the Bonds, does not in any way benefit the HFF, but only the recipients of funding from the HFF.

⁽¹⁾ The European Commission Decision No 2005/842/EC of 28 November 2005 on the application of Article 86(2) EC (which corresponds to Article 59(2) of the EEA Agreement) to State aid in the form of public service compensation granted to certain undertakings entrusted with the operation of services of general economic interest (OJ L 312, 29.11.2005, page 67) lays down the conditions under which certain types of public service compensation constitutes State aid compatible with Article 86(2) EC and exempts compensation satisfying those conditions from the prior notification requirement. The Decision has not yet been incorporated into the EEA Agreement. Public service compensation which constitutes State aid and does not fall within the scope of Decision No 2005/842/EC will still be subject to the prior notification requirement, also after that Decision has been incorporated into the EEA Agreement. In any event, it should be noted that, with regard to house financing, Article 2(1)(b) of Commission Decision No 2005/842/EC only exempts public service compensation granted to social housing undertakings. Recital 16 of Commission Decision No 2005/842/EC further specifies that social housing undertakings should be understood as meaning '*... undertakings in charge of social housing providing housing for disadvantaged citizens or socially less advantaged groups, which due to solvability constraints are unable to obtain housing at market conditions...*'.

⁽²⁾ Since the Authority's Decision No 213/04/COL was annulled by the EFTA Court's judgment of 7 April 2006 in Case E-9/04, the aid granted under the HFF system remains unlawful aid.

⁽³⁾ With regard to the relationship between the State aid rules and the provisions of the 'four freedoms', see for example Case 74/76 *Iannelli & Volpi v Meroni* [1977] ECR 557.

⁽⁴⁾ Case E-9/04, cited above, paragraph 82.

Article 61(2)(a) of the EEA Agreement declares State aid compatible with the functioning of the EEA Agreement, if the aid has a social character and is granted to individual consumers, provided that such aid is granted without discrimination related to the origin of the products concerned.

In the Authority's preliminary view, this derogation is not applicable to the case at hand. The aid is granted to the HFF, which is considered to be an undertaking in the meaning of Article 61(1) of the EEA Agreement (see above in section II.1), and not directly to individual consumers. Furthermore, consumers are bound to finance their housing by the HFF, in order to enjoy favourable conditions. Consumers are not free to benefit from State aid by their own choice of financial institution. Hence, the State aid is not granted without discrimination related to the origin, in this case, of the service concerned. Therefore, the aid is not neutral with respect to the operators in the market for house financing ⁽¹⁾.

With regard to the other derogations mentioned in Article 61, paragraphs (2) and (3), of the EEA Agreement, the Authority takes the preliminary view that none of them are relevant to the case at hand. For example, although it is one of the objectives of the HFF to ensure territorial cohesion, it is not its primary goal to serve as an instrument for regional development. The HFF system is based on the universality objective and grants housing finance under the same conditions throughout Iceland, regardless of the region.

3.2. Article 59(2) of the EEA Agreement

State aid may be declared compatible with the EEA Agreement under Article 59(2) of the EEA Agreement ⁽²⁾ if it is necessary to the operation of the services of general economic interest and does not affect the development of trade to such an extent as would be contrary to the interests of the Contracting Parties.

The following conditions must be satisfied in the present case, in order for Article 59(2) of the EEA Agreement to apply:

- The service in question must be a service of general economic interest and must be accurately defined by the State (see below in point 3.2.1).
- The undertaking in question must be entrusted by the State with the provision of such service (see below in point 3.2.1).
- The application of the rules of the EEA Agreement must obstruct the performance, in law and fact, of the particular tasks assigned to undertakings entrusted with the operation of services of general economic interest (see below in point 3.2.2).
- The derogation must not affect the development of trade within the EEA to an extent that would be contrary to the interest of the Contracting Parties (see below in point 3.2.3).

In the context of assessing the HFF system under Article 59(2) of the EEA Agreement, the Authority will also apply Chapter 18C of the State Aid Guidelines. The purpose of Chapter 18C is to spell out the conditions under which State aid can be found compatible with the functioning of the EEA Agreement pursuant to Article 59(2) of the EEA Agreement.

As stated in point 24 of section 18C.5 of the State Aid Guidelines, Chapter 18C will apply as of the day of adoption by the Authority. The Authority adopted Chapter 18C on 20 December 2005. Furthermore, point 25 of section 18C.5 of the State Aid Guidelines states:

'The Authority will apply the provisions of these guidelines to all aid projects notified to it and will take a decision on those projects after adoption of the guidelines, even if the projects were notified prior to adoption. In case of non-notified aid, the Authority will apply:

- *The provisions of these guidelines if the aid was granted after the adoption of these guidelines;*
- *The provisions in force at the time the aid was granted, in all other cases'.*

Thus, the Authority will take Chapter 18C of the State Aid Guidelines into account in its future assessment ⁽³⁾.

⁽¹⁾ See similar Case E-4/97, cited above, paragraph 30.

⁽²⁾ Which corresponds to Article 86(2) EC.

⁽³⁾ Since the Authority's Decision No 213/04/COL was annulled by the EFTA Court's judgment of 7 April 2006 in Case E-9/04, the aid granted under the HFF system remains unlawful aid (see above section II.2).

3.2.1. Definition of service of general economic interest and entrustment

The concept of service in the general economic interest means, among other things, that the State assigns 'particular tasks' to an undertaking ⁽¹⁾. In order to qualify for classification as service of general economic interest, a service must have certain characteristics, the most important of which is that the service provided can not be provided in the same manner on the market and that the service should be clearly defined ⁽²⁾.

As an exception to the main rule in Article 59(1) of the EEA Agreement ⁽³⁾, the concept of 'services of general economic interest' must be interpreted restrictively ⁽⁴⁾ and applies only to activities of direct benefit to the public. Still, States remain free, in principle and where no common policy is established, to designate which services they consider to be of general economic interest and to organize these services as they see fit, subject to the rules of the EEA Agreement and the specific conditions laid down in Article 59(2) of the EEA Agreement ⁽⁵⁾. States may take account of objectives pertaining to their national policy when defining the service of general economic interest which they entrust to certain undertakings ⁽⁶⁾. Thus, the competence to define such services lies with the States, subject to scrutiny by the Authority. This scrutiny must essentially be conducted on a case-by-case basis.

In this assessment, the nature of the undertaking entrusted with the service is not of decisive importance, nor whether the undertaking is entrusted with exclusive rights, but rather the essence of the service deemed to be of general economic interest and the special characteristics of this interest that distinguish it from the general economic interest of other economic activities ⁽⁷⁾. In conducting such analysis the Authority has to consider the nature of the service, as well as the extent to which the same service is provided by the market on the same conditions, and in the case of a universal service, particularly, the State's legitimate objective to ensure continuity of service on acceptable conditions throughout its territory ⁽⁸⁾.

The annulled Decision

As mentioned above (in section I.3.2), the HFF granted, at the time the annulled Decision was adopted, loans in the form of general loans, additional loans and loans for rental housing. The annulled Decision accepted all three lending activities as services of general economic interest.

The relevant part of the annulled Decision reads as follows:

'In this respect, the so-called "Husbanken-case" is of importance, as it also concerned the relationship between Article 59(2) of the EEA Agreement and State aid to a public undertaking with a view to provide cheap housing loans [...]. In that case, the EFTA Court found that the services concerned were covered by Article 59(2) of the EEA Agreement, since the services concerned were specifically defined by Norway, limited to certain categories of houses and available to everyone on an equal basis. That the loans in the "Husbanken-case" were not restricted to people in weak financial situations could not, as had been argued by the applicant, lead to another result.

The Icelandic housing policy dates back more than 50 years and is based on the political goal to encourage private home ownership. To this end, public intervention in the Icelandic housing market has been aimed at making private housing affordable to a bigger proportion of the public. The HFF is the financing instrument whereby the Icelandic State pursues its public housing policy objectives. The Housing Act [...] entrusts the HFF with the management and implementation of the housing affairs and lays down in detail the tasks of the HFF, the objectives and the HFF's financing mechanisms. The Icelandic State uses the HFF to channel capital to the housing sector and to provide house financing on more advantageous terms than are available on the open Icelandic capital market. The HFF is obliged to provide house financing at affordable tariffs and on equal conditions, irrespective of the profitability of individual operations [...].

⁽¹⁾ See for example: Case 10/71 Muller [1971] ECR 723; Case 127/73 BRT v SABAM [1974] ECR 313; Case 7/82 GVL [1983] ECR 483; Case C-393/92 Almelo [1994] ECR I-1520; Case C-266/96 Corsica Ferries [1998] ECR I-3949.

⁽²⁾ Communication from the Commission — Services of General Interest in Europe (O) C 17, 19.1.2001, p. 7), see paragraph 14 (hereinafter referred to as 'Services of General Interest').

⁽³⁾ The main rule in Article 59(1) of the EEA Agreement states that in the case of public undertakings and undertakings to which EC Member States or EFTA States grant special or exclusive rights, the Contracting Parties shall ensure that there is neither enacted nor maintained in force any measure contrary to the rules contained in the EEA Agreement, in particular to those rules provided for in Articles 4 and 53 to 63.

⁽⁴⁾ See Case C-242/95 GT-Link A/S v De Danske Statsbaner [1997] ECR I-4449, paragraph 50; Case T-260/94 Air Inter [1997] ECR II-147, paragraph 135; Case C-159/94 Commission v France [1997] ECR I-5815, paragraph 53.

⁽⁵⁾ See in this context for example: Services of General Interest, cited above, paragraph 22; Case T-106/95 FFSA [1997] ECR II-229, paragraph 192. As stated by Advocate General Léger in his opinion in Case C-438/02 Åklagaren v Krister Hanner [2005] ECR I-4551, paragraph 139: '...it falls to the Member States to define the content of their services of general economic interest and, in so doing, they enjoy considerable leeway since the Court and the Commission will intervene only in order to penalise manifest errors of assessment'.

⁽⁶⁾ Case E-9/04, cited above, paragraph 67.

⁽⁷⁾ Case E-4/97, cited above, paragraph 47.

⁽⁸⁾ See in this context: Report of the European Commission to the Council of Ministers: Service of general economic interest in the banking sector (adopted by the Commission on 17.6.1998 and presented to the ECOFIN Council on 23.11.1998). Services of General Interest, cited above, paragraph 10.

The loan system is available to everyone on equal terms and applies to the entire territory of Iceland, including sparsely populated areas, where asset evaluations differ compared to more densely populated areas. Thus, the HFF provides a universal service throughout Iceland on equal conditions. No private credit institution would be in the position to offer mortgage secured loans on equal conditions throughout the entire territory of Iceland. Asset evaluations differ between the Reykjavik area and sparsely populated areas. Prices and securities in real estate differ depending on where the dwelling is located in Iceland. In the Authority's opinion, this aim to correct regional imbalances must be considered as a task of general economic interest in the sense of Article 59(2) of the EEA Agreement both for the so-called additional loans and for the general loans.

The HFF's loan system contains also certain social dimensions. This is of course especially so for the additional loans. However, as the HFF loans will continue to be subject to a lending cap in the form of a maximum amount available, also the general loans entail a social element. These loans aim at financing housing that corresponds to the price of average apartments in Iceland. The HFF's loans alone will not be sufficient to finance high priced property. The relative advantage to house owners, due to the cheap loans that the HFF can offer, is accordingly inversely proportionate to the amounts they wish to loan and thereby, also to the price of the house. In this respect, the Authority has no reason to contest the notified increase in lending terms, since this increase is necessary to, inter alia, take account of inflation in housing prices in recent years.

Additionally, the Icelandic Government has introduced a new provision to the effect that HFF's loans will be limited to two dwellings for each applicant. In exceptional circumstances, a loan for a third dwelling could be authorised, but it would be up to the Board of Directors to define the precise rules for such an exception.

In light of the above, the Authority concludes that the HFF is entrusted with services of general economic interest, given their social and universal dimension, distinguishable from the economic interest of other economic activities, within the meaning of Article 59(2) of the EEA Agreement.'

The EFTA Court's ruling

SBV's application to the EFTA Court, concerning doubts as to whether HFF loans could qualify as a service of general economic interest, was limited to the general loans scheme. The EFTA Court consequently limited its review on the general loans and did not address the other two loan schemes.

With regard to the question, whether the HFF general loans scheme could qualify as a service of general economic interest, the EFTA Court held:

'The tasks of the HFF are defined in the Housing Act and further laid down by Regulations and ministerial decisions. The HFF general loans system is intended to promote security and equal rights as regards housing in Iceland by providing loans on manageable terms to the general public throughout the territory of Iceland and thereby foster private home ownership. This goes beyond the normal economic interest of operators in the financial sector. A service with this objective may qualify as a service of general economic interest justifying State aid, provided that the service fulfils the requirements laid down in Article 59(2) EEA. In that respect, the presumptions or conditions under which the HFF system operates (cf. Case E-4/97 Husbanken II, at paragraph 48) will be addressed below.' (1)

When the EFTA Court later turned in its judgment to the presumptions or conditions under which the HFF system operates, it held:

'[...] it is necessary to address the question of whether the conditions under which the loans were granted did not go beyond what was necessary for HFF to perform the tasks entrusted to it. The Court recalls that the ultimate aim of the State's intervention in lending services through the general loans scheme is to foster private home ownership in Iceland through lending on "manageable terms". A service rendered with such an objective may, as has been stated above, be considered legitimate under Article 59(2) EEA. However, ESA has to make sure that public intervention does not, in reality, pursue other goals than those defined by Icelandic law or exceed what is necessary to achieve the defined goal.

In that regard, the Court notes that unlike the cost and size limitations practiced by the Norwegian Husbanken in Case E-4/97 Husbanken II, the HFF's relative and absolute lending caps do not limit the subsidised lending scheme to dwellings which fulfil certain criteria. They only limit the amount one may borrow from the HFF for any dwelling, regardless of the value or size of that dwelling. There is no limit as to how big or valuable a dwelling may be and still be eligible for a general loan under the HFF scheme; there are only limits to how much the HFF may grant as a general loan.

(1) Case E-9/04, cited above, paragraph 68.

Moreover, the HFF general loans scheme is not limited to the financing of one unit of residential housing for each borrower. This means that in principle the system may provide financing for houses or apartments build or purchased for investment purposes. In 2004, a general limit of two units was introduced. As the Government of Iceland has pointed out, there may be social policy reasons why certain persons need to own more than one unit. The provision of more than one loan to the same person has not, however, been made dependent on that person fulfilling any criteria relating to such reasons.

These features mean that in principle the HFF general loans scheme provides subsidised financing, up to a certain limit, for any house or apartment regardless of size and value, and also for construction or purchase of residential units for investment purposes. The scheme is not formally limited to assisting the average citizen in financing his or her own dwelling. Even if it may be so that few people have in fact exploited these features of the system, they raise questions under Article 59(2) EEA. The Court recalls in this context that the HFF scheme is intended to promote security and equal rights as regards housing by providing loans on manageable terms. Whether the above-mentioned features of the aid system at stake go beyond this is not clear. That warrants an in-depth assessment, with the opportunity for interested parties to comment. [...] ⁽¹⁾

Consequences for the Authority's assessment

In its initial assessment, the Authority placed emphasis on three elements, in order to qualify HFF general loans as services of general economic interest:

- First, the element of affordable house financing. In other words, the fact that the Icelandic State has used its more favourable credit rating to raise money at lower cost than the banks could have done, thereby fulfilling the obligation to provide residents in Iceland with affordable house financing on 'manageable terms'.
- Second, the element of territorial cohesion. The HFF general loans ensured territorial cohesion, because they provided affordable house financing on equal terms throughout the entire Icelandic territory. Commercial banks were not granting loans at affordable rates outside the Reykjavik area.
- Third, a social element. The Authority endorsed an underlying social motivation of HFF's general loans to support only 'average housing'.

With regard to the first element of affordable house financing, the Authority understands that the EFTA Court did not rule out *per se* that State intervention in lending services through general loans, which pursues the objective of fostering private home ownership through lending on 'manageable terms' may be considered legitimate under Article 59(2) of the EEA Agreement. In this respect, it is also important to note that the EFTA Court clarified in its judgment that the Contracting Parties enjoy a margin of discretion in deciding what 'manageable terms' should mean in relation to a housing financing scheme which qualifies as a service of general economic interest ⁽²⁾. In this respect, it is the Authority's preliminary view that until August 2004 commercial banks in Iceland have not offered house financing on 'manageable terms'. As confirmed in the judgment of 7 April 2006, SBV stated that its members were only from August 2004 onwards able to match the interest rate of HFF general loans ⁽³⁾. Concerning the element of affordable house financing, the Authority needs up-dated information on the development on the Icelandic mortgage market after the annulled Decision was taken, in order to assess to what extent commercial banks have offered mortgage secured loans on terms the Icelandic State would consider as manageable.

With regard to the second element of territorial cohesion, it is the Authority's preliminary conclusion that this element is an important factor to assess whether the HFF general loans system can qualify as a service of general economic interest. It is the Authority's opinion that SBV has not submitted any tangible evidence during the EFTA Court proceedings, which demonstrated that the commercial banks have offered and actually granted loans on 'manageable terms' outside the Reykjavik area during the period between 1999 and August 2004. Furthermore, in the Authority's view, SBV has submitted so far no evidence which showed that commercial banks have offered and granted loans on 'manageable terms' outside the Reykjavik area after August 2004.

Finally, with regard to the social element, the EFTA Court raised concerns whether the current conditions ensure that the general loans are formally limited to assisting the 'average citizen in financing his or her own dwelling'. The EFTA Court criticized that the current features imply that in principle the HFF general loans scheme provides subsidised financing, up to a certain limit, for any house or apartment regardless of size and value, and also for construction or purchase of residential units for investment purposes. In light of the EFTA Court's conclusions on this point, doubts are raised whether the conditions for the lending services through general loans pursue a sufficiently restricted social objective.

⁽¹⁾ Case E-9/04, cited above, paragraphs 76 to 79.

⁽²⁾ Case E-9/04, cited above, paragraph 71. See in this context also below section II.3.2.2 of this decision.

⁽³⁾ Case E-9/04, cited above, paragraph 74.

Additional Loans and Loans for rental housing

With regard to additional loans, the Authority takes the preliminary view that these loans could be declared as services of general economic interests. Additional loans were granted to individuals with low income and limited assets for the construction or purchase of their own residential housing. Finally, concerning loans for rental housing to municipalities, associations and companies for the construction or purchase of residential housing to be rented out, the Authority takes the preliminary view that these loans might be qualified as services of general economic interests, if they pursue a sufficiently restricted social objective, in line with the concerns raised above, or if the private market is not providing for such kind of loans. To arrive at a final conclusion on these points the Authority would need up-dated information.

Section 18C.2.3 of the State Aid Guidelines

With regard to unlawfully granted State aid under the HFF system after the 20th of December 2005 (see above sections II.2 and II.3.2 of this Decision), it should be recalled that point 11 in section 18C.2.3 of the State Aid Guidelines requires that the responsibility for operation of the service of general economic interest must be entrusted to the undertaking concerned by way of one or more official acts, the form of which may be determined by each EFTA State. The act or acts must specify, in particular:

- the precise nature and the duration of the public service obligations;
- the undertaking(s) and territory concerned;
- the nature of any exclusive or special rights assigned to the undertaking;
- the parameters for calculating, controlling and reviewing the compensation;
- the arrangements for avoiding and repaying any overcompensation.

In the Authority's preliminary view, it is doubtful whether the HFF system complies with all of the above mentioned conditions, in particular with regard to the duration of the public service obligation and arrangements for avoiding and repaying any overcompensation.

3.2.2. **Obstruction of the performance of the particular tasks**

Article 59(2) of the EEA Agreement states that the rules of the EEA Agreement (here the State aid rules) apply as long as this does not obstruct, in law and fact, the fulfilment of the task of general economic interest entrusted to the given undertaking. In other words, the derogation contained in Article 59(2) of the EEA Agreement is only applicable to the extent that it is necessary so that the undertaking in question can fulfil the task of general interest which has been conferred on it ⁽¹⁾. This requirement of necessity is simply an expression of the principle of proportionality.

It is incumbent upon the State, which invokes Article 59(2) of the EEA Agreement, to demonstrate that this condition is met. Thus, the State must set out in detail the reasons for which, in the event of elimination of the measures, the performance of the tasks of general economic interest under economically acceptable conditions would, in its view, be jeopardized ⁽²⁾. However, that burden of proof cannot be so extensive as to require the EEA State to go even further and prove, positively, that no other conceivable measure could enable those tasks to be performed under the same conditions ⁽³⁾.

The annulled Decision

On these points, the annulled Decision stated:

'In the Authority's view, the HFF would not be able to perform the same level of services of general economic interest, described above, without any State support. However, the above mentioned proportionality test also requires that the State support for the obligation to render a service of general economic interest must be based on the costs of such specific service. Therefore, in the following it will be assessed whether the HFF's costs to render the service of general economic interest are overcompensated and whether the State support is limited to what is necessary for the HFF to perform the specific service in question.

⁽¹⁾ See Case C-41/90, cited above, paragraph 24; and Case C-242/95, cited above, paragraph 54.

⁽²⁾ It is not necessary that the survival of the undertaking itself be threatened. See Case C-157/94 *Commission v The Netherlands* [1997] ECR I-5699, paragraph 43.

⁽³⁾ See Case C-159/94 *Commission v France* [1997] ECR I-5815, paragraphs 94 to 107. Case E-4/97, cited above, paragraph 62.

As stated above, the implicit State guarantee, the exemptions from taxes, the abstention from paying any dividends and the interest support imply that the HFF receives State aid in the meaning of Article 61(1) of the EEA Agreement. On the other hand, the costs for the HFF can be said to be the interest support the final consumers get as a result of the HFF's lending activities. To the extent the HFF is able to be funded at lower costs than competing financial institutions, a benefit may be said to accrue to the HFF. Correspondingly, to the extent it is obliged to lend at lower rates than competing institutions, costs may be said to be incurred. In other words, as long as the HFF's is forced to lend at rates lower than market rates, it is forced to abstain from revenue.

While the HFF can raise money cheaply because of the State guarantee, it is not free to set interest rates to the public. Until the end of June 2004 it could only charge an interest rate on its loans that was 0,35 percentage points higher than its funding rate. As tables 2 and 3 above show, this margin was clearly lower than margins charged by other financial institutions. This means that low funding costs obtained by the HFF due to the State guarantee were transferred to the final consumers.

The charge of 0,35 percentage points was supposed to cover current operational costs of the HFF, provisions for losses on loans and to provide for a certain return on equity such that the HFF sustains its activity without drawing on direct State grants. Back in 1993 the margin was fixed at 0,25 percentage points. However, it turned out that this margin was a too small to cover losses on loans. Therefore, the margin was increased to 0,35 percentage points in 1994. A new review was undertaken in 1997. It was then concluded that the 0,35 % margin would be sufficient. Looking at developments for the years from 1999 to 2002, as shown in table 1 above, it also appears that this mark-up was appropriate to cover just operating expenditures, loss provisions and to yield a certain rather modest net profit, such that equity was kept rather stable in relation to total assets. Against this background the Authority concludes that the mark-up of 0,35 percentage points was and still is appropriate to just cover these different provisions.

The changes in the lending system as of 1 July 2004 have, introduced a new cost element that needs to be assessed. As of that date, the interest margin has been increased by 25 basis points. This increase stems from the fact that the previous bond swap system has been abolished and that direct cash lending has been introduced. As the Icelandic Government has pointed out, this implies that the HFF takes on new risks related to interest rate developments. Mortgage holders will, as before, have the possibility of prepayment of loans at par while the HFF cannot redeem its obligations in the same manner. Before 1 July 2004 HFF had the possibility to prepay its funding at par. The new situation creates new risks for HFF as developments in interest rates are uncertain. A fall in interest rates will normally increase prepayments while HFF does not have an identical means of adjusting its funding.

The value, or the cost, related to this new risk is naturally uncertain. The financial consultant estimated it to be in the range of 15 to 35 basis points. The Financial Supervisory Authority and the State Guarantee Fund have called for caution when fixing the additional mark-up to cover the risk. Under these circumstances, and also taking into account the new provisions on solvency ratio according to the Rules of the Financial Supervisory Authority, the Authority can accept that the increase in the interest rate margin for HFF with 0,25 percentage points is what is necessary to cover the costs of the new risks HFF is facing.

The Authority also takes note of the statement from the Icelandic Government that HFF's interest margin shall be reviewed regularly on the basis of HFF's performance and the risks it is facing at any given time. The Icelandic Government has also stated that building up funds inside HFF beyond what is required to maintain the solvency rate of 5 % is not the policy of the Government and would run counter to the expressed policy of enabling the borrowers to gain directly from the operation of the housing lending system.

According to the Icelandic Government, a common dividend requirement for Icelandic banks is some 15 % on equity. If the HFF were to be subject to a similar dividend policy and also subject to normal taxation, the interest mark-up would need to be increased correspondingly as the current margin would not provide for any means to cover such obligations. The Icelandic Government has estimated what the necessary interest mark-up would be in such a case, taking into account an 8 % capital adequacy ratio — instead of the current 5 % — and concluded that the mark-up would increase by 65 to 80 basis points above the current level. To the extent that the HFF were subject to the same taxation and dividend requirements as commercial banks, borrowing costs would increase for the ultimate borrowers, corresponding to what the State would charge in the form of taxes and dividends. When the Icelandic Government abstains from taxes and dividends in relation to the HFF, it is just to keep interest rates for house buyers low such that the Government is able to offer the service of general economic interest, namely to provide the Icelandic population with affordable housing.

As far as direct interest support is concerned, the HFF is obliged in certain conditions to grant interest support to low income families. To some extent such support has been granted by drawing on the Fund's own equity. In other instances the HFF has received direct contributions from the State. These contributions have been transferred directly to the beneficiaries and have not left the HFF with any extra financial means.

In light of the above and as demonstrated by the Icelandic Government, the mark-up of 0,35 percentage points applicable until 30 June 2004 and the mark-up of 0,60 percentage points thereafter can be justified as an appropriate margin to cover the expenses of running the HFF. In other words, it is reasonable to assume that the benefit of the HFF's low borrowing rate is fully transferred to the final consumers. The Authority has not detected any overcompensation to the HFF. The benefits it receives are passed on to the final consumers.

In conclusion, the Authority is of the view that the HFF's costs to render the service of general economic interest are not overcompensated and that the State support is limited to what is necessary for the HFF to perform the specific service in question'.

The EFTA Court ruling

With regard to possible doubts as to the proportionality assessment of HFF's general loans, the EFTA Court held:

'[...] This must include an assessment of whether the subsidised HFF general loans scheme is a suitable means of attaining its objective. There is no reason why a service which is not suitable to meet its aim should benefit from a derogation from the EEA rules. Furthermore, this also calls for an analysis of whether the HFF, or a different provider, could have provided loans at the same "manageable terms" as the HFF provided at the relevant time without, or with less State aid.

Firstly, with regard to suitability, the Applicant has claimed that the low interest rate on HFF general loans has led to a general increase in prices for houses and apartments which neutralises the effects of the low interest rates, since purchasers need to borrow more money in order to buy a certain house or apartment than they would have had to with lower prices.

The Court does not find it doubtful that the low interest rate on HFF general loans did not lead to price increases which completely neutralised the effect of the low interest rate. With respect to any lesser effect on housing prices, regard must be had to the margin of discretion which the Contracting Parties must enjoy in deciding what "manageable terms" should mean in relation to a housing financing scheme which qualifies as a service of general economic interest. As a consequence, the Contracting Parties must also enjoy a margin of discretion in deciding what constitutes a sufficient effect of the low interest rates on the real burden on borrowers' economy. In the end, it is this burden that borrowers have to be able to manage. For that reason, as long as it is not established that the effect of the low interest rate on HFF general loans is completely neutralised by an increase in housing prices, the HFF general loan scheme must be considered suitable to meet its aim.

Secondly, as to the question of whether there were doubts that neither the HFF, nor a different provider, could have provided loans at the same "manageable terms" at the relevant time without, or with less, State aid, the Court recalls that the interest rates charged by the HFF for its general loans are calculated on the basis of its funding costs, with an added margin set by the Minister of Social Affairs. This margin was set at 0,6 percentage points from 1 July 2004, up from 0,35 percentage points. The funding costs consist mainly in the interest paid on bonds issued by the HFF. In this context, the HFF benefits from the State guarantee which follows from the State's unlimited liability for the HFF's debts as its owner.

The Court does not find it doubtful that the State aid provided to the HFF system did not go beyond what was necessary in the case at hand to allow the HFF to cover expected losses and operate the general loans system under economically acceptable conditions (see, for comparison, Case C-157/94, Commission v Netherlands [1997] ECR I-5699, at paragraphs 52 and 53). This does not mean, however, that the general loans system as operated by the HFF is necessarily compatible with the EEA Agreement.

With regard to the ability of any other provider to supply the same service as the HFF, but without State support, the Court recalls that Contracting Parties must be allowed a margin of discretion with regard to what exactly should be considered affordable terms in relation to such schemes. In this regard, a Contracting Party cannot be bound to what other Contracting Parties, in leaving this kind of housing financing completely to the market, implicitly consider acceptable. The Court does not find that it has been demonstrated that doubts existed as to whether the regular banks did match the HFF interest rate level on comparable loans in any part of Iceland prior to the annulled Decision, or would have been able to do so without State support. Indeed, the Applicant has stated that it was only from August 2004 onwards that the banks were able to match the interest rate of HFF general loans.

Neither does the Court find that it has been demonstrated that doubts existed as to whether an alternative model for State-supported housing financing through the banks, the so-called "whole-sale alternative", would enable the banks to provide the same loans as the HFF were providing at the relevant time without this support constituting State aid, or with less State aid and without the risk of cross-subsidisation.' (1)

(1) Case E-9/04, cited above, paragraphs 69 to 75.

Consequences for the Authority's assessment

The Court endorsed the Authority's initial assessment that there were no doubts that the commercial banks did not match the HFF interest rate level on comparable loans in any part of Iceland prior to the annulled Decision, or would have been able to do so without State support. SBV itself stated that it was only from August 2004 onwards that commercial banks were able to match the interest rate of HFF general loans. With regard to the developments on the Icelandic mortgage market after the annulled Decision was taken, the Authority would require up-dated information, in order to assess to what extent commercial banks have offered loans on terms that the Icelandic State would consider 'manageable'.

Should the Authority's assessment reveal that commercial banks have offered loans in the Reykjavik area since August 2004 on terms that the Icelandic State would consider 'manageable', concerns could be raised as to what extent the HFF needs to offer general loans within the Reykjavik area, in order to enable the HFF to grant general loans outside the Reykjavik area.

With regard to alternative models to the HFF system, it is the Authority's preliminary view that the presented models do not seem to be less distortive to competition.

Sections 18C.2.4 and 18C.3 of the State Aid Guidelines

With regard to unlawfully granted State aid under the HFF system after the 20th of December 2005 (see above sections II.2 and II.3.2 of this Decision), it should be recalled that point 18 in section 18C.2.4 of the State Aid Guidelines states that '*[w]hen a company carries out activities falling both inside and outside the scope of the service of general economic interest, the internal accounts must show separately the costs and receipts associated with the service of general economic interest and those associated with other services, as well as the parameters for allocating costs and revenues*'.

Furthermore, point 19 in section 18C.3 of the State Aid Guidelines states that '*... EFTA States must check regularly, or arrange for checks to be made, to ensure that there has been no over-compensation*'.

Without prejudice to the Authority's final Decision in the present case, for any HFF services which might fall outside the scope of services of general interest, the HFF would be required to comply with the above mentioned accounting requirements.

3.2.3. *Development of trade and the interest of the Contracting Parties*

Article 59(2) of the EEA Agreement further involves an assessment of whether the specific service in question affects the development of trade to an extent contrary to the interests of the Contracting Parties ⁽¹⁾. The Authority is charged with striking a balance between the right of Iceland to invoke the derogation and the interest of the Contracting Parties to avoid distortions of competition and restrictions to the 'four freedoms' ⁽²⁾.

This entails that it must be established that the performance of the service of general economic interest does not affect competition and unity of the market established by the EEA Agreement in a disproportionate manner. It is, however, not required that the measures adopted be the least restrictive possible ⁽³⁾. Rather, the test is of a negative nature: it examines whether the measure adopted is not disproportionate ⁽⁴⁾. This 'negative test' has once more been confirmed by the EFTA Court in its ruling of 7 April 2006 ⁽⁵⁾. A reasonable relationship between the aim and the means employed is satisfactory ⁽⁶⁾. Thus, the Authority does not have competence to strike down a measure that otherwise fulfils Article 59(2) of the EEA Agreement simply because the measure might, in some minor aspects and details, go further than what is strictly necessary to fulfil the aims behind it. It is for the States to define their policies and organize general interest services, leaving the Authority no power to take a position on the organization and scale of the service or the expediency of the political choice made. Even if it were successfully shown that the scheme in question were not an optimally efficient one, this alone would not lead to the conclusion that the distortive effects are necessarily disproportionate to the goals assigned.

⁽¹⁾ In this context, it is interesting to note the opinion of Advocate General Léger in Case C-438/02, cited above, paragraph 143: 'Finally, the last condition in Article 86(2) EC requires that "[t]he development of trade must not be affected to such an extent as would be contrary to the interest of the Community". Even though the Court has not yet ruled on the meaning of that requirement, certain Advocates General have already adopted a position on the issue. In their view, effect on the development of intra-Community trade within the meaning of Article 86(2) EC, unlike the classic definition of the concept of "measures having an effect equivalent to a quantitative restriction", calls for proof that the measure in issue has in fact had a substantial effect on intra-Community trade. That assessment does seem to me to be supported by the wording of Article 86(2) EC.'

⁽²⁾ See similar Case E-4/97, cited above, paragraph 70.

⁽³⁾ See for example: Case C-159/94, cited above; Case C-158/94 *Commission v Italy* [1997] ECR I-5789; Case C-157/94, cited above; Case E-9/04, cited above, paragraph 80.

⁽⁴⁾ Case E-4/97, cited above, paragraph 62.

⁽⁵⁾ Case E-9/04, cited above, paragraph 80.

The Authority's annulled Decision

On this point, the Authority concluded in its annulled Decision:

'The EEA Agreement establishes inter alia the general principles, both applicable to financial services, of the right of establishment for nationals of the EEA States and their freedom to provide services within the territory of the Contracting Parties. However, the secondary legislation which, under the EC Treaty and the EEA Agreement, has been adopted to make these basic provisions effective, does not extend to specialised housing finance institutions like the HFF⁽¹⁾. Consequently, such institutions are at present not able to benefit from the principles of mutual recognition and home country control contained in the banking legislation of the EEA Agreement. Therefore, due to different national credit rules and practices and the absence of effective harmonisation or mutual recognition at EEA level for such institutions, there continue to be considerable obstacles to effective cross-border operations in this area.

In most developed countries, including most parties to the EEA Agreement, Governments, both at central and local level, intervene in housing and housing finance markets. This intervention takes different forms from one State to another, depending, inter alia, on certain realities in the housing markets, in particular the pattern of housing tenure, and the objectives of the housing policy of the Governments concerned. There is, for instance, likely to be a relationship between the extent to which private individuals' home ownership is an objective of public housing policy and the scope of intervention by the Government concerned in housing finance; a Government that sees it as an important objective to its housing policy that as many households as possible own their own dwelling, like in Iceland, is likely to want to support the financing of such investments on a broad scale.

As already stated above, the Authority considers long-term house financing for residential accommodation to be the relevant market for the assessment in the present case.

As submitted by the Icelandic Government, the Icelandic market for mortgage loans is largely divided between three main actors. These are the HFF, the pension funds and other private credit institutions. The HFF had, in 2002, a market share of approximately 78 % of that market. The market share of pension funds was, in 2002, approximately 17 %. The remaining 5 % was taken by private credit institutions. The Icelandic Government submitted figures showing that the HFF had, in 2002, a total amount of ISK 382 billion in mortgage loans, compared to ISK 84 billion of the pension funds and ISK 27 billion of private banks⁽²⁾.

The granting of loans for financing purchases of residential accommodation is a financial service which, in the present market conditions, is predominantly of a local character and normally does not involve any direct cross-border transactions. Distortion of competition arising from financial advantages accorded to the HFF operating such services are therefore prima facie likely to have only limited direct trade effects.

The HFF is not entitled to grant any loans for the financing of dwellings outside Iceland. The HFF's activities are, as laid down in the Housing Act, targeted exclusively towards promoting Icelandic housing policy.

Today no foreign banks are granting cross-border mortgage loans in ISK to Icelandic households. Furthermore, there are currently no foreign financial institutions or representative offices of foreign financial institutions in Iceland. The Icelandic economy is very limited in size. The limited number and small size of transactions in trade in the foreign exchange markets of the ISK warrants only limited interest from foreign banks. The special geography and the scattered population outside the Reykjavik area further reduces the foreign interest for lending to the Icelandic housing market. That foreign banks do not even operate representative offices in Iceland underpins the lack of interest in the Icelandic financial market. In the absence of any "flourishing" financial activities of foreign banks on the Icelandic market outside the particular market for long term housing loans, it can therefore hardly be argued that it is the State aid to the HFF which prevents foreign banks from entering the Icelandic financial market.

In the light of the above, given the limited size of the Icelandic housing market, with its special geographic and demographic features, the Authority is of the opinion that the HFF's financing mechanism does not affect the development of trade to an extent contrary to the interests of the Contracting Parties.'

The EFTA Court's ruling

With regard to the assessment of whether HFF general loans did not affect the development of trade contrary to the interest of the Contracting Parties, the EFTA Court held:

'As part of the assessment of whether the scheme did not affect the development of trade to such an extent as would be contrary to the interest of the Contracting Parties, the relevant market must be defined. ESA considered "long-term house financing for residential accommodation" to be the relevant product market (see section II point 3.2.3 of the annulled Decision). It is not obvious to the Court that the assessment should be limited in scope in

⁽¹⁾ See similar Case E-4/97, cited above, paragraph 63.

⁽²⁾ Sources: The Central Bank of Iceland and the HFF.

this way, excluding the possible effects of the aid granted to the HFF on other parts of the EEA internal market, in particular the financial markets. For that reason, the definition of the relevant market in this particular case is also an issue which interested parties ought to be able to comment upon in a formal investigation procedure. The further assessment of the consequences of the HFF general loan system on the development of trade will depend to a considerable extent on the definition of the relevant market which the formal investigation procedure will lead to.' ⁽¹⁾

Consequences for the Authority's assessment

In light of the EFTA Court's conclusions on this point, the Authority would require for its further assessment information as to what extent the aid granted to the HFF could affect other parts of the EEA internal market, in particular other financial markets, such as, for example, the private lending market.

3.3. Conclusion

Doubts are raised, in light of the EFTA Court's ruling of 7 April 2006, whether the HFF system, partly or in its entirety, can be declared compatible with the State aid rules, according to Article 59(2) of the EEA Agreement.

4. Recovery

According to Article 14(1) in Part II of Protocol 3 to the Surveillance and Court Agreement, '[w]here negative decisions are taken in cases of unlawful aid, the EFTA Surveillance Authority shall decide that the EFTA State concerned shall take all necessary measures to recover the aid from the beneficiary (hereinafter referred to as a "recovery decision"). The EFTA Surveillance Authority shall not require recovery of the aid if this would be contrary to a general principle of EEA law'.

In other words, any unlawful aid which cannot be declared compatible with the State aid rules will be subject to recovery. In case of recovery, it is the Authority's preliminary view that, in the case at hand, no legitimate expectations could be invoked, which would preclude the recovery.

According to settled case-law, '[...] undertakings to which an aid has been granted may not, in principle, entertain a legitimate expectation that the aid is lawful unless it has been granted in compliance with the procedure laid down in that article. A diligent businessman should normally be able to determine whether that procedure has been followed' ⁽²⁾.

However, a recipient of illegally granted aid is not precluded from relying on exceptional circumstances on the basis of which it had legitimately assumed the aid to be lawful and thus declining to refund that aid ⁽³⁾. Because the aid at stake was not notified in advance, it is necessary to examine whether the Authority's favourable Decision No 213/04/COL, which approved the HFF system, is to be regarded as an 'exceptional circumstance' within the meaning of the case-law referred to. Such an assessment must be made in the light of the purpose of the protection of legitimate expectations.

In the Authority's view, the judicial review by the Community Courts or the EFTA Court of decisions concerning State aid cannot be regarded as an exceptional and unforeseeable event, forming as it does an integral and essential part of the system established by the EC Treaty and the corresponding provisions in the EEA Agreement and the Surveillance and Court Agreement for that purpose. A diligent businessman should be well aware of the fact that a decision, to the effect that a State measure is declared compatible, is, within the time-limit of two months referred to in Article 230 EC and Article 36 of the Surveillance and Court Agreement, liable to be challenged before the Community Courts or the EFTA Court.

The Court of Justice itself has, moreover, and indeed recently, stated that '[...] in view of the mandatory nature of the supervision of State aid by the Commission under Article 88 EC, undertakings to which aid has been granted cannot, in principle, entertain a legitimate expectation that the aid is lawful unless it has been granted by the procedure laid down in that article [...] It follows that so long as the Commission has not taken a decision approving aid and so long as the period for bringing an action against such a decision has not expired, the recipient cannot be sure as to the lawfulness of the proposed aid which alone is capable of giving rise to a legitimate expectation on his part' ⁽⁴⁾.

⁽¹⁾ Case E-9/04, cited above, paragraph 81.

⁽²⁾ Case C-5/89 *Commission v Germany* [1990] ECR I-3437, paragraph 14; Case C-169/95 *Spain v Commission* [1997] ECR I-135, paragraph 51.

⁽³⁾ Case C-5/89, cited above, paragraph 16.

⁽⁴⁾ Case C-91/01 *Italy v Commission* [2004] ECR I-4355, paragraphs 65 and 66.

Subsequently, to the same effect, in *Spain v Commission*, the Court made it clear that '[t]he fact that the Commission initially decided not to raise any objections to the aid in issue cannot be regarded as capable of having caused the recipient undertaking to entertain any legitimate expectation since that decision was challenged in due time before the Court, which annulled it. However regrettable it may be, the Commission's error cannot erase the consequences of the unlawful conduct of the Kingdom of Spain' ⁽¹⁾.

Any argument to the contrary would render ineffective the review conducted by the Community judicature and the EFTA Court of the legality of a positive State aid decisions. If it were to be concluded that such a decision automatically gives rise to legitimate expectations on the part of the recipients, competitors of those recipients or other third parties harmed by the decision would have no interest in attacking the vitiated measure. That is because any annulment of a positive State aid decision would ultimately become a 'pyrrhic victory', since the negative effects of the decision could never be eliminated ⁽²⁾.

The Authority, therefore, preliminarily considers that the adoption of a favourable decision by the Authority regarding aid cannot in itself be regarded as an event which causes the recipient of that aid to entertain legitimate expectations as to its lawfulness.

5. Conclusion

It is the Authority's preliminary conclusion that the HFF system constitutes unlawful aid on procedural grounds. Doubts are raised whether the HFF system, either partly or in its entirety, can be declared compatible with the State aid rules, according to Article 59(2) of the EEA Agreement. Any unlawful aid which ultimately will be declared incompatible with the State aid rules will be subject to recovery.

HAS ADOPTED THIS DECISION:

1. The Authority has decided to open the formal investigation procedure provided for in Article 1(2) in Part I of Protocol 3 to the Surveillance and Court Agreement with regard to the Icelandic Housing Financing Fund.
2. The Icelandic Government is requested, pursuant to Article 6 in Part II of Protocol 3 to the Surveillance and Court Agreement, to submit its comments on the opening of the formal investigation procedure within two month from the notification of this Decision and to provide all such information as may help to assess the aid measure.
3. Other EFTA States, EC Member States, and interested parties shall be informed by the publishing of this Decision in its authentic language version, accompanied by a meaningful summary in languages other than the authentic language version, in the EEA Section of the *Official Journal of the European Union* and the EEA Supplement thereto, inviting them to submit comments within one month from the date of publication.
4. This Decision is addressed to the Republic of Iceland.
5. This Decision is authentic in the English language.

Done at Brussels, 21 June 2006

For the EFTA Surveillance Authority

B. T. GRYDELAND
President

K. JAEGER
College Member

⁽¹⁾ Case C-169/95 *Spain v Commission* [1997] ECR I-135, paragraph 53.

⁽²⁾ See in this context: Opinion of Advocate General Tizzano delivered on 9 February 2006 in Joined Cases C-442/03 P and C-471/03 P *P&O European Ferries (Vizcaya) SA and Diputacion Foral de Vizcaya v Commission* (not yet reported), paragraphs 146 to 158.

Kutse märkuste esitamiseks vastavalt järelevalve- ja kohtulepingu protokoll nr 3 I osa artikli 1 lõikele 2 suurenenud sotsiaalkindlustusmaksete hüvitamise kohta "Hurtigruteni äriühingutele" (juhtum nr 56343)

(2006/C 314/14)

5. juuli 2006. aasta otsusega 215/06/COL, mis on esitatud käesolevale kokkuvõttele järgnevatel lehekülgedel autentsetes keeles, algatas EFTA järelevalveamet menetluse kooskõlas EFTA riikide vahelise lepingu protokoll nr 3 I osa artikli 1 lõikega 2, mis käsitleb järelevalveameti ja kohtu asutamist (edaspidi "järelevalve- ja kohtuleping"). Norra valitsusele on sellest teatamiseks saadetud otsuse koopia.

Käesolevaga palub EFTA järelevalveamet EFTA riikidel, ELi liikmesriikidel ja huvitatud isikutel saata märkused kõnealuse meetme kohta ühe kuu jooksul alates käesoleva teatise avaldamisest aadressil:

EFTA Surveillance Authority
35, rue Belliard/Belliardstraat 35
B-1040 Brussels

Märkused edastatakse Norra valitsusele. Märkusi esitavad huvitatud isikud võivad kirjalikult taotleda neid käsitlevate andmete konfidentsiaalsust, täpsustades taotluse põhjused.

KOKKUVÕTE

2. augustil 2004. aastal saatis EFTA järelevalveamet (edaspidi "amet") Norra ametiasutustele teabenõude, mis käsitles kavandatavaid makseid äriühingutele Ofotens og Vesteraalens Dampskibsselskap ASA ja Troms Fylkes Dampskibsselskap ASA (edaspidi "Hurtigruteni äriühingud").

5. juulil 2006. aastal, pärast pikka kirjavahetust ameti ja Norra ametiasutuste vahel, otsustas amet algatada ametliku uurimismenetluse Hurtigruteni äriühingutele tehtavate maksete suhtes.

Hurtigruteni äriühingud tegelevad mereveoteenuste pakkumisega, mis koosnevad nii reisijate kui ka kaupade transpordist piki rannikut Bergenist Kirkenesi. 1. jaanuarist 2002 kuni 31. detsembrini 2004, olid need teenused hõlmatud Norra ametiasutuste ja Hurtigruteni äriühingute vahelise lepinguga, mis käsitles mereveoteenuste pakkumist piki Norra rannikut. "Hurtigruteni lepingust" teavitasi Norra ametiasutused ametit 2000. aasta juulis ja amet kiitis selle heaks 19. detsembril 2001. "Hurtigruteni teenus" on osaliselt majanduslikult äratasuv, seda nimelt suvehooajal, samas kui talvehooajal ei ole see üldiselt majanduslikult äratasuv. Amet arvas oma 2001. aasta otsuses, et Hurtigruteni lepingu kohane hüvitis on lubatav Euroopa Majanduspiirkonna lepingu artikli 59 lõike 2 kohaselt, kuna sellega hõlmatud teenuseid peeti üldist majandushuvi pakkuvateks teenusteks.

Hurtigruteni lepingu 10. osa sisaldas punkti, mille kohaselt mõlemad lepinguosalised võivad nõuda Hurtigruteni lepingu eeltingimuste märkimisväärse muutumise korral uut läbirääkimismenetlust. Hurtigruteni leping kaotas kavakohaselt kehtivuse 31. detsembril 2004, ja äriühingutega sõlmitud, 2004. aasta juunis toimunud avalikule pakkumisele järgnev uus leping jõustus 1. jaanuaril 2005.

Käesolev juhtum käsitleb Hurtigruteni äriühingutele tehtud makseid, mis sisalduvad Norra 2004. aasta riigieelarve peatüki 1330 kohal 70 (*Særskilte transporttiltak*), millega Hurtigruteni äriühingutele eraldati kuni 8,5 miljonit Norra krooni (umbes 1,1 miljonit EUR) hüvitise muudatuste eest Norra diferentseeritud sotsiaalkindlustusmaksete süsteemis. Antud abist ametit ei teavitatud. Hüvitismaksed Hurtigruteni äriühingutele tehti selleks, et hüvitada täielikult suurenenud sotsiaalkindlustusmaksetega kaasnevad kulud, kusjuures ei eristatud äriühingute äritegevusega seonduvaid sotsiaalkindlustuskulusid ja kulusid, mis seonduvad tegevusega, mida võiks Euroopa Majanduspiirkonna lepingu artikli 59 lõike 2 tähenduses pidada avalikeks teenusteks.

Vastavalt pretседendiõigusele peab Euroopa Majanduspiirkonna lepingu artikli 59 lõikele 2 vastamiseks olema täidetud neli tingimust. Esiteks peab koostama ülesande andmise akti, millega riik annab vastutuse teatava ülesande täitmise eest ettevõtjale. Teiseks peab ülesande andmine olema seotud üldist majandushuvi pakkuva teenusega. Kolmandaks peab erand olema määratud ülesande täitmiseks vajalik ning selle eesmärgiga proportsionaalne (edaspidi "hädavajalikkuse nõue"). Neljandaks ei tohi kaubanduse arengut mõjutada määral, mis oleks vastuolus lepinguosaliste huvidega.

Olemasoleva teabe põhjal on ametil kahtlusi, kas Hurtigruteni äriühingutele antud abi oli kooskõlas Euroopa Majanduspiirkonna lepingu artikli 59 lõikega 2. Eelkõige on küsitav, kas abi vastab eelnevalt nimetatud hädavajalikkuse nõudele, kuna 2004. aastal anti Hurtigruteni äriühingutele suurenenud abi ka seoses äritegevusega. Hüvitise puhul ei tehtud vahet sotsiaalkindlustuskulude vahel, mis olid seotud äriühingute äritegevusega ja kulude vahel, mis seonduvad tegevusega, mida võiks Euroopa Majanduspiirkonna lepingu artikli 59 lõike 2 tähenduses pidada avalikeks teenusteks.

Lisaks on ametil kahtlusi, kas Hurtigruteni äriühingutele antud abi tuleks Hurtigruteni lepingu 10. osa alusel vaadelda olemasoleva abina. Lepingu 10. osaga kõigest antakse võimalus muuta lepingut lähtuvalt asjaolude ettenägematustest märkimisväärsetest muudatustest. Lõikega ei sätestata kulude suurenemisel automaatselt hüvitise suurenemist Hurtigruteni äriühingutele, vaid lihtsalt antakse mõlemale Hurtigruteni lepingu osalisele võimalus nõuda uut läbiraakimismenetlust ilma läbiraakimiste tulemust ette määramata. Seega ei ole ameti esialgse arvamuse kohaselt Hurtigruteni äriühingutele antud abi olemasolev abi.

Amet kahtleb, kas Hurtigruteni äriühingutele antud abi on kooskõlas Euroopa Majanduspiirkonna lepingu riigiabi eeskirjadega ja eelkõige Euroopa Majanduspiirkonna lepingu artikli 59 lõikega 2. Seepärast on järelevalveamet kohustatud algatama järelevalve- ja kohtulepingu protokoll nr 3 I osa artikli 1 lõikes 2 sätestatud ametliku uurimismenetluse.

EFTA SURVEILLANCE AUTHORITY DECISION

No 215/06/COL

of 5 July 2006

on compensation to the 'Hurtigruten companies' for increased social security contributions

(Norway)

THE EFTA SURVEILLANCE AUTHORITY ⁽¹⁾,

Having regard to the Agreement on the European Economic Area ⁽²⁾, in particular to Articles 59 (2) and 61 to 63, and to Protocol 26 thereof,

Having regard to the Agreement between the EFTA States on the establishment of a Surveillance Authority and a Court of Justice ⁽³⁾, in particular to Article 24 thereof and Article 1(2) in Part I of Protocol 3 thereof,

Having regard to the Authority's decision 417/01/COL of 19 December 2001 on compensation for maritime transport services under the 'Hurtigruten Agreement' ⁽⁴⁾,

Having regard to the Authority's decision 172/02/COL of 25 September 2002 to propose appropriate measures to Norway with regard to State aid in the form of regionally differentiated social security taxation,

Having regard to the Authority's decision 218/03/COL of 12 November 2003 on a three-year transition period in Zones 3 and 4 for the regionally differentiated social security contributions,

⁽¹⁾ Hereinafter referred to as the 'Authority'.

⁽²⁾ Hereinafter referred to as the 'EEA Agreement'.

⁽³⁾ Hereinafter referred to as the 'Surveillance and Court Agreement'.

⁽⁴⁾ The Authority's decisions are available on <http://www.eftasurv.int/>.

Having regard to the decision of the Standing Committee of the EFTA States No 2/2003/SC of 1 July 2003 whereby it was decided that the regionally differentiated social security contributions in Zone 5 was compatible with the EEA Agreement due to exceptional circumstances in this zone,

Whereas:

I. FACTS

1. Procedure

On 2 August 2004, the Authority sent an information request to the Norwegian authorities regarding a prospective payment to Ofotens og Vesteraalens Dampskibsselskap ASA and Troms Fylkes Dampskibsselskap ASA ⁽¹⁾ as a possible compensation due to the changes in the Norwegian differentiated social security system (Event No 289240).

The Norwegian authorities replied by letter from the Ministry of Trade and Industry dated 1 September 2004, forwarding a letter from the Ministry of Transport and Communications of the same date, received and registered by the Authority on 1 September 2004 (Event No 291435).

By letter dated 12 October 2004, the Authority asked for further information (Event No 294990). In this letter, the Authority's Competition and State Aid Directorate stated its view that as the payment was not notified to the Authority and was apparently already put into effect, it would have to be considered as unlawful aid in the meaning of Article 1 f) in Part II of Protocol 3 to the Surveillance and Court Agreement.

The Norwegian authorities replied by letter from the Norwegian Mission dated 18 November 2004, forwarding letters from the Ministry of Modernisation dated 17 November 2004 and the Ministry of Transport and Communications dated 16 November 2004. The letter was received and registered by the Authority on 22 November 2004 (Event No 300326).

By letter dated 26 October 2005, the Authority's Competition and State Aid Directorate informed the Norwegian authorities that it had doubts concerning the compatibility of the payment to the Hurtigruten companies with the functioning of the EEA Agreement (Event No 329347).

The Norwegian authorities replied by letter from the Norwegian Mission dated 22 December 2005, forwarding letters from the Ministry of Modernisation dated 15 December 2005 and the Ministry of Transport and Communications dated 15 December 2005, received and registered by the Authority on 3 January 2006 (Event No 355950).

By letter dated 9 March 2006 the Authority commented on the Norwegian reply (Event No 364024). The Norwegian authorities responded by letter from the Norwegian Mission dated 29 March 2006, forwarding letters from the Ministry of Government Administration and Reform dated 27 March 2006 and the Ministry of Transport and Communications dated 24 March 2006. The letter was received and registered by the Authority on 30 March 2006 (Event No 368446).

2. Background

The Hurtigruten companies operate maritime transport services consisting of the combined transport of persons and goods along the coastal line from Bergen to Kirkenes. From 1 January 2002 until 31 December 2004, these services were covered by the agreement between the Norwegian authorities and the Hurtigruten companies concerning operation of maritime services along the Norwegian coast ⁽²⁾. The 'Hurtigruten Agreement' was notified by the Norwegian authorities to the Authority in July 2000 and subsequently approved by the Authority on 19 December 2001 ⁽³⁾. The Hurtigruten companies are also engaged in commercial business activities which are not part of the Hurtigruten service, such as operating high-speed ferries. The Hurtigruten service itself is partly commercially viable, notably during the summer season, whereas it is, in general, not commercially viable during the winter season. The Authority in its 2001 Decision considered that compensation under the Hurtigruten Agreement could be authorised under Article 59 (2) of the EEA Agreement as the services covered by it were considered to be services of general economic interest.

⁽¹⁾ Hereinafter referred to as the 'Hurtigruten companies'.

⁽²⁾ Hereinafter referred to as the 'Hurtigruten Agreement'.

⁽³⁾ Decision 417/01/COL, hereinafter referred to as the '2001 Decision'.

On 25 September 2002, the Authority decided to propose appropriate measures to Norway with regard to the Norwegian system concerning regionally differentiated social security contributions ⁽¹⁾. In the appropriate measures the Authority proposed that Norway should take any legislative, administrative and other measures necessary to eliminate State aid resulting from the system of regionally differentiated social security contributions or render such aid compatible with the EEA Agreement with effect from 1 January 2004. However, the appropriate measures also stated that the Authority might agree to a later date should that be considered objectively necessary and justified by the Authority in order to allow an appropriate transition for the undertakings in question to the adjusted situation. The appropriate measures were accepted by Norway on 31 October 2002.

On 12 November 2003, the Authority accepted a three-year transitional period for the differentiated social security contributions in Zones 3 and 4 in order to achieve a smooth facing-out of the system ⁽²⁾.

On this basis, the Norwegian Parliament, during the autumn of 2003, adopted changes to the differentiated social security system, which entered into force on 1 January 2004. The changes led to higher social security costs for the Hurtigruten companies.

Section 10 of the Hurtigruten Agreement contained a clause whereby both parties to the Agreement could demand a re-negotiation procedure in the event of substantial changes in the prerequisites of the Hurtigruten Agreement. The Hurtigruten Agreement ended as foreseen on 31 December 2004, and a new agreement with the companies entered into force on 1 January 2005, following a tender in June 2004.

3. Description of the measure

The current case concerns a payment to the Hurtigruten companies contained in Position 70, Chapter 1330 (*Særskilte transporttiltak*) of the Norwegian 2004 State budget, whereby the Hurtigruten companies would be granted up to NOK 8,5 million (approximately EUR 1,1 million) as compensation due to the changes in the differentiated social security system ⁽³⁾.

The compensation payment granted to the Hurtigruten companies was paid out to fully compensate the increased social security costs without making a distinction between the part of the social security costs pertaining to the commercial activities of the companies and those activities which might be considered public service within the meaning of Article 59 (2) of the EEA Agreement.

In addition to the compensation granted to the Hurtigruten companies, the companies also received aid as a consequence of the Authority's decision of 12 November 2003. However, the present case only concerns the aid granted as compensation for higher social security contributions. In this respect, an amount of NOK 7,352 million (approximately EUR 900 000) was paid out to the companies.

4. Comments by the Norwegian authorities

The Norwegian authorities are of the opinion that the compensation was within the limits of the compensation authorised by the Authority in its 2001 Decision, and should therefore be classified as 'existing aid' in line with the definition of Article 1 b (ii) in Part II of Protocol 3 to the Surveillance and Court Agreement.

The Norwegian authorities consider the payment to be covered by the Hurtigruten Agreement in force at the time when the payment was granted. They rely, in this respect, on Section 10 of the Hurtigruten Agreement, a clause whereby both parties to the Hurtigruten Agreement may demand a re-negotiation procedure in the event of substantial changes in the prerequisites of the Hurtigruten Agreement. The Norwegian authorities state that they regard the changes in the differentiated social security system to fulfil this criterion. They could not have been foreseen by the Hurtigruten companies. As a result of the negotiations with the companies, the compensation for these costs was set to NOK 7,352 million for 2004. The purpose of compensating for the amendments in the social security scheme was, according to the Norwegian authorities, to ensure status quo with regard to the agreed level of transport along the Norwegian coastline, by enabling the Hurtigruten companies to continue to carry out the public service obligation entrusted on them in the Agreement.

⁽¹⁾ Decision 172/02/COL.

⁽²⁾ Decision 218/03/COL. The transitional period did not apply to Zone 5, as the EFTA States by decision No 2/2003/SC of 1 July 2003 decided that the regionally differentiated social security contributions in Zone 5 was compatible with the EEA Agreement due to exceptional circumstances in this zone.

⁽³⁾ The comments to Position 70 read as follows: *Av budsjettforslaget på 200,8 mill. kr for 2004, er 192,3 mill. kr direkte relatert til den gjeldende avtalen med hurtigruterederiene. Restbeløpet på 8,5 mill. kr er knyttet til ev. kompensasjon som følge av endringer i ordningen med differensiert arbeidsgiveravgift. Endelig kompensasjonsbeløp vil bli bestemt når forhandlingene mellom hurtigruteselskapene og departementet er avsluttet.* [Unofficial translation by the Authority: Of the budget proposal of NOK 200,8 million for 2004, NOK 192,3 million are directly related to the current agreement with the Hurtigruten companies. The remainder of NOK 8,5 million is related to possible compensation as a consequence of amendments to the system concerning differentiated social security contributions. The final compensation will be determined when the negotiations between the Hurtigruten companies and the Ministry are finished.]

The Norwegian authorities take the position that Section 10 of the Hurtigruten Agreement constitutes a legal basis for the re-negotiation of the Agreement and that the clause was recognised by the Authority in its 2001 Decision. On this basis, the compensation for increased social security contributions would, according to the Norwegian authorities, not constitute new aid provided that the compensation was within the scope of the State aid provisions of the EEA Agreement.

Concerning the compatibility of the aid, the Norwegian authorities claim that the compensation for the changes in the social security scheme was granted to the Hurtigruten companies, in order to maintain the transport standard fixed by the Norwegian Parliament. Without the compensation, the standard of the public service obligations entrusted to the companies would have declined; either by the application of higher fares or by reduced frequency of the services. On this background, the Norwegian authorities consider the compensation to be necessary.

The Norwegian authorities declare that, on the basis of § 1 of the Hurtigruten Agreement, the Hurtigruten companies had been compensated without making a distinction between the part of the social security costs pertaining to the commercial activities of the companies and those activities which might be considered public service within the meaning of Article 59 (2) of the EEA Agreement. This provision states that a substantial part of the profits generated by the Hurtigruten companies in the summer season should be used to finance the unprofitable activity in the winter season. The Norwegian authorities are of the opinion that the Authority, by accepting the principle laid down in this provision, has accepted that no clear separation of the commercial and non-commercial services of the Hurtigruten companies is made. On this basis, the Norwegian authorities argue that it is *'difficult to separate the PSO activity from other commercial activities'* of the companies and thus to grant compensation only to the public service part of the activities. The Norwegian authorities furthermore take the view that the separation between commercial and non-commercial services is not decisive in this connection, and claim that the cross subsidy in this case is clearly in support of the non-commercial services. Moreover, the Norwegian authorities stress that the compensation granted for 2004 does not alter the fact that the commercial services covered by the Hurtigruten Agreement support the activities linked to the public service obligation of the Hurtigruten companies.

Finally, the Norwegian authorities point out that the financial performance of the Hurtigruten companies indicates lower profit than expected ⁽¹⁾, and maintain that this shows that no over-compensation takes place.

II. APPRECIATION

1. The presence of State aid within the meaning of Article 61(1) EEA

Article 61(1) of the EEA Agreement reads as follows:

'Save as otherwise provided in this Agreement, any aid granted by EC Member States, EFTA States or through State resources in any form whatsoever which distorts or threatens to distort competition by favouring certain undertakings or the production of certain goods shall, in so far as it affects trade between Contracting Parties, be incompatible with the functioning of this Agreement.'

According to the Authority's 2001 Decision, the compensation granted to the Hurtigruten companies under the Hurtigruten Agreement constitutes State aid within the meaning of Article 61(1) of the EEA Agreement. The Authority's assessment of the grants to the Hurtigruten companies in the 2001 Decision is relevant when assessing the additional aid granted to the companies for the year 2004. The following assessment will therefore, to a large extent, be based on the appreciation made in the 2001 Decision.

The increased compensation to the Hurtigruten companies is financed directly through a budgetary allocation and is thus granted directly by the State. Furthermore, the compensation relieves the companies of social security charges which they normally would have to bear in the ordinary course of business, and thus strengthens the position of these undertakings compared with other undertakings competing in intra-EEA trade. Moreover, the Hurtigruten companies are active on the markets for passenger and cargo transport and on the tourism market, in particular by offering cruises/round trips along the Norwegian coast. The Hurtigruten service to a large extent attracts foreign tourists, and the Hurtigruten companies thus compete with other undertakings offering similar services in attracting these customers. The compensation granted to the Hurtigruten companies can therefore have an effect on the competition on these markets, and is liable to affect trade between the Contracting Parties to the EEA Agreement. The Authority thus considers the payment to the Hurtigruten companies to constitute State aid within the meaning of Article 61 (1) of the EEA Agreement.

⁽¹⁾ In this regard, the Norwegian authorities refer to a report prepared by Arthur Andersen in 2000 called *Behov for statlige tjenestekjøp etter 2001*, which analysed the Hurtigruten activities.

2. New or existing aid

The Norwegian authorities argue that the compensation was in line with the Authority's 2001 Decision, since Section 10 of the Hurtigruten Agreement contained a clause whereby both parties to the Hurtigruten Agreement may demand a re-negotiation procedure in the event of substantial changes in the prerequisites of the Hurtigruten Agreement. According to the Norwegian authorities, the compensation should thus be regarded as existing aid. The Norwegian authorities have stated that they regard the changes in the differentiated social security system to constitute a substantial change, and thus consider the compensation to be reasonable.

The Authority would like to point out that annual compensation of NOK 170 million, expressed in 1999-prices, under the Hurtigruten Agreement had been approved by the Authority. In contrast, the Authority's decision did not deal with Section 10 of the Hurtigruten Agreement as such, and nothing in the Authority's decision suggested that any future amendments of the Hurtigruten Agreement based on this clause would automatically be considered to be in compliance with the State aid provisions of the EEA Agreement.

Section 10 of the Agreement merely allows for the *possibility* of amending the contract due to unforeseen substantial changes of circumstances. It does not prescribe an automatic increase in the compensation to the Hurtigruten companies in the event of raised costs, but merely opens up for the possibility for both parties to the Hurtigruten Agreement to request a re-negotiation procedure without prescribing the result of such re-negotiation. Furthermore, the provision does not explicitly mention augmentation of the costs as a result of a tax increase as a reason for renegotiation, let alone as a fact that would require an automatic adjustment of the agreement with the exact amount flowing from the tax increase. A change in the tax situation of one contracting party is normally not a factor that the other party is obliged to bear. Hence, even if the Hurtigruten Agreement in its entirety was sent to the Authority, the Authority could not reasonably have been expected to foresee all the possible effects of the provision, and the Authority's silence about the provision in its decision cannot be held to imply that all uses of the provision was hereinafter automatically acceptable from a State aid point of view.

It is the view of the Authority that the contractual provision needs to be distinguished from the separate question of whether the chosen re-adaptation complies with the EEA Agreement, and in particular with the State aid provisions. This question needs to be assessed on its own merits for each case of re-adaptation.

In this case, the Norwegian argumentation can only be considered valid, if at all, for the part of the Hurtigruten activities which are covered by public service obligations within the meaning of Article 59 (2) of the EEA Agreement, as it was the public service obligation compensation which the Authority authorised. Any compensation under Section 10 of the Hurtigruten Agreement cannot be deemed to be in compliance with the State aid provisions of the EEA Agreement. In the case at hand, compensation was granted for the full increase in social security costs, also for those costs that were related to commercial activities not being services of general economic interest. As stated by the Norwegian authorities themselves, it cannot be excluded that the compensation also benefits the commercial parts of the Hurtigruten activities.

The Authority thus considers the aid to be new aid within the meaning of Article 1 c) in Part II of Protocol 3 to the Surveillance and Court Agreement.

3. Procedural requirements

Pursuant to Article 1 (3) in Part I of Protocol 3 to the Surveillance and Court Agreement, *'the EFTA Surveillance Authority shall be informed, in sufficient time to enable it to submit its comments, of any plans to grant or alter aid (...). The State concerned shall not put its proposed measures into effect until the procedure has resulted in a final decision'*.

The Authority considers the aid to the Hurtigruten companies to be new aid within the meaning of Article 1 c) in Part II of Protocol 3 to the Surveillance and Court Agreement. This implies that the compensation should have been notified to the Authority, according to Article 1 (3) in Part I and Article 2 in Part II of Protocol 3 to the Surveillance and Court Agreement, and should not have been put into effect until the Authority approved the compensation. The Norwegian authorities, however, decided to grant the compensation and not to notify it to the Authority. The compensation is therefore considered as 'unlawful aid' within the meaning of Article 1 f) in Part II of Protocol 3 to the Surveillance and Court Agreement and, thus, possibly subject to recovery.

4. Compatibility of the State aid

Direct aid aimed at covering operating losses is, in general, not compatible with the functioning of the EEA Agreement. Since the increased compensation granted to the Hurtigruten companies covers costs concerning the day-to-day operation of the Hurtigruten service, this payment is to be regarded as operating aid. Such operating aid may be approved, exceptionally, if the conditions set out in derogation provisions of the EEA Agreement are fulfilled.

As in the 2001 Decision, the Authority takes the view that the aid under examination does not qualify for an exemption from the general prohibition of State aid in Article 61 (1) of the EEA Agreement on the basis of Article 61 (2) or (3) of the EEA Agreement.

Aid granted to undertakings performing a service in the general economic interest may, however, be regarded as compatible with the functioning of the EEA Agreement, provided that the conditions laid down in Article 59 (2) of the EEA Agreement are respected.

Pursuant to Article 59 (2) of the EEA Agreement 'undertakings entrusted with the operation of services of general economic interest...shall be subject to the rules contained in this Agreement, in particular to the rules on competition, in so far as the application of such rules does not obstruct the performance, in law or in fact, of the particular tasks assigned to them. The development of trade must not be affected to such an extent as would be contrary of the interests of the Contracting Parties.'

According to case law, four criteria must be met in order for Article 59 (2) of the EEA Agreement to apply. Firstly, there must be an act of entrustment whereby the State confers responsibility for the execution of a certain task to an undertaking. Secondly, the entrustment must relate to a service of general economic interest. Thirdly, the measure has to be necessary for the performance of the tasks assigned and proportional to that end (hereinafter 'the necessity requirement'). Finally, the development of trade must not be affected to such an extent as would be contrary to the interests of the Contracting Parties.

In its 2001 Decision, the Authority assessed the compatibility of the compensation to the Hurtigruten companies, as defined in the Hurtigruten Agreement, with Article 59 (2) of the EEA Agreement. When carrying out that assessment, the Authority took into account sector specific rules, as laid down in the Maritime Cabotage Regulation ⁽¹⁾ and Chapter 24A of the Authority's State Aid Guidelines: Aid to maritime transport. The Authority will base its assessment of the increased compensation for 2004 on the appreciation of the Hurtigruten Agreement in the 2001 Decision.

In the 2001 Decision, the Authority regarded parts of the Hurtigruten service as covered by the concept of a service of general economic interest. It furthermore concluded that the Hurtigruten Agreement constituted a public act through which the Hurtigruten companies were entrusted with the operation of services in the general economic interest. Moreover, the agreed payment to Hurtigruten under the Hurtigruten Agreement was, in the Authority's opinion, necessary in order to compensate for the public service obligations imposed on the Hurtigruten companies. Finally, the Authority concluded that the Hurtigruten Agreement would not affect trade to an extent contrary to the interests of the Contracting Parties to the EEA Agreement.

As the Norwegian authorities have paid an increased compensation to the Hurtigruten companies for 2004, the question arises whether the compensation can still be considered to meet the criteria of Article 59 (2) of the EEA Agreement, and in particular whether the necessity requirement is still met.

The necessity requirement implies that the amount of compensation shall not exceed what is necessary to cover the costs incurred in discharging the public service obligations, taking into account the relevant receipts and a reasonable profit on own capital necessary for discharging those obligations. This compensation must be used for the functioning of the service of general economic interest concerned. It furthermore follows that where the undertaking also carries out activities falling outside the scope of the service of general economic interest, only the costs associated with the service of general economic interest shall be taken into consideration.

However, the increased aid to the Hurtigruten companies in 2004, paid out in order to compensate them for changes in the differentiated social security scheme, has been granted — as stated by the Norwegian authorities — also in favour of commercial activities, as the compensation did not make a distinction between the part of the social security costs related to the commercial activities of the companies and those activities which might be considered public service within the meaning of Article 59 (2) of the EEA Agreement.

⁽¹⁾ Council Regulation (EEC) No 3577/92 of 7 December 1992 applying the principle of freedom to provide services to maritime transport within Member States (maritime cabotage).

The Norwegian authorities have argued that it follows from the Hurtigruten Agreement that no clear separation of the commercial and non-commercial services of the Hurtigruten companies has to be made, as a substantial part of the profits generated by the Hurtigruten companies in the summer season should be used to finance the unprofitable activity in the winter season. However, the fact that Norwegian authorities have chosen this solution in order to minimize the need for public service compensation does not imply that an increased new aid partially in favour of commercial activity can be considered as necessary for the provision of the public service.

Furthermore, the Authority would like to point out that the 2001 Decision clearly stated that the compensation granted to the Hurtigruten companies may only cover activities in relation with the public service obligation of the companies. The Authority did not accept State aid for the commercially viable part of the service. Moreover, the 2001 Decision was based on a report prepared by Arthur Andersen which analysed the Hurtigruten activities and the need for public service compensation in order to uphold the level of the public service. The public service cost, and thus the allowed State aid set out in the 2001 Decision, was established based on this report.

In addition, the Authority underlines that in order to increase the level of State aid granted to the Hurtigruten companies in line with the 2001 Decision, the Norwegian authorities would have to document that the increased aid is granted only to the public service part of the activity. However, the Norwegian authorities have not denied that the increased State aid to the Hurtigruten companies does partially finance the commercial part of the activity. Neither have the Norwegian authorities made any attempt to calculate the split between the public service part and the commercial part of the Hurtigruten activity in order to grant compensation only to the public service related part of the activity.

Concerning the argument made by the Norwegian authorities that the compensation has been paid without distinction because it was difficult to separate the public service obligations from the commercial activities of the Hurtigruten companies, this is not sufficient to accept an aid which is not in line with the necessity requirement. The concept of public service compensation presupposes that a separation of the costs relating to the public service activities and costs relating to commercial activities has been performed.

Furthermore, the Norwegian authorities argue that even if the grant to the Hurtigruten companies has been increased, this does not involve overcompensation, as the financial performance of the Hurtigruten companies indicates lower profit than was expected when the amount of compensation for public services activities carried out by the companies was calculated. However, even if the companies' profits should indeed be lower than expected, this does not give the Norwegian authorities the right to give a higher compensation than that approved by the Authority in the 2001 Decision, unless it is established that this compensation is necessary to cover the public service costs. In any event, it cannot justify the granting of aid for commercial activities, which are not covered by the application of Article 59 (2) of the EEA Agreement.

In the view of the Authority, it follows from the above that the increased aid paid to the Hurtigruten companies seems to exceed the amount of compensation necessary in order for the companies to fulfil their public service obligations. Such over-compensation would not be compatible with Article 59 (2) of the EEA Agreement, and would thus constitute State aid which is incompatible with the EEA Agreement.

It follows from the above that, according to the preliminary appreciation of the Authority, the part of the compensation granted to the commercial activities of the Hurtigruten companies is to be regarded as State aid incompatible with the EEA Agreement and, thus, possibly subject to recovery. Only the part of compensation directly relating to the performance of the **public service obligation would be compatible and, hence, not subject to recovery**. Should it, as argued by the Norwegian authorities, prove impossible to make a separation between the increased costs incurred in relation with the public service activities and with the commercial activities of the Hurtigruten companies, the Authority might be forced to regard the compensation in its entirety as State aid incompatible with the EEA Agreement. The compensation would in this case also be subject to recovery in its entirety.

5. Conclusion

Based on the information submitted by the Norwegian Government, the Authority cannot exclude that the compensation to the Hurtigruten companies for increased social security contributions constitutes aid within the meaning of Article 61 (1) of the EEA Agreement. The Authority cannot see that any exceptions under Article 61 (2) or (3) to the general prohibition of State aid under Article 61 (1) of the EEA Agreement applies to the aid. Furthermore, the Authority has doubts that the measure can be regarded as complying with Article 59 (2) of the EEA Agreement. Consequently, the Authority has doubts that the above measure is compatible with the functioning of the EEA Agreement.

Furthermore, it is the Authority's preliminary view that the aid is to be considered as new aid within the meaning of Article 1 c) in Part II of Protocol 3 to the Surveillance and Court Agreement. This implies that the compensation should have been notified to the Authority, according to Article 1 (3) in Part I and Article 2 in Part II of Protocol 3 to the Surveillance and Court Agreement. The compensation is therefore considered as 'unlawful aid' within the meaning of Article 1 f) in Part II of Protocol 3 to the Surveillance and Court Agreement and subject to possible recovery.

Consequently, and in accordance with Articles 13 (1) and 4 (4) in Part II of Protocol 3 to the Surveillance and Court Agreement, the Authority is obliged to open the procedure provided for in Article 1 (2) in Part I of Protocol 3 of the Surveillance and Court Agreement. The decision to open proceedings is without prejudice to the final decision of the Authority, which may conclude that the measure in question is compatible with the functioning of the EEA Agreement.

In the light of the foregoing considerations, the Authority, acting under the procedure laid down in Article 1 (2) in Part I of Protocol 3 to the Surveillance and Court Agreement, requests Norway to submit its comments and to provide all such information as may help to assess the compensation to the Hurtigruten companies for increased social security contribution, within two months from receipt of this decision.

HAS ADOPTED THIS DECISION:

1. The Authority has decided to open the formal investigation procedure provided for in Article 1(2) in Part I of Protocol 3 to the Surveillance and Court Agreement with regard to the compensation granted to the Hurtigruten companies for increased social security contributions.
2. The Norwegian Government is invited; pursuant to Article 6 (1) in Part II of Protocol 3 to the Surveillance and Court Agreement, to submit its comments on the opening of the formal investigation procedure within two months from the notification of this decision and to provide all such information as may help to assess the aid measure.
3. The Norwegian Government shall be informed by means of a letter containing a copy of this decision.
4. The EC Commission shall be informed in accordance with Protocol 27(d) to the EEA Agreement, by means of a copy of this decision.
5. Other EFTA States, EC Member States and interested parties shall be informed by the publishing of this decision in its authentic language version, accompanied by a meaningful summary in languages other than the authentic language version, in the EEA Section of and the EEA Supplement to the *Official Journal of the European Communities*, inviting them to submit comments within one month from the date of the publication.
6. This Decision is addressed to Norway.
7. This Decision is authentic in the English language.

Done at Brussels, 5 July 2006

For the EFTA Surveillance Authority

Bjørn T. GRYDELAND
President

Kristján A. STEFÁNSSON
College Member
